

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 81

ΑΘ

ΞΕΝΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΗ

Επιστήμονες και κληρικοί κρούουν τόν κώδωνα του κινδύνου

ΜΥΣΤΡΑΣ, Η ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΘΡΥΛΩΝ

Ένα όδοιπορικό του ακαδημαϊκού κ. ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 81 ΔΡΑΧ. 5
13 - 19 ΜΑΪΟΥ 1957

*Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. *Ηλιοπούλου.,
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Ἀλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
*Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

*Ἑσωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. *Ἑτησία δραχ. 260.
*Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. *Ἑτησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφω-
νίαν. *Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδι-
κοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Σ' αὐτὸ τὸ τεύχος τελειώνει ἡ εὐθυμογραφικὴ, ἀλλὰ καὶ τόσο φι-
λοσοφημένη νομβέλλα τοῦ Μάρκ Τουαίβ, πού με τὸν τίτλο «Τὸ
Ἡμερολόγιο τῆς Εὐας» ἐπιχειροῦσε νὰ σκιαγραφήσῃ συλλήδην
τὸν γυναικεῖο χαρακτήρα, αὐτὸν πού εἶναι ἀληθινὸς κι ἀναλλοίω-
τος σ' ὅλες τὶς ἐποχές καὶ σ' ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη. Κι ἀπὸ
τὸ ἐπόμενο τεύχος, μετὰ τὸ ἱλαρὸ αὐτὸ ἰντερμέδιο, ἀρχίζομε τὴν
δημοσίευσιν ἑνὸς μυθιστορήματος πού ἀσφαλῶς θὰ συναρπάσῃ ὅ-
λους τοὺς ἀναγνώστες μας. Ὁ καμβὰς τοῦ ἔργου αὐτοῦ, πού τιτλο-
φορεῖται «ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ» εἶναι ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕλικό, με-
τὰ τὸ ὅποιο συντίθενται τὰ μεγάλα ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα: «Ε-
να ἀνεξιχνίαστο ἐγκλημα, μιὰ ἀδιάπτωτη ἀγωνία, ἕνα βαθὺ μυ-
στήριο... Πέρα ὅμως ἀπὸ τὴν πλοκὴν αὐτὴν τὸ μυθιστόρημα τῆς
Μ. G. EBERHART προχωρεῖ στὸ πλάσιμο ἀληθινῶν ἀνθρώπων, στὴν
βαθεῖα καὶ διορατικὴ ἀνάλυσιν τῆς γυναικείας ψυχολογίας, στὴν
συγκρότησιν μιᾶς ζεστῆς, συγκινητικῆς ἱστορίας, ὥστε παρ' ὅλην
τὴν ἐκτετατοῦς τῆς ἐκλεκτῆς μυθιστοριογράφου θὰ μπορῇ δι-
καίως νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ σὰν μιὰ ὑπέροχη αἰσθηματικὴ ἱστορία...

Η ΧΑΡΤΑ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

«Εἶδα στὸ τελευταῖο τεύχος τοῦ
περιοδικοῦ σας, τὸ ὅποιο περιμένω
κάθε ἐβδομάδα με μεγάλη ἀνυπο-
μονησία, τὴν φωτογραφία τῆς Χάρ-
τας τοῦ Ρήγα Φεραίου.

Λόγω τοῦ ὅτι ἐνδιαφέρομαι ἰδι-
αιτέρως δι' αὐτὴν τὴν Χάρταν, θὰ
σὰς παρακαλέσω, εἰ δυνατόν, νὰ με
πληροφορήσετε πόσα ἀντίτυπά τῆς
ἐτυπώθησαν ἀρχικὰ (δὲν γνωρίζω
ἀν ἐξαντυπώθηκε), καὶ τί ἀξία ἔχει
αὕτη σήμερον.

Εὐχαριστῶ, ἀν καὶ ἀμφιβάλλω ἀν
θὰ μοῦ ἀπαντήσετε, διότι ἀναμφι-
βόλως θὰ ἔχετε νὰ ἀσχοληθῆτε με
πολύ σοβαρώτερα ζητήματα».

Παῦλος Χ. Ἀναστασιάδης
(*Ἀλεξάνδρεια)

Στὴν ἀρχὴ ἐκυκλοφόρησε σὲ
1220 ἀντίτυπα. Τὴ σημερινὴ ἀ-
ξία τῆς δὲν μποροῦμε νὰ τὴν
ἔξερουμε, ἀλλὰ προπολεμικὰ δό-
θηκε προσφορά σὲ δημοπρασία
τὸ ποσὸν τῶν 2.000 γαλλικῶν
φράγκων, δηλαδὴ, ἐκείνο τὸν και-
ρὸ, 15.000 δρχ. περίπου. Ἐχει,
βέβαια, ἐξαντυπώθῃ σὲ ἐφημερί-
δες καὶ περιοδικὰ τμηματικά,
ποτέ ὅμως στὸ σύνολό τῆς.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ

«Εἴμεθα κ' ἐμεῖς δύο ἀχώριστες
φίλες καὶ ἀκόμη πιὸ ἀχώριστες φί-
λες τοῦ περιοδικοῦ σας.

Τὸ τόσο ἀξιαγάπητο περιοδικό
σας μᾶς συνεκίνησε ἀπὸ τὸ πρῶτο
τεύχος του.

Αὐτὸ μᾶς κρατᾷ συντροφιά στὴν
μοναξιά μας.

Χίλια εὐχαριστῶ καὶ χίλια μπρά-
βο γιὰ τὰ πάμπολλα καὶ ποικίλα
ἄρθρα σας.

Τίποτε, στ' ἀλήθεια, δὲν ὑπάρχει
στὶς σελίδες τοῦ πού νὰ μὴν σὲ
προσελκύῃ.

Τὰ δύο διηγήματά σας σὲ συνέ-
χεια, ἐξαιρετικά. Τὸ τελευταῖο δὲ
τεύχος σας μᾶς ἐνθουσίασε ἀκόμη
περισσότερο μετὰ τὸ νέο ἄρθρο σας
«Ἡ ζωὴ τοῦ θεάτρου».

Σὰς ζητοῦμε δὲ ν' ἀφιερῶσετε σ'
αὐτὴν τὴν σελίδα κατὶ γιὰ τὸν ἐξαι-
ρετο ἥθοσιό τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου
καὶ κινηματογράφου μας, τὸν κ. Ἀ-
λέκο Ἀλεξανδράκη, πού τόσο προ-
δο εἶχε ἐπιτελέσει τὰ τελευταῖα ἔ-
τη».

Μαρία Δάδαρη, Ἀνδρέου Ἀγγελικῆ
Παλαιᾶ Ἀττικῆς

Στὶς δύο ἀχώριστες φίλες

Tide

Πλένει υαδαρώτερα
ἀπὸ υἄθε τί!

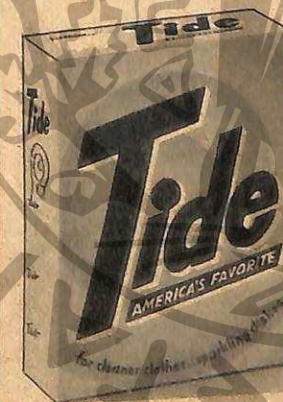
τὸ **Tide** εἶναι υἄτι διαφορετιυό,
εἶναι δαυματοουργό!

Τὸ ἔχετε δοκιμάσει; Ἄν ὄχι... τότε χάνετε.
Χιλιάδες νοικοκυρὲς πρὶν ἀπὸ σᾶς, ἀνεκάλυ-
ψαν πῶς: τὸ Τάιντ, σὲ ἀπορρυπαντικότητά
δὲν συγκρίνεται με τίποτα στὸν κόσμῳ. Οἱ
συνηθισμένες σκόνες καὶ τὰ σαποῦνια τῆς
μουσάδας κατὶ ἀφήνουν στὸ ρούχα, ἕνα γά-
ρισμα. Τὸ TIDE δὲν ἀφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αὕτὴ τὴν ἀλήθεια τὴν διαπίστωσαν οἱ Ἑλλη-
νίδες νοικοκυρὲς ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα. Τὸ
Τάιντ πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ καταστήματα ἔτσι,
μπορεῖ κάθε νοικοκυρὰ εὐκολὰ νὰ προμηθευ-
θῇ τὴν νέα αὕτὴ δαυματοουργὴ σκόνῃ.

Ἡ καταπληκτικὴ σαπουνάδα τοῦ TIDE καθα-
ρίζει τὰ ρούχα χωρὶς δυνατό
τρίψιμο, λευκαίνει ἀπολύτως
τὰ ἀσπρόρουχα καὶ ξανα-
ζωντανεύει τὰ χρώματα.

Ἀσφαλές!
Οἰκονομικό!

Εὐκόλο στὴ χρῆσι!

Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9-ΤΗΛ: 56447-ΑΘΗΝΑΙ

Έπεβλήθη

Ο'όν τον Κόσμο
γιατί
συγκεντρώνει
τά περισσότερα
τεχνεκτήματα

MORPHY-RICHARDS

Αυτόματο ηλεκτρικό σίδερο

ΕΞΥΠ
M-R/10

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΤΗΛ. 30.053

ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΗΛ. 23.66

Άτμοπλοία Νορικού

Γραμμαί Έξωτερικού

Τά νέα Μεσογειακά:

Α/Π ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Α/Π ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Τακτικά εβδομαδιαία δρομολόγια μεταξύ: Εύρώπης—
Έλλάδος—Αιγύπτου—Κύπρου—Λιβάνου

Δ/Π ΜΙΑΟΥΛΗΣ

Έκάστην Πέμπτην διά Βρινδίσιον

Γραμμαί Έσωτερικού

Δ/Π ΚΑΝΑΡΗΣ

Δ/Π ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Δ/Π ΜΙΑΟΥΛΗΣ

Τακτικά δρομολόγια διά τούς κυριώτερους Έλληνικούς λιμένας.
Πληροφορίες—είσιτήρια:
Είς όλα τὰ Γραφεία Ταξειδίων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

γράφω τὸ «εὐχαριστῶ» καὶ τὴ
συγκίνησή μου γιὰ τὸ ἀχώρι-
στο» τῆς φιλίας των πρὸς τὴς
ΕΙΚΟΝΕΣ. Ἡ προσπάθεια τοῦ
περιοδικοῦ μας, φίλες μου, θὰ
ἐξακολουθήσῃ μὲ μεγαλύτερη ὁ-
θησὴ γιὰ νὰ ἐρχεται, πιστὸς φί-
λος στὶς ἐπιθυμίες σας, νὰ σᾶς
κρατᾷ συντροφιά. Γιὰ ὁποιαδή-
ποτε ἐπιθυμία σας σχετικὰ μὲ
τὸ θέατρο ἢ πληροφορία, νὰ ἀ-
πευθύνεσθε στὸν συγγραφέα τῆς
θεατρικῆς στήλης κ. Ἀχ. Μαμά-
κη. Ὑπάρχει εἰδικὴ στήλη ἄλλη-
λογραφίας.

ΕΝΑ ΛΑΘΟΣ

«...Ἐπὶ δύο ἔτη παρακολουθῶ τὴς
ΕΙΚΟΝΕΣ καὶ εἶμαι ἀπολύτως ἱ-
κανοποιημένος. Εἰς τὸ τεῦχος ὅμως
ὑπ' ἀρ. 78 παρατήρησα ἓνα λάθος
φωτογραφικόν. Εἰς τὴν σελίδα 11, κά-
τω δεξιά, ἀναγράφετε ὅτι τὸ ἀμε-
ρικανικὸν ἀεροπλανοφόρον «Λαίηκ

ΔΙΠΛΕΣ ἀ λὰ ΜΥΛΟΥΣ

Μέσα σὲ 75 δράμια ἀλεύρι ἀνοίξετε
ἓνα λακκάκι, ρίξτε τρία αὐγά, ἀνακα-
τώστε. Προσθέστε 150 δράμια ζάχα-
ρη. Περιχύστε μὲ μισὸ μπουκάλι μύ-
ρα (μεγάλο). Κτυπήστε καλὰ. Προ-
σέστε ἡ ζύμη νὰ κολλᾷ. Κόψτε φέτες-
φέτες τρία μεγάλα μῆλα, κατόπιν βου-
τήστε τα μέσα στὴ ζύμη. Τηγανίστε.
Ἀφοῦ ψηθῶν προσθέσετε καὶ ζάχαρη.

Ἀπὸ σήμερα πίνετε τακτικὰ μύ-
ρα στὸ φαγητό σας καὶ κάθε φορὰ
ποὺ διψάτε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡ-
μέρας. Προσφέρετέ τὴν ἐπίσης καὶ
στοὺς φίλους σας. Γευστική, τονωτι-
κὴ καὶ ἐξιδιαστετικὴ, ἡ μύρα ΦΙΣ, εἶ-
ναι πραγματικὴ ἀπόλαυσις.

Διαβάζοντας αὐτὴ τὴν συνταγὴν κερ-
δισατέ καὶ ἓνα ὥρασι παιγνίδι συνα-
ναστροφῶν. Γιὰ νὰ τὸ λάβετε δωρεὰν
κόψτε τὸ κείμενο αὐτὸ καὶ ἀποστεί-
λατέ το ἐντὸς 8 ἡμερῶν μὲ τὴν διευ-
θυνσή σας στὴν Α. Ε. ΚΑΡΟΛΟΣ
ΦΙΣ, ὑπηρεσία Α.Τ. 32, Λεωφόρος
Συγγρού 53, ΑΘΗΝΑΙ.

Τσάμπλαν» —τὸ ὁποῖον καὶ ἐπε-
σκέφθην— ἐξετέλεσεν εἰς τὰ ἑλληνι-
κὰ ὕδατα διαφόρους ἀσκήσεις, με-
ταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀνεφοδιασμὸν
ἀντιτορπιλικοῦ ἐν πλῶ, ὅπως δεί-
χνει —γράφει ἡ λεζάντα— ἡ κατω-
τέρω φωτογραφία. Ἡ φωτογραφία
ὅμως αὐτὴ ἀντὶ ἀνεφοδιασμοῦ ἀν-
τιτορπιλικοῦ παρουσιάζει ἐν ἀε-
ριωθούμενον F9F Cougar, προσγειού-
μενον ἐπὶ τοῦ πρυμναίου τμήματος
τοῦ καταστρώματος.

Γεώργιος Κ. Ζάρβανος
Ἀϊδινίου 30 (Νέα Σμύρνη)

Ἔχετε δίκιο. Εὐχαρίστως
προβαίνουμε στὴν ἐπανόρθωση.

ΒΟΛΙΔΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ συμπληρωθῇ
ὁ 100ὸς ἀριθμὸς τῶν τευχῶν τοῦ
ἐγκρίτου περιοδικοῦ σας, καὶ ἐπὶ τῇ
ἐυκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ ὑποφαινόμενος, τα-
κτικὸς ὢν ἀναγνώστης τῶν ΕΙΚΟ-
ΝΩΝ ἀπὸ τοῦ πρώτου τευχους, θὰ
ἐπεθύμουν νὰ ἐρωτήσω: Διὰ τί δὲν
ὑποβάλλετε ἓνα ἐρωτηματολόγιον
ἐντυπον εἰς ἀπαντὰς τοὺς ἀναγνώ-
στας σας κατὰ τὸ σύστημα τῶν ξέ-
νων περιοδικῶν, βολιδοσκοποῦντες
αὐτοὺς ὡς πρὸς τὰ περιεχόμενα καὶ
τὸν τρόπον ἔτι περαιτέρω βελτιώ-
σεως...;

Η. Βασ. (Μύλοι Ἀργολίδος)

Ἔνοια σας, κι αὐτὸ γίνεται
τακτικώτατα, καὶ μὲ διάφορα
συστήματα ποὺ ἀποσκοποῦν
στὴν ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερα
σφυγμομέτρηση τοῦ ἀναγνώστι-
κοῦ μας κοινοῦ. Ἀλλὰ καὶ τὸ
καθολικὸ ἐρωτηματολόγιο, ποὺ
προτείνετε, δὲν εἶναι κακὴ ἰδέα.
Θὰ τὴν σημειώσουμε...

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΗ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΣΣΑ ΜΑΣ Ξενία
Δαμάνη, ἀφοῦ κράτησε τὸν ρόλο τῆς «ἐν' ἐνὶ» μὲ τὸν «Γαλ-
λικὸ Θίασον», παίζει τώρα σὺν πρωταγωνίστρια τοῦ ἰδίου θι-
άσου, στὴν περιοδεία του στὴν Ἀγγλία. Ἡ δις Δαμάνη εἰ-
σήχθη τὸ 1954 σὺν R.A.D.A. τοῦ Λονδίνου καὶ εἶναι ἡ πρώ-
τη Ἑλληνίδα ἡθοποιὸς ποὺ ἐπεράτωσε τὶς σπουδὲς τῆς στὴν
ἀνωτέρω Δραματικὴ Σχολή, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποφοιτοῦν τόσοι
καὶ τόσοι Ἀγγλοὶ ἡθοποιοί. Μετὰ τὸ τέλος τῆς περιοδείας
τοῦ «Γαλλικοῦ Θίασου» στὴν Ἀγγλία, ἡ Ξενία θὰ ἔλθῃ στὴν
Ἑλλάδα, μὲ πρόγραμμα νὰ παραμείνῃ ἐδῶ μερικὸνς μῆνες.
Καὶ εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ λάβῃ μέρος σὲ μιὰ νέα ταινία.

Προσφορά στὴν Γυναικεία Κομπόνητα

Boutique

Τίτα Α. Στρογγυλοῦ

Νεοφύτου Βάμβα 10 Τηλ. 70-208

ΚΟΥΣΕΝΤΟ

Τώρα....

Πού ἡ ASTOR κατέκτησε τὴν πρώτη
κυκλοφορία σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα...

Τώρα....

Πού ἡ τεραστία αὐτὴ κατανάλω-
σις μας, ἐπιτρέπει νὰ διατηροῦμε
τὴν ΦΘΗΝΟΤΕΡΗ τιμή...

Τώρα....

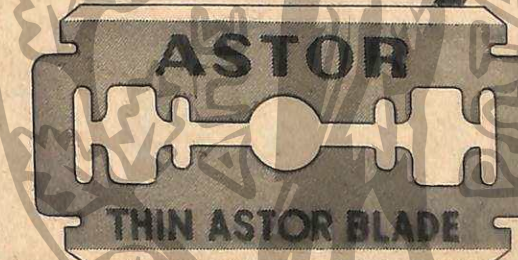
Πού γιὰ τὴν ΣΗΜΕΡΙΝΗ ξυριστικὴ
λεπίδα ASTOR μιλοῦν μὲ δαυμασμὸ
ἐκατομμύρια ἄνθρωποι...

Τώρα....

Καὶ σεῖς οἱ ΟΛΙΓΟΙ ποὺ μέχρι σή-
μερα δὲν χρησιμοποίησατε τὴν
ASTOR ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ τὴν καὶ δὰ
μείνετε κατενδουσιασμένοι

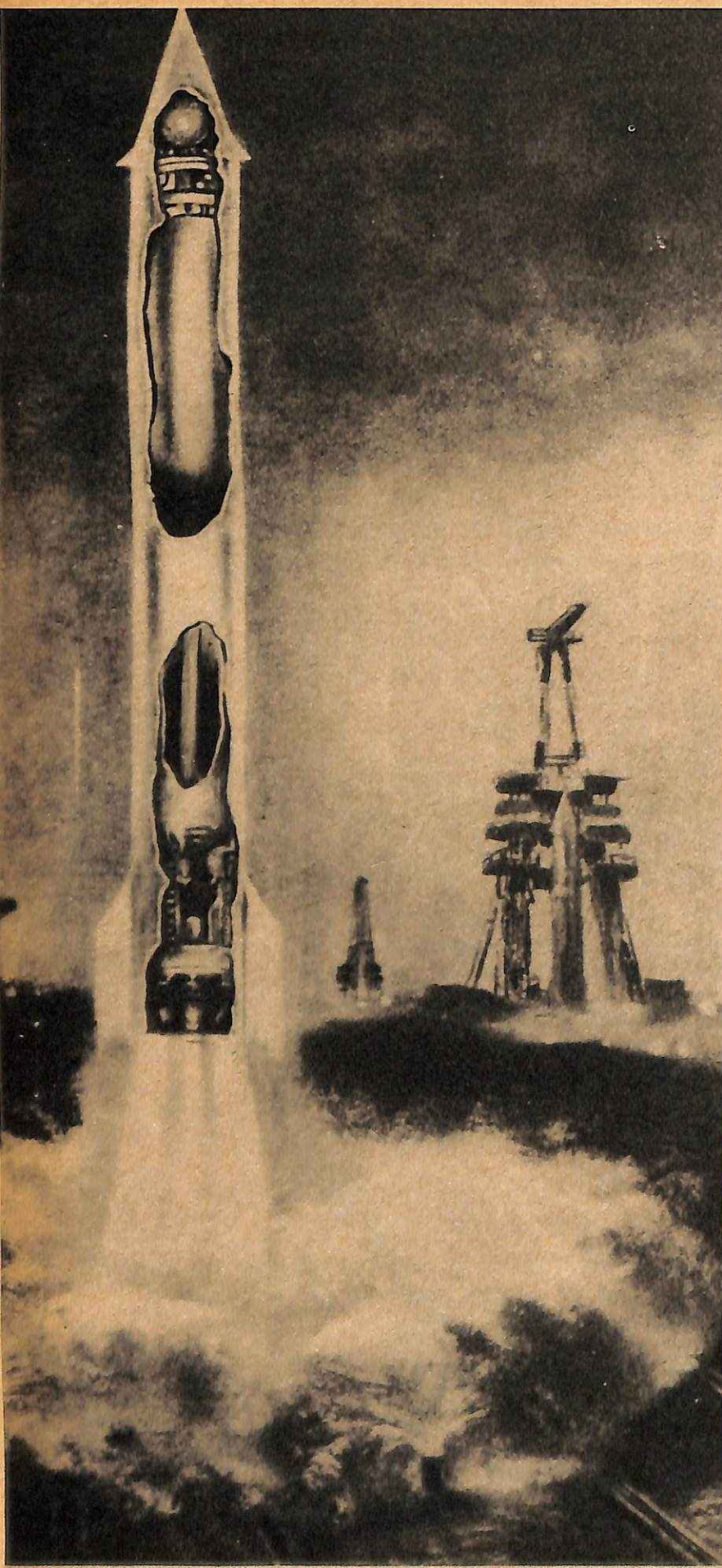
ASTOR

ΜΠΛΕ

ΚΟΚΚΙΝΗ

ἢ πετᾶτε ἄδικα τὰ λεπτὰ σας, κανένα ξυ-
ραφάκι δὲν εἶναι καλλίτερο ἀπὸ τὴν **ASTOR**.

EIKONEΣ

AP. 81 13.5.57

ΠΥΡΗΝΙΚΗ

Ένῳ τὰ ὅπλα τοῦ 6' παγκοσμίου πολέμου

Ένῳ ἐμφανίζονται νέα μέσα ἀσύλληπτης

Ένῳ οἱ μεγάλοι ἔχουν ριχθῇ στὸν φαῦλ

Ένῳ τὸ στρόντιο εἰσχωρεῖ στὰ κόκκ

Έπιστήμονες, κληρικοί, ἐδελοντές δ

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

Κάτι τρομαχτικό γίνεται μπροστὰ στὰ μάτια μας: Τὰ ὅπλα τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου, οἱ φοβερὲς αὐτὲς κρεατομηχανὲς ποὺ κατακρεοῦργησαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπους, ποὺ ἐρήμωσαν ὁλόκληρα ἔθνη, γίνονται παλιοσιδέρα. Ἡ ἀνθρωπότης ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ καταργήσῃ τὸν πόλεμο; Τραγικὴ εἰρωνεία! Μὲ τὸ σύνθημα «Ἀφοπλισμός» οἱ πολεμικὲς δυνάμεις Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἐτοιμάζουν νέα, ἀφάνταστα μέσα ὁμαδικῆς ἐξοντώσεως καὶ καταστροφῆς! Ὁ καινούργιος πόλεμος ἀν χρησιμοποίησῃ τὰ καινούργια ὅπλα θὰ εἶναι ἀσφαλῶς μιὰ εἰκόνα ἀπὸ τὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου. Μιὰ εἰκόνα ποὺ ἴσως κανεὶς δὲν θὰ διατηρήσῃ στὴ μνήμη του, γιατί ἴσως κανεὶς δὲν θὰ ἐπιζήσῃ πάνω σ' αὐτὸν τὸν πλανήτη. Ὁ ἐφιάλτης ὅμως δὲν ἀνήκει μόνον στὸ μέλλον. Ἀκόμη καὶ τὰ πειράματα, οἱ δοκιμὲς, οἱ κατασκευὲς τῶν β-πλῶν αὐτῶν ἀπειλοῦν τὴ γῆ καὶ τοὺς ἀνθρώπους της. Τὸ στρόντιο, ἡ καρκινογόνος ἀκτινοβολία ποὺ παράγει ἡ ἔκρηξη τῆς ὑδρογονοδόμβας, τὰ ραδιενεργὰ «σκουπίδια» τῶν πυρηνικῶν ἐκλύσεων, εἰσχωροῦν στὰ κόκκαλά μας, ἀπειλοῦν τὴν γονή, προμηνύουν κληρονομικὲς ἐπιβαρύνσεις. Ἐπιστήμονες κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Ὁ Πάπας καταδικάζει τὰ πειράματα. Καὶ μιὰ ἰαπωνικὴ ὁμάδα αὐτοκτονίας, μὲ τὸ ἀπίθανο ἀσιατικὸ πνεῦμα τῆς θυσίας, προσφέρεται δορὰ στὸ σύγχρονο Μολώχ...

Ἡ εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ γίνεται δι-
αρκῶς περισσότερο «πυρηνικὴ».
Ἐνα χτυπητὸ παράδειγμα τοῦ γε-
γονότος αὐτοῦ μᾶς δίνουν οἱ τελε-
ταίες ἐξελίξεις στὴ Γερμανία.
Ὁ δόκτωρ Ἀντενάουερ, ὁ καγ-
κελλάριος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας,
θέλει νὰ ἐφοδιάσῃ τὸν στρατὸ τῆς
χώρας του μὲ πυρηνικὰ ὅπλα. Πο-
λλοὶ ὅμως Γερμανοί, μὲ ἐπικεφαλὴς
τοὺς κυριώτερους πυρηνικοὺς ἐπιστή-
μονες, φοβοῦνται τὶς συνέπειες.
Ὁ Ἀντενάουερ πιστεύει ὅτι ὁ
στρατὸς τῆς Δυτικῆς Γερμανίας πρέ-
πει νὰ διαθέτῃ ἀτομικὰ ὅπλα, ἀν
πρόκειται νὰ προστατέψῃ τὴ χώρα
του —καὶ οὐσιαστικὰ τὴ Δυτικὴ
Εὐρώπη, γιατί ἀπ' αὐτὸν ἐξαρτᾶται
ἡ ἀμυνὰ της— ἐναντίον μιᾶς σοβιε-
τικῆς ἐπιθέσεως.
Εἶναι γνωστὸ πὺς ὁ στρατὸς τῆς
Δυτικῆς Γερμανίας, παρ' ὅλο ποὺ
ἄρχισε ἡ ὑποχρεωτικὴ στρατολογία,

δὲν σχηματίζεται μὲ τὴν ταχύτητα
ποὺ ὑπολογίζουν οἱ δυνάμεις τοῦ
NATO, καὶ ἰδίως οἱ Ἀμερικανοί. Ἡ
δραυτὴς αὐτὴ συνδέεται μὲ τὸ γε-
νικώτερο πρόβλημα τοῦ ἐξοπλισμοῦ.
Οἱ Γερμανοὶ δὲν θέλουν νὰ προχω-
ρήσουν στὸ σχηματισμὸ τοῦ νέου
στρατοῦ τους, ἀν δὲν λυθῇ πρῶτα
τὸ ζήτημα ἀν θὰ εἶναι ἐξοπλισμέ-
νος μὲ τὰ ξεπερασμένα πιά ὅπλα
τοῦ τελευταίου πολέμου, ἢ μὲ τὰ
σύγχρονα τακτικὰ ἀτομικὰ ὅπλα.
Ἀλλὰ πολλοὶ Γερμανοὶ εἶναι τῆς
γνώμης ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔχουν κα-
θόλου στρατὸ —οὔτε κλασσικὸ, οὔτε
ἀτομικὸ. Οἱ σοβιετικὲς ἀπειλὲς τοὺς
τραυμάζουν. Τοὺς ἀνησυχοῦν ἐπίσης
οἱ προειδοποιήσεις τῶν κορυφαίων
ἀτομικῶν ἐπιστημόνων τους γιὰ τὶς
συνέπειες ποὺ θάξῃ γιὰ τὴν ἀνθρω-
πότητα ὁ συναγωνισμὸς τῶν ἀτομικῶν
ἐξοπλισμῶν.

Στοὺς φόβους αὐτοὺς, σημαντικὸ

ΦΡΙΚΗ

γίνονται παλιοσιδέρα ...

καταστροφικῆς ἰσχύος ...

ὁ κύκλος τῶν ἐξοπλισμῶν ...

ἀλα ὅλων τῶν ἀνθρώπων ...

ανάτου, προειδοποιοῦν :

Ι Ν' ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΗ

ρόλο παίζει τὸ γεγονός ὅτι φέτος θὰ
γίνουν ἐκλογὲς στὴ Βόνη. Ἡ ἀντι-
πολίτευση εἶναι φυσικὸ νὰ ἐπωφελη-
θῇ ἀπ' τὴν ἀνησυχίαν τῆς κοινῆς
γνώμης. Ἡ σύναψη συμφωνίας μὲ
τὴν Ἀμερικὴ γιὰ τὸν ἐφοδιασμὸ τοῦ
γερμανικοῦ στρατοῦ μὲ κατευθυνόμε-
να δῆματα θὰ μπορούσε νὰ εἶναι
πολιτικὰ ἐπικίνδυνη τὴ στιγμὴ αὐ-
τῇ. Ὁ καγκελλάριος Ἀντενάουερ
συμφώνησε λοιπὸν μὲ τοὺς ἐπιστή-
μονες γιὰ τοὺς κινδύνους τῶν ἀτο-
μικῶν ἐξοπλισμῶν, ἀλλὰ τοὺς μά-
λωσε γιὰ τὴν ἐπέμβασή τους στὴν
πολιτικὴ καὶ τοὺς κάλεσε νὰ ζητή-
σουν ἀπ' τὴ Ρωσία ν' ἀφοπλισθῇ κ'
ἐκείνη. Στὸ ἀναμεταξύ, τὸ ζήτημα
τοῦ γερμανικοῦ ἐξοπλισμοῦ μὲ ἀτο-
μικὰ ὅπλα παραμένει ἐκκρεμὲς —δ-
πως παραμένει ἄλυτο καὶ τὸ ἄλλο
ζήτημα: Ἀν ἡ Δυτικὴ Γερμανία θὰ
μπορῇ νὰ παρὰ γιὰ ἀτομικὰ δ-
πλα...

Κρουαζιέρα αὐτοκτονίας

Στὴν Ἀγγλία, οἱ γνώμες εἶναι ἐξ
ἴσου διχασμένες ὅπως στὴ Γερ-
μανία. Ἡ Ἀγγλία περικρίπτει τὶς
ἀμυντικὲς της δαπάνες καὶ προσπα-
θεῖ νὰ στραφῇ πρὸς τὴν ἀτομικὴ ἄ-
μυνα. Συγχρόνως, ἡ ἀγγλικὴ κοινὴ
γνώμη — καὶ πρῶτῃ ἡ ἐργατικὴ
ἀντιπολίτευση— ἀνησυχεῖ γιὰ τὰ ἀ-
τομικὰ πειράματα. Ὅπως εἶναι γνω-
στὸ, ἡ πρώτη ἀγγλικὴ ἐκρηξὴ ὑ-
δρογονοδόμβας, ποὺ θὰ γίνῃ στὴ
Νήσο τῶν Χριστουγέννων, προκάλεσε
ζωηροὺς φόβους στὴν Ἀγγλία καὶ
σὲ πολλὰς ἄλλες χώρες (ἰδιαίτερα
στὴν Ἰαπωνία). Ἐβελονταὶ ἐτοιμά-
ζονται νὰ ὁργανώσουν ἐκκρουαζιέρα
αὐτοκτονίας —δηλαδὴ, νὰ πᾶνε μὲ
πλοίαρια κοντὰ στὸν τόπο τῆς ἐκρή-
ξεως γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦν ὡς πειρα-
ματόζωα, καὶ ν' ἀποδείξουν στὴν ἀν-
θρωπότητα τὸν κίνδυνον ποὺ διατρέ-
χει ἀπ' τὰ ἀτομικὰ πειράματα. Ἐ-
ρανοὶ γίνονται γιὰ τὴ χρηματοδότη-
ση αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς...

Φαῦλος κύκλος

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὅμως —δ-
πως ἀλλοστε καὶ ἡ ἀμερικανικὴ
—ἀντιτάσσει σ' αὐτοὺς τοὺς φόβους
τὸ ἀγωνιάδες ἐρώτημα: Πὺς θ' ἀν-
τιμετωπίσουν οἱ Εὐρωπαῖοι μιὰ ἐν-
δεχόμενη σοβιετικὴ ἐπίθεση, ἀν δὲν
συγχρονίσουν τοὺς ἐξοπλισμούς
τους; Ἀλλ' αὐτὸ δημιουργεῖ ἕνα ἄλ-
λο, ἐπίσης ἀγωνιάδες ἐρώτημα: Πὺς
ὁ εὐρωπαϊκὸς ἀτομικὸς στρατὸς εἶ-
ναι δυνατόν νὰ σταματήσῃ τὴ σοβιε-
τικὴ ἐπίθεση χωρὶς νὰ προκαλέσῃ
γενικὸ πυρηνικὸ πόλεμο;

Ἐννοεῖται, πὺς ὅλα αὐτὰ δημι-
ουργοῦν ἕνα εἶδος φαύλου κύκλου,
ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸν λύσῃ
δίνοντας μιὰ πειστικὴ καὶ κατηγορη-
ματικὴ ἀπάντησι. Γι' αὐτὸ κ' οἱ
κυβερνήσεις, μπαίνοντας στὸν κατή-
φορο τῶν ἐξοπλισμῶν, ἐπικαλοῦνται
ἀπλῶς τὸ τί κάνει ἡ ἀντίπαλη πα-
ράταξι, ἀγωνώντας τὶς συνέπειες ποὺ
μπορεῖ νὰ ἔχῃ αὐτὸ στὴν ὑγεία ἢ
καὶ στὴ ζωὴ ἀκόμη τῶν πολιτῶν
τους...

Καὶ ἄλλο πρόβλημα

Υπάρχει, ὅμως, κ' ἕνα ἄλλο πρό-
βλημα: Οἱ Ἕνωμ. Πολιτεῖες ἀ-
ποφάσισαν νὰ ἐφοδιάσουν μὲ κατευ-
θυνόμενα δῆματα δλοὺς τοὺς συμ-
μάχους τους (μεταξύ αὐτῶν καὶ τὴν
Ἑλλάδα). Ὅμως τὸ Κογκρέσσον
δὲν ἐπιτρέπει νὰ δοθοῦν σὲ ξένους
ἀ τ ο μ ι κ ᾶ ὅπλα. Σὲ περίπτωσι
λοιπὸν ἐπιθέσεως, οἱ Ἕνωμένες Πολι-
τεῖες θὰ πρέπει νὰ δώσουν τὴν ἄ-
δεια γιὰ τὴν χρησιμοποίησι ἀτομικῶν
ὁπλῶν γιὰ τὴν ἀμυνα ὁποιοῦδή-
ποτε συμμάχου τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ
Εὐρωπαῖοι ἡγέτες τονίζουν ὅτι αὐτὸ
σημαίνει οὐσιαστικὰ πὺς τὰ εὐρω-
παϊκὰ ἔθνη (ἐκτός ἀπ' τὴν Ἀγγλία,
ποὺ ἔχει δικὰ τῆς ἀτομικὰ ὅπλα) δὲν
θὰ μποροῦν νὰ ὑπερασπιστοῦν

Ἡ ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ. Αὐτὸ τὸ σχέδιο, ποὺ δημ-
σιεύτηκε τελευταία σὲ ἀμερικανικὸ περιοδικό, δείχνει ποιὲς περιοχὲς
μποροῦν σήμερα κιάλας νὰ χτυπηθοῦν ἀπ' τοὺς Ρώσους, ἀπ' τὶς ὑποθετι-
κὲς δάσεις τους, μὲ τοὺς πυραύλους τους. Ἡ «ζώνη τοῦ θανάτου» φτάνει
αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὡς τὰ σύνορα τῆς Ἰσπανίας, καὶ γίνεται διαρκῶς μεγα-
λύτερη. Ὡς τὰ 1960, οἱ δυὸ συνασπισμοὶ θάχουν τελειοποιήσει τόσο
πολὺ τὰ κατευθυνόμενα δῆματά τους, ὥστε θὰ εἶναι δυνατόν νὰ φτά-
νουν σὲ ὁποιαδήποτε ἀπὸ τὶς περιοχὲς ποὺ φαίνονται σ' αὐτὸν τὸ χάρτη.

τὸ ἑδάφος τους χωρὶς ἔγκρισιν τῆς
Οὐάσιγκτων...

Τὸ «στρόντιο 90»

Ἡ ἐξέγερσις τῆς παγκοσμίου κοινῆς
γνώμης ἐναντίον τῶν ἀτομικῶν
πειραμάτων ἔχει γίνῃ ἐντονώτερη
τοὺς τελευταίους μῆνες. Τὸ σύνθημα
τοῦ ἔδωκε πρῶτος, στὴν περυσινὴ
προεκλογικὴ ἐκστρατεία στὴν Ἀμε-
ρικὴ, ὁ Δημοκρατικὸς ὑποψήφιος κ.
Ἀντῶν Στήβενσον, ποὺ τόνισε τοὺς
κινδύνους τοῦ στρόντιου, τῆς θανα-
τηφόρου αὐτῆς οὐσίας ποὺ παράγε-
ται ἀπ' τὶς ἀτομικὲς ἐκρήξεις. Σὲ
τελευταίον ἄρθρο, στὴ μεγάλη ἀμε-
ρικανικὴ ἐπιθεώρησι «Λούκ», ὁ κ.
Στήβενσον τονίζει πὺς τὸ πρόβλη-
μα τῆς δόμβας ὑδρογόνου δὲν ἔληξε
ἐπειδὴ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκλογεῖς ψηφί-
σαν τὸν Ἀϊζενχάουερ. «Ὁ ἀνταγω-
νισμὸς —λέει— τῶν πυρηνικῶν ὁ-
πλῶν ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον κίν-
δυνον ποὺ διέτρεξε ποτὲ ἡ ἀνθρωπι-
νὴ φυλὴ. Μιὰ ὑδρογονικὴ δόμβα τῶν
20 μεγατόνων εἶναι χίλιες φορές
ἰσχυρότερη ἀπ' τὴν ἀτομικὴ δόμβα
ποὺ ἐκμυθνίστηκε τὴ Χιροσίμα στὰ
1945. Μιὰ τέτλια ὑπερδόμβα θὰ μπο-
ροῦσε νὰ σθῇ ἀπ' τὸ χάρτη τῆ
Νέα Ὠρκη, τὸ Λονδίνο, τὸ Παρίσι
ἢ τὴ Μόσχα.

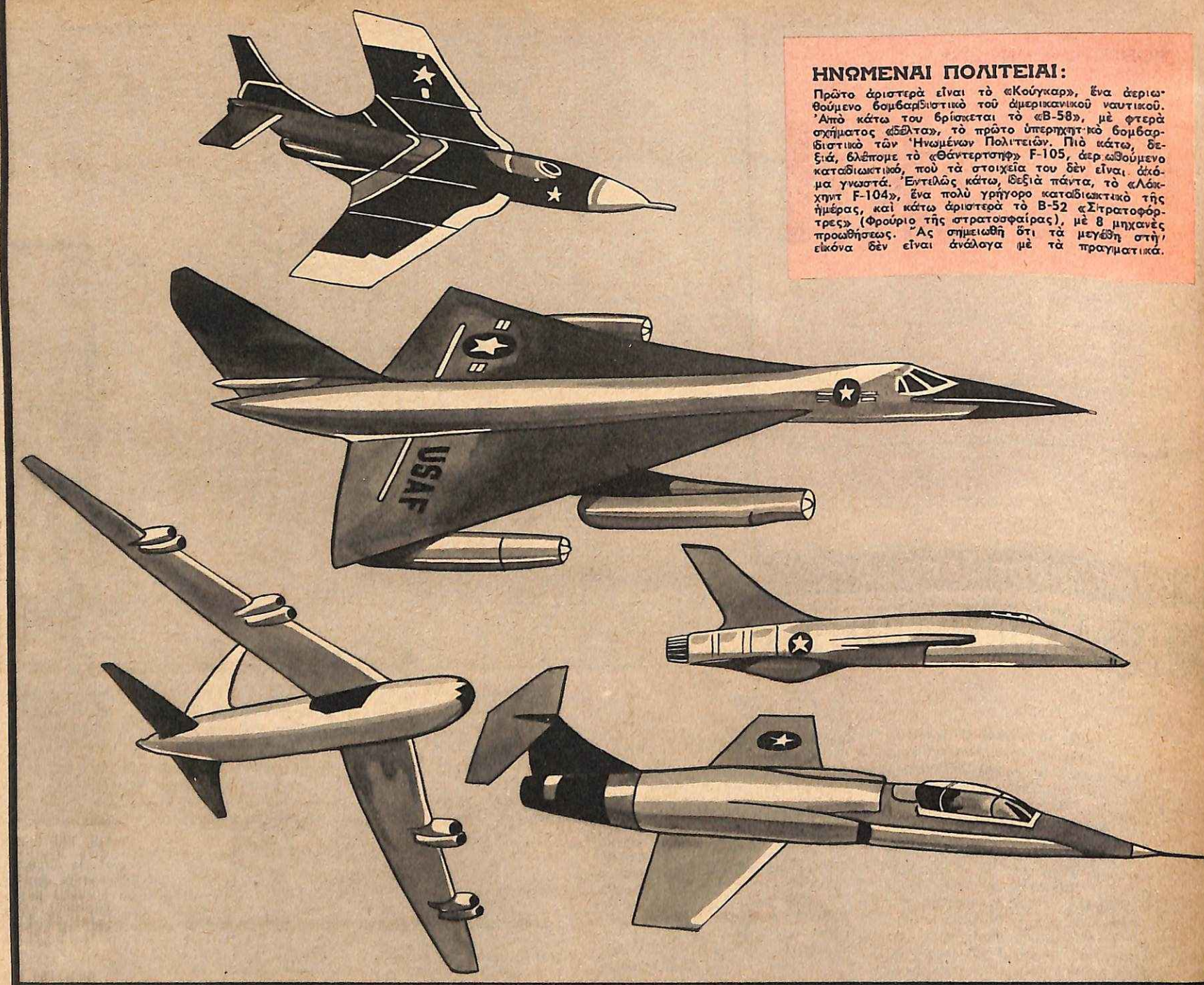
Ἐμὶ ἐπίθεσις μὲ ὑπερδόμβες ἐ-
ναντίον τῆς Ρωσίας θὰ μπορούσε νὰ
προκαλέσῃ πολλὰς ἐκατοντάδες ἐ-
κατομμύρια θανάτων, ποὺ θὰ συνέ-
βαιναν ὅχι μόνο στὴ Ρωσία, ἀλλὰ
καὶ στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ στὴν
Ἰαπωνία καὶ στὶς Φιλιππίνες, ἀνά-
λογα μὲ τὴν κατεύθυνσι ποὺ θὰ φε-
ρούσε ὁ ἀνεμος. Ἡ ἀνθρώπινη δύνα-

μὴ ξεπέρασε τώρα τὰ ὅρια τῆς λο-
γικῆς, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς στρατιω-
τικῆς σκοπιμότητος. Ἀπ' τὴ στιγμὴ
ποὺ πολλὰ ἔθνη μποροῦν νὰ ἐξαπο-
λύσουν τέτλια ὅπλα, κάθε ἰδέα γιὰ
ἐνίκην ἀποτελεῖ αὐταπάτη.

ἘΤὸ σπουδαιότερον ὅμως εἶναι —
προσθετέι ὁ κ. Στήβενσον— πὺς ἀ-
κόμα καὶ οἱ δοκιμὲς τέτλιων δομῶν
ὑδρογόνου ἐν καιρῷ εἰρήνης εἶναι ἐ-
πικίνδυνες γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.
Μὲ κάθε ἐκρηξὴ, τεράστιες ποσότη-
τες ραδιενεργῶν οὐστῶν σκορπίζου-
ναι στὰ ρεῦματά τοῦ ἀέρος, ποὺ πε-
ριζώνουν τὴν ὑψηλὴν σὲ διάφορα ὕ-
ψη. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη, οἱ οὐσίες αὐτὲς
θὰ πέφτουν σιγά-σιγὰ στὴ γῆ ὑπὸ
μορφὴν σκόνης, ἢ μὲ τὴ βροχὴ καὶ
τὸ χιόνι. Ἀνάμεσα στὶς οὐσίες αὐ-
τὲς εἶναι καὶ τὸ «στρόντιο 90». Αὐ-
τὸ εἶναι ἕνα καινούργιον ραδιενεργὸ
ϊσότοπον, ποὺ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ
καρκίνον τῶν ὁστέων καὶ ἄλλες φοβερὲς
ἀρρώστιες, καὶ ποὺ ἐπηρεάζει ἐπι-
κίνδυνα τὶς ἀναπαραγωγικὰς λει-
τουργίες τοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ κοιτα-
λιά ἀπ' αὐτὸ τὸ στρόντιο, ἀν μοι-
ραζόταν ἐξ ἴσου σ' ὅλα τὰ μέλη τῆς
ἀνθρωπίνης φυλῆς, θὰ ἔβγαζε σὲ κίν-
δυνον τὶς ζωὲς ὅλων μας!

Υπάρχει παντοῦ...

Πρὶν ἀπ' τὴν ἀτομικὴ ἐποχὴ, τὸ
«στρόντιο 90» ἦταν οὐσιαστικὰ
ἀνύπαρκτον. Προσεκτικὲς ἐρευνὲς ἀ-
πέδειξαν ὅτι σήμερον ὅλοι μας —σ'
ὅλο τὸν κόσμον— ἔχομε λίγο στρόν-
τιο στὰ σώματά μας. Μπαίνει στὸν
ὁργανισμό μας μὲ τὴν κατανάλωσι
κρέατος, ψαριῶν, χορταρικῶν ἢ γά-
λακτος, ποὺ ἔχουν ἀπορροφήσει αὐ-

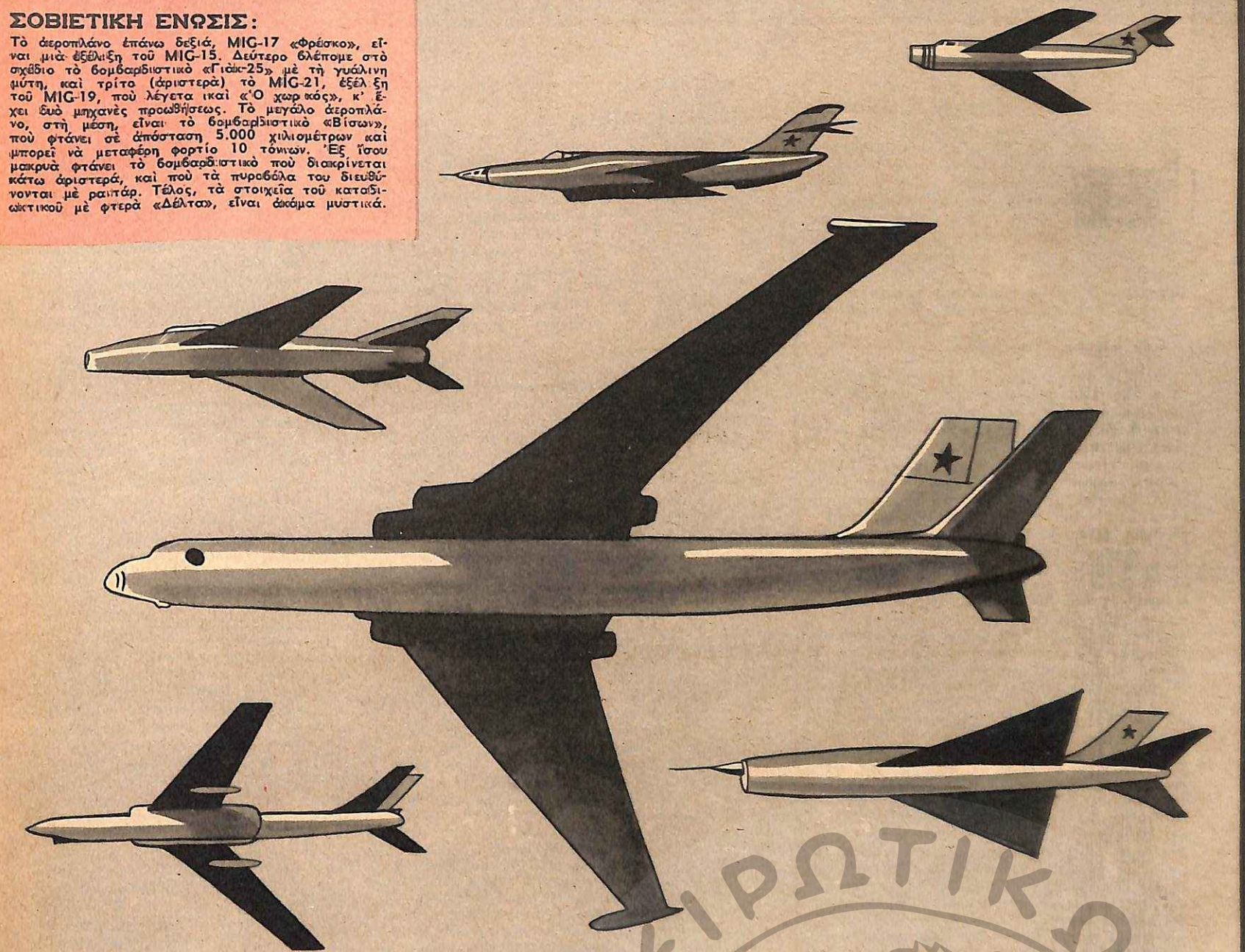

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ:

Πρώτο άριστερά είναι το «Κούγκαρ», ένα αεριωθούμενο βομβαρδιστικό του αμερικανικού ναυτικού. Από κάτω του βρίσκεται το «B-58», με φτερά σχήματος «X», το πρώτο υπερηχητικό βομβαρδιστικό των «Ηνωμένων Πολιτειών». Πιο κάτω, δεξιά, βλέπουμε το «Θάντερμπορ» F-105, αεριωθούμενο καταδιωκτικό, που τα στοιχεία του δεν είναι άγνωστα. Έντελως κάτω, δεξιά πάντα, το «Λόκχαιτ F-104», ένα πολύ γρήγορο καταδιωκτικό της ημέρας, και κάτω άριστερά το B-52 «Στρατοφορ-τρες» (Φορτίο της στρατοφάρας), με 8 μηχανές προωθήσεως. «Ας σημειωθεί ότι τα μεγέθη στη/εικόνα δεν είναι ανάλογα με τα πραγματικά.

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ:

Το αεροπλάνο επάνω δεξιά, MIG-17 «Φρέσκο», είναι μια εξέλιξη του MIG-15. Δεύτερο βλέπουμε στο σχήμο το βομβαρδιστικό «Γιάκ-25», με τη γυάλινη μύτη, και τρίτο (άριστερά) το MIG-21, εξέλιξη του MIG-19, που λέγεται και «Ο χαρκό», κ' έχει δύο μηχανές προωθήσεως. Το μεγάλο αεροπλάνο, στη μέση, είναι το βομβαρδιστικό «Βίσουν», που φτάνει σε απόσταση 5.000 χιλιομέτρων και μπορεί να μεταφέρει φορτίο 10 τόνων. Έξ' ίσου μακριά φτάνει το βομβαρδιστικό που διακρίνεται κάτω άριστερά, και που τα πυροβόλα του διευθύνονται με ραπτόρ. Τέλος, τα στοιχεία του καταδιωκτικού με φτερά «Δέλτα», είναι ακόμα μυστικά.

Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΤΑΧΥΤΕΡΟ! ΠΑΡΑ ΤΑ ΤΗΛΕΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΑ ΒΛΗΜΑΤΑ

ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΡΙΚΗ

τη την ουσία. Το στρόντιο υπάρχει παντού! Έπειδή έχει μερικά απ' τα χαρακτηριστικά του ασβεστίου, προτιμά να εγκαθίσταται στα δατά. Τα παιδιά είναι ιδιαίτερος τρωτά.

«Ο κίνδυνος για την υγεία —καταλήγει ο κ. Στήβενσον— είναι διπλός: Παθολογικός και βιολογικός. Όλοι οι επιστήμονες συμφωνούν για τον βιολογικό κίνδυνο. Το στρόντιο θα παραμορφώσει πολλά απ' τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας...».

Άλλες διαμαρτυρίες

Η έκκληση του κ. Στήβενσον ακολούθησε από πολλές άλλες σ' όλο τον κόσμο. Η Ιαπωνία άνηλθε διακοίνωση στην Αγγλία, ζητώντας να ματαιωθούν τα πειράματα βομβών υδρογόνου, και διαμαρτυρήθηκε για την εξακολούθηση των ρωσικών πειραμάτων. Η θέση της χώρας αυτής είναι πραγματικά πολύ άσχημη, γιατί δέχεται τη ραδιενεργό σκόνη που προέρχεται απ' τη

Σιβηρία, απ' την Αυστραλία κι απ' τον Ειρηνικό, όπου γίνονται τα ρωσικά, τα αγγλικά και τα αμερικανικά πειράματα. Είναι γνωστό ότι 'Ι-άπωνες ψαράδες έχουν κιάλας πληρώσει με τη ζωή και την υγεία τους το γεγονός ότι βρέθηκαν κοντά σε πυρηνικά πειράματα.

Ακολούθησαν οι διαμαρτυρίες των Γερμανών επιστημόνων, για τις όποιες έγινε λόγος πιο πάνω, του μεγάλου Άλσατου ανθρωπιστού 'Αλμπερτ Σβάιτσερ, που τιμήθηκε πέρσι με το Βραβείο Νόμπελ της Ειρήνης, και του επίσης κατόχου του Νόμπελ της Φυσικής Γάλλου επιστήμονος Ζολιό-Κιουρί. Τέλος, ο Πάπας ένωσε τη φωνή του μ' εκείνους που καταδικάζουν τη συνέχιση των πυρηνικών πειραμάτων.

Επιχειρήματα

Παρ' όλα αυτά, πρέπει να δηλωθεί πως κ' η θέση των κυβερνήσεων είναι δύσκολη. 'Ως γνωστόν,

τρεις είναι οι χώρες που διεξάγουν σήμερα ατομικά πειράματα: Η Αμερική, η Ρωσία κ' η Αγγλία. Η αμερικανική βιομηχανία ατομικών όπλων είναι άναμφισβήτητα πιο προωδευμένη απ' τη ρωσική και την αγγλική. Αν απαγορευότουσαν τα ατομικά όπλα, οι 'Ηνωμένες Πολιτείες, που ύστερον από αριθμητικής απόψεως σε στρατό και κλασικά όπλα έναντι της Ρωσίας, θα βρίσκονταν σε πολύ δύσκολη θέση. Ένα μεγάλο μέρος της ασφαλείας της Δύσης στηρίζεται στα αποθέματα των αμερικανικών ατομικών όπλων. Τα όπλα αυτά δεν είναι μόνο οι καθαυτοί βόμβες. Είναι και οι πυραύλοι και τα κατευθυνόμενα βλήματα, που αντικαθιστούν βαθμύδην τα αεροπλάνα και που σε λίγο θα μπορούν να στείρουν τόν δέλερο σε απόσταση 8.000 και πλέον χιλιομέτρων. Η Αμερική υπερέρχει σ' όλα αυτά, και δεν απέχει πολύ η ημέρα που θα βάλει τελειοποιήσει τον «Ατλαντα», το υπερ-δ-πλο που θα είναι ουσιαστικά άτρωτο και άκατανίκητο.

Το πλεονέκτημα

Ας σημειωθεί ότι η Αμερική έχει ένα τεράστιο πλεονέκτημα απέναντι της Ρωσίας: Έχει βάσεις στην Ευρώπη, δηλαδή, κοντά στα ρωσικά σύνορα, ενώ η Ρωσία δεν έχει βάσεις κοντά στην αμερικανική ήπειρο (ο Βόρειος Πόλος είναι ο συντομότερος δρόμος για τον ατομικό πόλεμο έναντι των 'Ηνωμένων Πολιτειών). Έτσι, οι ρωσικοί στόχοι μπορούν να βρεθούν στην ακτίνα δράσεως των αμερικανικών κατευθυνόμενων βλημάτων, χρόνια δ-λόκληρα πριν η Μόσχα κατορθώσει να κατασκευάσει βλήματα με ακτίνα δράσεως 8.000 χιλιομέτρων.

Αδυναμία έλέγχου

Γι' αυτό κ' οι ρωσικές προτάσεις αφοπλισμού, που φαίνονται τόσο δειλεστικές σ' όσους δεν γνωρίζουν τα πράγματα, είναι πολύ αμφίβολης αξίας. Οι Ρώσοι προτείνουν να σταματήσουν τ' ατομικά πειράματα και

Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΙΔΙΓΓΙΔΟΥΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΠΕΙΣΜΑ.

να καταργηθούν τ' ατομικά όπλα, αλλά κανείς δεν θα μπορεί να είναι βέβαιος ότι οι Ρώσοι δεν θα κατασκευάζουν με κάθε μυστικότητα ατομικά όπλα στην άχανη χώρα τους. Ακόμα και τα ατομικά πειράματα είναι αμφίβολο αν μπορούν πάντα να επισημαίνονται. Έπειτα η δυνατότης κατασκευής μικρών —τακτικών— ατομικών όπλων παραμένει, κ' είναι επικίνδυνη κι αυτή, αν γίνεται σε μεγάλη κλίμακα...

Πάνω από 100 εκρήξεις

Οι επιστήμονες υπολογίζουν ότι έχουν γίνει πάνω από 100 ατομικές και υδρογονικές εκρήξεις μετά το 1945. Η ραδιενέργεια που προκάλεσαν αυτές οι εκρήξεις, θα εξακολουθήσει να απειλή την ανθρωπότητα επί 25 τουλάχιστον ακόμα χρόνια.

Τις τελευταίες εβδομάδες, οι Ρώσοι, ενώ έστελναν απειλητικές διακοινώσεις προς τα ευρωπαϊκά έθνη που δέχονται την εγκατάσταση αμε-

ρικανικών ατομικών βάσεων στα έδαφους τους, όχι μόνον έφωδίσαν τις βάσεις τους στην Τσεχοσλοβακία με ατομικά όπλα, αλλά κ' έκαναν μία σειρά από εκρήξεις βομβών στη Σιβηρία. Η Μόσχα, με τις αλληπάλληλες διαμαρτυρίες της έναντι των πυρηνικών πειραμάτων, κατορθώνει ν' αποσπά την προσοχή του κόσμου απ' τα δικά της πειράματα. Μόνο οι 'Ιάπωνες, που δέχονται τη ραδιενεργό σκόνη απ' τα πειράματα αυτά, και που διαπιστώνουν πως η βροχή στις πόλεις τους έχει μεγάλο ποσοστό ραδιενεργείας, διαμαρτύρονται έντονα για τις σοβιετικές πυρηνικές δοκιμές, που υπολογίζονται ως τώρα σε 40.

Συμπεράσματα

Τελευταία έγιναν στη Δυτική Γερμανία γυμνάσια του ΝΑΤΟ, με συμμετοχή 9 εθνών και με την όνομασία «Επιχείρηση μαύρο λιοντάκι». Οι λεπτομέρειες των γυμνασίων

αυτών τηρήθηκαν μυστικές, αλλά σκοπός τους ήταν η άμυνα του δυτικογερμανικού εδάφους έναντι σοβιετικής επίθεσης. Η άσκηση προ-υπέθετε πως οι Ρώσοι είχαν επιτε-θ-θεν έναντι των τριών σημείων: Της Σκανδιναβικής Χερσονήσου, της Δυτικής Γερμανίας και των Βαλκανίων. Απ' την άσκηση αυτή, οι στρατιωτικοί έδωσαν τρία συμπεράσματα:

1. Πως ο μελλοντικός πόλεμος θα είναι κατ' ανάγκη ατομικός. Η ιδέα πως τα δυο μέρη θα παραιτηθούν της χρησιμοποίησης ατομικών όπλων —όπως έγινε στον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο για τ' ασφυδ-γόνια— δεν λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψη.

2. Πως δεν θα υπάρξουν νέες Κορέες. Ακόμα κ' οι τοπικές συγκρούσεις ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις ή τους συμμάχους τους θα γίνονται με ατομικά όπλα, κ' έτσι, κατ' ανάγκη, θα επεκτείνονται.

3. Πως η Γερμανία θα αποτελέσει

την κύρια γραμμή του μετώπου σ' ένα μελλοντικό πόλεμο μεταξύ Α-νατολής και Δύσεως.

Αυτές οι διαπιστώσεις είναι σκληρές, αλλά ρεαλιστικές. Ακόμα κι αν δεν χρησιμοποιηθεί η δύναμη υδρογόνου, ο τρίτος Παγκόσμιος πόλεμος θα είναι εφιαλτικός για την ανθρωπότητα —εφιαλτικότερος από κάθε προηγούμενο. Οι στρατιωτικοί κ' οι πολιτικοί παραδέχονται πως η έ-ποχή των κλασικών όπλων πέρασε πια και πως είναι απαραίτητη μία προσαρμογή των εξοπλισμών προς τις ανάγκες της ατομικής εποχής. Απ' την άλλη μεριά, όμως, οι επιστήμονες κ' οι ανθρωπιστές αγωνίζονται να πείσουν τους ηγέτες των μεγάλων δυνάμεων πως μόνο η πα-ραιτήση απ' την ιδέα του πολέμου θα σώσει την ανθρωπότητα από τον αφανισμό. Ποιά απ' τις δυο τά-σεις θα επικρατήσει; Και ποιά θα είναι τα πρακτικά μέτρα, που θα έ-πιτρέψουν την αποτελεσματική έ-φαρμολή ενός γενικού αφοπλισμού; Το προσεχές μέλλον θα το δείξη...

ΧΩΡΙΣ ΥΠΕΡΒΟΛΑΣ — ΧΩΡΙΣ ΚΑΚΙΑΝ

Η έκ μέρους της Ελλάδος αποδοχή του «Δόγματος Αϊζενχάουερ», η συζήτησης του Κυπριακού εις το Συμβούλιον των Υπουργών των Εξωτερικών του ΝΑΤΟ και η θυροκόλλησις του Διατάγματος, δια του οποίου ἐκηρύχθη λήσασα ή Β' Σύνοδος της Βουλής της 19ης Φεβρουαρίου 1956, απέτελεσαν τὰ φλέγοντα θέματα επικαιρότητος των πρώτων ημερών του Μαΐου. Έκτος της συζητήσεως εις τὸ ΝΑΤΟ, ή οποία ἀνεμνετο, τόνον ή αποδοχή του «Δόγματος Αϊζενχάουερ», όσον και ή λήξις των εργασιών της Βουλής αϊφινιδίασαν τόν πολιτικόν κόσμον και την κοινήν γνώμην. Δεδομένου δέ ότι ελάχιστοι είναι εις θέσιν να αντίληφθουν, εύθυσ άμέσως, την σημασίαν της νέας έλληνοαμερικανικής συμφωνίας, ή κυρίως αντίδρασις του πολιτικού κόσμου έσημειώθη έναντίον του Διατάγματος του κηρύσσοντος λήσασαν την Β' Σύνοδον της Βουλής.

Το Δόγμα Αϊζενχάουερ

Το «Δόγμα Αϊζενχάουερ», άποτελούμενον άπό 4 σημεία, περιελήφθη εις διάγγελμα τού όποιον άπηύθυν, την 5ην Ιανουαρίου του 1957, ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών προς τού Κογκρέσσον. Διά των τεσσάρων αυτών σημείων προβλέπεται ή παροχή οικονομικής και στρατιωτικής βοήθειας προς τας χώρας της Μέσης Ανατολής δια την άπόκρουσιν του κομμουνιστικού κινδύνου. Η εξαγγελία του Δόγματος δέν προεκάλεσε τόν ένθουσιασμόν της αμερικανικής κοινής γνώμης, τού δέ Κογκρέσσον μόνον μετά μακράς συζητήσεως και άφού περιώρισε την έκτασιν της αίτηθείσης υπό τού προέδρου έξουσιοδοτήσεως τού έψήφισεν. Εις την Εύρώπην τού «Δόγμα» έγινε δεκτόν με πολλάς επιφυλάξεις, διότι έθεωρήθη ως ένδειξις μειώσεως του αμερικανικού ενδιαφέροντος δια την ειρηνικήν άμυναν. Τέλος, εκ των χωρών της Μέσης Ανατολής, ή Αίγυπτος, ή Συρία και ή Ιορδανία έξεδήλωσαν σαφώς την αντίθεσιν των κατά τού Δόγματος. Μέχρι σήμερον ούδεμία εκ των τριών αυτών χωρών τού απέδεχθη. Μετά τὰ τελευταία όμως γεγονότα εις την Ιορδανίαν, θά ήτο δυνατόν να λεχθή ότι, ούσιαστικώς, εις αντίθεσιν προς τού Δόγμα εύρίσκονται ή Αίγυπτος και ή Συρία. Ο προσωπικός άπεσταλμένος τού προέδρου Αϊζενχάουερ εις τας χώρας της Μέσης Ανατολής κ. Ρίτσαρντ, τού όποιου άποστολή ήτο ο προσληψισμός των έφεκτικών εις τού Δόγμα, απέφυγε να έπισκεφθή τας τρεις αυτας χώρας. Η άρνησις όμως της Αιγύπτου και της Συρίας να άποδεχθουν την αμερικανικήν βοήθειαν, προς αντιμετώπισιν του κομμουνιστικού κινδύνου, έμφανίζει τού Δόγμα υπό νέαν μορφήν. Διότι αι δύο αυται χώραι παρουσιάζονται ή ως άρνούμεναι την ύπαρξιν του κινδύνου ή ως άδιαφορούσαι δια την κομμουνιστικήν διεύθυνσιν, εάν δέν την επιζητούν. Εις την τελευταίαν περίπτωσιν τού Δόγμα στρέφεται έναντίον των.

Η άποδοχή του

Η άποδοχή του «Δόγματος Αϊζενχάουερ» εκ μέρους της ελληνικής κυβερνήσεως πρέπει να έγγραφη εις τού ένεργητικόν της αμερικανικής διπλωματίας. Η Έλλάς συνδέεται ποικιλοτρόπως με τας Ηνωμένας Πολιτείας και ή εκ μέρους της άποδοχή του «Δόγματος Αϊζενχάουερ» δέν θά άπέτελει, εις ήν περίπτωσιν τούτουν ειχεν υιοθετηθή από όλας τας χώρας της Μέσης Ανατολής, άξιον λόγου γεγονός. Αφ' ής όμως ή Αίγυπτος και ή Συρία δέν απέδεχθησαν τού «Δόγμα», ή υπό της Ελλάδος υιοθεσία του σημαίνει και υιοθεσίαν της πολιτικής ή οποία θά οδηγήσιν εις διπλωματικήν και οικονομικήν άπαιμόνυσιν των έν λόγω δύο χωρών. Διότι ή έπιμονή των κυβερνήσεων Αιγύπτου και Συρίας να ακολουθούν γραμμήν «ούδετεροφίλου», έρμηνομένην δικαίως υπό των Αμερικανών ως φιλοσοβιετική, θά τας φέρη εις αντίθεσιν με τού σύνολον του Δυτικού Κόσμου. Η Έλλάς, ή όποια κατά την κρίσιν του Σουέζ έτήρησεν έναντι της Αιγύπτου φιλικήν στάσιν, θά εύρεθι υποχρεωμένη να αναθεωρήσιν την πολιτικήν της ταύτην. Πρώτον δήμα προς την αναθεώρησιν υπήρξεν ή άποδοχή του «Δόγματος Αϊζενχάουερ». Από κυβερνητικής πλευράς παρέχεται ή πληροφορία ότι ή αϊγυπτιακή κυβερνήσις ενημερώθη

περί των ελληνικών προθέσεων προς άποδοχήν του «Δόγματος», και ότι ούδεμίαν επιφυλάξιν διετύπωσεν. Εάν τούτο ήλθευε, θά ένεφανίζοντο ως στερούμεναι άκριθείας αι πληροφορίες καθ' ός αι άρμόδια ύπηρεσίαι του ύπουργείου Εξωτερικών άντετάχθησαν εις την άποδοχήν του «Δόγματος», δια να μην έλθη ή Έλλάς εις αντίθεσιν με τας χώρας της Μέσης Ανατολής, αι όποιαι ήρήθησαν να προσχωρήσουν εις αυτό. Έκτός αν ή αϊγυπτιακή άποψις έγνωστοποιήθη εις την κυβέρνησιν κατά την σύσκεψιν της 27ης Απριλίου, καθ' ήν άπεφασίσθη όπως άρνηθι ή Έλλάς να άποδεχθι τού «Δόγμα Αϊζενχάουερ».

Το κλεισίμον της Βουλής

Η αϊφινιδιατική θυροκόλλησις τού διατάγματος περί λήξεως των εργασιών της Β' συνόδου της Βουλής της 19ης Φεβρουαρίου 1956 προεκάλεσε την αντίδρασιν όχι μόνον της αντιπολιτεύσεως, αλλά και φιλικώς προς την κυβέρνησιν προσκειμένων κύκλων. Καί τούτο διότι έκρίθη ως πολιτικώς άστοχος ή διακοπή των εργασιών της Βουλής άκριδώς την ήμέραν της άνακοινώσεως της άποδοχής του «Δόγματος Αϊζενχάουερ», και ενώ συνεχίζονται αι συνομιλίαι εις τὰ διπλωματικά παρασκήνια περί της τύχης της Κύπρου. Προφανώς, ή κυβέρνησις έφοβήθη ότι συζήτησις είτε επί τού «Δόγματος Αϊζενχάουερ», είτε επί τού Κυπριακού εις την Βουλήν θά ειχεν ως συνέπειαν νέαν ψηφοφορίαν επί ζητήματος έμπιστοσύνης και ήθέλησε να άποφύγη νέας πιέσεις εκ μέρους των έπιθυμούστων να ύπουργοποιηθουν κυβερνητικών βουλευτών. Η έλλειψις έπαρκούς περιθώριου πλειοψηφίας, και έν δέν κλονίζη την θέσιν της κυβερνήσεως, δέν δημιουργεί τας προϋποθέσεις άνέτου αντιμετώπισεως της Βουλής. Δι' αυτό και ο κ. πρωθυπουργός, χρώμενος του εκ τού Συντάγματος δικαιώματος, προέκρινε την μέθοδον της διακοπής των εργασιών του Σώματος, ή όποια του παρέχει την δυνατότητα άπερισπάστου άπασχολήσεως με τὰ ούσιαστικά θέματα διακυβερνήσεως της χώρας.

Έκλογαί και άνασχηματισμός

Παρά τας έπισήμους δηλώσεις ότι ή κυβέρνησις ούτε άνασχηματισμόν αντιμετώπιζει ούτε έκλογάς, έν τούτοις τὰ δύο αυτα θέματα άποτελούν τού κύριον αντικείμενον συζητήσεως των πολιτικών κύκλων. Πιθανολογείται δέ ότι ο κ. πρωθυπουργός, εάν υπάρχη λύσις του Κυπριακού, ως ώρισμένα ένδειξεις άφίνουν να πιστευθι, ίκανοποιητική, θά εισηγήθι εις τόν Βασιλέα την διάλυσιν της Βουλής και προκήρυξιν νέων εκλογών, δια να προέλθι έξ αυτών μία ίσχυροτέρη τας παρούσης κυβερνητική πλειοψηφία. Λέγεται μάλιστα ότι ο κ. πρωθυπουργός έχει καταλήξει και εις άποφάσεις περί τού έκλογικού συστήματος, με τού όποιον θά διενεργηθουν αι νέαι εκλογαί. (Ένισχυμένη άναλογική με έξάντλησιν των έδρών εις την πρώτην κατανομήν). Εάν, παρ' έλπίδα, δέν δοθι λύσις εις τού Κυπριακόν, τότε ο κ. Καραμανλής θά προχωρήσιν εις μερικόν άνασχηματισμόν της κυβερνήσεως, δεδομένου ότι δύο ύπουργοί είναι ήδη κενά, και θά άναμειβη την ύποδοχην της Βουλής κατά την νέαν της σύνοδον, πριν ή λάβη ριζικώτερας άποφάσεις.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Καίτοι κρατούνται μυστικά αι λεπτομέρειαι των τεχνητών δορυφόρων τούς όποιους θά εξαπολύσουν, κατά τού Γεωφυσικόν Έτος, ή ΕΣΣΔ και αι ΗΠΑ, πιστεύεται ότι άμφότεροι θά έκτοξευθουν εις ύψος χιλίων μιλίων, ήτοι 1.800.000 μέτρων, ο μόν ρωσικός πηρος την κατεύθυνσιν της πολιτικής τροχιάς, ο δέ αμερικανικός προς την τροχίαν του Ισημερινού.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ

Η μηχανοποιήσις της γεώργιας έδωσε λίαν ίκανοποιητικά άποτελέσματα, κατά την τελευταίαν πενταετίαν. Ούτω, ένω ο άριθμός των εργαζομένων εις άγροτικές εργασίας έπεσε κατά 27%, τού εισόδημα ήξήσε κατά 25% (800 εκατ. δολλάρια τού 1956). Ο άριθμός των τρακτέρ άπό 57.000 τού 1950, άνήλθεν ήδη εις 133.500.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Τὰ βρετανικά πλοία έλαβον έντολήν να καταβάλλουν τὰ διόδια δια τόν διάπλου της διώρυγος εις την αϊγυπτιακήν διοίκησιν, αλλά ή κυβέρνησις άπεφασίσειν όπως έκπέσθι τὰ αντίστοιχα ποσά εκ των δεσμευμένων αϊγυπτιακών έν Αγγλία καταθέσεων.

ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ

Συνδικαλισται ήγέται προσκειμένοι προς την κυβέρνησιν έκφράζουν τούς φόβους των δια την αύξηση όπαδών και έπιρροής έντός των συνδικάτων, του άνατραπέντος προέδρου Αρμπέντζ, κατηγορηθέντος επί φιλοκομμουνισμώ.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

Η άντιπροσωπεία της Ούρουγουάς άπεφάσισε να θέσθι τού ζήτημα της έξαφανίσεως του Δομινικανού πολιτικού Ιησοϋ ντέ Γκαλίντεθ τόν όποιον λέγεται ότι άπήγαγεν εκ Νέας Υόρκης και έδολοφόνησεν ο δικτάτωρ της δομινικανικής δημοκρατίας.

ΓΙΟΧΑΝΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ

Η διαφορά μεταξύ των 50.000 Αφρικανών και της Υπηρεσίας Λεωφορείων έληξε με νικην των μαύρων. Επί τρεις μήνας οι Αφρικανοί άπέφυγαν την χρησιμοποίησιν των όχημάτων εις ένδειξιν διαμαρτυρίας δια την αύξηση των εισιτηρίων. Η έπέμβασις του Εμπορικού Έπιμελητηρίου, τού όποιον άνέλαβε να καταβάλη την διαφοράν της αύξήσεως εις τὰ λεωφορεία, χωρίς εις ιδιωτικώς έπιχειρήσεις ή δήμους, καλύπτουν τούς κινδύνους άσθενείων, την μητρότητα, τόν θάνατον.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Παρά τὰ διπλωματικά έθιμα, οι Ρώσοι άπεφάσισαν αϊφινιδίως να δημοσιεύσουν την άνταλλαγείαν, προ της αϊγυπτιακής κρίσεως, άλληλογραφίαν, μεταξύ του στρατάρχου Μπουλγκάνιν και των κ.κ. Μάκ Μίλλαν και Γκυ Μυλλέ. Εις άντιστάθμισμα οι Αγγλογάλλοι, δια να έξουδετερώσουν την έντύπωσιν, έσπευσαν εις ταυτόχρονον δημοσίευσιν. Ο σκοπός της σοβιετικής ένεργείας δέν άπέβλεψε να καταφέρη κτύπημα κατά του άγγλογαλλικού γοήτρου δια της άποκαλύψεως ότι οι Ρώσοι είχαν προειδοποιήσει ότι θά άντέδρων, αλλά κυρίως ν' άποδείξει εις τας άραβικάς χώρας ότι ή ΕΣΣΔ, όπως και εις τού παρελθόν, θά προσφέρη και πάλιν την προστασίαν της έναντίον των αμερικανικών ένεργειών εις την Μέσην Ανατολή δια την έφαρμογήν του Δόγματος Αϊζενχάουερ, τού όποιον άνησυχεί ζωηρώς τούς σοβιετικούς ήγέτας.

Σχεδόν ταυτόχρονας ο κ. Μπουλγκάνιν άπήυθυνε μακράν έπιστολήν προς τόν Βρετανόν συνάδελφόν του, εις την όποιαν, εις τόνον φιλικόν και έξαίρων τόν ρόλον του βρετανικού παράγοντος εις τόν διεθνή στίβον, διατρωνάιν την θέλησιν της χώρας του να προέλθι εις ειλικρινή συνεννόησιν μετά της Μ. Βρετανίας δια την επίλυσιν, από κοινού, τόνων των διεθνών όσον και των μεταξύ των δύο χωρών διαφορών.

Κατόπιν μακρών και έπιπόνων διαπραγματεύσεων μεταξύ της αϊγυπτιακής κυβερνήσεως και των κ.κ. Χάμερσκελντ, γεν. γραμματέως του ΟΗΕ, και Χέαρ, Αμερικανού πρεσβευτού, ο Αϊγύπιος άντιπρόσωπος παρὰ τὰ Ηνωμένα Έθνη κ. Λουτφι κατέθεσεν έπίσημον δήλωσιν διεθνούς χαρακτήρος, περί τού καθεστώτος της διώρυγος του Σουέζ, τού όποιον θά έξακολουθήσθι να διέπεται υπό της Συμβάσεως της Κωνσταντινουπόλεως τού 1888. Κατά την δήλωσιν ή διώρυς παραμένει έξ ολοκλήρου αϊγυπτιακής δικαιοδοσίας και ή διαχειρίσις της άνατίθεται εις έθνικήν ύπηρεσίαν, ή όποια όμως θά συνεργασθι μετ' άντιπροσώπων των ένδιαφερομένων κρατών, τόνον δια την βελτίωσιν του έργου όσον και τού ύψος των εκάστοτε διοδίων. Έν περιπτώσει διαφοράς προβλέπεται κατ' άρχην φιλική διαιτησία ή προσφυγή εις τού Διεθνές Δικαστήριον της Χάγης. Η έλευθέρα ναυσιπλοία έξασφαλίζεται εις όλας τας σημαίας, εκτός τού Ισραήλ, με τού όποιον ή Αίγυπτος ύποστηρίζει ότι εύρίσκεται εις έμπόλεμον κατάστασιν.

Η δήλωσις άπήρεσε εις τούς παλαιούς κατόχους της διώρυγος, οι όποιοι προσέφυγον εις τού Συμβ. Ασφαλείας, τού όποιον εις μίαν μόνην συνεδρίασιν και κατόπιν αμερικανικής προτάσεως άπεδέχθη τού αϊγυπτιακών έγγραφον ως «έγκαθιστών προσωρινήν πραγματικήν κατάστασιν» και άπεφάσισε να θέσθι υπό δοκιμασίαν την καλήν πίστιν της αϊγυπτιακής κυβερνήσεως.

Με άνοικτήν ύποστήριξιν των Αμερικανών, ο βασιλεύς Χουσεΐν έκήρυξε δικτατορίαν, διέλυσε την Βουλήν και τὰ κόμματα και συνέλαβε τούς πολιτικούς ήγέτας. Παρά την μειοψηφίαν ή όποια τόν άκολουθεί, ή νίκη του βασιλέως όφειλεται κυρίως εις τούς δισταγμούς των κομμάτων και των στρατιωτικών ήγετών, οι όποιοι δέν ειχον άπόφασιν να φθάσουν μέχρι έκθρονίσεως του νεαρού άνακτος. Έκτός της αμερικανικής ύποστηρίξεως, άποφασιστικόν έπίσης ρόλον εις την έπιτυχίαν του βασιλικού πραξικοπήματος έπαιξαν αι έκδηλώσεις ένεργού άλληλεγγύης των βασιλέων του Ιράκ και της Σαουδικής Αραβίας. Πάντως, ο Χουσεΐν κατήγαγε πύρρον νίκην, διότι ο κύριος άντιπαλός του παραμένει πάντοτε ο άραβικός έθνικισμός.

Η περίπτωσις της Ιορδανίας παρουσίασε περίεργον έφαρμογήν του Δόγματος Αϊζενχάουερ, διότι οι Αμερικανοί επενέβησαν άπρόκαλπτως εις τὰ έσωτερικά της χώρας, ή όποια από ούδεν κομμουνιστικόν κράτος ήπειλείτο, και έκίνητοποίησαν τόν δον στόλον προς την κατεύθυνσιν των συριακών άκτών χωρίς να ζητηθι από κανένα ή βοήθειά του.

ΓΕΝΕΥΗ

Κατ' άνακοίνωσιν του Παγκοσμίου Οργανισμού Υγείας, δέν έσημειώθη σοβαρά έπιδημία γρίπης κατά τόν έφετεινόν χειμώνα εις όλόκληρον τού θόρειον ήμισφαίριον, εκτός της Ιαπωνίας, και εκεί όμως χωρίς θανατηφόρα εύτυχώς κρούσματα.

ΒΟΝΝΗ

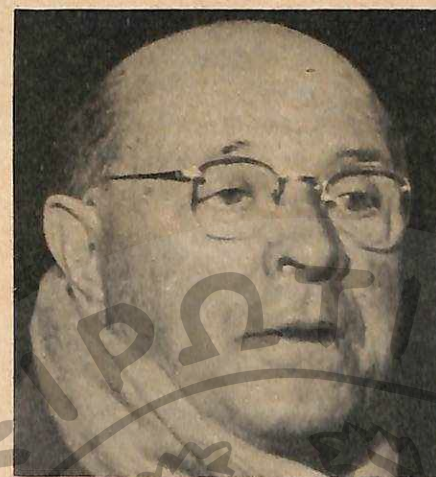
Επί 50 εκατ. κατοίκων της Δυτικής Γερμανίας, περίπου τὰ 40 εκατ. είναι ήσφαλισμένοι εις ταμεία υγείας, των όποιων ο άριθμός άνέρχεται εις 2.000. Τὰ ταμεία αυτα, άνήκοντα εις ιδιωτικώς έπιχειρήσεις ή δήμους, καλύπτουν τούς κινδύνους άσθενείων, την μητρότητα, τόν θάνατον.

ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ

Χαρακτηριστικόν της σημασίας που άποδίδουν οι Ρώσοι εις την έξάπλωσιν της έπιρροής των επί της Λατινικής Αμερικής είναι ο άριθμός των μελών της διπλωματικής των άντιπροσωπείας, άνερχόμενος εις έννεακόσια άτομα.

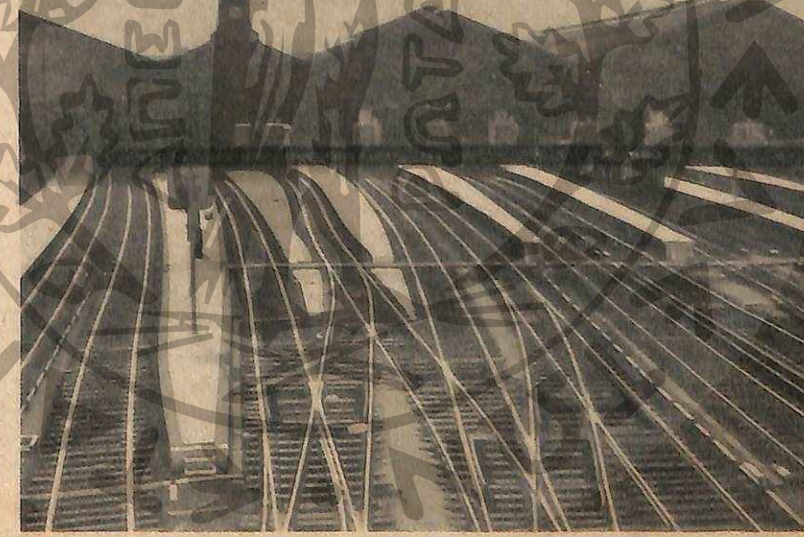

Ο ΣΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ και ή αυτοκράτειρα θά ταξιδέψουν τόν προσεχί μήνα στην Έλβετία, όπου ή Σοράγια θά ύποβληθι —για άλλη μία φορά— σε θεραπεία με την έλπίδα να άποκτήσθι διάδοχο του θρόνου. (D.E.I.)

ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ στους φιλομούσους κύκλους όλου του κόσμου προκάλεσε ή άναγγελία της άσθενείας του Πάμπλο Καζάλς. Ο διάσημος Ισπανός μουσικός λιποθύμησε κατά τη διάρκεια μιας δοκιμής που έκανε στην πρωτεύουσα του Πόρτο-ΡΙκο, Σάν Χουάν. Στο νοσοκομείο, όπου διεκομίσθη, διεπιστώθη ότι ο Καζάλς, ο όποιος έχει συμπληρώσει ήδη τὰ όγδοντα του χρόνιο, πάσχει από θρόμβωση της στεφανιαίας άρτηρίας. Η κατάστασή του είναι δέβαια σοβαρή, αλλά δέν έμπνέει άνησυχίας, τις τελευταίες μάλιστα ήμέρες έδειξε μερικά σημεία βελτιώσεως. (Interpress)

ΘΕΑΜΑ ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ παρουσίαζε ο σταθμός του Σαιντ Λαζάρ στο Παρίσι, έπειτα από την κήρυξη γενικής άπεργίας των σιδηροδρομικών στη Γαλλία. Η άπεργία στο Παρίσι έπεξετάθη σ' όλα τὰ μέσα μεταφορών, συμπεριλαμβανομένων του μετρό και των αυτοκινήτων. Κατόπιν τούτου τού μόνο μέσον συγκοινωνίας των Παρισινών ήταν τὰ πόδια τους. (A.D.P.)

ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ πλαγιά του βουνού, κάτω από το κάστρο, βρίσκεται η γραφικότερη Παντάνασσα.

ΜΥΣΤΡΑΣ

Ελὴν σκιὰ τοῦ Ταῦγελου μιὰ σοφιλεία νεκρή. Κι' ὁμως ὅλα ἐκεῖ μοιάζουν σὰν ἔλοιμα νὰ ζωνήσουν. Οἱ Δεσφῶλαι καὶ οἱ Ἀδλοκράτορες καὶ οἱ Βιζηαρδουῖνοι..

Τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Χαθὼς φτάσαν στὸ Μυστρά, ὁ ἄντρας κ' ἡ γυναῖκα, οἱ δυὸ ταξιδιώτες, σήκωσαν τὰ μάτια τους ψηλά. Πρὸς τὸ βουνὸν παράξενον, ἀπόκομμα εἰς ὄρος. Ὁ ἥλιος κατασκέπαζε πηχτὸς τὰ πάντα στὴ χώρα τοῦ Μυζηθρά. Ὅλα σὰ νὰ ὑπάκουαν στὸν ἀνένδοτο νόμο, στὴν ὑποταγή· τὸ κάστρο τοῦ Βιλαρδουῖνου, τὰ μοναστήρια, τὰ παλάτια, τὰ ἀρχοντικά, οἱ πόρτες, τὰ καμπαναριά, τὰ ἐρείπια, τὸ Ἀφεντικὸ, ἡ Παντάνασσα. Ὅλα, ζυμωμένα μὲ τὸν ἥλιο καὶ μὲ τὴν αἰωνιότητα, λάμψη καὶ σιωπὴ μὲς τοὺς ἀτέλειωτους ἑλληνικοὺς χρόνους, στοὺς χρόνους τῶν Φράγκων, στοὺς βυζαντινοὺς, καὶ στοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατίας — ὅλα, σὰν ἦρθε ἡ ὥρα τους νὰ συνθηκολογήσουν, νὰ ὑποταχτοῦν στὸ πεπρωμένο, κράτησαν — ὅσατο τρόπαιον — αὐτό· δὲν θυμίζουν θάνατον.

Εἶναι ἐκπληκτικὸ πόσο, μπαίνοντας στὴ νεκρὴ πολιτεία τοῦ Μυ-

ΟΧΙ ΠΟΛΥ ΒΑΡΥ, ΑΛΛΑ ΡΩΜΑΙΕΟ, ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΤΡΙΟΡΟΦΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑΣ

στρά, σὲ κυριεύει τούτη ἡ καίρια αἴσθηση: πῶς ὅλα εἶναι νὰ ἐυπνήσουν κάποτε. Μόνο πού κοιμούνται τώρα: οἱ αἰῶνες, τὰ κάστρα, τὰ παλάτια, οἱ πολεμιστές, οἱ καλόγεροι, οἱ Παλαιολόγοι, οἱ Φράγκοι. Εἶπαν τὸ Μυστρά ἑλληνικὴ Πομπηία. Τί ἀνοήσιες! Στὴν Πομπηία ὅλα εἶναι θάνατος: σταχτὺς, λάθα, ἀνελέητος. Στὸ Μυστρά ὅλα εἶναι διὰρκεια. Δόνηση τῆς αἰωνιότητος πού τὴν αἰσθάνεσαι νὰ λουφάζῃ, ζωὴ πού ναρκώθηκε. Ὁ κισσὸς φύτρωσε, τυλίγει τὶς πόρτες, τὶς καμάρες, τοὺς γκρεμισμένους τοίχους, τὰ καμπαναριά, τὶς θίγλες. Ὅπου νᾶναι θὰ χτυπήσουν οἱ καμπάνες στὰ μοναστήρια. Οἱ πολεμάρχοι θ' ἀρχίσουν νὰ κατεβαίνουν ἀπ' τὰ καλντερίμια μὲ μεγάλο σαματά. Στὴν Ὁ δ η γ ή τ ρ ι α, στὸ μοναστήρι τοῦ Παχώμιου, οἱ καλόγεροι ἀρχίνησαν τὶς ψαλμουδιές. Ὁ Δεσπότης Θεόδωρος Παλαιολόγος, μυστήριο ἄρχοντα βυζαντινοῦ καὶ ἀναχωρητῆ, κατέθηκε ἀπ' τὸ παλάτι του, ἀποτραβήχτηκε καταμόναχος στὸ θορεινὸ παρεκκλήσι. Κοιτάζει τὴ λίγη, σκοτεινὴ γῆ, προσεύχεται.

«Ὅλα σὰ νὰ εἶναι χτές, ζωὴ πού τὴ νάρκωσε ὁ καιρὸς, ὁ ἥλιος, ἡ αἰάγαστη δύναμη τοῦ Ταῦγετου.

—Κοίταξε! εἶπε ὁ ἄντρας στὴ γυναῖκα, κ' ἔδειχνε ψηλά κατὰ τὸ κάστρο τοῦ Βιλαρδουίνου, κατὰ τὰ μοναστήρια, τὰ παλάτια, τὰ ἐρείπια. Κοίταξε, πόση Ἑλλάδα!

Θαμπωμένοι ἀπ' τὸ μυστήριο, ἀπ' τὴν ὁμορφιά, οἱ δυὸ ξένοι ἄρχισαν ν' ἀνηφορίζουν. Ἦρθε τότε ξανθὸ παιδάκι, ἐμπόλητο, κοριτσάκι, τοὺς χαμογέλασε. Εἶπε:

ΜΥΣΤΡΑΣ

Σὰ νὰ ναρκώθηκαν ἀπὸ τὸν καιρὸ καὶ τὸν ἥλιο...

Ἡ ξένη εἶχε σταθῇ στὸ κομμάτι ἀπ' τὸ ἐπιστύλιο μὲ τὰ χαραγμένα γράμματα. Προσπαθοῦσε νὰ τὰ διαβάσῃ.

—«Ζαμπέα ντὲ Λεζηνάω», ψιθύρισε ἡ καλογριά συλλαβίζοντας ἄργά, σὰ ν' ἀποστήθιζε τροπὰρι βυζαντινὸ. Εἶναι .ἡ Ἰσαβέλλα, σύζυγος τοῦ Δεσπότη Μανουὴλ τοῦ Καντακουζηνοῦ. Ζαμπέα ντὲ Λεζηνάω, ξαναεἶπε.

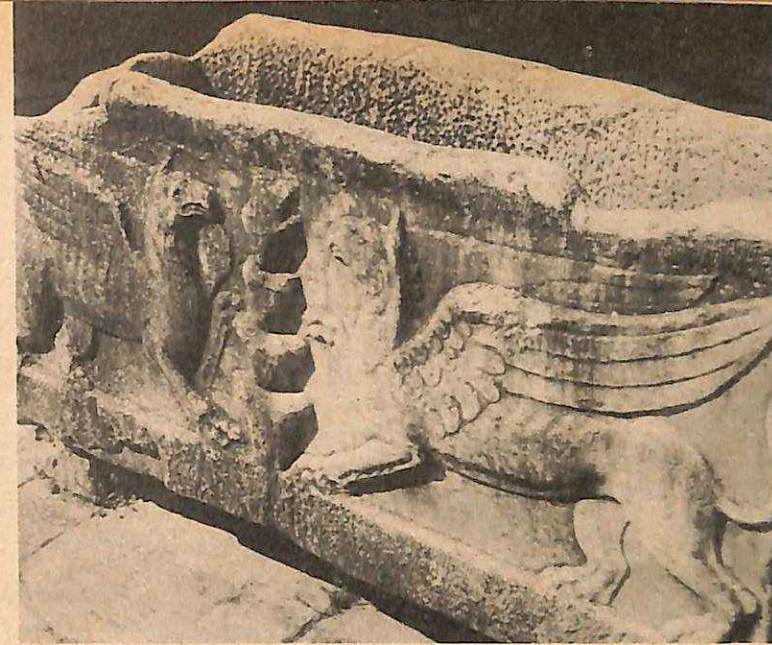
Δὲν εἶπαν πιά λέξη οἱ δυὸ γυναῖκες —ἡ καλογριά, ἡ ξένη. Ἦταν θέθαιο: ὁ καιρὸς μεταγγιζόταν τώρα καὶ στὴν ἄλλη, τὴν ξένη, στάλα-στάλα, λειτουργοῦ-

σε σταθερά ὁ μυστικὸς νόμος τοῦ Μυστρά.

—Ἄς προχωρήσωμεν εἰς τὴν Ὁ δ η γ ή τ ρ ι α, εἶπε ἡ καλογριά.

Καὶ ὁ ἥλιος τοὺς τύλιξε, κύματα πυκνά, καθὼς ἀνηφόριζαν.

Ἡ καλογριά ἀνοιξε τὴν πόρτα τῆς Ὁ δ η γ ή τ ρ ι α ς, ἐστάθη παράμερα κάτω ἀπὸ τοὺς τροῦλλους. Τὸ χρονικὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ ἱστορημένο στοὺς τοίχους, οἱ μισοσθημένοι καιροὶ τῆς χριστιανοσύνης, τύλιξαν τὴ μαύρη

ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ τοῦ Μυστρά βρίσκεται μιὰ σαρκοφάγος μὲ γρύπες, πού ἐπὶ αἰῶνες χρησίμευε γιὰ γούρνα τῆς δρύσης, κάτω στὴ θέση πού ἐξ αἰτίας τῆς ἀνομάστηκε «Μαρμάρα». Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει πῶς στοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους ἦταν κατοικημένη ἡ τοποθεσία, ἀλλὰ ὅπως γίνεται συνήθως, οἱ πρῶτοι ἔποικοι μεταφέραν μαζί τους ὅ,τι ἔτοιμο οἰκοδομικὸ ὕλικό εἶχαν.

ΑΠΟ ΤΑ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ

ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΩΝ, ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΩΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

ΜΥΣΤΡΑΣ

φιγούρα, δέθηκαν μαζί της. "Όταν τα θήματα των ξένων φτάσαν στο παρεκκλήσι, στους τάφους, ή καλογριά έκανε λίγα θήματα, ήρθε προς τὸ μισοσκότεινο χῶρο, άπλωσε τὸ χέρι άργά. Είπε:

—"Ο τάφος του.

Μικρός, θαῦς λίγο, ὁ άνοιχτός τάφος δέν είχε τίποτα τὸ άγριο, μήτε τὸ έπιθλητικό, δέ θύμιζε καν θάνατο. Υπάκουε κι αὐτός στὸ νόμο τοῦ Μυστρά: γαλήνη μυστική, άσθηση αιώνιότη-
τας.

—Εἶναι ὁ τάφος τοῦ Θεοδώρου τοῦ μοναχοῦ, πάλαι ποτὲ Θεοδώρου Α' τοῦ Παλαιολόγου, Δεσπότη τοῦ Μυστρά, εἶπε ἡ καλογριά. "Απέθανε τὸ έτος 1443. "Ιδέτε τον!

Μέσ' στὸ λίγο φῶς οἱ ξένοι μόλις μπορούσαν νά ξεχωρίσουν πάνω στοὺς τοίχους τίς ιστορημένες φιγούρες: ἀπὸ τὴ μιὰ τοῦ γέροντα Δεσπότη τοῦ Μυστρά ἀπ' τὴν ἄλλη τοῦ ταπεινοῦ μοναχοῦ Θεοδώρητου. Καὶ ὁ άδειανός, άσήμαντος, ταπεινός τάφος. Σά νά ἦταν σύμβολο: ἡ ὕλη είχε άποστή, τὴν πῆραν οἱ αἰῶνες, χάθηκε. "Όμως έμενε τὸ πνεῦμα, ἡ άντρίκια άρνηση, ἡ δόξα τοῦ άναχωρητῆ.

«Όλα μπορεῖ νά χάθηκαν. Κ' οἱ Παλαιολόγοι, κ' οἱ Βιλλαρδουῖνοι. Ἡ Παντάνασσα ὅμως ζῇ...»

Ἡ γριά προχώρησε στὸ νότιο παρεκκλήσι. "Αναψε κερί, εἶπε στους ταξιδιώτες:

—Τά χρυσόβουλλα τῶν Αὐτοκρατόρων.

Κάτω ἀπ' τοὺς άγγέλους τοῦ θόλου κατακάλυπταν τοὺς τοίχους τὰ γράμματα, πυκνά, γραφῆ τυραννισμένη, έργο ὑπομονῆς καὶ αὐστηρότητας.

—Βλέπετε πόσος καιρός... ψιθύρισε. "Ετσι εἶναι ὅλα σ' ἐμᾶς ἐδῶ: καιρός καὶ τάφοι.

Οἱ ταξιδιώτες θῆκαν ἔξω. "Ο δυνατός ήλιος. Προχώρησαν μόνοι, μὲ τὸ ξυπόλητο κοριτσάκι, κατὰ τὰ παλάτια.

—"Αν δέν τὸ ξέρετε νά σᾶς τὸ πῶ ἐγώ, εἶπε τὸ παιδί καθῶς φτάσαν στὰ έρείπια. Αὐτὰ ἐδῶ εἶναι τὰ παλάτια τῶν βασιλιάδων μας. Κ' ἐδῶ πού θλέπετε ἦταν ὁ θρόνος τους.

Τὸ τοπίο ἦταν θεῖο. Μέσα ἀπ' τὰ γκρεμισμένα παράθυρα, πρό-
θελνε, γραμμὴ άσύλληπτη, ὁ χιονισμένος Ταῦγετος. Τὰ έρείπια. Ἡ καταπράσινη γῆ. Ἡ σιωπῆ.

—Μᾶς περιμένουν στὴν Παντάνασσα, εἶπε τὸ κοριτσάκι

Τὴ χαρωπά, τί φωτεινά, τί νέα πού ἦταν ὅλα, μόλις ἔμπαινες στὴν αὐλή τῆς μεσαιωνικῆς Παντάνασ-

σας! Ἡ γυναικεία τρυφερότητα — οἱ λίγες καλογριές πού ζοῦσαν στὸ μοναστήρι συνεχίζοντας τὴν αἰωνόβια ἱστορία του— ξεχείλιζε ἀπὸ παντοῦ. Στὰ λουλούδια, στὴν πάστρα, στοὺς άσβεστωμένους τοίχους, στὸν ξένωνα. Μέσ' στὸ χῶρο τῶν έρειπωμένων παλατιῶν τῶν Παλαιολόγων, τοῦ κάστρου τοῦ Βιλλαρδουῖνου, τῶν ρημαγμένων σπιτιῶν, τῶν μισοσθησμένων άγίων, τῶν τροῦλλων καὶ τῶν τάφων, ἡ Παντάνασσα ἦταν ἡ ζωή. Κ' ἡ καλογριά πού ὑποδέχτηκε ἐκεῖ τοὺς ταξιδιώτες τὸ θεθαίω-
νε έκπληκτικά. "Ἦταν ζωγράφος, μορφωμένη, είχε μελετήσει τὴ ζωγραφικὴ τῆς έκκλησιας τους, τοὺς ἱστορικούς της. Τὸ καθετὶ έλεγε πῶς αὐτὴ ἦταν τῶν χρόνων τῶν δικῶν μας, τῶν σημερινῶν. Αὐτὸ ὅσο νά ὀδηγήσει τοὺς ξένους μέσα στὴν Παντάνασσα. Ἀλλὰ μόλις μπῆκε μαζί τους μέσ' στὴν έκκλησιὰ τους, κάτω ἀπ' τοὺς παλιούς βυζαντινούς καιρούς, ἡ μεταμόρφωση έγινε μ' ἕναν τρόπο άστραπιαῖο. Τὸ πρόσωπό της έγινε άπτόμα αὐστηρό, άπόβαλε ὅλη τὴν κοσμικότητα, άκόμα τὴν εὐπροσηγορία. "Εγινε αὐτὸ πού πράγματι ἦταν: παλιός καιρός κι αὐτὴ, παράδοση, συνέχεια της.

Μιλοῦσε λιγώτερα. "Όχι πιὰ γιὰ νά ἐξηγήσει κάποια σχολὴ τῆς άγιογραφίας τῶν βυζαντινῶν, ἀλλὰ μόνο γιὰ νά θυμίσει τὸ θρόλο, νά φέρη τὰ θήματα πρὸς τοὺς σθησμένους χρόνους.

—"Ο τάφος τῆς Θεοδώρας, συζύγου τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, εἶπε, κ' ἔδειξε πλάκα στενόμακρη, πού σκέπαζε τὴ γῆ μέσ' στὸ νάό.

Κι ὅταν ὁ ξένος τόλμησε νά πῆ μέσα ἀπ' τὰ βοηθήματα πού είχε συμβουλευτῆ αὐτὸ δέν ἦταν θεθαῖο.

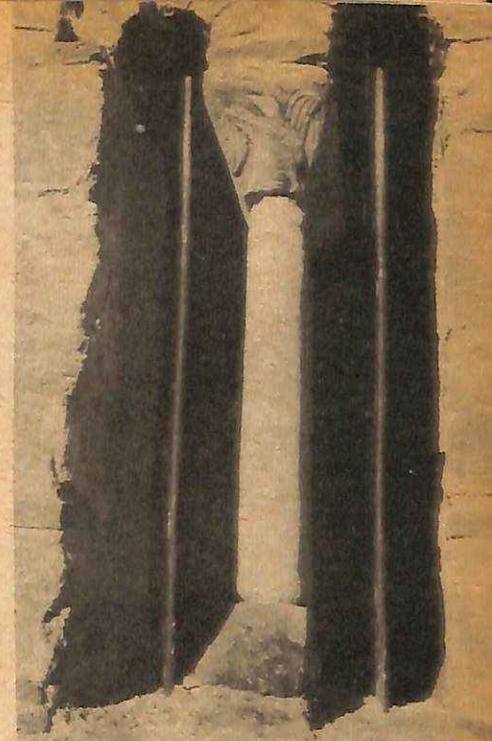
—"Ο τάφος τῆς Θεοδώρας, ξαναεἶπε άνένδοτη. Καὶ τοῦ Θεοδώρου Παλαιολόγου ἡ γυναικία μαζί μας εἶναι, ἐδῶ! Ἡ Κλεόπα Μαλατέστα!

Οἱ δυὸ ταξιδιώτες μείναν θαμνωμένοι, ὠρα πολλή, κάτω ἀπ' τοὺς θόλους τῆς Παντάνασσας, κάτω ἀπ' τὴ Βαΐφόρο καὶ τὴν "Εγερσὴ τοῦ Λαζάρου. Ἡ μυστική δύναμη τῶν χρόνων τοῦ Μυστρά ἔκανε ὀλοένα τὸ έργο της μέσ' στὴν καρδιά τους. Ἡ καλογριά τοῦ Μυστρά ὀλοένα άπέβαλλε τὴν ὕλη, δέν ἦταν πιὰ πρόσωπο ὑπαρκτό, ἦταν φωνὴ πού συνέχιζε τὸ χρονικὸ μὲ τὸν τρόπο τὸ δικὸ της:

—...Ἀπ' ἐδῶ ἐξεκίνησεν ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, ἀπὸ τὸν χῶρον τοῦτον, τὸν ἱδικόν μας. Ἀλλὰ ὁ Δημήτριος Παλαιολόγος! Αὐτὰ θέβαια καλὸν εἶναι νά μὴ λέγωνται, — χαλᾶνε τὴν ἱστορία τῶν Παλαιολόγων. Αὐτὸς ἔδωκε τὴν κόρη του "Ελένην εἰς τὸν Μουράτ Πασᾶ. Καὶ διὰ προίκα τῆς ἔδωκε τὸν Μυστρά. "Όμως ἡ θεία δίκη! Διέβαλαν τὸν Δημήτριον, καὶ τὴν κεφαλὴν του τὴν ἔκοψε ὀχι ἄλλος, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Μουράτ. "Όλα αὐτὰ τώρα ἐχάθησαν, ὅμως ἡ Παντάνασσα ζῇ. "Εγὼ ἔχω τριάντα ἔνα ἔτη εἰς τὴν Παντάνασσα. Δέν ἐφύγαμεν ὅταν ἦλθον οἱ Γερμανοί, δέν ἐφύγαμεν ὅταν ἦλθον οἱ άντάρται, μᾶς ἐφύλαξεν ἡ Παντάνασσα. Καὶ κατὰ τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Μυστρά πέντε ὀθίδες ἦλθαν καὶ ἔπεσαν γύρω-γύρω, ὀθίδες τῶν άνταρτῶν. Ἀλλὰ ἦταν θαῦμα, τὴν Παντάνασσα δέν τὴν ἤγγισαν. Καὶ ἡ Παντάνασσα ζῇ...

"Ελεγε, καὶ τὰ χεῖλια της ἦταν στεγνά, καὶ τὰ μάτια της άκουμποῦσαν στοὺς θόλους, σά νά ἔπαιρναν ἀπ' τοὺς θόλους τὸ μυστήριο τῆς αἰωνιότητος.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ

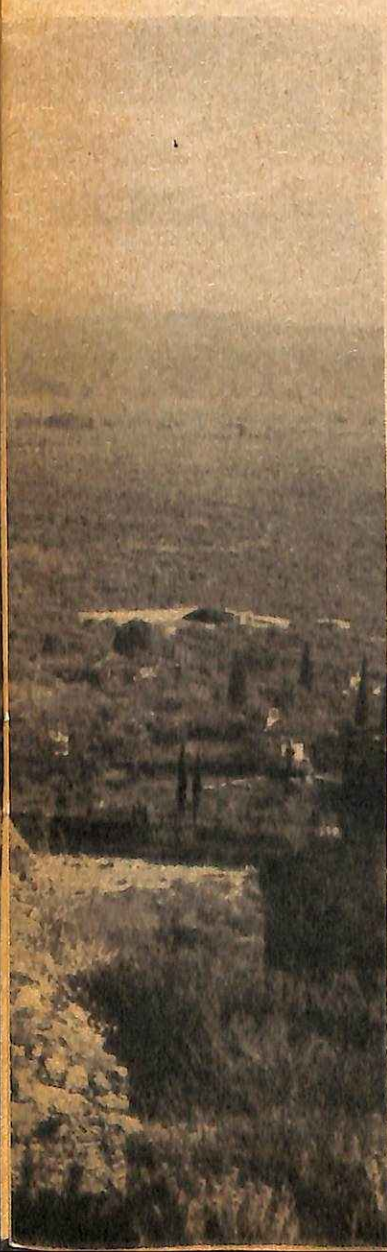
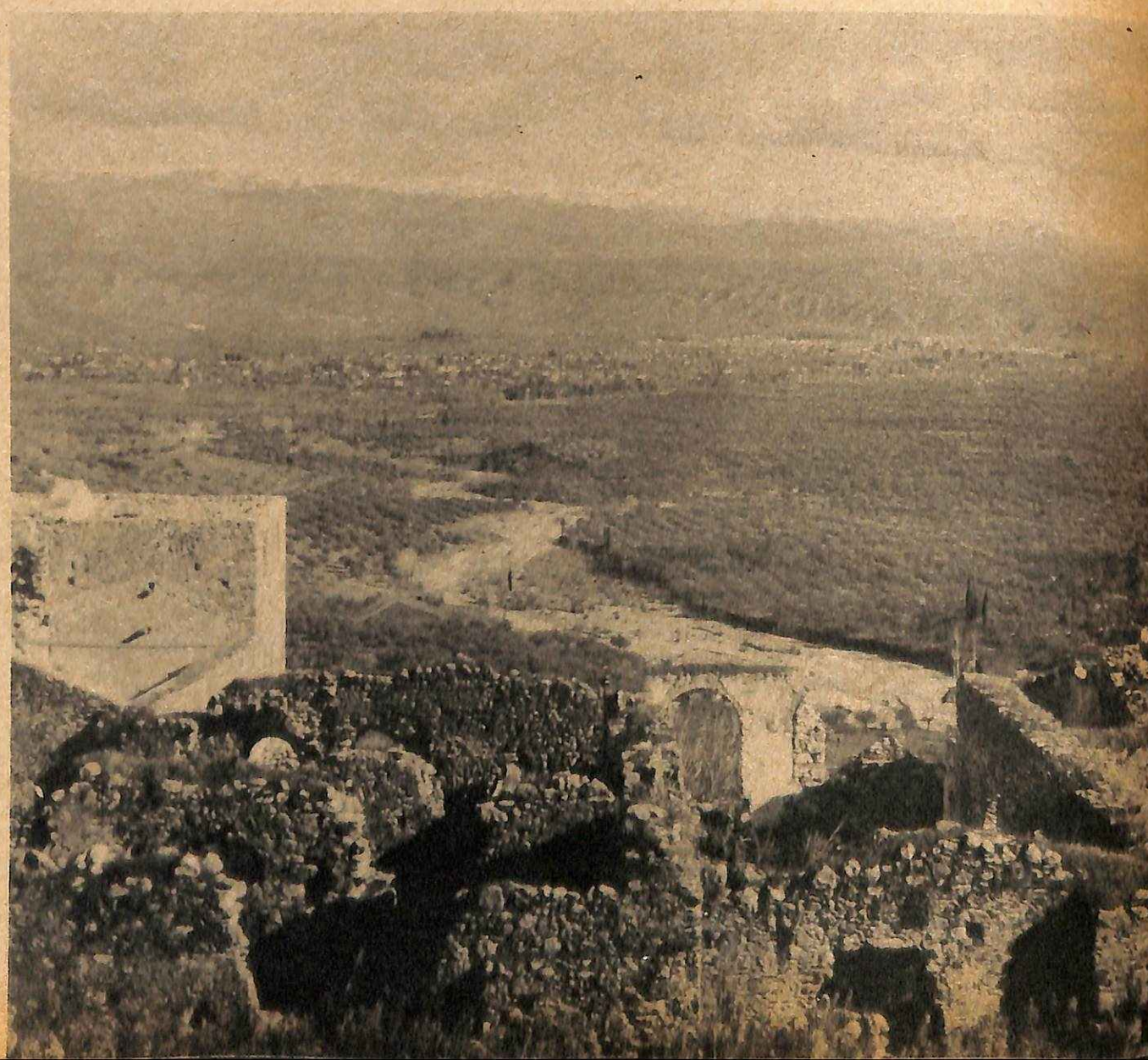

Ἡ ΚΑΘΕ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ τῆς έκκλησιας συμπληρωνόταν μὲ κάθε δυνατὴ προσοχή καὶ ἐπιμέλεια ἀπὸ τοὺς «μαστόρους», πού κατάρθωσαν νά δημιουργήσουν στὸ Μυστρά ἕνα ἰδιόρρυθμο άρχιτεκτονικὸ τύπο, πού χωρὶς νά ξεφεύγῃ ἀπὸ τὴν ὀρθοδοξία τῆς βυζαντινῆς παράδοσης, άναδεικνύει, ὡστόσο, καὶ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τοῦ τόπου καθῶς ἐπίσης καὶ τῆς νεοελληνικῆς άναγέννησης.

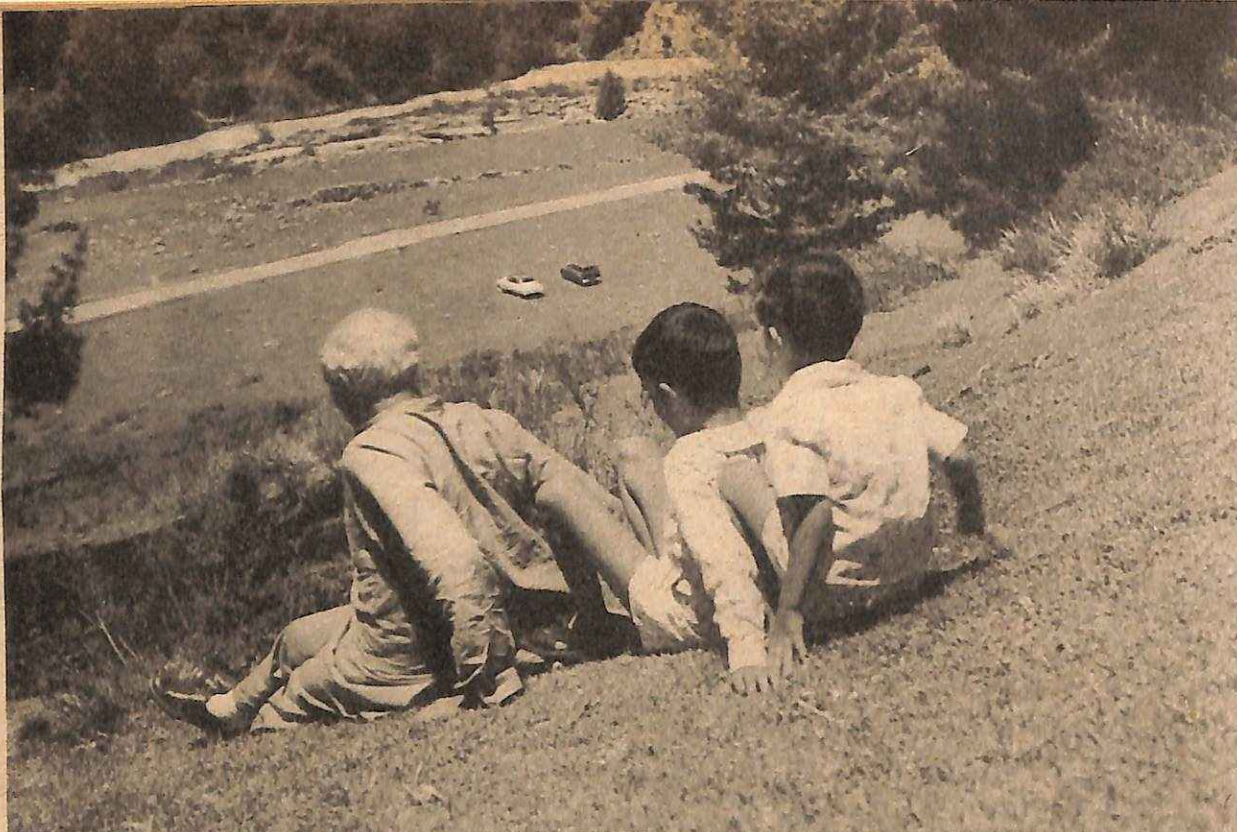
↑
Ἡ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΣΤΟΑ στὴ βορεινὴ πλευρὰ τῆς Παντάνασσας, ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὸ καμπαναριό, εἶναι ἡ μόνη πού σώζεται άνέπαφη στὸ Μυστρά καὶ άποτελεῖ θαυμάσιο δείγμα τῆς ὕψιτης άρχιτεκτονικῆς τέχνης πού διέκρινε ὅλα τὰ κτίσματα τῆς νεκρῆς πολιτείας. Τὴ σκεπάζουν χαμηλοὶ θόλοι καὶ ἕνας μεσαῖος ψηλότερος τροῦλλος. Ἀπὸ τίς καμάρες της, ἡ θέα πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ Εὐρώτα εἶναι ἐξαιρετικὰ ὠραία.

(Φωτ. ΚΟΝΤΟΥ, ΜΕΛΕΤΖΗ, ΜΥΛΩΦ καὶ ΔΗΜΗΤΡΗ)

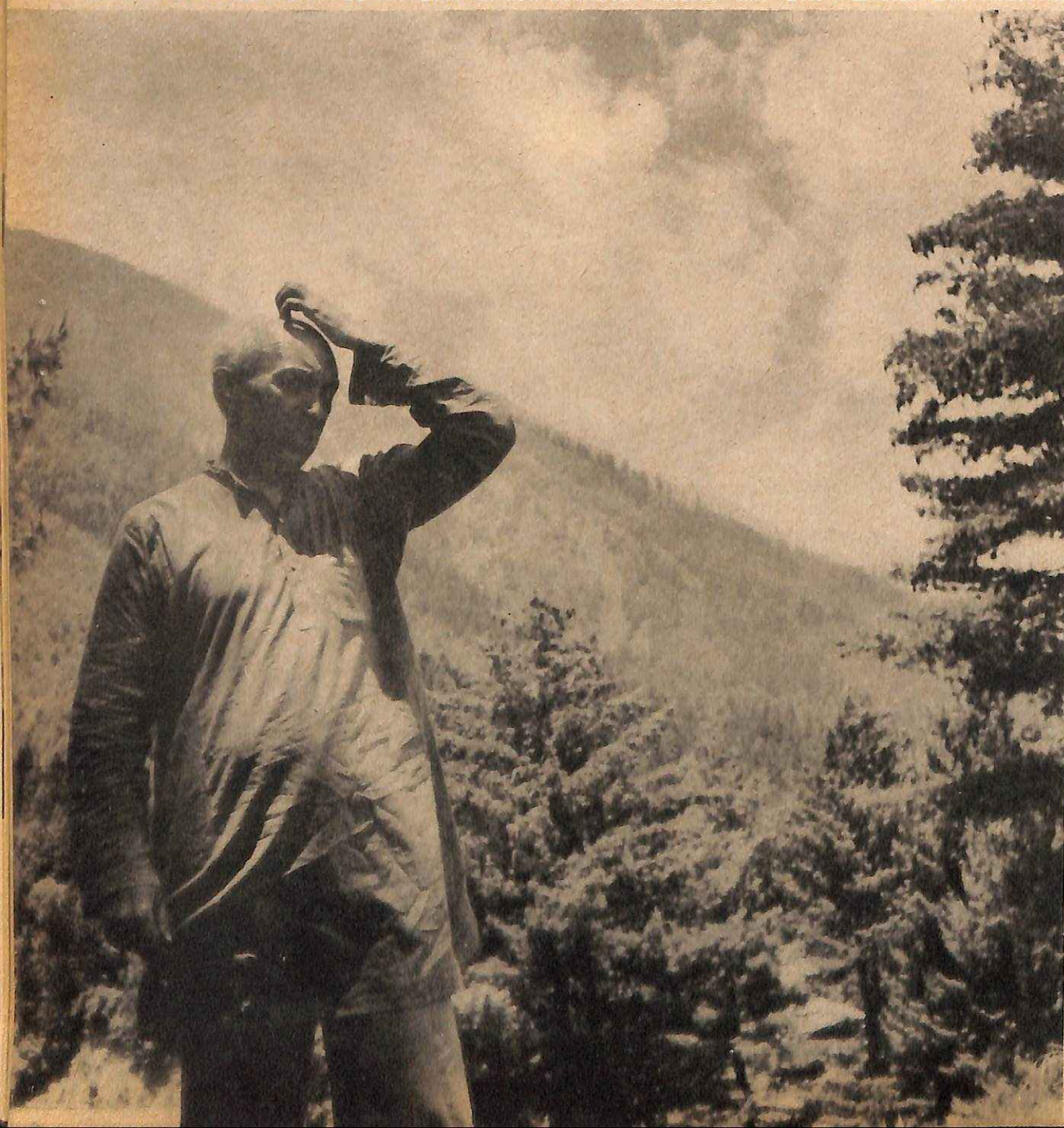
→
«ΤΟ ΒΟΥΝΙΝ ΤΟΥ Μυζηθρά» δεσπόζει στὴν κοιλάδα τοῦ Εὐρώτα. Τὴ μεγάλη στρατηγικὴ σημασία τοῦ λόφου άντελήφθη ὁ Γουλιέλμος Βιλλαρδουῖνος, πού άμέσως μετὰ τὴν κατάκτηση τῆς Λακωνίας, τὸ 1248, έφρόντισε νά τὸν ὀχυρώσῃ, κτίζοντας τὸ μέχρι σήμερα σχεδὸν ἔρτια σωζόμενο κάστρο. Ἀλλὰ ὁ Γάλλος πρίγκιπας δέν χάρηκε γιὰ πολὺ τὰ ἔργα του, γι-
ατί, δέκα χρόνια άργότερα, αἰχμαλωτίσθηκε ἀπὸ τοὺς "Ελληνες, οἱ ὁποῖοι τοῦ ξαναδῶσαν τὴν ἔλευθερία του μόνο ἀφοῦ τοὺς παραχώρησε τὸ «Βουνίν» καὶ δυὸ ἄλλα ὀχυρώματα «δυναμάρια»: Τὰ κάστρα τῆς Μονεμβασίας καὶ τῆς Μάνης. Ἀπὸ τὴν ἔποχὴ άκριβῶς ἐκεῖνη άρχίζει ἡ μεγάλη άκμὴ τοῦ Μυστρά.

ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ τοῦ Μυστρά κτίσθηκαν στὴν άρχὴ ἀπὸ τοὺς Φράγκους καὶ συμπληρώθηκαν ἀπὸ τοὺς Καντακουζηνούς καὶ τοὺς Παλαιολόγους

Ο «ΠΑΝΤΙΤ», Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, ΔΕΝ ΑΠΑΞΙΩΝΕΙ ΝΑ ΠΑΙΞΗ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΡΑΖΙΒ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΑΝΤΖΑΓΙΑ
ΑΛΛΑ ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΜΕΡΙΜΝΕΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΚΥΝΗΓΑΝ ΑΙΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ ΙΜΑΛΑΪΑ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ ΓΑΛΗΝΗΣ, ΜΑΚΡΥΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΥΡΒΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ. Η ΑΙΩΝΙΑ ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ, ΘΑ ΧΑΡΙΞΗ ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΟΝ ΝΕΧΡΟΥ, ΓΙΑ ΤΟ ΔΥΣΚΟΛΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

(Φωτ. Camera Press)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

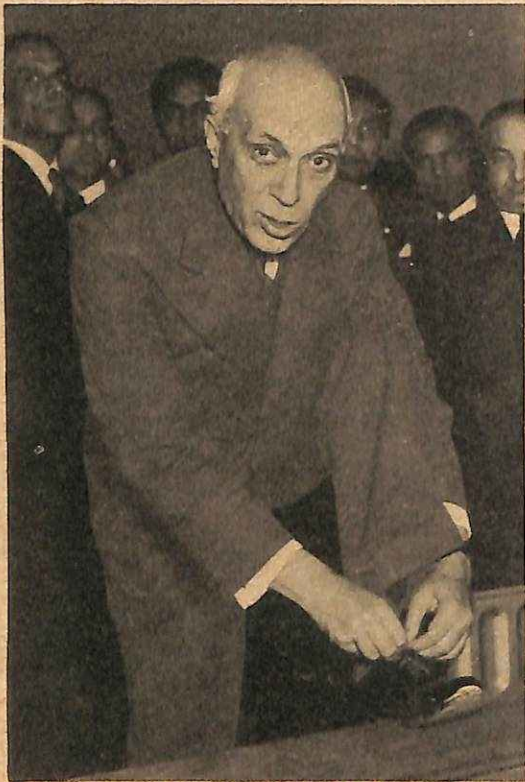
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ, Ο ΑΣΚΗΤΗΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο ΠΑΝΤΙΤ ΝΕΧΡΟΥ ΚΛΕΙΝΕΙ ΣΕ ΛΙΓΟ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ ΑΝΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ - ΟΤΑΝ ΕΒΓΑΙΝΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΟΣ

Ο Τζαουχαρλάλ Νεχρού συμπληρώνει σέ λίγο ένα ρεκόρ, πού τὸ ὁμοίό του δύσκολα συναντιέται στὰ παγκόσμια χρονικά τῶν δημοκρατικῶν κυβερνήσεων. Σέ μερικοὺς μῆνες, καὶ συγκεκριμένα στίς 15 Αὐγούστου 1957, κλείνουν ἀκριβῶς δέκα χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ἀνέλαβε τὴν πρωθυπουργία τῆς χώρας του, δέκα κοσμογονικά γιὰ τίς Ἰνδίες χρόνια, πού τὸ πηδάλιο τῆς ἐξουσίας θρίσκειται σταθερὰ στὰ ἐπιδέξια χέρια του. Τὸ γεγονός, θέβαια, ἀποκτᾷ ἀκόμη μεγαλύτερη σημασία, ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι αὐτὸς ὁ κατὰ κυριολεξίαν ἀθλος ἔχει ἐπιτελεσθῇ σ' ἓνα νεοσύστατο κράτος, καὶ μάλιστα στὴν πρὶν κρίσιμη περίοδο τῆς διαμορφώσεώς του, ὅποτε εἶναι φυσικὸ οἱ ἀκαταστάλακτες ἀκόμη δυνάμεις νὰ συμπαρασύρουν στὴν κίνησή τους πολὺ ἰσχυρότερα προσκόμενα ἀπὸ τὴν προσωπικότητα ἑνὸς ἀνθρώπου. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε τὴν χαώδη κατάσταση πού εἶχε κλη-

ροδοτήσῃ στίς ἀχανεὶς ἐκτάσεις τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας ἡ λήξη τῆς βρετανικῆς κυριαρχίας. Οἱ συγκρούσεις μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τῶν δύο πολυανθρωποτέρων θρησκειῶν, τῶν Ἰνδουιστῶν καὶ τῶν Μωαμεθανῶν, εἶχαν πάρει τὴν ἔκταση πραγματικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, πού παρὰ τίς ἐκκλήσεις τοῦ ἁγίου τῆς Ἰνδικῆς ἐλευθερίας, τοῦ Μαχάτμα Γκάντι, κάθε μέρα γινόταν καὶ τραχύτερος. Τὰ συνεπακόλουθα ἦταν τραγικά, — ἡ ἀσκοπι καὶ ἀγρία αἱματοχυσία ἔπαιρνε διαστάσεις τρομακτικές, οἱ μετακινήσεις τεραστίων μαζῶν προσφύγων εἶχαν δημιουργήσει ἐπισιτιστικὸ καὶ στεγαστικὸ ἀδιέξοδο. Τέλος ἡ ὀδύνη τῶν παθῶν ὠλοκληρώθηκε μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ μυσσάρωτερα ἐγκλήματα πού γνώρισε ἡ ἱστορία, τὴ δολοφονία τοῦ ἴδιου τοῦ πρωτοεργάτου τῆς ἀνεξαρτησίας, τοῦ Γκάντι. Μέσα σ' ἓνα σωρὸ ἐρείπιων πού σώριαζε παντοῦ τὸ τυφλὸ πάθος, κινδύνευε νὰ καταποντισθῇ γιὰ πάντα τὸ πολυτιμότερο ἀγαθὸ 420 ἑκατομμυρί-

Τὸ δυνατότερό του ποτό: χυμός πορτοκαλιού

ΑΦΟΥ Κ' ΕΝΑΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ είναι άνθρωπος, φυσικό είναι να φοράει παπούτσια και φυσικώτερο να δένει τα κορδόνια τους όταν λυθούν.

ων ανθρώπων, ή ελευθερία τους. Μέσα απ' το χάος αυτό κατάρθρωσε να σταθί ένας άνθρωπος, ο σημερινός πρωθυπουργός της απέραντης χώρας των 340 εκατομμυρίων κατοίκων, ο Παντίτ Νεχρού.

Βέβαια, ο ιδιαίτερος δεσμός του με τόν Γκάντι, τοῦ χάριζε ένα πρόσθετο όπλο στο σκληρό του αγώνα, —την αἴγλη τοῦ μεγάλου διδασκάλου. Ἀλλά και οἱ Ικανότητες που επέδειξε στο κρίσιμο αυτό διάστημα, δὲν ἦσαν εὐκαταφρόνητες. Ὅσο κι ἂν ἀναγκάσθηκε νὰ συμβιβασθῇ καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ πολλές ἀπὸ τίς θεωρητικές του πεποιθήσεις τῆς ἐποχῆς που ἦταν ἀκόμη ἕνας μαχητικός ἐπαναστάτης, (10,5 χρόνια τῆς ζωῆς του τὰ ἔχει περάσει σὲ διάφορες ρυθμισθῆκαν χάρις στὴν ὑπομονή καὶ τὴ διορατικότητά του, κυρίως ἐκκρεμότητες μεταξύ Ἰνδιῶν καὶ Πακιστάν, καθώς καὶ μεταξὺ Ἰνδιῶν καὶ διαφόρων πριγκιπάτων, που ἦσαν τὰ κατὰλοιπα τῆς ἀγγλικῆς διοικητικῆς τεχνικῆς. Κυρίως όμως ἡ προβολὴ τῆς προσωπικότητάς του σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο ὀφείλεται στίς ἀοκνες προσπάθειές του γιὰ τὴ θεμελίωση τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διακήρυξη τῆς κάπως ἀνεδαφικῆς, ἀλλά, ὥστόσο, γοητευτικῆς πολιτικῆς τῆς οὐδετερότητας, μεταξύ τῶν ἀνιμαχομένων κολοσσῶν τῆς ἀτομικῆς ἐποχῆς.

Φυσικό είναι, λοιπόν, νὰ μᾶς ξαφνιάζῃ κάπως ὅποτε μερικά ἀδιάκριτα στιγμιότυπα τοῦ φακοῦ μᾶς φέρνουν τόσο κοντὰ μᾶς

μία προσωπικότητα τέτοιου κύρους, ποῦ ἔχει ἀναλώσει ὁλόκληρη ζωὴ στὴν ὑπηρεσία τῆς πατρίδας. Ὡστόσο, ὅπως συμβαίνει κατὰ κανόνα μὲ ὅλους τοὺς μεγάλους, ἔτσι καὶ πίσω ἀπὸ τὰ λεπτά, ἀσκητικά χαρακτηριστικά τοῦ Νεχροῦ κρύβεται ὁ κανονικός ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔχει ἀνάγκη, ὅπως ὅλοι μᾶς, νὰ ἀπολαύσῃ μιὰ ἡσυχία ἢ μέρα στὴν ἐξοχή, μακριὰ ἀπὸ τίς καταθλιπτικές κρατικές ὑποθέσεις, μέσα στὴν ἡρεμία καὶ τὴ γαλήνη τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος. Ὁ χρόνος, βέβαια, ποῦ μπορεῖ νὰ διαθέσῃ δὲν εἶναι πολὺς, ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο εἶναι καὶ πιὸ πολύτιμος. Καὶ ὅποτε τὸ κατορθώνει ὁ πολυάσχολος πρωθυπουργός, καταφεύγει κοντὰ στὴ μοναχοκόρη του, (ἡ γυναίκα του ἔχει πεθάνει ἀπὸ τὸ 1936) ποῦ εἶναι παντρεμένη μὲ τὸν διευθυντὴ μιᾶς μεγάλης ἐφημερίδας τοῦ Λάκναου. Ἀπὸ τὰ γράμματα ποῦ ἔστειλε στὴν ἀγαπημένη του Ἰντίρα, τὴν ἐποχὴ ποῦ ἦταν φυλακισμένος ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους, ἀποτελέσθη ἕνα ἀπὸ τὰ γνωστότερα ἔργα του, τὸ «Ματιὲς στὴν παγκόσμια ἱστορία». Στὸ ἐξοχικό της σπίτι, λοιπόν, καὶ κοντὰ στοὺς δύο ἐγγόνους του, τὸν Ραζίβ καὶ τὸν Σαντζάγια, ὅρῃκε τελευταία λίγη ἀναψυχή.

Ἡ σιδερένια αὐτοπειθαρχία ποῦ ἔχει ἐπιτύχει ὁ Νεχροῦ —ἐκτὸς τῶν 18 ὥρῶν ἡμερησίως ποῦ ἐργάζεται, καθημερινὰ κάνει καὶ εἰδικὲς ἀσκήσεις γιόγκα καὶ ποτὲ του δὲν ἔχει πιὴ δυνατότερο ποτό ἀπὸ χυμὸ πορτοκαλιού— ἔχει περιβάλλει τὴν προσωπικότητά του μὲ τὴν ἄλλω τοῦ μυστηρίου. Στὴν ἀντίληψη ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων παρουσιάζεται σχεδὸν ὡς ὁν ὑπερφυσικό. Γι' αὐτὸ κάπως ἐπικάιρα ἔρχονται οἱ φωτογραφίες ποῦ παραθέτομε γιὰ νὰ μαρτυρήσουν ὅτι κατὰ ἀπὸ τὸν φημισμένο πρωθυπουργὸ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει ἕνα ἀνθρώπινο πλάσμα ὅπως ὅλοι οἱ θνητοί. ■ ■ ■

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, μιὰ ὁλόκληρη μέρα εἶναι δική του, κοντὰ στὴν πολυαγαπημένη του Ἰντίρα καὶ στὰ δύο μικρὰ ἀγοράκια της. Ὁ παππούς θὰ κἀν χίλια δυὸ παιγνίδια γιὰ νὰ τὰ διασκεδάσῃ.

ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΗ κανεὶς τὴν ἐξοχή, πρέπει ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἐτικέτα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπίσημα ρούχα.

Ὠραῖο

σπίτι

Ἕνα διήγημα
τοῦ ΕΡΕΣΚΙΝ ΚΩΛΝΤΟΥΕΛ

Αν καὶ τὸ παράθυρο τῆς κουζίνας ἦταν ἀνοιχτό, ἔκανε πολλὴ ζέση. Οἱ ἀσπρες καὶ κίτρινες κουρτίνες δὲν σάλευαν καθόλου, καὶ ὁ μπλὲ μουσκάς ἦταν ἡρόδος. Ἀκόμα καὶ τὸ βαμμένο τραπέζι ἦταν ζεστό καὶ κολλοῦσε, καὶ ὁ Τζὸ Γκράνις εἶχε πληρὴ συνείδηση πόσο ἄβολο ἦταν τὸ καθίσματό του. Ἀκουσε τὸν Ντόροθι νὰ σκίξῃ τὸ φάκελο, καὶ ἀκουμπώντας ὅσο πὸ πῶς μπορούσε, ἀνοίξε τὴν ἐφημερίδα του καὶ τὴν κράτησε μπροστὰ στὸ πρόσωπό του.

Σὲ λίγα λεπτά, ἡ Ντόροθι χτύπησε τὸ γράμμα στὸ τραπέζι τόσο δυνατὰ, ὥστε ὁ καφεστὸ φλυτζανιό της χύθηκε στὸ πιατάκι.

—Τὸ φανταζόμουν! φώναξε. Δὲν μποροῦν νὰ ῥθουν! Τουλάχιστον ἔτσι λ ἔ ν ε!

Ἄν καὶ τὸ περὶμενε, ὁ Τζὸ Γκράνις κατέβασε τὴν ἐφημερίδα του καὶ προσπάθησε νὰ φανῇ ξαφνιασμένος.

—Περίεργο! εἶπε. Ἴσως ἔρθουν κάποια ἄλλη φορὰ.

—Κάποια ἄλλη φορὰ; ἔκανε ἡ γυναίκα του. Μὴν εἶσαι κοτόξ. Ἡ οὐσία εἶναι ὅτι δὲν θέλουν νὰ ῥθουν, οὔτε τώρα, οὔτε ποτὲ!

—Μὰ δὲν ἔχεις δίκιο, εἶπε ἔκείνος. Δὲν ἔπάρχει λόγος νὰ μὴ θέλουν νὰ ῥθουν!

Ἡ Ντόροθι Γκράνις σήκωσε τὸ πιατάκι της καὶ ξανάχυνε τὸν καφέ μέσα στὸ φλυτζάνι. Τὸ πρόσπο της, ποῦ συνήθως ἦταν ῥοζ, εἶχε γίνῃ τώρα κερασὶ, καὶ τὰ μαλλιά της ἦταν κολλημένα στὸ μέτωπό της μὲ τὴ μεταλλικὴ ἀκίνησια μιᾶς κοινίλλιας περρούκας.

—Μετανοῶ ποῦ τοὺς κάλεσα πρώτη, εἶπε.

Ὁ Τζὸ Γκράνις ἔκανε ἕνα λάθος:

—Δὲν μπορεῖς νὰ πῇς πὼς δὲν σὲ προειδοποίησα, ἀπάντησε. Δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ πιάσῃς φίλιες μὲ ἀνθρώπους ποῦ ἦταν φίλοι τῆς Δουίξας. Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν πετυχαίνουν ποτὲ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ αἰσθάνονται ἀμνησινία, καταλαβαίνει...

Ἡ Ντόροθι ὕψωσε τὰ μαγκία τῆς ῥόμπας της καὶ ἀκούμπησε τοὺς ἀγκῶνες στὸ τραπέζι.

—Γιατί; ρώτησε. Ἀπ' τὸν τρόπο ποῦ μιλοῦσες γι' αὐτοὺς, εἶχα σχηματίσει τὴν ἐντύπωση πὼς ἦταν φίλοι σου. Εἶχα φαντασθῇ πὼς δὲν ἐνδιαφέρονταν τόσο γιὰ τὴ Δ ο υ ἱ ξ α, πὼς ἐσένα ἀγαποῦσαν καὶ ἦθελαν. Εἶχα τὴν ἐντύπωση πὼς δὲν θὰ χρειαζόταν νὰ περιμένουν νὰ βγῇ τὸ διαζύγιο καὶ νὰ τελειώσουν ὅλα γιὰ νὰ ξαναῤῥθουν ἐδῶ!

Κοίταξε γύρω τὴ φωτεινὴ ἀστραφτερὴ κουζίνα καὶ γέλασε.

—Θεέ μου! ἐξακολούθησε. Ἄν ἔβλεπαν αὐτὸ σπῆτι τώρα θὰ τρώμαζαν νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν. Χρειαζόταν νὰ κάνουν ἀνασκαφές γιὰ νὰ τὸ φέρῃ σὲ λογαριασμό. Θάμηναν κατάληκτοι ἀν δόλιναν ἐπὶ τέλους καθαρό...

Ὁ Τζὸ Γκράνις ἔβγαλε τὸ ρολόι του ἀπ' τὴν τσέπη του καὶ τὸ κοίταξε.

—Καίρὸς νὰ φεύγω, εἶπε καὶ σηκώθηκε.

—Καλὰ θὰ κάνης, τοῦ εἶπε ἔκείνη. Δὲν ξέρεις ποτὲ ν' ἀπαντᾷς σὲ ὅ,τι σοῦ λένε. Λοιπόν, τί θὰ κάνωμε ἀπὸψε; Θὰ κάτσωμε ἐδῶ καὶ θ' ἀκούσωμε τὸ ραδιόφωνο;

—Ἔλα τώρα, ἄσε τοὺς σαρκασμούς, ἀπάν-

τησε ἔκείνος. Ἔχεις καὶ δικούς σου φίλους! Γιατί δὲν τηλεφωνεῖς στὴ Ρουθ καὶ στὸ Βάν, νὰ τοὺς πῇς νὰ ῥθουν;

—Γιὰ νὰ ρωτᾶνε διαρκῶς γιατί δὲν ἔρχεται κανένας ἄλλος στὸ σπίτι; ρώτησε ἡ Ντόροθι μὲ ἀγανάκτηση. Στὴν ἀρχὴ, δὲν τὸ εἶχαν παρατηρήσει, καὶ ὅλα ἦσαν καλὰ. Μὰ τὴν τελευταία φορὰ, ἡ Ρουθ ἤθελε νὰ μάθῃ πὼς δὲν πλῆττω μόνη ἐδωτέρω ἀπ' τὸ πρῶτ' ὥς τὸ βράδυ. Ὅχι, νὰ μοῦ λείπῃ!

Ὁ Τζὸ τὴν κοίταξε κατσουφιασμένος.

—Κάνε ὅ,τι νομίζεις, εἶπε. Εἶχα τὴν ἐντύπωση πὼς ἔκείνο ποῦ χρειαζόσουν γιὰ νὰ σοὶ εὐτυχισμένη ἦταν ἕνα δικό σου σπίτι καὶ νὰ μὴν ἔχης ἀνάγκη νὰ δουλεύης. Τρία χρόνια μού ἔφαγες τὸ κεφάλι πὼς αὐτὰ ἦταν οἱ μόνες ἐπιθυμίες σου! Ἐ, λοιπόν, τώρα ἔχεις ἔκείνο ποῦ ἤθελες. Ἀρετὰ χρήματα ξωδενες σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, καὶ ἂν δὲν μπορῇς νὰ κάνης φίλους, μού εἶναι ἀδύνατο νὰ σὲ βοηθήσω.

—Καλὰ, πολὺ καλὰ, ἔκανε ἡ Ντόροθι μὲ ψυχρὴ, εὐγενικὴ φωνή.

Ἐμεινε καθισμένη στὸ τραπέζι, ὥσπου ἄκουσε τὴν μπροστινὴ πόρτα νὰ κλείνῃ πίσω του, καὶ ἔπειτα σηκώθηκε καὶ μὲ γρήγορες, ἐπιδέξιες κινήσεις πῆγε τὰ πιάτα ἀπὸ τὸν πρῶτο στοῦ νεοχῆτι. Ὁ νεοχῆτις ἦταν ἀπὸ ὠραία κίτρινη πορσελάνη, καὶ τὸ νερὸ ἔτρεχε ζεστὸ ἀπ' τίς καινούργιες θύρες. Ἡ Ντόροθι ἔπλυνε γρήγορα τὰ πιάτα καὶ τὰ τοποθέτησε στὴν κομψὴ πιατοθήκη, ἀφροῦ τὰ σκούπισε μὲ τὴν κίτρινη καὶ μπλὲ πετσέτα. Αὐτὴ τὴν ὥρα, σκέφτηκε, τὰ κορίτσια θάφταναν στὸ γραφεῖο ὅπου δούλευε ἄλλοτε. Ὁθεστέλταν τὸν Μάννη, τὸν κλητῆρα, νὰ τοὺς πάρῃ παγωτὰ, καὶ θ' ἀρχίζαν ν' ἀναρωτιοῦνται, ὅταν ὁ κ. Ἀκερμαν, ὁ προϊστάμενός τους, θάφηνε νωρὶς γιὰ καμμιὰ παρτίδα γκολφ.

Ἡ τραπεζαρία ἦταν ψυχρὴ καὶ καλοβαλμένη. Στὴ μέση τοῦ γυαλιστεροῦ μαουινίου τραπέζιου ἦταν τοποθετημένο ἕνα ἀσημένιο μπλὸ, ποῦ εἶχε γύρω του τέσσερα λεπτὰ ἀσημένια χρυσάγια. Πηγαίνοντας στὸν μπονφρέ, ἀνοίξε τὰ συρτάρια ἕνα-ἕνα, κοιτάζοντας μὲ ἱκανοποίηση τίς σειρὲς τῶν ἀσημένιων μαχαιροπήρουνων ποῦ ἦταν τοποθετημένα σὲ εἰδικὸ ὕψος. Σὲ κάθε συρτάρι ὑπῆρχε ἕνα κομμάτι καμμοφορὰ, γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ σκουριασμά.

Ὅταν τελείωσε, τὸ κοινοῦν τῆς ξωπορτας χτύπησε σύντομα, καὶ κοιτάζοντας ἀπ' τὸ παράθυρο, εἶδε ἕναν ἄνθρωπο ποῦ στεκόταν ἐκεῖ, μ' ἕναν δεγματοῦν χαρτοφύλακα κάτω ἀπ' τὸ μπράτσο του. Ἡ Ντόροθι ἔφταξε λίγο τὰ μαλλιά της καὶ ἔσφιξε τὴ ζώνη τῆς ρόμπας της.

Ὁ ἄνθρωπος ποῦ στεκόταν στὴν πόρτα ἦταν πολὺ νέος καὶ πολὺ ἀδύνατος. Τὸ γριζὸ κοστούμι του ἦταν φτωχικό, δὲν φορούσε καπέλλο, καὶ τὰ μαλλιά του ἔφεταν κάπως ἀκατάστατα στὸ μέτωπό του.

—Καλημέρα, κυρία, εἶπε, ὅταν ἡ Ντόροθι ἀνοίξε.

—Ποῖον θέλετε; ρώτησε ἔκείνη.

Ἐκεῖνος τράβηξε τὸ χαρτοφύλακα ἀπ' τὴν μασητὴν του, καὶ ἀφροῦ χάλασε λίγο μὲ τὴν κλειδαριὰ, τὸν ἀνοίξε καὶ ἔβγαλε ἀπὸ μέσα ἕνα βιβλίο, ποῦ τὸ κράτησε πρὸς τὸ μέρος της. Τὸ ἀνοιχτόχρομο κάλυμμά του μὲ τὰ σχέδια λουλουδιῶν φαινόταν βρώμικο καὶ φθαγμένο, καὶ νὰ τᾶχαν συχνὰ μεταχειριστῇ. Ἡ Ντόροθι δὲν ἔκανε καμμιὰ κίνηση γιὰ νὰ τὸ πάρῃ, ἀλλὰ ἔκείνος ἐπέμενε νὰ στέκεται καὶ νὰ τὴν κοιτάξῃ, μὲ τὸ βιβλίο στὸ χέρι.

—Δὲν θέλω ν' ἀγοράσω κανένα βιβλίο, τοῦ εἶπε ἡ Ντόροθι. Οὔτε τίποτ' ἄλλο.

Ὁ νέος γέλασε.

—Αὐτὸ τὸ βιβλίο, κυρία, δὲν πουλιέται, εἶπε. Σὰς τὸ προσφέρει ἡ ἐταιρία ποῦ ἀντιπροσωπεύω.

—Ναί, ξέρω, ἀπάντησε ἔκείνη. Μοῦ τὸ προσφέρει ἀν ἐγγραφῶ σὲ τί;

Ὁ νέος κατέβασε τὸ χέρι του, λιγάκι ντροπασμένος.

—Βλέπω πὼς ξέρετε πολὺ καλὰ, κυρία μου, εἶπε, πὼς τίποτα σ' αὐτὸ τὸν κόσμο δὲν χαρίζεται! Πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν καταλάβει αὐτὸ, ἀλλὰ ἐσεῖς πρέπει νὰ εἰστέ πιὸ ἐξυπνὴ ἀπ' τὸν μέσο ὄρο... Ὅχι, αὐτὸ τὸ βιβλίο δὲν δίδεται τελείως δωρεάν, καὶ ὅμως δίδεται δωρεάν μὲ τὴν ἐννοία πὼς δὲν θὰ τὴν πληρώσετε ποτὲ. Ἐκείνο ποῦ θὰ πληρώσετε εἶναι μιὰ τριετὴς ἐγγραφή στὸ περιοδικὸ «Ὠραῖο σπίτι».

Συγχρόνως, ὅμως, θὰ πάρετε αὐτὸ τὸ βιβλίο, ποῦ ἔχει μέσα πεντακάσιες συνταγὲς καὶ πολλές ἄλλες συμβουλὲς γιὰ τὴν νοικοκυρὰ —πὼς νὰ φτιάχνετε τὸ τραπέζι σας, πὼς νὰ δέχεστε ξένους κλπ. Ὅπως βλέπετε, λοιπόν, ἀπὸ μιὰ ἀποψη τὸ βιβλίο αὐτὸ δίδεται ἐντελῶς δωρεάν. Καὶ τὸ κυριώτερο, κυρία μου, ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τὸ πάρετε ἀμέσως, νὰ τὸ κοιτάξετε καὶ νὰ μοῦ τὸ ἐπιστρέψετε ἀν ἀποφασίσετε πὼς δὲν θέλετε νὰ ἐγγραφῆτε στὸ «Ὠραῖο σπίτι».

Ἡ κ. Γκράνις τὸν εἶχε ἀκούσει ψυχρὰ, καὶ ξαφνικὰ ἀνοίξε περισσότερο τὴν πόρτα της καὶ ἄπλωσε τὸ χέρι της γιὰ νὰ πάρῃ τὸ βιβλίο.

—Πόσον καιρὸ μπορῶ νὰ τὸ κρατήσω πρὶν ἀποφασίσω; ρώτησε.

—Πέντε μέρες, κυρία μου, εἶπε.

Μὰ ἔπειτα ἡ φωνὴ τὸν ἔλασε τὸν ἐπαγγελματικὸ τόνό της καὶ πρόσθεσε:

—Νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια, πρέπει νὰ τ' ἀφήσωμε πέντε μέρες. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔχω αὐτοκίνητο, καὶ δὲν μπορῶ νὰ γυρίσω γιὰ νὰ παίρῃ τὰ βιβλία πίσω. Κάνω λοιπὸν μιὰ βόλτα στὰ περὶχωρα, καὶ γυρίζω καὶ τὸ παίρνω σὲ λίγες ὥρες. Δὲν μπορῶ νὰ τ' ἀφήσω, γιατί βλέπετε ἡ ἐταιρία μᾶς τὸ χρεώνει 3 δολλάρια.

—Λοιπόν, πότε θὰ ρθῇτε νὰ τὸ πάρετε;

—Χμ, γιὰ νὰ δοῦμε! Δὲν εἶναι ἀκόμα δέκα... Θὰ γυρίσω στίς τρεῖς! Δὲν θέλω νὰ σὰς κάνω τὸν ἔξυπνο, κυρία μου, ἀλλὰ εἶμαι σίγουρος πὼς θ' ἀποφασίσετε ὅτι σὰς συμφέρει νὰ κρατήσετε τὸ βιβλίο καὶ νὰ ἐγγραφῆτε στὸ «Ὠραῖο σπίτι» γιὰ τρία ὁλόκληρα χρόνια!

Καθὼς ἀπομακρυνόταν, γύρισε πίσω καὶ τῆς φώναξε:

—Εἰστε ἡ πρώτη κυρία ποῦ πῆρε τὸ βιβλίο σήμερα. Ἀς ἐλπίσω πὼς θὰ μοῦ κάνετε σεφέ!

Ἡ κ. Γκράνις ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ μπῆκε στὸ λίβινγκ-ρομ. Ἐξέπλωσε τὸν καναπέ καὶ μισόκλεισε τὰ μάτια, προσπαθώντας νὰ σκεφθῇ ἂν ἔπρεπε ἡ ὄχι νὰ ντυθῇ καὶ νὰ πᾶν νὰ διτὰ κορίτσια πρὸς τὸν γραφεῖο. Θὰ μπορούσε νὰ τοὺς πῇ γιὰ τὸ σπίτι, σκέφτηκε, καὶ μάλιστα νὰ τίς καλέσῃ νὰ ῥθουν νὰ τὸ δοῦν κάποια μέρα, ἂν καὶ θὰ προτιμοῦσε νὰ τίς φέρῃ μιὰ-μιὰ. Ὅμως, ἔπρεπε νὰ διτ μερικὸν ἀνθρώπων, καὶ μὲ τὸν τρόπο ποῦ φέρονταν οἱ φίλοι τοῦ Τζὸ, δὲν φαίνονταν νὰ ὑπάρχουν μεγάλες ἐλλείψεις πρὸς αὐτὴ τὴν κατεῦθυνση. Τὸ μισοσκόταδο τοῦ δωματίου τὴν ἡρέμισε, καὶ σὲ λίγο ἀποκοιμήθηκε.

Ἦταν περασμένες δώδεκα ὅταν ξύπνησε, καὶ αἰσθανόταν τὸ κεφάλι της βαρὺ. Ἦπνε ἕνα ποτήρι παγωμένο τσάι, μὲ πολλὴ ζάχαρη, ἔφαγε ἕνα σάντουιτς μὲ τυρὶ, ἔπειτα σηκώθηκε νωθρὰ καὶ ἔκρινε γιὰ τὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ. Θάταν σχεδὸν τρεῖς ὅταν γύρισε πίσω. Ἰδύθηκε καὶ ξαναφόρεσε τὴ ρόμπα της. Σὲ λίγο ἀκουσε τὸ κοινοῦν τῆς ξωπορτας καὶ σινοῦντας ἀπ' τὸ παράθυρο εἶδε τὸ νεαρό ποῦ εἶχε ῥθει γιὰ τὸ βιβλίο του. Τὰ ρούχα του ἦταν πιὸ τσαλακωμένα ἀπ' τὸ πρῶτ', καὶ τὸ πρόσπο του πιὸ κορυφωμένο.

Ἡ Ντόροθι ἄφησε τὴν κουρτίνα νὰ πέσῃ καὶ στάθηκε μιὰ στιγμὴ ἀνιπνὴ, καπνίζοντας καὶ ἀκούγοντας τὸ κοινοῦν ποῦ ξαναχτυποῦσε, πιὸ ἐπιταχινὰ τώρα. Ἐπειτα κατέβηκε ἀνασπῶν τὸ κάτω πάτωμα, πῆρε τὸ βιβλίο ἀπ' τὸ τραπέζι τοῦ γολῆ καὶ τᾶφερε στὸ δωμάτιό της. Κάθισε στὴν ἀκρὴ τοῦ κρεβατιοῦ καὶ παίρνοντας τὸ βιβλίο, ἄρχισε νὰ σκίξῃ ἀργὰ ἀργὰ τίς σελίδες του. Ὅταν τίς ἔσφιξε καὶ τίς σκούπισε στὸ κρεβάτι γύρω της, ἀρχισε νὰ τίς σκίξῃ στὴ μέση. Δυσκολεύτηκε λίγο νὰ τσάκισῃ τὸ κάλυμμα. Ἐπειτα, μαζεύοντας τὰ διάφορα φύλλα καὶ τὰ κομμάτια, πῆγε στὸ παράθυρο καὶ τ' ἀνοίξε.

Ὁ νέος τὴν εἶδε καὶ ἡ ἔκφραση τοῦ προσώπου του ἄλλαξε. Ἀρχισε νὰ χαμογελάει.

—Σὰς ξύπνησα; ρώτησε εὐγενικά.

Ἐκείνη ἔσκυψε στὸ πρῶτ' καὶ ἄφησε σιγά-σιγά τὰ σχισμένα φύλλα τοῦ βιβλίου νὰ πέσουν κάτω στὴ γλῶσση.

Ὁ νέος τὸ κοιτάξε, παραξαισμένος. Χωρὶς λέξη, ἔκανε νὰ τὰ μαζέψῃ, καὶ ἔπειτα, καταλαβαίνοντας πόσο μάταια ἦταν ἡ προσπάθειά του, ἀνασηκώθηκε καὶ κοίταξε στὸ παράθυρο. Γιὰ μιὰ στιγμὴ, τὰ βλέμματα τοῦ διασταυρώθηκαν. Ἐπειτα ἔκλεισε γύρισε καὶ ἔφυγε.

Ἡ Ντόροθι κατέβασε τὴν κουρτίνα, ἀναψε ἕνα τσιγάρο καὶ ἔξπλωσε πάλι τὸ κρεβάτι της, καπνίζοντας καὶ κοιτάζοντας τὸ ταβάνι.

ΜΙΑ ΦΟΡΑ τὴ βδομάδα γίνονται εἰδικὲς ἐπιδείξεις τῆς τελευταίας γυναικείας μόδας στὴν ἡλιόλουστη ταράτσα τοῦ «Οἴκου τῆς ὀμορφιάς». Στὴ φωτογραφία αὐτή, οἱ ἐπισκέπτριες (καὶ ἐπισκέπτες!) θαυμάζουν ἕνα βραδινὸ φόρεμα ἀπὸ κρέμσιφόν, ποὺ ἔχει γιὰ πρότυπο τοὺς ἀρχαίους ἐλληνικοὺς χιτῶνες. Ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συμβαίνει στοὺς μεγάλους ραπτικούς οἴκους, ὁ «Οἶκος τῆς ὀμορφιάς» τοῦ Ντύσσελντορφ φροντίζει ὥστε τὰ μοντέλα του νὰ εἶναι προσιτὰ σ' ὅλα τὰ γυναικεῖα (μᾶλλον ἀνδρικά) θαλάμια. Ἡ ἀρχὴ τῆς φθίνιας ποὺ καθιέρωσε γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ παρέχει ὁ ρηξικέλευθος δρ Ἑτσαίντ, ἔχει κυριολεκτικὰ συναρπάσει τὶς ὥραίες καὶ μὴ τοῦ Ντύσσελντορφ, ἀλλὰ καὶ τῶν γειτονικῶν πόλεων, οἱ ὁποῖες σπεύδουν, πατεῖς με πατώ σε, στὸ μαγικὸ ἴδρυμα, πρὸς μεγάλη, φυσικὰ, χαρὰ τοῦ τυχεροῦ ἰδιοκτήτη.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ, ΦΩΤΕΙΝΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ, διακριτικὰ φῶτα, ἀπαλοὶ χρωματισμοί, ἐπιπλά γαλλικοῦ στυλ —ὅλα αὐτὰ δημιουργοῦν στὸν «Οἶκο τῆς ὀμορφιάς» μιὰ παραμυθένια ἀτμόσφαιρα. Στὴ φωτογραφία, δυὸ νέες ὀνειροπολοῦν μπροστὰ στὴ μικρὴ «μπουτίκα» τοῦ ἱσογείου, ὅπου ὑπάρχουν χίλια ἐλκυστικὰ μικροπράγματα τῆς γυναικείας μόδας. Στὸ ὑπόγειο ὑπάρχουν ἕνα ἀρωματοπωλεῖο, ἕνα ἀνθοπωλεῖο κ' ἕνα μικροσκοπικὸ μπάρ.

ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

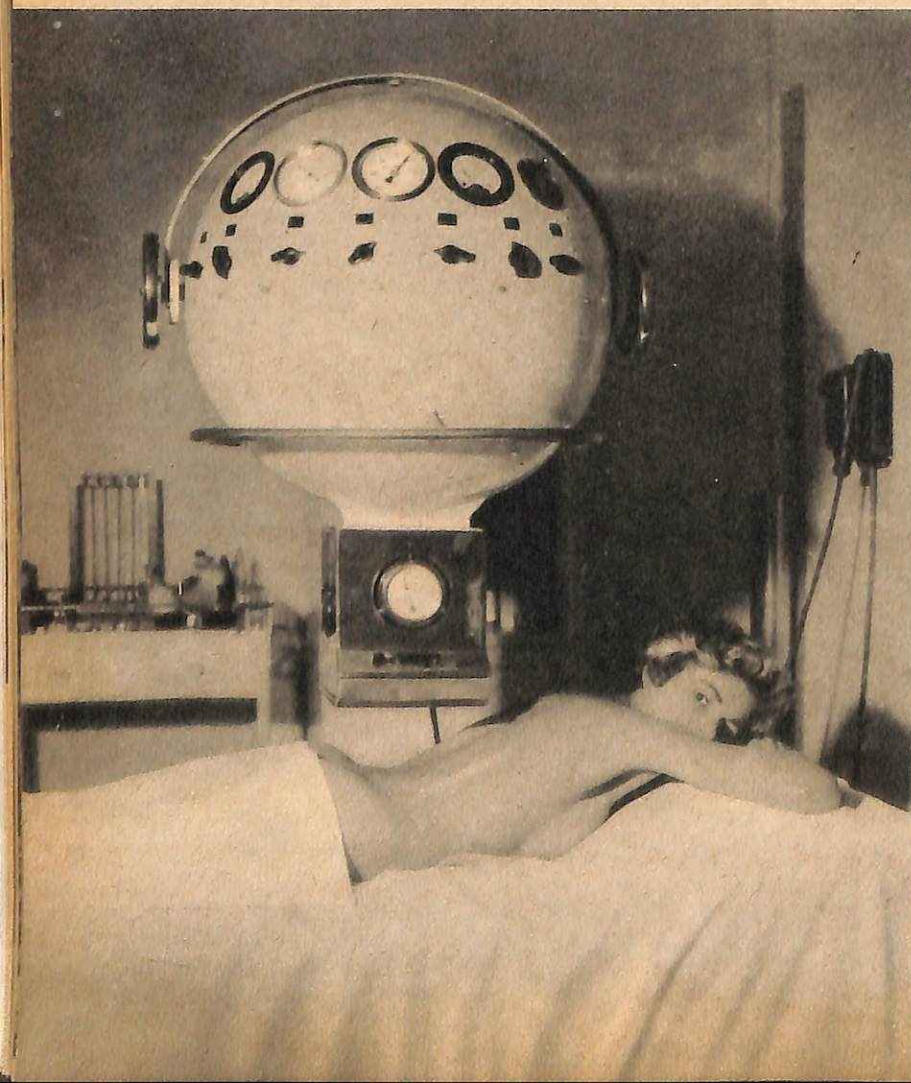
ΥΨΩΘΗΚΕ ΣΤΟ ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ ΚΙ' ΕΧΕΙ ΓΙΑ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΟΥ:
«ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΣΧΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΣΧΗΜΙΑ,,

Δὲν ὑπάρχουν ἀσχημες γυναῖκες. Ὑπάρχουν μόνο γυναῖκες ποὺ δὲν ξέρουν νὰ φανοῦν ὀμορφες! Μ' αὐτὸ τὸ σύνθημα, ὁ γίγαστος Γερμανὸς αἰσθητικὸς χειρουργὸς δρ Ρόμπερτ Ἑτσαίντ ἱδρυσε στὸ Ντύσσελντορφ τὸν «Οἶκο τῆς ὀμορφιάς». Στους ἑπτὰ ὁρόφους αὐτοῦ τοῦ πρωτότυπου κτιρίου ὑπάρχουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα, ποὺ μποροῦν ν' ἀναδείξουν τὴν ὀμορφίαν τῆς γυναίκας —ἀπ' τὰ τελευταῖα μοντέλα τῆς γυναικείας μόδας ὡς τὰ φιλανθρικά ἀνδόλουτρα ἐσάουνας. Καὶ τὸ σπουδαιότερο εἶναι πὼς τίποτα δὲν στοιχίζει πολὺ ἀκριβὰ: Ὁ δρ Ἑτσαίντ πιστεύει πὼς ἡ ὀμορφία δὲν πρέπει νὰ εἶναι προνόμιο τῶν ὀλίγων. Καὶ πιστεύει ἐπίσης πὼς πρέπει νὰ ἐπιτυγχάνεται

μὲ τὸν πιὸ εὐχάριστο τρόπο —μέσα σ' ἕνα περιβάλλον πολιτισμένο, ποὺ νὰ ξεκουράζῃ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ. Τὰ λουλούδια, ἡ μουσικὴ, τὰ ὠραῖα ἐπιπλά, τὰ φωτεινὰ παράθυρα, τὰ διακριτικὰ φῶτα, τὰ ἀπαλὰ χρώματα, ὅλα αὐτὰ δίνουν στὴν ἐπισκέπτρια τὴν ἐντύπωση πὼς μπαίνει σ' ἕναν παραμυθένιο κόσμον. Κι ὅταν ζῇ κανεῖς λίγες ὥρες σ' αὐτὸ τὸ ὀνειρώδες περιβάλλον, ἡ ψυχικὴ χαλάρωση ποὺ αἰσθάνεται συντελεῖ στὸ φρεσκάρισμα τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος, ὅσο σχεδὸν καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ μέσα, ποὺ θέτει στὴ διάθεση τῶν ἐπισκεπτριῶν τοῦ «Οἴκου τῆς ὀμορφιάς» τοῦ δρος Ἑτσαίντ...

ΑΥΤΗ Η ΣΥΣΚΕΥΗ, ποὺ λέγεται «Νεμεκτρόν», ὑπόσχεται τὴν αἰώνια νεότητα στὶς γυναῖκες, ποὺ ὑποβάλλονται στὴ σχετικὴ θεραπεία —ἕνα εἶδος μασσάζ με ἀκτίνες, ποὺ προλαμβάνει τὶς ρυτίδες καὶ τὸ πρόωρο γήραςμα τοῦ δέρματος. Μὲ τὴν κατάλληλη ρύθμιση τῆς ἑκτινοβολίας ἐπιτυγχάνεται καλύτερη κυκλοφορία τοῦ αἵματος στὸ δερμα καθὼς ἐπίσης καὶ ἀνανέωση τῶν κυττάρων του ποὺ τὸ κρατοῦν φρέσκο.

ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΗ καὶ φρεσκαρισμένη ἀπ' τὴν κορφή ὡς τὰ νύχια, ἡ κοπέλα αὐτὴ δουτὰει τὸ πόδι της στὸ συντριβάνι τοῦ μικροσκοπικοῦ ἀνθοκηπου, ποὺ βρίσκεται μπροστὰ ἀπ' τὸ μπάρ. Προηγουμένως ἐπισκέφθηκε γιὰ τελευταία φορὰ τὸν αἰσθητικὸ χειρουργό, ποὺ τῆς εἶχε διορθώσει τὴ μύτη καὶ τὸ στήθος, κ' αἰσθάνεται γεμάτη ἐμπιστοσύνη γιὰ τὴ ζωὴ

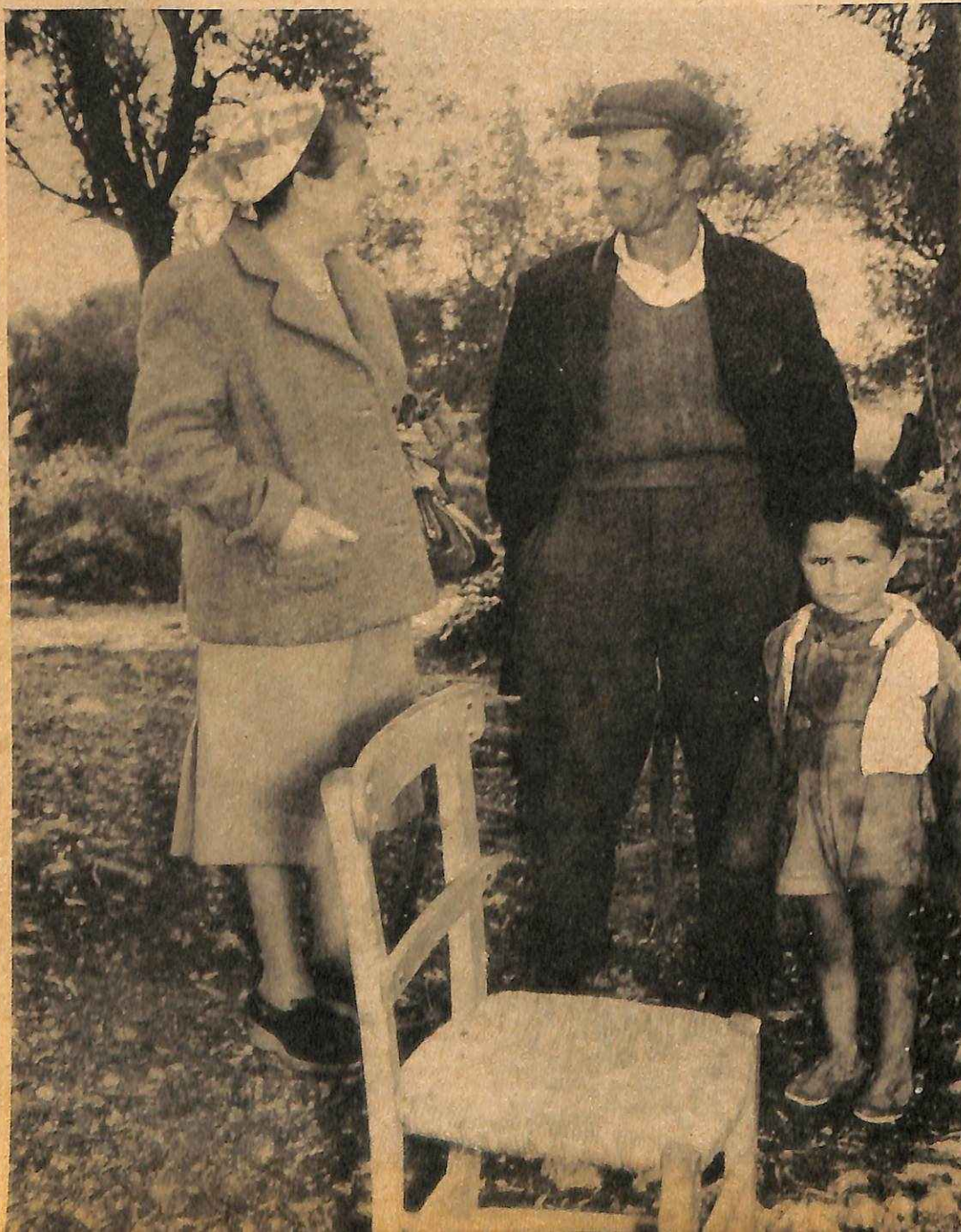
(Φωτ. Stern)

Ο ήλιος γέρνει κάθε δειλί στον Πέλεκα Αλλά ένας αγρότης ποτέ δεν κοιμάται

Ρεπορτάζ του απεσταλμένου μας κ. ΒΑΣ. Λ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

Δεκαεπτὰ χρόνια έχει να κλείσει ο ύπνος
τὰ βλέφαρα του Τσαποκúριακας
ένος φτωχοῦ οἰκογενειάρχου στὸ Κοκκίني
τῆς Κέρκυρας καὶ κανεὶς γιατρὸς
κανένα φάρμακο δὲν τὸν ἔκανε καλά

KONTA στὸ φτωχικὸ του σπιτάκι ὁ Τσαποκúριακας συνομιλεῖ μὲ τὴν κ. Ἐλβίρα Σκευοφύλακος, τὴν ἰδιοκτήτρια τοῦ κτήματος «Κοκκίνη», στὸ ὁποῖο ἦταν ἐπιστάτης ὅλο αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα.

Για εἶναι ἡ ὥρα τῆς Δύσης μὰ τρισάγια γίνεται σὰν δοθῇ στὸν ἄνθρωπο ἡ ἀτίμητη χάρη νὰ σταθῇ ἕνα δειλινὸ τοῦ Ἀπριλίου στὸ παρατηρητήριο ἐκείνης τῆς κορφούλας ποὺ εἶναι, δικαίως, τὸ καμάρι κάθε Κερκυραίου: τὸν Πέλεκα.

Γέρνει ὁ ἥλιος παντοῦ τῆς γῆς, κάθε δειλινὸ, οὐραγὸς μίας δικαίας ἡμέρας, προπομπὸς μίας νύκτας ξεκουραστικῆς.

Γέρνει μέσα σὲ σύννεφα καὶ πάνω ἀπὸ χιόνια, πέρα ἀπ' τὴν ἀνταύγεια τῆς ἄμμου καὶ τὴν ἀπεραντοσύνη τῆς στέππας, γέρνει πέρα ἀπὸ παγώδες καὶ οὐρανοξύστες, ἀπὸ μινარέδες καὶ περσιώλια, ἀπὸ νησιά καὶ λόγγους καὶ γεφύρια καὶ ρεματιές.

Γέρνει στὸ βάθος κάθε ὀρίζοντα — καὶ χάνεται...

Μὰ στὸν Πέλεκα, ἢ μάλλον στὴ θάλασσα ἀντικρὺ στὸν Πέλεκα, ὁ ἥλιος δὲν χάνεται στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα.

Φαινόμενο μοναδικό, ἀνεξήγητο γιὰ τοὺς πολλούς: ὁ ἥλιος καταδύεται, πλαστικῇ, πυρφόρα, φλεγόμενη σφαῖρα στὴ μέση τῆς θάλασσας.

Δὲν ἐκφράζεται μὲ λόγια τὸ συναίσθημα τοῦ δέους ποὺ συνεπαίρνει τὸν ἄνθρωπο ὅσο διαρκεῖ αὐτὴ ἡ φλεγόμενη κατάδυση. Τὸ νὰ νιώθης ψηλότερα ἀπ' τὸν ἥλιο, νὰ τὸν βλέπεις ἐκεῖ ἀντίκρυ, χειροπιαστό, ν' ἀργοζυγιάζεται πάνω ἀπ' τὰ νερά ποὺ πότε λάμπουν γαλαξοπόρφυρα καὶ πότε σκιάζονται ἀπὸ τὴν ἴδια τους τὴν ἀνταύγεια, εἶναι ἐμπειρία μοναδική γιὰ τὸν κάθε θνητό.

Γιὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Πέλεκα, τοὺς χωρικοὺς μὲ τὸ ὁμορφο παράστημα καὶ τὴν ὠραία λαλιά, εἶναι ἡ συνηθισμένη χαρὰ τοῦ ἀπομεσήμερου: νὰ τελειώσουν τὴ δουλειά τους, νὰ μαζέψουν τὰ ζωντανά, ν' ἀνέδουν μέχρι τὴν κορφὴ, νὰ δοῦν τὴ Δύση, νὰ φάνε τὸ λιτό τους φαγητό, νὰ πέσουν νωρίς νὰ κοιμηθοῦνε...

ΕΝΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΧΩΡΙΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Μὰ ἕνας ἀπ' αὐτούς, ὁ Τσαποκúριακας, ποτέ πιά δὲν κοιμάται.

Μοναδικὸ τὸ φαινόμενο τῆς Δύσης τοῦ Πέλεκα, μοναδικὸ κι ἀνεξήγητο τὸ φαινόμενο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζῇ καὶ ἐργάζεται στὴ σκιά του: τοῦ Σπύρου Τσαποκúριακας, ποὺ περνάει ἀτέλειωτες νύχτες ξαγρύπνιας στὸ ἄσπρο φτωχότατο σπιτάκι του, δίπλα στὸ Κοκκίνη, τὸ κτῆμα ἐνὸς ἀρχοντικοῦ ζευγαριοῦ τῆς Κέρκυρας, τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Σκευοφύλακος, ποὺ τοῦ τὸ παρεχώρησαν, μαζί μ' ἕνα μικρὸ κλῆρο γῆς, δταν ἄρχισε νὰ μεγαλώνει ἡ οἰκογένειά του καὶ νὰ μὴν τὴν χωρᾷ τὸ ἄλλο μικρὸ σπιτάκι τοῦ κτήματος ὅπου ἔμνευε ὅσο ἦταν φύλακας καὶ ἐπιστάτης του.

Οἱ ἔνοιοι καὶ οἱ εὐθύνες γύρω ἀπ' αὐτὸ τὸ κτῆμα, λέει, τοῦ ἔφεραν τὴν ἀνεξήγητη αὐτὴ πολὺχρονη ἀγρύπνια, ποὺ κρατᾷ 17 χρόνια ὀλόκληρα καὶ κανένα φάρμακο, καὶ καμμιά φροντίδα τῆς ἐπιστήμης δὲν μποροῦν ὡς τώρα νὰ γιαντρέψουν.

Ἀρχισε μὲ τὶς σειρήνες τοῦ 1940, μὲ τοὺς βεμβροδισμούς, μὲ τὸν φόβο μίας πυρκαγιάς, μίας εἰσβολῆς, μίας συφοράς...

Συνεχίστηκε μὲ τὶς πολὺ μεγαλύτερες ἔνοιοι τῆς Κατοχῆς, μὲ τὶς νύχτες ἐκείνες τῆς ἄγριες ποὺ ποτέ κανεὶς δὲν ἔξερε πιά ὁμάδα δικῶν μας ἢ ξένων θὰ πλάκωνε στὸ ἔρημο Κοκκίνη.

Κ' ἦρθε μιά νύχτα μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωση ποὺ ὁ Τσαποκúριακας ἀνακάλυψε πὼς καμμιά κούραση, κανένα ναρκωτικό, οὔτε ἡ μορφίνη, δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ κάνουνε νὰ κλείσουν τὰ κουρασμένα βλέφαρά του. Ἦρθε στὴν Ἀθήνα, μπήκε σὲ νοσοκομεῖο, κοιτάχτηκε ἀπὸ εἰδικούς. Κανένα ἀποτέλεσμα.

Ξαναγύρισε στὸ μοναχικὸ σπιτάκι του, ἀνάμεσα στὴ γυναῖκα του καὶ τὰ ἔξη παιδιὰ του, καὶ κάθε νύχτα τώρα κάνει μιά προσευχή, νὰ δρεθῇ κανένας ἄλλος καλὸς χριστιανὸς ἐπιστήμων, ἢ κανένα κρατικὸ νοσοκομεῖο νὰ τὸν ξαναφέρουν στὴν Ἀθήνα, νὰ δοῦν μήπως ὑπάρχει τρόπος γατριάς.

Γιατὶ καταβάλλεται, σημαντικά, μὲ τὴν κάθε μέρα καὶ τὴν κάθε ἀγρυπνὴ νύχτα ποὺ περνάει, ὁ Τσαποκúριακας.

«ΔΕΝ ΕΠΙΖΗΤΩ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ»

Ὅταν τὸν συνηπτήσα, γύριζε ἀπὸ τὸ βουνο, ὅπου εἶχε ἀφήσει τὴν γυναῖκα του νὰ δοσκήσῃ τὴν μοναδικὴ ἀγέλαδά τους. Καὶ παρ' ὅλη του τὴν εὐγένεια κ' ἕνα ἀδιόρατο χαμόγελο στὴν ἀκρὴ τῶν χειλιῶν του, ἔμοιαζε κουρασμένος καὶ κάπως πικραμένος.

«Δὲν ἐπιζητῶ τὴν δημοσιότητα, μοῦ εἶπε. Κι ἄλλοι δημοσιογράφοι εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ μ' ἐπισκεφθοῦν. Κι ἂν τοὺς καλοδέχτηκα, ὅπως κ' ἔσας, εἶναι γιατί ἐλπίζω, μ' ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβο, κάποιος ἐπιστήμων νὰ ἐνδιαφερθῇ.

»Δὲν ξέρω καὶ ἐγὼ πὼς μοῦ παρουσιάστηκε αὐτὴ ἡ μόνιμη ἀδυναμία ὕπνου. Στὶς ἀρχὲς δὲν φοβήθηκα, νόμιζα ὅτι ἦταν ἀδυναμία περαστικῇ, ποὺ ὠφέλιμο στὴν ἀνησυχία καὶ στὴν ἔγνοια. Μὰ σιγά-σιγά ἕνα ἀφόρητο συναίσθημα μὲ κατέλαβε καὶ ἀποφάσισα γιὰ πρώτη φορὰ νὰ πάω σὲ γιατρό.

Λιγομίλητος εἶναι ὁ Τσαποκúριακας καὶ μιλάει μὲ τὴν ὑποταγὴ στὰ γυρίσματα τῆς Μοίρας ποὺ ἔχουν ὅσοι ἄνθρωποι δουλεύουν τὴ γῆ.

Προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν αἰσιοδοξία του, νὰ φροντίσῃ τὰ παιδιὰ του, νὰ μάθῃ τὰ μυστικά τῆς γῆς στὸ μεγάλο γυῖό του, τὸν Σωτήρη, ποὺ τὸν βοηθεῖ στὰ χωράφια. Κι ὅταν τοῦ μένῃ καιρὸς κάθεται καὶ παίξει μὲ τὸν μικρὸ τοῦ γυῖο, τὸν Βενιαμίν, τὸν «Ντάτσο», ποὺ δὲν ξέρει, φυσικά, ἄκόμα τίποτε γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία κι ἀναρωτιέται τί γυρεύουν ὅλα αὐτὰ τὰ μεγάλα αὐτοκίνητα μὲ τοὺς δημοσιογράφους καὶ τοὺς φωτογράφους ποὺ σταματοῦνε κάθε τόσο στὸ φτωχὸ τους σπιτάκι.

ΑΔΗΛΕΣ ΝΥΧΤΕΣ

Πέρασα μιά ὥρα μὲ τούτῃ τὴν πρόσχαρη φαιμία, μέσ' στὰ λειβάδια μὲ τοὺς ἀσφοδελούς ποὺ τριγυρίζουν τὸ λευκὸ σπιτάκι τοῦ Ἀνθρώπου Ποῦ Δὲν Κοιμάται Ποτέ.

Οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε τὰ παιδιὰ του οὔτε οἱ γείτονες ἦσαν σὲ θέση νὰ μοῦ πουνε τί ἀκριβῶς γίνεται μέσα στὸ μυαλό καὶ τὴν ψυχὴ του, ὅλες αὐτὲς τὶς ὥρες τῆς θραδινῆς, τῆς ἀτέλειωτης, ποὺ κάθεται ξαπλωμένος μέσα στὴ σκοτεινιά, ἐλπίζοντας πὼς κάποτε θάρθῃ ὁ Μορφέας νὰ τοῦ ξαναδώσῃ τὸ δῶρο τοῦ ὕπνου, ποὺ τούτα τὰ ταραγμένα χρόνια μας τοῦ στέρησαν.

ΒΑΣ. Λ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

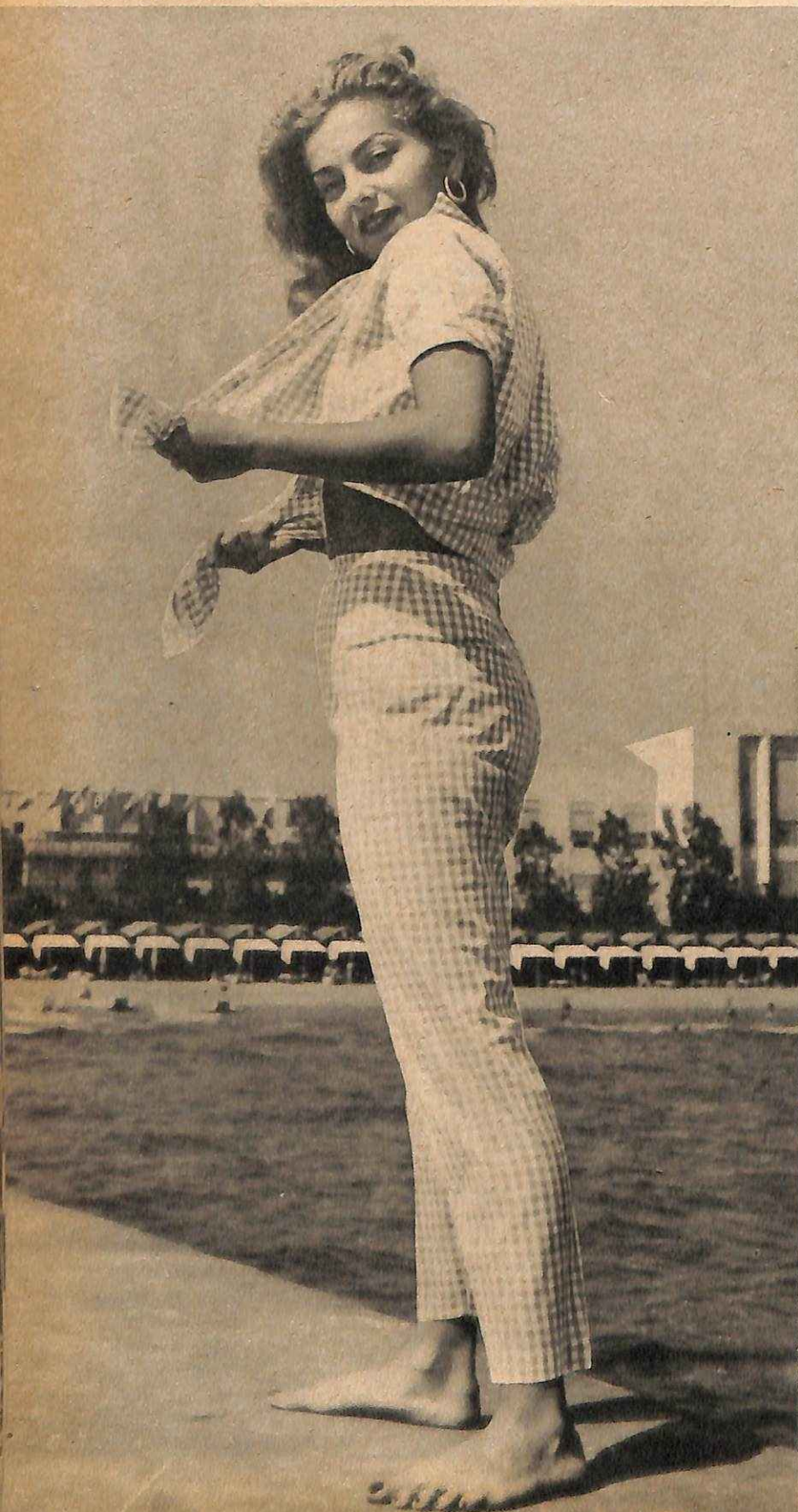

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΘΑΛΠΩΡΗ καὶ ἡ ἀγάπη τῶν παιδιῶν του εἶναι ἡ μοναδικὴ παρηγοριά τοῦ Τσαποκúριακας, τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δὲν κοιμάται ποτέ. Στὴν εἰδυλιακὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ Πέλεκα, ποὺ εἶναι μὰ ἀπὸ τὶς γραφικότερες κορυφές τῆς Κέρκυρας, ὁ πάντοτε ἀγρύπνος Τσαποκúριακας δρίσκει λίγη γαλήνη ἀντικρὺζοντας τὸ μεγαλειώδες ἡλιοβασίλεμα. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ πὼς ἡ δύση τοῦ Πέλεκα εἶναι τόσο σπάνιο φυσικὸ φαινόμενο, ποὺ οἱ ἀγρότες, παρὰ τὸν μόνχο τῆς ἡμέρας, πρόθυμα σκαρφαλώνουν στὴν κορυφή, κάθε ἀπόγευμα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ τὴν ἀπολαύσουν. Ἀλλὰ καὶ πλῆθος ἐπισκεπτῶν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Κέρκυρας, ἐρχεται στὴν τοποθεσία αὐτὴ γιὰ νὰ χαρῇ τὸ θέαμα τοῦ ἡλίου ποὺ σὰν πυρπολούμενος δίσκος, ζυγιάζεται ἀργὰ καὶ καταδύεται μεγαλοπρεπὰ καταμεσίς σ' ἕνα φλεγόμενο πέλαγος. Ἡ περίπτωση τοῦ Πέλεκα μὰς θυμίζει γι' ἄλλη μιά φορὰ πόσο ἀγνωστες καὶ ἀνεκμετάλλευτες εἶναι οἱ περισσότερες τοποθεσίες τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἡ κάθε μιά κρύβει καὶ μιά ἐξωστὴ μαγεία γιὰ τὸν ἐπισκέπτη. Καθῆκον τοῦ Τουρισμοῦ εἶναι νὰ ἐξετρουπῶνῃ αὐτὲς τὶς γωνιὲς καὶ νὰ τὶς κάνει γνωστὲς, ὅχι μόνο στὸ πανελλῆνιο, ἀλλὰ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἄνθρωποι στὴ γῆ.

ΣΤΡΙΠΤΗΖ ΣΤΗΝ ΑΚΤΗ ΤΟΥ ΛΙΝΤΟ

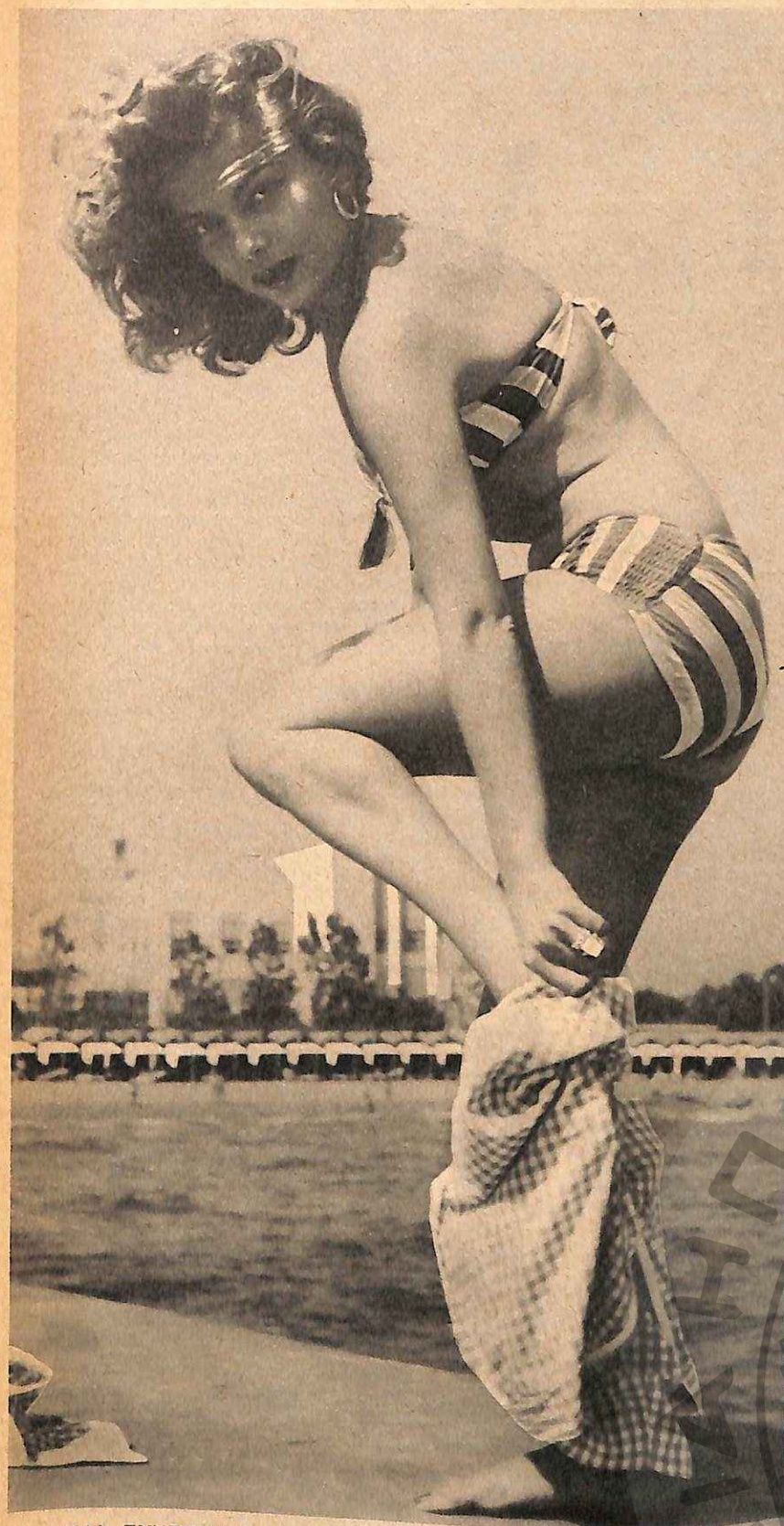
Και πάλιν ή "Άμπυ Λαίην, ή ωραιότατη σύζυγος του Ξαβιέ Κούγκατ προσπαδεί νά έλκύση τήν προσοχή του κοσμοπολίτικου κοινού

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΙΔΕΑ ήρθε ξαφνικά στην προκλητική "Άμπυ, καθώς έκανε τόν περίπατό της στο Λίντο. Έντελώς «τυχαία», φυσικά, αλλά νά πού, συμπτωματικά, δρέθηκαν κοντά οί φωτορεπόρτέρς ↓

↑ ΟΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ δέν άφησαν τήν εύκαιρία νά πάη χαμένη, αφού μάλιστα ή γοητευτική "Άμπυ δέν βρίσκει ένοχλητική τήν παρουσία τους. Άρκεται απλώς νά μὴν τούς δώση καμμιά σημασία.

ΕΤΣΙ, μετά τις επιδείξεις «Τσά-τσά-τσά» και «Ρόκ-έντ-Ρόλλ», ή φιλόδοξη "Άμπυ κατέφυγε και στο «στρίπ-τήζ», για ν' άνακηρυχθή, επιτέλους, τρίτο «Λ» →

ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ «άνεπηρέαστη» τή δουλειά της. Ξέρει, βέβαια, πώς οί φωτογραφίες της θα δημοσιευθούν σ' όλο τόν κόσμο, άλλ' αυτό τήν άφήνει άδιάφορη ↑

Η γνωστή μας "Άμπυ Λαίην, ή γυναίκα του διάσημου μαέστρου τζαζ Ξαβιέ Κούγκατ, θεωρείται μιά άπ' τις ωραιότερες και πιο προκλητικές γυναίκες του κόσμου. Τή μεγαλύτερη δημοτικότητα της τήν έχει άποκτήσει στη Ρώμη και στο Παρίσι, γιατί εμφανίζεται στην τηλεόραση μαζί με τήν ορχήστρα του άντρός της. Άλλά στην Ιταλία οί σταθμοί τηλεόρασης δέν θέλουν ν' άνανεώσουν τό συμβόλαιό της, γιατί ή "Άμπυ εμφανιζόταν με τρόπο πολύ προκλητικό — με γαργαλιστικά σκετολτέ και μέ... ύποβλητικές κινήσεις. Από τότε, ή "Άμπυ προώρισε τις εμφανίσεις της στο Παρίσι, και στη Ρώμη εμφανίζεται μόνο σε καμπαρέ, μαζί πάντα με τήν ορχήστρα του Κούγκατ. Η "Άμπυ Λαίην έλπίζει πώς κάποια μέρα θα γίνη μεγάλη ήθοποιός του κινηματογράφου — τό τρίτο «Λ», μαζί με τήν Λόρεν και τήν Λολλομπρίτζινα.

(Φωτ. Cameraphoto)

ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

13

ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένας ατομικός επιστημουν, ο δρ Μπέτερτον, εξαφανίζεται μυστηριωδώς. Η Σκωτλαντ Γουάρντ, με τον συνταγματάρχη Τζέσσον επί κεφαλής, επιχειρεί μάταια ν' ανακαλύψει την ίχνη του. Ο Τζέσσον αποφασίζει να ακολουθήσει την γυναίκα του Μπέτερτον που αποσπασίσει ερασιμικά να κάνει ένα ταξίδι. Ύστερ' από μια εβδομάδα, την ίδια ακριβώς μέρα που φεύγει απ' το Λονδίνο η κ. Μπέτερτον, ξεκινά απ' την αγγλική πρωτεύουσα κ' ένα άλλο πρόσωπο, η Άλνταρ Κρέιβεν. Η άμικλη την αναγκάζει ν' αλλάξει πρόγραμμα και να πάει στην Καζαμπλάνκα με άλλο αεροπλάνο απ' εκείνο με το οποίο επρόκειτο να ταξιδέψει. Εκεί, μοθαίνει πως το αεροπλάνο που έχασε τσακίστηκε και πως όλοι σχεδόν οι επιβάτες του σκοτώθηκαν. Απελπισία την κυριεύει γιατί η Άλνταρ Κρέιβεν είναι τόσο απογοητευμένη απ' τη ζωή της, που βλέπει τον θάνατο σαν απελευθέρωση. Αποφασίζει ν' αυτοκτονήσει. Το ύψος της όμως προκαλεί την προσοχή του Τζέσσον που, παρακολουθώντας την κ. Μπέτερτον, έστρεψε κι αυτός στην Καζαμπλάνκα. Ο Τζέσσον, ο οποίος ξέρει ότι η κ. Μπέτερτον ύστερ' από το αεροπορικό δυστύχημα βρίσκεται ετοιμοθάνατη σ' ένα νοσοκομείο στην ίδια πόλη, συλλαμβάνει ένα τολμηρό σχέδιο: Να προτείνει στην Άλνταρ να αποκαταστήσει την κ. Μπέτερτον. Πλησιάζει την Άλνταρ και της λέει ότι, αφού έτσι κι αλλιώς είναι αποφασισμένη να αυτοκτονήσει, δεν έχει να χάσει τίποτε αν προσφέρει τη ζωή της για κάποιο σκοπό. Η Άλνταρ δέχεται. Γνωρίζεται με μια Αμερικανίδα περιηγήτρια, την κ. Κάλβιν Μπαϊκερ, μια Έγγλεζα, την μίς Χέδριγκτον, κ' έναν κάμπλουτο και μυστηριώδη Λεβαντίνο, τον κ. Σίντρα. Συνεχίζει το ταξίδι της, ακολουθώντας το πρόγραμμα της πραγματικής κ. Μπέτερτον, αεροπορικά, με έξη άλλους συνταξιδιώτες. Ξάφνου, το αεροπλάνο προσγειώνεται σε μια έρημη έκταση, οι επιβάτες κατεβαίνουν, φαίνεται τώρα καθαρά πως όλοι κατευθύνονται προς το ίδιο τέμα— και ο πιλότος βάζει φωτιά στο αεροσκάφος, αφού φροντίζει πρώτα να βάλει μέσα επτά πτώματα, που τα έχει φέρει εκεί ένα φορητό αυτοκίνητο. Τα πτώματα αναπνέονται μαζί με το αεροπλάνο. Έτσι η σκηνοθεσία ενός αεροπορικού δυστυχήματος με θύματα όλους τους επιβάτες του είναι τελεία. Με το φορητό αυτοκίνητο, η συντροφιά συνεχίζει το ταξίδι της και φθάνει σ' ένα άπειρο κτίριο, μέσ' στην καρδιά της έρημου. Η Άλνταρ βλέπει με τρόμο να πλησιάζει η στιγμή της δοκιμασίας της. Σε λίγο θα βρεθεί αντιμετώπι με τον θάβον άντρα της, τον Μπέτερτον. Και τότε γίνεται κάτι πολύ παράξενο. Ο Μπέτερτον, όταν την βλέπει, την υποδέχεται σαν να ήταν η πραγματική Όλιβια. Φαίνεται φοδισμένος, ανήσυχος, είναι ένα ανθρώπινο ρόκος. Η Άλνταρ γνωρίζεται με τα άλλα μέλη της οργάνωσης. Ο Τζέσσον συνεχίζει τις έρευνές του.

Εκίνησε με το αεροπλάνο για το Μαρόκο, είπε σκεπτικός, και το αεροπλάνο τσακίστηκε και πήρε φωτιά. Αναρωτιέμαι αν πραγματικά το δυστύχημα ήταν τυχαίο ή προέκυψε από συμπτώσεις. Και τα δυο μου φαίνονται άπιαστα. Αν υπάρχουν άνθρωποι που ήθελαν να ξεφορτωθούν την Όλιβια Μπέτερτον, θα εύρισκαν χίλιους δυο τρόπους να το κάνουν χωρίς ν' αναγκαστούν να ρίξουν ένα αεροπλάνο με έξη άλλους επιβάτες.

Αυτό δεν το ξέρει κανείς, αγαπητέ μου, παρατήρησε ο Λεμπλάν. Όταν ο νους έχη παρωθή σε σημείο να μη λογαριάζει πια την ανθρώπινη ζωή κι όταν είναι απλούστερο να βάλει κανείς ένα δεματάκι με έκρηκτική ύλη κάτω απ' ένα κάθισμα, αντί να περιμένει στη γωνία του δρόμου μια σκοτεινή νύκτα για να χτυπήσει κάποιον με μαχαίρι, το γεγονός ότι έξη άλλοι άνθρωποι θα σκοτωθούν μ' αυτό τον τρόπο, είναι κάτι που δεν έχει την παραμικρή σημασία.

Φυσικά, το ξέρω πως είμαι ο μόνος που κάνω αυτή τη σκέψη, είπε ο Τζέσσον, ωστόσο δε μου βγάζει κανείς απ' το νου πως υπάρχει και μια τρίτη εξήγηση. Ότι το αεροπορικό δυστύχημα δεν ήταν πραγματικό, αλλά σκηνοθετημένο.

Ο Λεμπλάν τον κοίταξε με ενδιαφέρον. Αυτό θα μπορούσε να γίνει, ναι. Να προσγειωθεί δηλαδή το αεροπλάνο κ' έπειτα να το βάλουν φωτιά. Άλλα, αγαπητέ μου Τζέσσον, δεν μπορείτε ν' αγνοήσετε το γεγονός ότι υπήρχαν άνθρωποι μέσ' στο αεροπλάνο. Τα άπανθρακωμένα σώματα ήταν εκεί, τα είδαμε.

Το ξέρω, σ' αυτό ακριβώς το σημείο σκοντοφτεί η άποψή μου. Αρχίστε τις έρευνες εκεί γύρω;

Ναί, δυο μέρες τώρα οι άντρες μας αυτό κάνουν. Πολύ έρημο το μέρος όπου έπεσε το αεροπλάνο. Και πολύ μακριά απ' τη γραμμή που έπρεπε κανονικά ν' ακολουθή, σύμφωνα με το δρομολόγιό του.

Αυτό λέει πολλά, παρατήρησε ο Τζέσσον. Οί γύρω πληθυσμοί, τα ίχνη αυτοκινήτων, όλα εξετάζονται τώρα με μεγάλη προσοχή. Καταλαβαίνουμε πολύ καλά τη σημασία που έχει αυτή η έρευνα τόσο για σας όσο και για μέας. Και στη Γαλλία έχουν εξοφανιστή μερικοί απ' τους καλύτερους νέους επιστήμονες μας. Όταν, αγαπητέ μου, αυτοί οι άνθρωποι βάλουν κάτι στο νου τους, τίποτε δεν τους συγκρατεί. Πιστεύουν πως είναι σπουδαίο. Είναι άπιαστοι, άκαθεκτοι και τρομερά ευτίστοι. Τι νομίζουν πως θα πάνε να βρουν εκεί κάτω; Γαλήνη και φώς και αλήθεια; Δυστυχισμένα παιδιά, ποιος ξέρει τι μεγάλη απογοήτευση τους περιμένει.

Ας εξετάσουμε άλλη μια φορά τον κατάλογο των επιβατών, είπε ο Τζέσσον.

Ο Γάλλος άπλωσε το χέρι του, πήρε απ' ένα συρμάτινο καλάθι ένα χαρτί και το έδωσε στον συνάδελφό του.

Κα Κάλβιν Μπαϊκερ, Αμερικανίδα, διάβασε ο Τζέσσον. Κα Μπέτερτον, Αγγλίδα. Τόρκουιλ Έρικσον, Νορβηγός... Αλήθεια, τι ξέρομε γι' αυτόν;

Τίποτε το αξιοσημείωτο, αποκρίθηκε ο Λεμπλάν. Ήταν νέος, όχι πάνω από είκοσιεπτά—είκοσιεπτά χρονών.

Μου φαίνεται πως κάπου έχω ακούσει αυτό το όνομα, είπε ο Τζέσσον. Ζαρώνοντας τα φρύδια. Αν δεν κάνω λάθος... ναι, είμαι σχεδόν βέβαιος πως άκουσα μια ανακοίνωσή του στη Βασιλική Έταιρία. Έπειτα έρχεται η αδελφή Μαρία, η καλόγρια, πρόσθεσε ξανακοιτάζοντας τον κατάλογο που κρατούσε στα χέρια του. Ο Άντριου Πήτερς, επίσης Αμερικανός. Και ο δρ Μπαρρόν.

Ο δρ Μπαρρόν είναι διάσημος. Ειδικός για τα λοιμώδη νοσήματα. Δεν πληρωνότανε καλά και ήτανε δυσχεραστημένος.

Το τηλέφωνο πάνω στο τραπέζι κουδούνισε κι ο Λεμπλάν σήκωσε το ακουστικό.

Εμπρός! Τι συμβαίνει; ρώτησε γαλλικά. Α, ναι, στείλε τους επάνω.

Στράφηκε στον Τζέσσον. Μια ξαφνική λάμψη φώτιζε το πρόσωπό του.

Ένας απ' τους άντρες μας αναφέρει ότι βρήκαν κάτι, είπε. Δεν σας λέω περισσότερα, αγαπητέ μου συνάδελφε, αλλά δεν αποκλείεται η αίσιοδοξία σας να είναι δικαιολογημένη.

Υστερ' από λίγο δυο άντρες μπήκαν στο δωμάτιο. Ο ένας είχε το σουλούπι του Λεμπλάν. Ήτανε κοντούλης, μελαχροινός, με εξυπνα μάτια. Το ύψος του ήταν γεμάτο σεβασμό, το πρόσωπό του άστραφε από χαρά. Τα ρούχα και τα παπούτσια του ήταν μέσ' στη σκόνη. Ήταν φανερό πως είχε μόλις φτάσει από κάπου μακριά. Ο άλλος ήταν ίθαγενής. Φορούσε το τοπικό άσπρο μπουρνούζι και κοίταζε με κάποια άπορία ολόγυρα. Το ύψος του έδειχνε σεβασμό, όχι όμως δουλοπρέπεια.

Μιλώντας πολύ γρήγορα, ο Γάλλος εξήγησε: Σύμφωνα με τις οδηγίες σας, γνωστοποιήσαμε σ' όλη την γύρω περιοχή πως όποιος μάς έφερνε πληροφορίες για το αεροπορικό δυστύχημα θα έπαιρνε μια μεγάλη αμοιβή. Αυτός ο άνθρωπος, η οικογένειά του και οι φίλοι του άρχισαν να ψάχνουν με μεγάλη προσοχή. Τον έφεραν να σας δείξη μόνος του αυτό που βρήκε, γιατί σκέφτηκε πως θα θέλατε ίσως να το κάνετε μερικές ερωτήσεις.

Ο Λεμπλάν στράφηκε στον Άραπη. Δείξε μας τι βρήκες, καλέ μου άνθρωπε. Είπε μιλώντας στη διάλεκτο του τόπου. Μέσ' απ' τις πτυχές του άσπρου μπουρνουζιού του, ο Μαυριτανός έβγαλε ένα πραγματάκι. Προχωρώντας ένα βήμα, το άκούμπησε πάνω στο τραπέζι, μπροστά στον Λεμπλάν. Ήταν ένα μεγάλο, κριζικόπο, ψεύτικο μαργαριτάρι. —Είναι σαν κ' εκείνο που μάς δείξατε, σ' έμένα και τους άλλους, είπε.

Ο Τζέσσον άπλωσε το χέρι του και πήρε το μαργαριτάρι. Έδωλε έπειτα απ' την τσέπη του ένα άλλο, πανομοιότυπο. Τα κράτησε και τα δυο πλάι—πλάι και τα εξέτασε. Πλησίασε στο παράθυρο και τα εξέτασε ξανά με δυνατά φασκό.

Ναί, είπε, το σημάδι φαίνεται καθαρά. Ο τόνος της φωνής του έδειχνε έντονη συγκίνηση. Το πρόσωπό του άκτινοβολούσε. Πλησίασε πάλι στο τραπέζι, λέγοντας: —Ναί, είπε, το σημάδι φαίνεται καθαρά.

Ο τόνος της φωνής του έδειχνε έντονη συγκίνηση. Το πρόσωπό του άκτινοβολούσε. Πλησίασε πάλι στο τραπέζι, λέγοντας: —Ναί, είπε, το σημάδι φαίνεται καθαρά.

—Το καλό μου το κορίτσι, το καλό μου το κορίτσι! Τα κατάφερε!

Ο Λεμπλάν ρώτησε κάτι γρήγορα τον Μαυριτανό. Όταν πήρε την απάντηση στράφηκε στον Τζέσσον.

—Αγαπητέ μου συνάδελφε, είχατε δίκιο, είπε. Το μαργαριτάρι αυτό βρέθηκε κάπου πεντακόσια μέτρα μακριά απ' το καμμένο αεροπλάνο.

—Πράγμα που αποδεικνύει ότι η Όλιβια μας ζή, είπε ο Τζέσσον. Μ' όλο που επτά άνθρωποι ξεκίνησαν απ' το Φέξ με το αεροπλάνο και επτά άπανθρακωμένα πτώματα βρέθηκαν στον τόπο του δυστυχήματος, το ένα απ' αυτά δεν ήτανε δικό της.

—Θα συνεχίσουμε τις έρευνές μας τώρα, είπε ο Λεμπλάν.

Μίλησε στον Μαυριτανό. Εκείνος χαμογέλασε εύχαριστημένος, υποκλίθηκε και βγήκε απ' την κάμαρα.

—Θα πληρωθή καλά, εξήγησε ο Λεμπλάν, κι όταν το μάθουν οι συγχωριανοί του θ' αρχίσουν να ψάχνουν κι αυτοί με μανία. Έχουν μάτια γερακιού αυτοί οι άνθρωποι, τίποτε δεν τους διαφεύγει. Νομίζω... ναι, αγαπητέ μου συνάδελφε, πως θα έχωμε αποτελέσματα. Φτάνει μόνο να μη την υπαυτεύθηκαν οι άλλοι και πηραν τα μέτρα τους.

Ο Τζέσσον κούνησε το κεφάλι του.

Μάλλον άπιαστο, είπε. Το σπάσιμο ενός κολλιέ είναι κάτι τόσο συνηθισμένο. Η γυναίκα που το φορεί σκύδει, μαζεύει όσες χάντρες καταρβώνει να βρή και τις χώνει στην τσέπη της... με τη διαφορά πως υπάρχει μια μικρή τρύπα στην τσέπη και οι χάντρες ξαναπέφτουν. Έξάλλου, γιατί να την υποφιαστούν; Είναι η Όλιβια Μπέτερτον, μια γυναίκα που βιάζεται να φτάση μια ώρα νωρίτερα κοντά στον άντρα της.

Πρέπει να εξετάσουμε την υπόθεση κάτω από νέο φώς, είπε ο Λεμπλάν. (Τράβηξε μπροστά του τον κατάλογο με τα όνόματα των επιβατών). Όλιβια Μπέτερτον. Δρ Μπαρρόν. Αυτοί οι δυο τουλάχιστον πηγαίνουν... εκεί που νομίζω πως πηγαίνουν. Όσο για την Αμερικανίδα, την κ. Κάλβιν Μπαϊκερ, δεν ξέρομε ακόμη τι να υποθέσουμε γι' αυτήν. Ο Τόρκουιλ Έρικσον διάβασε μια ανακοίνωσή του στη Βασιλική Έταιρία. Επιστήμων, λοιπόν. Και ο Αμερικανός, ο Πήτερς, σύμφωνα με το διαβατήριό του, είναι χημικός. Όσο για την καλόγρια... τι να σας πω; Μου φαίνεται πως το μοναχικό ένδυμα προσφέρεται για μεταμφίεση. Μ' άλλα λόγια, ένα ανθρώπινο φορτίο που ξεκίνησε από διαφορετικά σημεία για να πάρη ένα ώρισμένο αεροπλάνο μια ώρισμένη μέρα. Και το αεροπλάνο αυτό ανακαλύπτεται μέσ' στις φλόγες, με επτά άπανθρακωμένα πτώματα μέσα. Αναρωτιέμαι πως τα κατάφεραν; Είναι άπιστευτο, μα την αλήθεια!

Ναί, είπε ο Τζέσσον, αυτό ήταν το ακαταμάχητο τεκμήριό τους για να μάς πείσουν. Ξέρομε όμως τώρα ότι έξη ή επτά άνθρωποι ξεκίνησαν μαζί για να συνεχίσουν το ταξίδι τους και ξέρομε επίσης από ποιο σημείο ξεκίνησαν. Τι θα κάνωμε τώρα; Θα έπισκεφθούμε τον... τόπο του δυστυχήματος;

—Ασφαλώς, αποκρίθηκε ο Λεμπλάν. Ελπίζω πως τώρα που ανακαλύψαμε επιτέλους κάτι για να στηρίξωμε τις έρευνές μας κι άλλα στοιχεία θα βγούν στο φώς.

—Αν οι υπολογισμοί μας είναι σωστοί, είπε ο Τζέσσον, θα έχωμε αποτελέσματα πολύ σύντομα.

Οι ένδειξεις ήταν πολλές και συγκεχυμένες, οι απογοητεύσεις άπειρες, αλλά κάθε τόσο υπήρχε κ' ένα θετικό αποτέλεσμα.

—Ακόμη μια χάντρα απ' το κολλιέ, αγαπητέ συνάδελφε, είπε ο Λεμπλάν ευχαριστημένος. Βρέθηκε σε μια σκοτεινή γωνιά, τυλιγμένη μέσα σε μια τσίκλα, στο σπίτι κάποιου Άμπντούλ Μωχάμετ. Στην αρχή, αυτός και οι γυοί του δεν ήθελαν να μιλήσουν, στο τέλος όμως όμολόγησαν. Έξη πρόσωπα, μέλη μιας γερμανικής αρχαιολογικής αποστολής, έμειναν μια νύχτα στο σπίτι τους. Η οικογένεια πληρώθηκε καλά για να μην κάνει σε κανένα λόγο γι' αυτό, γιατί—αυτή πάντως ήταν η δικαιολογία που τους έδωσαν—η αποστολή είχε σκοπό να κάνει ανασκαφές σε κάποιο μέρος, χωρίς άδεια. Επίσης στο χωριό Έλ Καϊφ δυο παιδιά μάς έφεραν άλλα δυο μαργαριτάρια.

Έτσι ξέρομε τώρα ποιά κατεύθυνση πήραν. Και κάτι άλλο ακόμη. Όπως είχατε προβλέψει, το χέρι της Φατιμάς δεν πέρασε απαρατήρητο.

Αυτός έδω το είδε και τον έφερα να σας τα πη μόνος του.

—Καθόμουνα τη νύχτα με το κοπάδι μου, είτε ο χωρικός, όταν άκουσα ένα αυτοκίνητο να έρχεται. Πέρασε από μπροστά μου και τότε είδα το σημάδι. Στη μια μεριά του άμαξιού φαινόταν καθαρά το χέρι της Φατιμάς. Άστραφτε, σας λέω, μέσ' στο σκοτάδι.

—Πράγμα που αποδεικνύει ότι η ιδέα σας με τον φωσφόρο και το γάντι ήταν αποτελεσματική, μουρμούρισε ο Λεμπλάν. Τα συγχαρητήριά μου, αγαπητέ μου.

—Αποτελεσματική, αλλά επικίνδυνη, είπε ο Τζέσσον. Ο καθένας μπορεί εύκολα να προσέξει ένα φωτεινό σημάδι. Θέλω να πω, δεν αποκλείεται να το είδαν ακόμη και οι φυγάδες μας.

Ο Λεμπλάν ανασήκωσε τους ώμους. —Μά δε φαίνεται στο φώς της μέρας, είπε. —Όχι βέβαια. Άλλά σταμάτησαν κάπου για να μείνουν τη νύχτα, κατέβηκαν απ' τ' αυτοκίνητο μέσ' στο σκοτάδι...

—Έτσι. Το χέρι της Φατιμάς είναι μια αρωδική πρόληψη. Οι ίθαγενείς το ζωγραφίζουν στα τραίνα, στα καμινία. Όποιος το είδε θα νόμισε απλυστάτα πως κάποιος εύσεθης μουσουλμάνος θέλησε να το ζωγραφίση πάνω στ' άμαξί του με χρώματα που φωσφορίζουν.

—Σωστό αυτό. Άλλά πρέπει να έχωμε το νου μας, γιατί αν οι έχθροί μας το πρόσεξαν, δεν αποκλείεται να ζωγράψουν ένα σωρό χέρια της Φατιμάς με φωτεινά χρώματα για να μάς

ξεγελάσουν και να μάς κάνουν ν' ακολουθήσωμε σφαλερά ίχνη.

—Α, όσο γι' αυτό συμφωνώ κ' εγώ μαζί σας. Πρέπει να προσέχωμε. Να προσέχωμε πολύ. Την άλλη μέρα το πρωί, ο Λεμπλάν έδειξε στον Τζέσσον άλλα τρία μαργαριτάρια. Ήταν δαλμένα το ένα κοντά στ' άλλο σε σχήμα τριγώνου και κολλημένα πάλι μέσα σε μια τσίκλα.

—Αυτό σημαίνει, είπε ο Τζέσσον, πως απ' εδώ και πέρα το ταξίδι συνεχίστηκε με αεροπλάνο τι λέτε κ' έσείς;

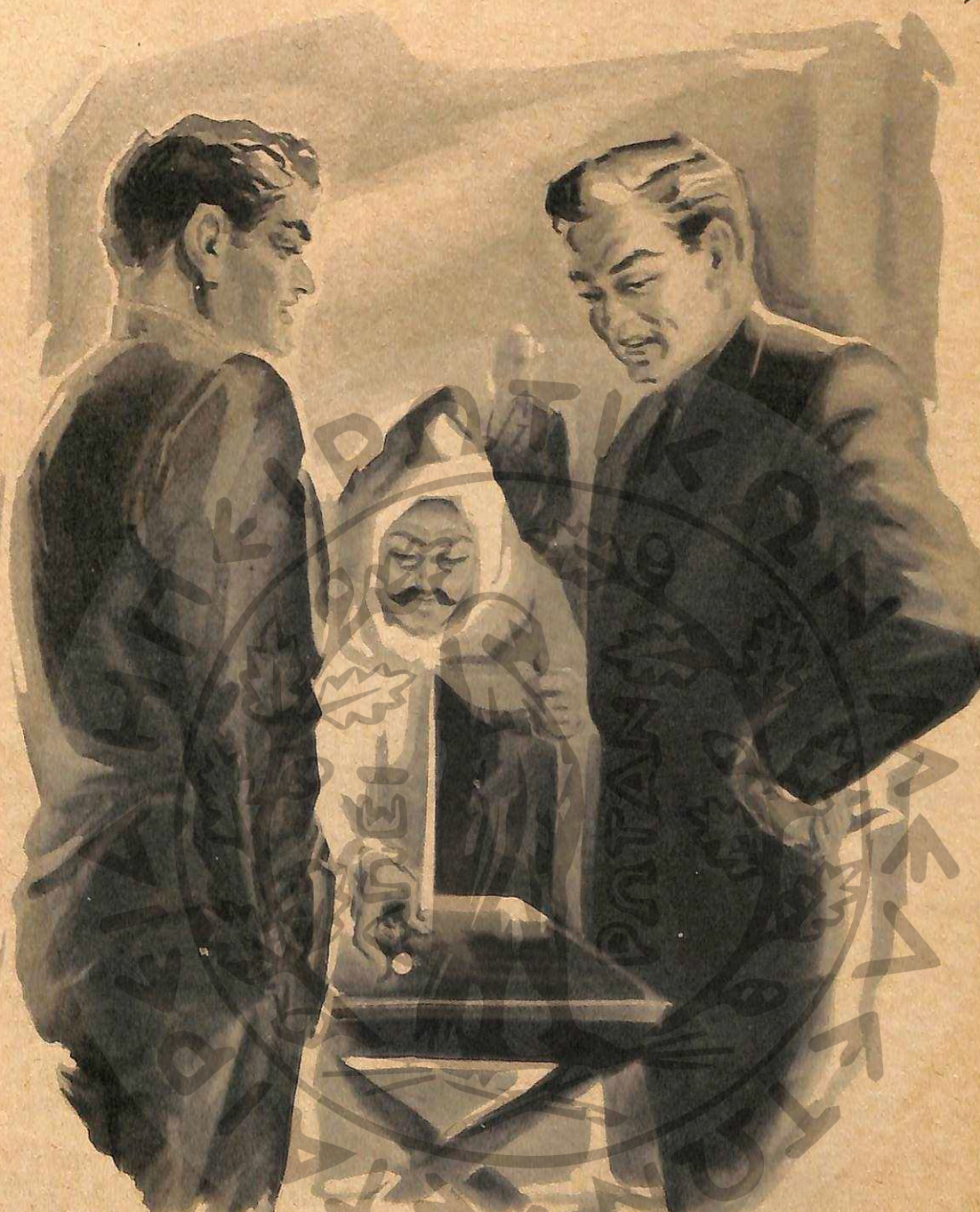
Κοίταξε ερωτηματικά τον Λεμπλάν. —Έχετε άπολύτως δίκιο, αποκρίθηκε ο Γάλλος. Η τσίκλα αυτή βρέθηκε σ' ένα στρατιωτικό αεροδρόμιο που έπαυσε να λειτουργή από καιρό, σε μια περιοχή έρημη και καταθλιπτική. Ένα αεροπλάνο—τα ίχνη του φαίνονταν καθαρά—προσγειώθηκε εκεί και άπογειώθηκε πάλι. Ένα άγνωστο αεροπλάνο... προς άγνωστη κατεύθυνση.

Ανασήκωσε τους ώμους και πρόσθεσε με ύφος σκυθρωπό:

—Ός τώρα τα πήγαμε καλά. Έδώ σταματούν τα ίχνη και δεν ξέρομε που πρέπει να ψάξωμε για να τα ξαναβρούμε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15ο

«Δεν μπορώ να το πιστέψω πως βρίσκομαι κιόλας εδώ δέκα ολόκληρες μέρες!» συλλογιότανε η Άλνταρ. Εκείνο που της φαινότανε τρομερότερο απ' όλα, ήταν το ότι είχε αρχίσει να

Μέσα απ' τις πτυχές του άσπρου μπουρνουζιού του, ο Μαυριτανός έβγαλε ένα πραγματάκι.

προσαρμόζεται στην καινούργια της ζωή. Θυμήθηκε πως κάποτε, στη Γαλλία, είχε δη σ' ένα μυσείο, ανάμεσα σε άλλα βασανιστήρια του μεσαίωνα, ένα σιδερένιο κλουβί μέσα στο οποίο ο φυλακισμένος δεν μπορούσε ούτε να ξαπλωθεί, ούτε να σταθεί, ούτε να καθήσει. 'Ο ξεναγός της είχε πη πως ο τελευταίος άνθρωπος που είχε κλειστεί σ' αυτό, είχε ζήσει εκεί μέσα δεκαοκτώ χρόνια. Κι όταν τον άφησαν ελεύθερο, έζησε φυσιολογικά άλλα είκοσι χρόνια πριν πεθάνει, γέρος πιά. 'Η ικανότητα αυτή του ανθρώπου να προσαρμόζεται σ' όλες τις καταστάσεις, σκεπτότανε η "Αίλαρη, ήταν εκείνο που τον έκανε να ξεχωρίζει απ' τ' άλλα. 'Ο άνθρωπος μπορούσε να ζήσει σ' οποιοδήποτε κλίμα, με οποιαδήποτε τροφή. Σιλάβος ή ελεύθερος, εξακολούθουσε να υπάρχει.

Στην αρχή την είχε κυριεύσει πανικός, μιά απέραντη απελπισία. Είχε την εντύπωση πως ήταν φυλακισμένη και το γεγονός ότι η φυλακή της ήταν καμουφλαρισμένη με πολυτέλεια, την έκανε να αισθάνεται ακόμη μεγαλύτερη φρίκη. Καί νά, τώρα, ύστερ' από μιά εβδομάδα, είχε αρχίσει κιόλας άσυναίσθητα να δέχεται τις συνθήκες της καινούργιας της ζωής με εγκαρτέρηση. 'Ηταν μιά ζωή παράξενη, σαν όνειρο. Τίποτε εδώ δε σου έδινε την εντύπωση της πραγματικότητας. 'Η "Αίλαρη είχε το συναισθημα ότι τ' όνειρο αυτό συνεχιζότανε κιόλας από πολλόν καιρό και ότι θα συνεχιζότανε έτσι έπ' άπειρον... 'Εδώ θα ζούσε σ' όλη της τη ζωή. 'Εξω απ' αυτά τ' αείχρη δεν υπήρχε τίποτε.

«'Ισως ή επικίνδυνη αυτή καρτερία να όφείλεται στο ότι είμαι γυναίκα», σκεπτότανε. Οί γυναίκες το έχουν μέσα τους να προσαρμόζονται εύκολα. Αυτή είναι ή δύναμη και συνάμα ή αδυναμία τους. Κοιτάζουν γύρω τους, δέχονται μιά κατάσταση και προσπαθούν να την πάρουν απ' την καλύτερή της πλευρά. 'Εκείνο που ένδιεφερε περισσότερο την "Αίλαρη ήταν να παρακολουθή τις αντιδράσεις των ανθρώπων που είχαν έρθει μαζί της εδώ. Την Χέλγκα Νήντχαϊμ δεν την συναντούσε σχεδόν ποτέ, παρά μονάχα την ώρα του φαγητού. 'Η Γερμανίδα την χαιρετούσε ψυχρά με μιά κλίση του κεφαλιού, χωρίς ποτέ να πιάση κουβέντα μαζί της. Φαινότανε εύχαριστημένη και ικανοποιημένη. Αυτή τουλάχιστον την εντύπωση έδινε στην "Αίλαρη. 'Ηταν ο τύπος της γυναίκας που άφοσιώνεται όλόψυχα στην επιστήμη της και που άντληϊ τη δύναμή της από την έμφυτη άλαξονία της. 'Η πεποίθηση στην άνωτερότητα της ήταν το «πιστεύω» της. "Εξω από τον έαυτό της, τίποτε δεν την ένδιεφερε.

'Ο δρ Μπαρρόν ήταν πιδ έξυπνος απ' την Χέλγκα Νήντχαϊμ. Κάπου κάπου, ή "Αίλαρη είχε την ευκαιρία να κουβεντιάσει μαζί του. 'Ηταν κι αυτός άποροροφημένος απ' την επιστημονική του εργασία και πολύ ικανοποιημένος από τ'α μέσα που είχε στη διάθεσή του, άλλα το έρευνητικό μυαλό του δούλευε έντατικά, ζυγίζε, ανέλυε.

—Δέν είναι αυτό που περίμενα. Είλικρινώς όχι, είπε μιά μέρα στην "Αίλαρη. 'Εντελώς μεταξύ μας, κυρία Μπέτερτον, δέν συμπαθώ τις φυλακές. Καί εδώ έχουμε συνθήκες φυλακής, μ' όλο πού... άς το πούμε έτσι, το κλουβί μας είναι χρυσωμένο.

—Δέν βρήκατε εδώ την έλευθερία που είχατε όνειρευθεί; ρώτησε ή "Αίλαρη.

—Ενα φευγαλέο, θλιμένο χαμόγελο φάνηκε στα χείλη του.

—Μά όχι, κάνετε λάθος, κυρία Μπέτερτον, είπε. Δέν αναζητούσα την έλευθερία. Είμαι πολιτισμένος άνθρωπος. 'Ο πολιτισμένος άνθρωπος ξέρει πως δέν υπάρχει τέτοιο πράγμα. Μονάχα τ'α νεώτερα έθνη, τ'α έθνη που δέν έχουν φτάσει ακόμη στο στάδιο της ώριμότητας, μιλούν για έλευθερία. 'Η ουσία του πολιτισμού είναι ή μετριοπάθεια. 'Η μέση όδός. 'Ο άνθρωπος γυρίζει πάντα στη μέση όδό. "Οχι. Θέλω να είμαι είλικρινής μαζί σας. 'Ηρθα εδώ για τ'α λεπτά.

'Ηταν ή σειρά της "Αίλαρη να χαμογελάσει. —Καί σέ τι σ'άς ώφελούν τ'α λεπτά εδώ; ρώτησε άνασχηκάνοντας τ'α φρύδια.

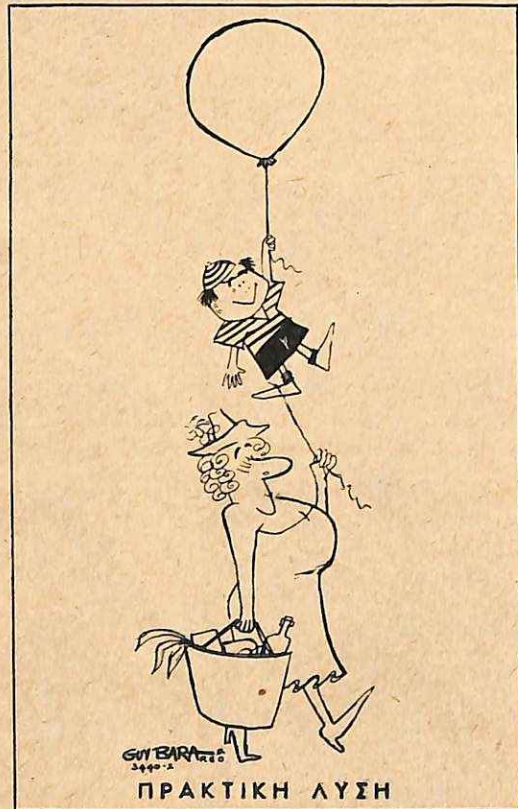
—'Εχω όλα τ'α μέσα που μου χρειάζονται για τις επιστημονικές μου μελέτες, χωρίς ν' άναγκάζωμαι να βάζω το χέρι στην τσέπη μου, άποκρίθηκε ο δρ Μπαρρόν. Μ' αυτό τον τρόπο, είμαι σέ θέση να ύπηρετήσω την επιστημονική ιθέα και να ικανοποιήσω συγχρόνως τη δική μου πνευματική περιέργεια. Είμαι ένας άνθρωπος

που άγαπά την εργασία του, αυτό είναι αλήθεια. 'Αλλά δέν την άγαπά για την έξυπνότητά της ή ανθρωπότητα. "Οχι. 'Η άγνη πνευματική χαρά της άναζητήσεως είναι εκείνο που μ' ένδιεφέρει. "Οσο για τ' άλλα, ένα μεγάλο χρηματικό ποσό έχει κατατεθεί για λογαριασμό μου — με ξένο όνομα, φυσικά — σέ μιά τράπεζα στη Γαλλία κι όταν όλα τελειώσουν με το καλό, θα το άποσύρω για να τ'ο ξοδώω κατά τ'ο κέφι μου.

—'Όταν όλα τελειώσουν; επανέλαβε ή "Αίλαρη. Τι σ'ας κάνει να πιστεύετε πως αυτή ή ιστορία θα τελειώσει κάποτε;

—'Ο κοινός νους, κυρία Μπέτερτον, άποκρίθηκε ο δρ Μπαρρόν. Τίποτε δέν διαρκεί παντοτινά. "Εχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ή όργάνωσή μας εδώ διευθύνεται απ' έναν τρελλό. "Ενας τρελλός, επιτρέψτε μου να σ'ας πώ, μπορεί να είναι πολύ λογικός. "Όταν είναι κανείς πλούσιος καί... «λογικός» τρελλός, μπορεί να ζήσει για πολλόν καιρό μέσα σέ μιά ατασπία. Στο τέλος όμως (ο δρ Μπαρρόν άνασχηκωσε τούς ώμους), στο τέλος ή ατασπία διαλύεται. Στο άναμεταξύ (άνασχηκωσε πάλι άδιάφορα τούς ώμους) εγώ βολεύομαι θαυμάσια.

'Ο Τόρκουιλ "Ερικσον φαινότανε άπόλυτα εύχαριστημένος μέσ' στο πλαίσιο της καινούργιας του ζωής. Λιγότερο πρακτικός από τον Γάλ-

λο, θάλεγε κανείς πως φορούσε παρωτίδες και δέν έδλεπε παρά μόνον έναν κόσμο δικό του, έναν κόσμο ξένο και έντελώς άκατανόητο για την "Αίλαρη. "Ητανε διαρκώς βυθισμένος σέ μαθηματικούς ύπολογισμούς, έρευνώντας ένα άνεξάντλητο πεδίο πιθανοτήτων. Το άστυρο άσκητικό του πρόσωπο, ο άτεγκτος χαρακτήρας του τρώμαζαν την "Αίλαρη. Γι' αυτήν, ο Τόρκουιλ "Ερικσον ήταν απ' τούς νέους εκείνους ίδεολόγους που σέ μιά στιγμή παροξυσμού θα ήταν ίκανοί να έξοντάσουν τα τρία τέταρτα της ανθρωπότητας για να μπορέσει το άλλο τέταρτο να ζήσει μιάν ούτοπία που δέν υπήρχε παρά μόνο στη φαντασία του.

Μέ τόν "Αμερικανό, τον "Αντυ Πήτερς, ή "Αίλαρη συμφωνούσε περισσότερο. "Ισως, συλλογίζότανε, επειδή ο Πήτερς είχε ταλέντο χωρίς ώστόσο να είναι ιδιοφυΐα. 'Απ' ό,τι είχε άκούσει τούς άλλους να λένε γι' αυτόν, είχε βγάλει το συμπέρασμα ότι ο Πήτερς ήταν ένας εύσυνετός και ίκανός χημικός, άφωσισμένος στή δουλειά του. Δέν ήταν πρωτοπόρος. 'Ο Πήτερς, όπως κ' εκείνη, είχε μισήσει απ' την πρώτη στιγμή τη άτμόσφαιρα της νέας τους ζωής.

—'Η αλήθεια είναι πως δέν ήξερα πού έρχόμουν, τής είπε μιά μέρα. Νόμιζα πως ήξερα άλλα έκανα λάθος. Το Κόμμα δέν έχει καμιά σχέση μ' αυτό εδώ το μέρος. Δέν βρισκόμαστε

σ' έπαφή με τη Μόσχα. Κάτι άλλο συμβαίνει εδώ.

—'Εμεινε για λίγο σιωπηλός και συνέχισε: —'Εκείνο που ξέρω είναι πως θέλω να φύγω απ' εδώ μέσα και θ'α φύγω.

—Δέν είναι εύκολο, παρατήρησε ή "Αίλαρη με σιγαλή φωνή.

—'Οχι, δέν είναι εύκολο, άποκρίθηκε ο Πήτερς, αλλά τίποτε δέν είναι άδύνατο.

—Χαίρομαι που σ'ας άκούω να τ'ο λέτε αυτό, είπε ή "Αίλαρη. "Ω, να ξέρατε πόσο χαίρομαι!

Την κοίταξε με συμπάθεια.

—Φοβάστε;

—Ναί. 'Αλλά εκείνο που φοβάμαι περισσότερο είναι μη συνθίσω σ' αυτή την κατάσταση, άποκρίθηκε ή "Αίλαρη.

—Καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε, είπε ο "Αντυ Πήτερς σκεπτικός. "Ισως ν'αχετε δίκιο. 'Η παθητικότης είναι το κύριο χαρακτηριστικό όλων εδώ μέσα.

—'Απορώ πως δέν έπαναστατεί κανείς, θ'α ήταν πιό φυσικό.

—Ναί, ναί. "Εκανα κ' εγώ την ίδια σκέψη. Μιά - δυό φορές, μάλιστα, άναρωτήθηκα αν δέν κρύβεται μιά μικρή κατεργαρία πίσω απ' αυτό.

—Κατεργαρία; Τι θέλετε να πείτε;

—Είλικρινώς, σκέφτηκα μήπως μάς ποτίζουν με κανένα ναρκωτικό. Δέν άποκλείεται, ξέρετε, να βάζουν στο φαγητό μας, ή στο νερό που πίνουμε κάτι πού... — πως να πώ; — κάτι που έξουδετερώνει τη θέληση, που προκαλεί ψυχική άδράνεια.

—Καί υπάρχει τέτιο φάρμακο;

—Δέν ξέρω, το θέμα δέν είναι της ειδικότητός μου. 'Υπάρχουν όμως φάρμακα που χρησιμοποιούνται στους άρρώστους για καταπραυντικά, για να κάμψουν την αντίστασή τους σέ ώρισμένες περιπτώσεις, πριν από μιά έξχείρηση λόγω χάρι. Τώρα, αν θ'α μπορούσαν να μάς ποτίζουν μ' ένα τέτιο φάρμακο για πολλόν καιρό συνέχεια χωρίς να μειώνουν παράλληλα και την άπόδοσή μας, αυτό είναι κάτι που δέν τ'ο ξέρω. "Οσο το σκέπτομαι, πιστεύω μάλλον πως προσπαθούν να επιτύχουν αυτό το άποτέλεσμα με άλλο τρόπο. Θέλω να πώ, μερικοί απ' τούς διευθυντές μας εδώ είναι άσοοι στα ζητήματα του ύπνωτισμού και της ψυχολογίας. Δέν άποκλείεται λοιπόν με την έπιμονή τους, με τ'α λόγια, τ'α έπιχειρήματά τους, να κατευνάζουν τη σκέψη μας εκεί που θέλουν αυτοί. Με τ'ο να μάς έπαναλαβάνουν κάθε μέρα πόσο τυχεροί είμαστε που βρισκόμαστε εδώ, πόσο κοντά στην όλοκληρωση του σκοπού μας έχουμε φτάσει (όσοις κι αν είναι αυτός ο σκοπός), κατορθώνουν στο τέλος να δαμάσουν την αντίστασή μας. Πολλά μπορούν να γίνουν μ' αυτό τον τρόπο από ανθρώπους που ξέρουν καλά τη δουλειά τους.

—Μά δέν πρέπει! άναφώνησε ή "Αίλαρη με πάθος. Δέν πρέπει ούτε για μιά στιγμή να πιστεύουμε πως εδώ βρίσκεται ή άληθινή εύτυχία.

—Τί λέει ο άντρας σας;

—'Ο Τόμ; Δέν... "Ω, δέν ξέρω. Είναι τόσο δύσκολο να... Δέν... Σώπασε.

Τής ήταν άδύνατο ν' άνοίξει την καρδιά της. Δέκα μέρες τώρα ζούσε στην ίδια κάμαρα μ' έναν άνθρωπο που της ήταν ξένος. "Όταν τις νύχτες έμεινε άγρυπνη στο κρεβάτι της, άκουγε την βαθεία ανάσα του στο δίπλανό κρεβάτι. Είχανε δεχτή και οί δυό τη λύση αυτή σαν κάτι αναπόφευκτο. 'Η ίδια δέν ήτανε παρά μιά κατάσκοπος, έτοιμη να παίξει όποιοδήποτε ρόλο, να ύποδυθι ή οποιαδήποτε προσωπικότητα. 'Αλλά τον Τόμ Μπέτερτον είλικρινά δέν τον καταλάβαινε. Τόν έδλεπε μονάχα σαν ένα ζωντανό παράδειγμα της κατάντιας στην όποία ώδηγούσε ή μακρόχρονη παραμονή στο καταθλιπτικό τούτο μέρος. "Όπως κι αν είχε το πράγμα, ο Τόμ Μπέτερτον δέ φαινότανε να ύπομένη καρτερικά τη μοίρα του. 'Η εργασία του δέν του έδινε καμιά χαρά και ή άνησυχία του για την άνικανότητά του να συγκεντρωθι μεγάλωνε μέρα με τη μέρα. Δύο ή τρεις φορές της είχε έπαναλάβει τ'α λόγια που της είχε πη το πρώτο εκείνο βράδι: «Δέν μπορώ να σκεφτώ. Νιώθω σ'α νύχτη στεγνώσει το μυαλό μου».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΙΑ ΡΩΜΑΛΕΑ «ΜΠΑΝΙΕΡΙΣΣΑ» θάβει τούς άσθενείς στην άμμο, κανονίζει την άκριβή θέση κατακλίσεως και παρακολουθεί προσεκτικά τη διάρκεια του λουτρού.

ΞΕΝΟΙ ΤΟΠΟΙ

Η 'Ιαπωνία, λόγω της ήφαιστειογενούς συστάσεως του εδάφους της, είναι μιά χώρα όπου άφθονούν οί θερμότητες, πολλές των όποιων έχει διαπιστωθι ότι διαθέτουν άριστες ίαματικές ιδιότητες. 'Αλλά ανάμεσα στις πολυάριθμες θειούχες, άλκαλικές και ραδιούχες πηγές της, ή πιό φημισμένη ασφαλώς είναι ή Μπεππού, στη βορειοανατολική άκτή της νήσου Κιου - σιού, σέ πολύ μικρή άπόσταση από το έν ενεργεία ήφαιστειο "Ασο - σάν.

Σ' όλη την διάρκεια του χρόνου δέν μειώνεται ποτέ το ρεύμα των έπισκεπτών που καταφεύγουν στην Μπεππού για την επιδιόρθωση του όργανισμού των, ή για να περάσουν άπλώς ένα εύχριστο δεκαεπενήμερο στα μαγευτικά άκρογιάλια της, που έκτείνονται κατάντικρυ στην περίφημη 'Εσωτερική Θάλασσα, μιά από τις πιό γραφικές ύγρες έκτάσεις του κόσμου, καταστικτη από άναριθμητα νησιά και νησάκια. Το πρακτικό ίαπωνικό πνεύμα έχει φροντίσει να ύπάρχουν στή διάθεση των ταξιδιωτών όλα τ'α σύγχρονα μέσα συγκοινωνίας για την εύκολη και άνετη έξυπνότητά τους. "Οσο για την διαμονή των εύτυχών ή άτυχών έπισκεπτών (ύπάρχουν και τέτιοι έφ' όσον τη μετάβαση όρίζει ο γιατρός) τ'α πολυάριθμα εύρωπαϊκού και ίαπωνικού στυλ, ξενοδοχεία είναι προθυμάτα να τούς προσφέρουν καί... τού πουλιού το γάλα, οί όποιοι έν προκειμένω σημειώνει ότι είναι έξγαλισμένα με όλων των λογίων τις έξκαταστάσεις που καθιστούν προσιτά τ'α διάφορα ίαματικά λουτρά της. Γιατί ή Μπεππού είναι ίσως ή μοναδική στον κόσμο λουτρό-πολη που συγκεντρώνει τόσες κατηγορίες ίαματικών λουτρών μαζί. "Εχει άλκαλικά, θειούχα, σιδηρούχα και ανθρακούχα μπάνια. 'Αλλά πιό όνομαστά ακόμη και πιό άσυνήθιστα είναι τ'α ζεστά... άμμόλουτρα, που γίνονται στην άκρογιάλια της.

Οί θερμότητες βρίσκονται κάτω από την άμμο, όταν λοιπόν με την παλίρροια τραβήχουν τ'α νερά, οί άσθενείς συγκεντρώνονται καί... θάβονται μέσα στην άμμο όλόκληροι, άφηνοντας μονάχα τ'ο κεφάλι άπόξω. Μένουν έτσι θαμμένοι πενήντα λεπτά ως μίαν ώρα, ανάλογα με τη συσταγή του γιατρού.

'Αφού κάνουμε και μείς το άμμόλουτρό μας, άς ξεκινήσουμε για τόν άπογευματινό μας περίπατο, προτού δύση ο ήλιος. "Όλη ή ύπαιθρος γύρω από την Μπεππού καταλαμβάνεται από όρυζοκαλλιέργειες, θαμνάσια άρδευόμενες ως πάνω στους γραφικούς λόφους που τριγυρίζουν την πόλη. 'Υπάρχουν τοποθεσίες έξαίσεις—μπροστά μας ή ήσυχη θάλασσα του κόλπου, και πλάϊ μας τ'α ιδιότυπα πεύκα με τις άνωρθωμένες βελόνες τους φθάνουν ως την άμμουδιά, για ν' άκούσουν το φλοίσβημα των γαλήνιων νερών.

Η ΜΠΕΠΠΟΥ ΦΗΜΙΖΕΤΑΙ για τις φυσικές καλλονές της. Τ'α πεύκα κατεβαίνουν ως τ' άκρογιάλι και σκιαζουν τόν ώραίο περίπατο.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΘΑΒΟΝΤΑΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ

ΣΤΗΝ ΜΠΕΠΠΟΥ, ΤΗΝ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΗ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΘΕΙΟΥΧΕΣ ΠΗΓΕΣ ξεχύνονται άφθονοί άτμοί που τυλίγουν τ'α πολυάριθμα ιερά άγάλματα και δημιουργούν μιά παραμυθένια και άλλόκοτη σκηνοθεσία γεμάτη από άφθαστη ύποδητικότητα.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ, Η ΝΑΥΣΙΚΑ ΕΓΡΑΨΕ ΤΗΝ "ΟΔΥΣΣΕΙΑ",

Με βάση αυτή την υπόθεση ο Έλληνοιστής ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΚΡΑΙΗΒΙΣ έγραψε τελευταία ένα ευχάριστο μυθιστόρημα πλάθοντας όλα τα στοιχεία γύρω από τα όμηρικά έπη

Υπήρξε ποτέ ο Όμηρος; Η «Ιλιάς» και η «Οδύσσεια» γράφτηκαν από ένα και το αυτό πρόσωπο; Η μήπως πρόκειται για ένα είδος δημοτικά τραγούδια, που από γενεά σε γενεά πήραν τη μορφή τού έπους; Πώς εξηγείται ο «μοντέρνος» χαρακτήρας των περιπετειών του Όδυσσέα, σε σύγκριση με τον πρωτογονισμό του πολέμου της Τροίας;

Αυτά τα ερωτήματα, καθώς και πλήθος άλλα, αποτελούν ένα άπ' τα πιο άοιστα και πιο ενδιαφέροντα κεφάλαια της ελληνικής φιλολογίας. Στο τελευταίο έργο του «Η κόρη του Όμηρου», ο μεγάλος Έλληνοιστής Ρόμπερτ Γκράιηβις χρησιμοποιεί όλ' αυτά τα προβλήματα για να γράψει μια μεγάλη και συναρπαστική αφήγηση.

Όπως ισχυρίζονται όλοι οι φιλόλογοι και οι αρχαιολόγοι, η «Οδύσσεια» πρέπει να γράφτηκε —ή να συναρμολογήθηκε από σκόρπιες ραψωδίες— πολύ αργότερα απ' την «Ιλιάδα». Όποιος κι αν είναι ο συγγραφέας της —λέει ο Γκράιηβις συμφωνώντας με πολλούς άλλους Έλληνοιστές— πρέπει να είχε διαβάσει όλους τους μύθους που κυκλοφορούσαν στον τότε ελληνικό κόσμο, κ' έπειτα νάφτιαζε την επιστροφή του Όδυσσέα με τρόπο έντελως πρωτότυπο, αλλάζοντας ριζικά την πραγματικότητα. Ο αληθινός Όδυσσέας δεν ήταν ο εύτυχι σμήνος ούζυγος που μας δείχνει το ποίημα. Όταν γύρισε στην Ίθακη, βρήκε μια Πηνελόπη κάθε άλλο παρά πιστή: Ζούσε μαζί με καμιά πενηνταριά μνηστήρες, χωρίς να ασχολείται καθόλου με την ύφανση και το έρλωμα του περίφημου Ιστού. Ο Όδυσσέας, έπειτα απ' τη νύχτα του ομαδικού φόνου, έδωσε τη γυναίκα του, αλλά τελικά σκοτώθηκε κατά λάθος απ' τον ίδιο το γιό του τον Τηλέμαχο που, γυρίζοντας στην Ίθακη έπειτα από μακρόχρονη απουσία, δεν αναγνώρισε τον πατέρα του.

Οι πόλεις και τα νησιά που αναφέρει ο Όδυσσέας στην περιγραφή του ταξιδιού του, είναι, εκτός από δυ-τρείς, έντελως φανταστικές. Οι σοφοί στους οποίους στηρίζεται ο Γκράιηβις, αιραινώντας το έπος απ' όλη τη μυθολογική του επένδυση, δεβαιώνουν πως η «Οδύσσεια» αποτελεί περιγραφή της ζωής σε μια τυπική ελληνική έπαρχία της Μεγάλης Ελλάδας (Σικελίας) γύρω στα 750 π.Χ. Το μόνο σταθερό πρόσωπο, σύμφωνα μ' αυτούς τους έρευνητές, είναι η Ναυσικά, η κόρη του φανταστικού βασιλιά Άλκίνοου. Ο Σάμουελ Μπάτλερ, στηρίζοντας σε μια φράση του Άπολλοδώρου, κατέληξε στα 1896 στο συμπέρασμα πως η «Οδύσσεια» διαδραματίζεται στο Δρέπανο (το σημερινό Τράπανι), και υποστήριξε πως συγγραφέας της ήταν μια γυναίκα, η ίδια που εμφανίζεται στο έπος με τ' όνομα Ναυσικά. Η υπόθεση του Μπάτλερ δεν θεωρήθηκε σοβαρή απ' τους φιλόλογους της εποχής, που την χαρακτήρισαν ως απλή φαντασία λογίου. Άλλα ο Ρόμπερτ Γκράιηβις, που εργάστηκε πολύ για να συγγραφεί, πριν από μερικούς μήνες, το πολυκροτο βιβλίο του «Ελληνικοί μύθοι», κατέληξε στο συμπέρασμα πως ο Μπάτλερ είχε δίκιο όταν έκανε την επαναστατική του υπόθεση. Ο Άγγλος συγγραφέας δεν είχε βέβαια σκοπό να κάνει το βιβλίο του ένα έργο καθαρά ιστορικό. Πρόκειται μάλλον για φανταστική υπόθεση, που στηρίζεται σε μια εκπληκτική γνώση του δημοτικού κόσμου και του αρχαίου ελληνικού περιβάλλοντος. Το έργο έχει τη μορφή ενός ημερολογίου της Ναυσικάς, που εξηγεί στην αρχή γιατί και πώς της ήρθε στο νου —από φιλοδοξία να γίνει αθάνατη— η ιδέα να γράψει την «Οδύσσεια».

Ένας αδελφός της Ναυσικάς δολοφονείται και τον ρίχνουν στη θάλασσα. Ο βασιλιάς πατέρας της νομίζει πως ο γιός του έφυγε για μακρινές χώρες, έπειτα από ένα σύζυγικό καυγά, και φεύγει με τη σειρά του για να τον βρει. Οι πολιτικοί αντίπαλοι του βασιλιά αναφέρονται απ' την αναχώρησή του για ν' απειλήσουν το θρόνο και να ζητήσουν για ένα δικό τους το χέρι της Ναυσικάς. Μά η νέα αντίσέκεται γενναία, κι αναβάλλει το γάμο από μέρα σε μέρα, ώσπου να πρωί έρωτεύεται κάποιον Κρητικό, που ναυαγεί στην ακτή της. Ο ξένος αυτός την βοηθάει ν' απαλλαγεί απ' τους εχθρούς της, που έχουν εγκατασταθεί στο παλάτι, χρησιμοποιώντας, για να τους σκοτώσει, ένα τρομερό τόξο. Η Ναυσικά, αφού ελευθερώνεται έτσι, υπογράφει ένα αιόδο, που της όφειλε τη ζωή του, ν' αποστηθίσει το ποίημα που περιγράφει τη ζωή της και να το διαδώσει, τραγουδώντας το, σ' όλες τις πόλεις της Μεγάλης Ελλάδας και της Ελλάδας. Στο τέλος του ημερολογίου μυθιστορηματος, η πριγκίπισσα προσπαθεί να δικαιολογήσει μερικά λάθη που υπάρχουν στα έργα της: Την ύπαρξη πολλών γυναικείων προσώπων σ' ένα έπικό ποίημα, τις άτελεις γραφικές γνώσεις κλπ.

Όσο κι αν είναι παράξενο το βιβλίο του Γκράιηβις, δημιουργεί, με τον όγκο των γνώσεων που περιέχει και με τη μορφή του του σύγχρονου μυθιστορηματος, μεγάλο ενδιαφέρον στον αναγνώστη. Το «όμηρικό ζήτημα» αναπτύσσεται με ευχάριστο τρόπο από μια ικανή κ' εμπειρική πένα.

Ανεξάρτητα πάντως από την φιλολογική αξία που έχουν αυτές οι απόπειρες επίλυσης του δημοτικού προβλήματος, δεν μπορεί κανείς να παραβλέψει το γεγονός ότι τα ελληνικά έπη εξακολουθούν να συγκινούν όχι μόνο μια περιωρισμένη κατηγορία ειδικών επιστημόνων, αλλά ένα ευρύτερο, καλλιεργημένο κοινό στο εξωτερικό. Στην Γερμανία, π.χ. βλέπουν αλλεπάλληλα το φως της δημοσιότητας μυθιστορήματα και νουβέλλες, διηγήματα και δοκίμια που, άλλα σε Ισπανό και άλλα σε σλαβό ύφος, άλλα επιπόλαια και άλλα βαθυστόχαστα, αναπαράγουν την βρυλλική περιπέτεια του Όδυσσέα. Μια ακόμη απόδειξη της άθυσσας των έπων, είτε τα έχει γράψει ο τυφλός ραψωδός του θρύλου, ο Όμηρος, είτε αποτελούν μια σειρά από τραγούδια ενωμένα από την ποιητική ψυχή ενός δολοκλήρου λαού.

ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΟΙ ΚΑΡΧΑΡΙΕΣ ΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΗΣ!

Και τότε ο κ. Τέντ Ντέηβις είναι υποχρεωμένος να τους ταΐζει παλέδοντας καθημέρα μαζί τους

Από τα 22.000 περίπου επαγγελματίες, που έχει εξακριβώσει η αμερικανική στατιστική ότι βοηθούν τα 170.000.000 των Αμερικανών να δαγλουν το ψωμί τους, ή έστω το... παντεσπάνι τους, ασφαλώς το πιο παράξενο απ' όλα είναι εκείνο του άκακί ο Τέντ Ντέηβις, στο Πάλος Βέρντες στην Καλιφόρνια. Ο κ. Ντέηβις έχει αναλάβει να ταΐζει τα ψάρια που βρίσκονται στο ένυδρείο του ζωολογικού κήπου της μικρής αυτής πόλεως.

Το επάγγελμα του κ. Ντέηβις, ο οποίος στα νεατά του ήταν πρωταθλητής της κολυμβήσεως, δεν είναι τόσο ακίνδυνο όσο θα νόμιζε κανείς εκ πρώτης όψεως. Οι θαλάσσιες χελώνες κάνουν ένα σωρό χαρές και διασκεδάζουν τους επισκέπτες την ώρα του φαγητού, κυνηγώντας κάθε κομματάκι στην επιφάνεια του μεγάλου ένυδρείου. Οι φώκες είναι ακόμη πιο διασκεδαστικές με τα ακροβατικά τους σκέρτσα. Τα άλλα ψάρια τρώνε το φαγητό τους ήσυχα και αθόρυβα στον βυθό ή στην επιφάνεια —μερικά μάλιστα έχουν λύσει το πρόβλημα του κ. Ντέηβις τρώγοντας... τα άλλα ψάρια του ένυδρείου! Οι καρχαρίες όμως;

Οι καρχαρίες δεν έννοουν να φάνε ούτε τα άλλα ψάρια, ούτε και το φαγητό που τους προσφέρει ο κ. Ντέηβις. Οι μαστίγες αυτές των ωκεανών, μόλις κλεισθούν ακόμη και στο μεγαλύτερο ένυδρείο κηρύσσουν απεργία πείνης. Κολυμπούν μανιασμένα μέσα στον στενόχωρο τόπο, κτυπούν τα τοιχώματα μ' όλη τους τη δύναμη και διαμαρτύρονται με κάθε δυνατό τρόπο για την ασυμβίβαστη με τη φύση τους σκλαβιά. "Αν άφεθούν στην τύχη τους πολύ γρήγορα θα ψοφήσουν από την άσπια. Έδώ λοιπόν αρχίζει η άποστολή του κ. Ντέηβις.

Έξωπλισμένος με μιάν αναπνευστική συσκευή, με ειδικά γάντια από χοντρό σφυρματόσκονο και με πολύ θάρρος, ο κ. Ντέηβις, κατεβαίνει στον βυθό του ένυδρείου δυο φορές κάθε μέρα. Εκεί αρχίζει μια δραματική πάλη με τους καρχαρίες, τους οποίους πρέπει πρώτα να πιάσει, να αναποδογυρίσει και μετά, αφού τους ανοίξει με τη βία το στόμα, να σπρώξει ένα τεράστιο κομμάτι κρέατος ή ψαριού, όσο καλύτερα μπορεί. Με αυτό τον τρόπο ο καρχαρίας, θέλει δεν θέλει, θα φάει τη μερίδα του.

Πολλές συζητήσεις έχουν γίνει γύρω από το θέμα της απεργίας πείνης του καρχαρία. Ο Τέντ Ντέηβις υποστηρίζει ότι αυτή όφειλεται στην ειδική χημική ουσία που διαχέεται μέσα στο ένυδρείο για να μην φυτρώνουν φύκια και άλλα θαλάσσια φυτά στο βυθό του. Κατά τον κ. Ντέηβις, η ουσία αυτή εξουδετερώνει

το αίσθημα της όσμης του καρχαρία, στο οποίο βασίζεται σχεδόν αποκλειστικά για ν' ανακαλύψει το θήραμά του. Όπως και αν έχει, ο καρχαρίας ζή μαζί με εκατοντάδες άλλα ψάρια μέσα στο ένυδρείο, χωρίς να τους δίνει την παραμικρή προσοχή —γεγονός για το οποίο είναι πολύ ευχαριστημένοι οι οικονομικοί διαχειριστές του ζωολογικού κήπου.

Το ένυδρείο του Πάλος Βέρντες δεν είναι φυσικά το μόνο στον κόσμο που έχει καρχαρίες. Άλλα ο κ. Ντέηβις πιστεύει ότι είναι το μόνο που παρέχει αυτή την ειδική υπηρεσία στους πιο αίμοδόρους τροφίμους του.

ΜΟΛΙΣ ΠΕΡΑΣΗ ΑΠΟ ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ ο άνυποπτος καρχαρίας, ο κ. Ντέηβις όρμά και τον πιάνει. Αρχίζει τότε μια σκληρή και επικίνδυνη πάλη, κατά την οποία το κήτος αμύνεται με όλες του τις δυνάμεις στις λαβές του αντιπάλου του που προσπαθεί να το ανατρέψει όπωςδήποτε

ΜΕ ΤΟ ΕΝΑ ΧΕΡΙ ΤΟΝ ΚΡΑΤΑ, με τ' άλλο του χώνει το φαί στο στόμα, όπως οι μαμάδες «μπουκνουν» τα δύστροπα μαρά τους. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται ξεχωριστά για τον κάθε καρχαρία δυο φορές την ημέρα, επί κάμποσα τώρα χρόνια.

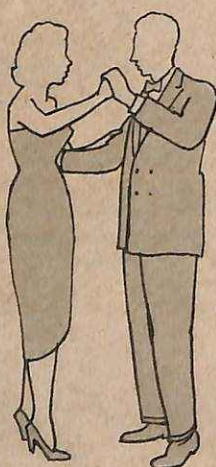
ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ, ο κ. Ντέηβις, εξωπλισμένος με όλα τα σύμβόλτα του, έστησε κιάλας την ένεδρα του. Στο μεγάλο κινώτιο που έχει μαζί του ύπάρχει κατεφυγμένος σολομός —θαυμάσια τροφή για τους κατοίκους του ένυδρείου, όχι όμως και για τους χολωμένους καρχαρίες

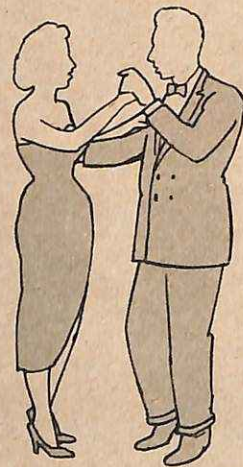
Μή κακοποιείτε τό ρόκ έντ ρόλλ

Ξέρετε «Ρόκ-Έντ-Ρόλλ» —ή το κακοποιείτε; Δυο επαγγελματίες του θεωρουμένου ως δύσκολου αυτού χορού, ο Σύντ Μάλλετ και η Τζάνις Μπάξτον, σās δείχνουν έδω τὰ βασικά θήματα που —όπως θα δήτε— είναι έξαιρετικά απλά. Πρίν αρχίσετε νά μαθαίνετε, χτυπήστε τὰ χέρια σας γιά νά πάρετε τόν ρυθμό σωστά: 1ο χτύπημα, 2ο χτύπημα, 3ο χτύπημα κ.ο.κ. Καθώς θα χορεύετε, ή λέξη «καί» θ' αντικαταστήση τόν χτύπημα —δηλαδή θα μετράμε: "Ένα καί, δύο καί, τρία καί, τέσσερα καί, καί τὰ λοιπά.

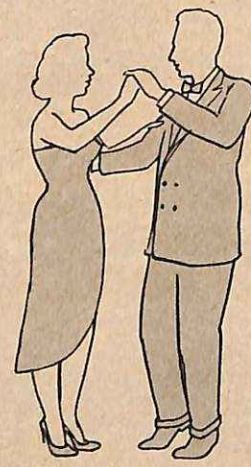
Καθένας μπορεί νά μάδη αυτό τό χορό που δέν είναι περισσότερο βάρβαρος από τούς άλλους.

Σταθήτε στην κανονική θέση κάθε χορού, ό ένας λίγο μακριά από τόν άλλο. Τό άριστερό πόδι του καθενός είναι στά πλάγια καί λίγο μπρός. Τό δεξί της ντάμας επίσης. Στη θέση αυτή μετρήστε ένα καί...

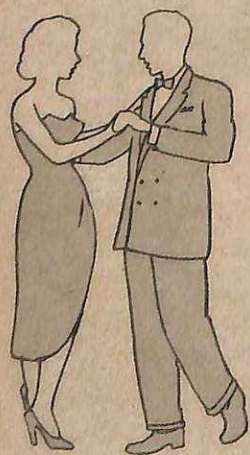
Τό δεξί πόδι του καθαλιέρου σμίγει με τό άριστερό καί τό χτυπάει με τη μύτη του δεξιού παπουτσιού. 'Η ντάμα με τη μύτη του άριστερού παπουτσιού χτυπάει αντίστοιχως. Στη θέση αυτή μετρήστε δύο καί...

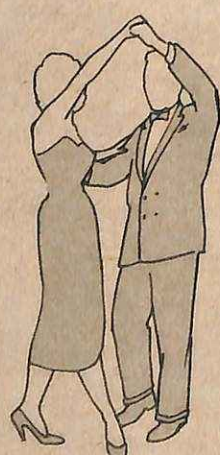
Στήν επομένη φιγούρα, ό καθαλιέρος κάνει ένα μικρό πλάγιο θήμα, με τό δεξί του πόδι. 'Η ντάμα έπαναλαμβάνει ταυτόχρονα τήν ίδια κίνηση με τό άριστερό της πόδι. Στη θέση αυτή μετρήστε τρία καί...

'Ο καθαλιέρος φέρνει τό άριστερό του πόδι πίσω από τό δεξί, ρίχνει τό βάρος του στο άριστερό. 'Η ντάμα κάνει τις ίδιες κινήσεις με τ' αντίθετα πόδια. Κ' οι δυο άνοίγουν λίγο. Μετρήστε τέσσερα καί...

Τώρα ό καθαλιέρος μεταφέρει τήν Ισορροπία του στο δεξί του πόδι. 'Η ντάμα Ισορροπεί καί αυτή αντίστροφως, στο άριστερό της πόδι. Τό άνοιγμα τών χορευτών μένει ακριβώς τό ίδιο. Πρίν μετρήσετε...

'Ο καθαλιέρος θηματίζει πλάγια με τό άριστερό πόδι καί σηκώνει τό άριστερό χέρι. 'Η ντάμα προχωρεί με τό δεξί, γυρίζοντας γιά νά περάση κάτω άπ' τό χέρι του καθαλιέρου. Μετρήστε πέντε καί...

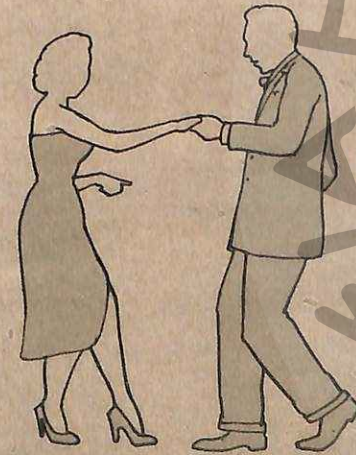
'Ο καθαλιέρος ξαναρρίχνει τό βάρος του σώματος στο δεξί του πόδι. 'Η ντάμα, άφού πήρε τη στροφή κάτω από τό χέρι του καθαλιέρου, Ισορροπεί τώρα στο άριστερό της πόδι. Μετρήστε έξη καί...

'Ο καθαλιέρος περνάει τώρα τό άριστερό του πόδι πίσω από τό δεξί. 'Η ντάμα περνάει τό δεξί της πόδι πίσω άπό τ' άριστερό καί κατεβάζει τό άριστερό της χέρι στη μέση. Τώρα μετρήστε επτά καί...

'Ο καθαλιέρος ξαναρρίχνει τό βάρος στο δεξί πόδι. 'Η ντάμα ξαναρρίχνει τό βάρος στο άριστερό. Χωρίς νά μετρήσετε, ή ντάμα έτοιμάζεται νά γυρίση ανάποδα κάτω από τό χέρι του καθαλιέρου.

'Ο καθαλιέρος θηματίζει πλάγια καί πίσω με τό άριστερό πόδι. 'Η ντάμα έμπρός με τό δεξί καί γυρίζει κάτω από τό χέρι του καθαλιέρου, με τό βάρος στο δεξί της πόδι. Τώρα μετρήστε οκτώ καί...

'Ο καθαλιέρος στηρίζεται στο δεξί καί γυρίζει γιά νά βρεθή πρόσωπο με πρόσωπο με τη ντάμα, που θηματίζει πλάγια με τό άριστερό της πόδι, στο όποιο καί στηρίζεται. Μετρήστε έννιά καί...

'Ο καθαλιέρος θηματίζει πίσω, με τό βάρος στο άριστερό. 'Η ντάμα περνάει τό δεξί πόδι πίσω από τ' άριστερό. Καί οι δυο άλλάζουν πόδι Ισορροπίας. Στη θέση αυτή μετρήστε 10 καί ξαναρχίστε άπ' τό 1

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΠΡΩΤΑ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΤΕ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΙΣ ΑΚΡΟΒΑΣΙΕΣ ΤΟΥ «ΡΟΚ - ΕΝΤ -ΡΟΛΛ»

Εκτός από τις άλλες κατηγορίες που έχουν έκτοξεύσει κατά της «έπιδημίας» οι πολέμιοι του «Ρόκ-Έντ-Ρόλλ» μέμφονται τούς πιστούς του καί γιά τήν άσυδοσία τών θηματισμών καί τών κινήσεων. Σάν τί χορός είναι αυτός που ό καθένας κάνει ό,τι του κατέβη στο κεφάλι; Αυτή τήν συκοφαντία έρχονται τώρα νά άποσεισουν οι διακεκριμένοι «ροκ-έντ-ρολλίστες», τό χορευτικό ζευγάρι, Σύντ Μάλλετ καί Τζάνις Μπάξτον, οι όποιοι έπιμένουν ότι καί ό άγαπημένος τους χορός —όπως κάθε άλλος χορός— έχει θήματα καί μάλιστα

τόσο απλά, που νά μπορη νά τὰ μάθη ό καθένας. Καί κάνουν έκκληση στους... όμοιδεάτες των. «Μάθετε πρώτα καλά τούς βασικούς θηματισμούς καί τις κινήσεις του χορού μας, καί κατόπιν έπιχειρήσετε νά αυτοσχεδιάσετε. Τέλος, μην ξεχνάτε ότι οι θεαματικοί έξωφρενισμοί δέν είναι ποτέ ωραίοι, τὰ γνωστότερα χοροδιδασκαλεία του Λονδίνου καί της Ν. 'Υόρκης τούς άπορρίπτουν». 'Ελπίζουμε ότι οι αναγνώστες μας, φίλοι του «Ρόκ-Έντ-Ρόλλ», θα έπωφεληθούν από τό μάθημα τών «συναδέλφων» γιά νά δελτιώσουν τις επιδόσεις των.

(Φωτ. Picture Post)

Τὸ ἡμερολόγιο τῆς Εὐας

ΜΙΑ ΣΠΑΡΤΑΡΙΣΤΗ ΑΦΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ

Ἀπὸ τὸν κορυφαῖο εὐθυμογράφο ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

«ὦχ!» καὶ τὸ τράβηξε ἀμέσως. Ἦταν ἓνας πό-
νος σκληρός. Ἔβαλα τὸ δάχτυλό στὸ στόμα καὶ
χορεύοντας πότε στὸ ἓνα, πότε στὸ ἄλλο πόδι,
γκρινιάζοντας καὶ στεναίνοντας, καλιάρησα λίγο-
λίγο τὸν πόνο. Ἡ περιέργειά μου ξαναγύρισε τό-
τε κ' ἐξέτασα τὸ πράγμα: Τί ἦταν αὐτὴ ἡ ρόδινη
σκόνη; Σπαρτικὰ τ' ὄνομά της ἦρθε στὸ μυαλό
μου, χωρὶς ποτὲ νὰ τῷ ἀκούσει πρωτύτερα. Ἦ-
ταν φ ω τ ι ᾶ. Τὴν ὠνόμασα λοιπὸν «φωτιά»!

Ἔτσι εἶχα δημιουργήσει κάτι πού δὲν ὑπῆρχε
πρὶν. Εἶχα προσθέσει μιὰ νέα ιδιότητα σὲ ὅλες ἐ-
κείνες πού ἔχουν τὰ ἀναριθμητὰ δντα. Τὸ κατά-
λαβα κ' αἰσθάνθηκα περήφανη γιὰ τὸ κατορθωμά
μου. Εἶπα νὰ τρέξω στὸν ἄντρα γιὰ νὰ τοῦ διηγηθῶ
τὴν περικελευχία μου καὶ νὰ ὑψωθῶ ἔτσι στὴν ἐκτι-
μῇ του, τὸ συλλογίστηκα ὅμως καὶ δὲν τόκανα.
Θὰ μὲ ρωτοῦσε σὲ τί χρησίμευε αὐτό... καὶ τί θὰ
τοῦ ἀπαντούσα;

Πραγματικά, ἡ φωτιά δὲν κάνει γιὰ τίποτα.
Μόνο ὥραια εἶναι.
Ἀναστρέφω καὶ ἀποφάσισα νὰ μὴν πάω νὰ
τὸν δω.

Μὰ ἡ φωτιά δὲν κάνει γιὰ τίποτα
δὲν μπορεῖ νὰ χτίσῃ μιὰ καλύβα..

Ἀσφαλῶς, ἀσφαλῶς, ἡ φωτιά δὲν κάνει γιὰ
τίποτα, δὲ μπορεῖ νὰ χτίσῃ μιὰ καλύβα, οὐτε νὰ
μεγαλώσῃ τὰ πετόνια, οὐτε νὰ ὀρμήσῃ γρηγορώ-
τερα τοὺς καρπούς· εἶναι κάτι ἄχρηστο, μιὰ ἀνοη-
σία καὶ μιὰ ματαιότητα. Ὁ ἄντρας θὰ τὴν περι-
φρονεῖ καὶ θὰ μιλοῦσε προσδλητικὰ γι' αὐτήν...
Ὅμως ἐγὼ, δὲν τῆς ὀρέξα τίποτα ἀξιοκαταφρό-
νητο καὶ φώναξα: «ὦ φωτιά, λεπτοκαμωμένο καὶ
ρόδινο πλάσμα, σ' ἀγαπῶ γιατί εἶσαι ὥραια, καὶ
αὐτὸ φτάνει γιὰ μένα!...». Καὶ θέλησα νὰ τὴ
σφίξω στὴν ἀγκυλιά μου, συγκρατήθηκα ὅμως
ἐγκαιρὰ γιατί στὸ κεφάλι μου πρὸβλεψε μιὰ ἄλλη
παρομοία. Μοιάζει λίγο μὲ τὴν πρώτη μὰ τί νὰ
κάνω; «Πείραμα καμένο φοβάται τὴ φωτιά». Αὐ-
τὴ εἶναι.

Ξαναπῆρα ξύλο κ' ἔσκαψα κ' ἔτριψα ξανά,
καὶ ὅταν εἶχα μιὰ ἀρκετὴ ποσότητα ἀπὸ σκόνη
φωτιάς, τὴν ἔδωσα σὲ μιὰ χεiriά ἐξοχόρητα
μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὴν μεταφέρω στὴν καλύβα
μου καὶ νὰ παίξω μαζί της, ὅμως ἦρθε ὁ ἄνεμος
καὶ χτύπησε τὴ φωτιά πού πετάχτηκε καὶ ὀρμή
καὶ σπρώχθηκε μακριὰ ἀπὸ τὸ κεφάλι μου... Τὴν
πέταξα κ' ἔφυγα τρέχοντας.

Τὸ γαλάζιο πνεῦμα ἀνέβαινε,
κυμάτιζε, ἀπλωνόταν οὐνεφο

Ὅταν γύρισα νὰ κοιτάξω, τὸ γαλάζιο πνεῦμα
ἀνέβαινε, κυμάτιζε, ἀπλωνόταν μακριὰ σὰν σύν-
νεφο κ' ἀμέσως ὅρμηκα κ' ὄνομά του «καπνός»-
παρ' ὅλο πού, στὴν τιμὴ μου, ποτὲ δὲν εἶχα ξα-
νακούσει νὰ μιλοῦν γιὰ καπνὸ.

Γρήγορα, μέσα ἀπὸ τὸν καπνὸ, ξεπήδησαν ζωη-
ρές, κίτρινες καὶ κόκκινες λάμψεις. Τὶς ὠνόμασα
φ λ ὁ γ ε ς, παρ' ὅλο πού, φυσικά, πρώτη φορὰ
στὴ ζωὴ μου τίς ἔβλεπα! Σκαρφάλωναν στὰ δέν-
τρα, σπιθοβολοῦσαν, φλογεῖς καὶ φωτεινές, μέ-
σα ἀπ' τὰ πυκνὰ σύννεφα τοῦ καπνοῦ...

Χτυποῦσα τὰ χεῖρά μου, γελοῦσα καὶ χόρευα,
ἐνθουσιασμένη... Ἦταν τόσο καινούργιο, παράξε-
νο, θαυμάσιο, ὥραιο!

Ὁ ἄντρας ἦρθε τρέχοντας, στάθηκε, κοίταξε
γιὰ ὥρα τὴ σκηνὴ ἀμύλητος... Ὅτε ῥώτησε τί
ἦταν ὅλα αὐτά... Ἀχ, τί κρίμα πού ἔκανε ἔτσι ἀπ'

εὐθείας τὴν ἐρώτησιν! Ἵποχρεώθηκα νὰ τοῦ ἀπαν-
τήσω, φυσικά, καὶ τοῦ εἶπα πὼς ἦταν ἡ φωτιά!
Ἀν ἐνωχλήθηκε πὺν τῷ ῥερα πρὶν ἀπ' αὐτὸν καὶ
ὀρέθηκε ἀναγκασμένος νὰ ρωτήσῃ, τί φταίω ἐγὼ;
Δὲν εἶχα καμμία πρόθεσιν νὰ τοῦ γίνω δυσάρεστη.
Ὅτε ῥωτῶ ἀπὸ μιὰ πᾶν ῥώτησε πάλι:

—Πὼς ἦρθε;
Μιὰ ἀκόμα ἄμεση ἐρώτησις ὅπου ἔπρεπε ν' ἀ-
παντήσω μὲ ἀκριβεία.
—Ἐγὼ τὴν ἔκανα.

Οὔτε ἡ φωτιά, οὔτε καὶ ἡ στάχτη
—ὄχι, τίποτα δὲν τὸν ἐνδιέφερε...

Ἡ φωτιά ἀπλωνόταν ὅλο καὶ μακρύτερα. Ὁ ἄν-
τρας προχώρησε ὡς τὸ μέρος ὅπου εἶχε πρωταρχί-
σει ἡ φωτιά καὶ κοιτώντας κατὰ γῆς ρώτησε:
—Τί εἶν' αὐτό;
—Στάχτη.

Μάζεψε μιὰ χουφτιὰ, τὴν κοίταξε μιὰ στιγμὴ,
ἄλλαξε ὅμως ἰδέα καὶ τὴν πέταξε. Ὅτε ῥωτῶ ἔφυ-
γε...

«Ὀχι, τίποτα δὲν τὸν ἐνδιέφερε!»
Ἐμένα ὅμως μ' ἐνδιέφερε. Ἡ στάχτη ἦταν
γορῖα, ἀπαλή, λεπτὴ καὶ ὥραια. Καὶ τὰ κάρβου-
να! Ὅτε ῥωτῶ!

Ξαναὐθῆκα τὰ μῆλα μου καὶ καταχάρηκα γιατί
εἶμαι νέα κ' ἔχω ἐξαιρετικὴ ὀρεξὴ. Τί ἀπογοή-
τευση ὅμως. «Ὅλα εἶχαν σκάσει κ' εἶχαν χαλάσει...
φαινομενικὰ μόνο, γιατί ὅταν τὰ δοκίμασα, τὰ
ὀρέξα πολὺ καλύτερα ἀπὸ πρὶν.

Ἡ φωτιά εἶναι ὥραια... καὶ κάτι μοῦ λέει
πὼς μιὰ μέρα θάναι ἀφελίμη...

Αὐτὸς δὲν ἔχει νιώσει ἀκόμη
φόβο καὶ δὲν μὲ καταλαβαίνει

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὸν ξαναεἶδα, μόλις μιὰ σι-
γούλα, τὴν περασμένη Δευτέρα, τὸ δειλινό. Ἦλ-
πα πὼς θὰ μ' ἐπαινοῦσε γιὰ τὴν προσπάθειά μου
νὰ καλυτερέψω τὸν κῆπο, γιατί εἶχα ἐργασθῇ
σκληρὰ καὶ μὲ τὴν ψυχὴ μου... Δὲν ἦταν ὅμως
εὐχαριστήσιμος καὶ μὲ ἄφησε γρήγορα κ' ἔφυγε...
Ἦταν θυμωμένος καὶ γιὰ μιὰ ἄλλη αἰτία: Εἶχα
δοκιμάσει γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ νὰ τὸν πείσω νὰ
μὴν πᾶν στοὺς καταρράκτες... Τόκανα γιατί ἡ
φωτιά μου εἶχε φανερώσει ἓνα αἰσθημα ἐντελὲς
καινούργιο καὶ ἔξωχο ἀπὸ τὴν ἀγάπην, τὸν πόνο
καὶ τὰ ἄλλα αἰσθηματα πού ἔχω δοκιμάσει ὡς
τώρα: τὸ αἰσθημα τοῦ φ ὁ ὅ ο υ. Καὶ εἶναι φορικτό!
Θὰ προτιμοῦσα νὰ μὴν τὸ εἶχα ἀνακαλύψει ποτέ!
Μὲ γεμίσει σκοτάδι ὀρισμένες φορὲς, μὲ κατα-
στρέφει τὴν ἐπιθυμίαν μου, μὲ κάνει νὰ τρέμω, νὰ
ριγῶ, ν' ἀνατριχιάζω... Κι ὅμως, δὲν μπόρεσα νὰ
τὸν πείσω, γιατί αὐτὸς δὲν ἔχει ἀκόμα αἰσθάνῃ
φόβο καὶ δὲν μὲ καταλαβαίνει.

Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη καὶ σήμερα! Ὅλος
αὐτὸς ὁ καιρὸς χωρὶς καὶ τὸν δῶ! Εἶναι ἀτέλειω-
τος ὅταν εἶσαι μόνη καὶ ὅμως πάλι εἶναι προτιμώ-
τερο νὰ μένης μονάχη, παρὰ νὰ σὲ κακοδέχονται!..

Γύρισα σχεδὸν ὅλο τὸν κόσμο
—εἶμαι ἡ πρώτη ταξιδιώτισσα

Μοῦ χ ρ ε ι ᾶ ῥ ε τ α ι κοινωνία. Εἶμαι κατω-
μένη γι' αὐτὸ (νομίζω) κ' εἶμαι ἔπισσα φίλους
ἀνάμεσα στὰ ζῶα. Εἶναι τρισκαριτωμένα, ἔχουν
ἐξαιρετικὴ διαθεσίμη καὶ τέλεια ἀξιογάτητος τρο-
πὸς. Ποτὲ δὲν εἶναι κακά, δὲ σοῦ δείχνουν ποτὲ
πὼς τὰ ἐνοχλεῖς. Χαμογελοῦν καὶ κουνοῦν τὴν

οὐρά τους —ὅταν ἔχουν— κ' εἶναι πάντα ἔτοιμα
γιὰ ὅλα τὰ τρεχάλητά καὶ ὅλες τὶς ἐκδρομὲς πού
θὰ τοὺς προτείνης. Περάσαμε ἐξαιρετικὲς ὥρες μα-
ζί ὅλες αὐτὲς τὶς μέρες καὶ ποτὲ μου δὲν ἐπληξα,
οὔτε στιγμὴ, καὶ οὔτε αἰσθάνθηκα μόνη. Μόνη!
Ὅχι, ἀσφαλῶς ὄχι! Πάντα ὀρεγόμην ὀλόγυρὰ μου
ἐν ἁναγρήνῃ τοῦ πλῆθους ἀπὸ πλάσματα, σκέπαζαν
μιὰν ἀπέραντη ἔκτασιν, καὶ ὅταν στεκόμην ἀπάνω
σ' ἓνα ὄρεο ἀνάμεσά τους καὶ κοιτοῦσα τὴν ἀ-
πέραντη πεδιάδα σκεπασμένη ὅλη ἀπὸ πιστωτές,
χιλιόχρωμες γοῖνες... ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος κυμά-
τιζε σὰ θάλασσα. Ὅτε ῥωτῶ, πᾶν ἀπ' αὐτὴ τὴ
θάλασσα ὑψόνονταν, σὰν ἄξαινες καταγίδες,
σμάρια πουλιὰ, ξεποῦσαν σὰν κυκλῶνες μυριάδες
φερὰ πὺν στροβιλιζόνταν· καὶ ὅταν ὁ ἥλιος στρα-
φικοκοποῖσε πᾶν σ' ὅλα αὐτὰ τὰ ριγῆλα χρώμα-
τα, γίνονταν μιὰ τέπια φωτοβολή, πὺν ἔκλεινα τὰ
μάτια μου ἀπὸ τὸ θάμπος...

Εἶμαι ἡ πρώτη ταξιδιώτισσα καὶ ἡ μόνη.
Κάναμε μακρινὲς ἐκδρομὲς καὶ γύρισα ἓνα
μεγάλο μέρος τοῦ κόσμου, σχεδὸν ὅλον, νομίζω.
Ὅταν ταξιδεύουμε, εἶναι ἓνα ἐπιβλητικὸ θέαμα.
Ποτὲ μου δὲν ἔχω δεῖ κάτι παρόμοιο. Γιὰ νὰ
ταξιδέψω ἄνετα ἀνεβαίνω πᾶν σὲ μιὰ τίγρη ἢ
σὲ μιὰ λεοπαρδαλὴ γιατί ἔχουν γοῖνα ἀπαλή κ'
ἡ ῥάχη τους φαίνεται καμωμένη στὰ μέτρα μου...
Κ' ὅτε ῥωτῶ, πᾶν ἀπὸ τὴν ῥάχη μου... Παρ' ὅλο αὐ-
τά, γιὰ τὶς μακρινὲς ἀποστάσεις, ἢ γιὰ ν' ἀπο-
λαύσω τὸ τοπίο, ἀνεβαίνω στὸν ἐλέφαντα. Γιὰ νὰ
σκαρφαλώσω στὴ ῥάχη του μὲ σηκώνει μὲ τὴν
προδοσιακά του, μπορῶ ὅμως νὰ κατεβῶ μοναχὴ
μου. Ὅταν θέλουμε νὰ σταματήσουμε, ὁ ἐλέφαντας
κάθεται κ' ἐγὼ γλιστρῶ κάτω ἀπ' τὴ ῥάχη του.

Τὰ ζῶα, καὶ προπαντὸς τὰ πουλιὰ, ζοῦν σὰν
καλοὶ φίλοι ἀναμεταξύ τους καὶ ποτὲ δὲν μαλόν-
ουν. Μιλοῦν ὅλο καὶ ἀπευθύνονται σὲ μένα, ὅμως
ἡ γλώσσα τους πρέπει νὰ εἶναι φερμένη ἀπὸ ἀ-
γνωστες χώρες γιατί δὲν καταφέρνω νὰ καταλά-
βω οὔτε λέξη ἀπ' ὅτι λένε. Παρ' ὅλο αὐτά, ἐκεῖ-
να καὶ κυρίως ὁ σκύλος καὶ ὁ ἐλέφαντας καταλα-
βαίνουν ὅτι τοὺς ἀπαντῶ... Αὐτὸ μὲ κάνει νὰ
ντρέπωμαι. Δείχνει πὼς εἶναι πὺν ἔξυπνα ἀπὸ μέ-
να καὶ ἀνώτερα ἀπὸ μένα. Μ' ἐνοχλεῖ πολὺ αὐτὸ
τὸ πᾶγμα, γιατί θὰ ἦθελα νὰ εἶμαι ἐγὼ τὸ κυ-
ριότερο Πείραμα τοῦ κόσμου... Ἀλλὰ θὰ εἶμαι!

Προτιμώτερο κ' ἀναζητῶς χωρὶς
νὰ θρίσκης... παρὰ νὰ θρίσκης!

Ἐχω μάθει πολλὰ πράγματα κ' εἶμαι μορφο-
μένη τώρα... πόσο λίγο ἤμουν ὅμως στὴν ἀρχή!
Ἦμουν ἐντελὲς ἀσπίς. Ἔτσι, ντροπίζομαι πολὺ
γιὰ τὸ μεγάλο διαστημα πὺν δὲν ἤμουν ἀρετὰ ἐπι-
δέξια, ὡς πὺν θὰ ὀρεγόμην ἀπὸ τὴν ἀγάπην πὺν
τὸ νερὸ ξαναγεβαίνει πρὸς τὸ μέρος ἀπ' ὅπου ἔ-
κινᾶ... τώρα ὅμως δὲ μ' ἀπασχολεῖ πᾶν. Ἐκᾶν
παρητηρήσεις καὶ παρατηρήσεις, ὡς πὺν καταλά-
βω τὸ νερὸ δὲν ξαναγεβαίνει ποτὲ ὅταν εἶναι μέ-
ρα. Ἐρῶ πὺν αὐτὸ γίνεται τὴ νύχτα γιατί τὸ
ποταμὶ ποτὲ δὲ στεγνώνει, ἐνῶ, φυσικά, θὰ στε-
γναινε ἂν τὸ νερὸ δὲν ξαναγεβαίνει πᾶν τὴ νύχτα.
Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ γνωρίσης τὰ πρά-
γματα εἶναι νὰ τα παρατηρήσης... Ἀντίθετα, ἂν θα-
σίσσαι σὲ ὑποθέσεις καὶ συμπεράσματα, δὲν κα-
τορθώνεις ποτὲ νὰ εἶσαι πραγματικὰ πληροφορη-
μένης.

Ὅσες ὑποθέσεις καὶ ἂν κάνης καὶ ὅσα καὶ ἂν θγά-
λεις συμπεράσματα, ἀνίσχουν πράγματα πὺν δὲν
μπορεῖς νὰ τα μαντεύης. Ὅχι, χροιάζεται ὑπομ-
νη καὶ παρατήρησις, ὡς πὺν ν' ἀνακαλύψης ἐκεῖνο
πὺν ζητᾶς. Κ' εἶναι θαυμάσια ἔτσι. Αὐτὸ κάνει
τὸν κόσμο πολὺ ἐνδιαιφέροντα. Ἀν δὲν ὑπῆρχε

κανένα πρόβλημα γιὰ νὰ λύσουμε, ἡ ζωὴ θὰ ἦταν
φρικτὰ μονότονη. Ἀκόμα εἶναι ἐνδιαιφέρον (καὶ
περισσότερο ἴσως) νὰ ἐξακολουθῇς ν' ἀναζητᾶς
χωρὶς νὰ θρίσκης, παρὰ ν' ἀναζητᾶς καὶ νὰ θρί-
σκης. Αὐτὸ τὸ αἶνιγμα, τῆς ὥρας πὺν ξαναγεβαίνει
τὸ νερὸ, ἦταν ἓνας θησαυρὸς γιὰ μένα, ὡς τὴ
στιγμὴ πὺν τὸ κατάλαβα... Ἀπὸ τότε κάθε ἐνδιαι-
φέρον μου ἔπαψε κ' ἔχω τὴν ἐντύπωση πὺν κάτι
ἔχασα.

Μὲ τὴν παρατήρησιν ἀπέκτησα τὴ θεβαιότητα
πὺν τὸ ξύλο ἐπιπλέει, ὅπως καὶ τὰ πεσμένα φύλ-
λα, τὰ φτερά καὶ πολλὰ ἄλλα ἀντικείμενα, ὅλα ὅσα
εἶναι ξερά. Ἔτσι, συγκρίνοντας, θρίσκει κανεὶς
εὐκόλα πὺν, ὅπως ὀρέχεται, καὶ ὁ ὀρέχεται ἐπιπλέει...
Πρέπει νὰ περιοριστῶ σ' αὐτὸ γιατί, γιὰ τὴν ὥ-
ρα, δὲν ἔχω κανένα τρόπο νὰ τὸ ἀποδείξω... Ἀν
ὅμως ποτὲ θρῶ αὐτὸν τὸν τρόπο, τὸ ἐνδιαιφέρον
μου θὰ ξαναγεννηθῇ ἀμέσως...

Στὸ δάδος, ὅλα αὐτά, μοῦ γεννοῦν θλίψη.
Γρήγορα, ὅταν θὰ ἔχω ἀνακαλύψει τὰ πάντα, δὲ
θᾶχω πᾶν ἐνδιαιφέρον γιὰ τίποτα... καὶ μ' ἀρέ-
σει πολὺ αὐτὸς ὁ ἐρεθισμὸς πὺν μὲ κατέχει ὅταν
σκέπτομαι νὰ φωτίσω ἓνα μυστήριον! Ἀπὸψε τὴ
νύχτα δὲν κοιμήθηκα μ' αὐτὴ τὴ συλλογὴ.

Στὴν ἀρχὴ δὲ μοιροῦσα νὰ καταλάβω γιατί
δημιουργήθηκα, τώρα ὅμως σκέφτομαι πὺν φτιά-
χτηκα γιὰ ν' ἀνακαλύψω ἀπὸ μόνη μου τὰ μυστι-
κά αὐτοῦ τοῦ ἀπέραντου καὶ θαυμάσιου Σμπαντος
καὶ γιὰ νὰ εὐχαριστῶ γι' αὐτὸ τὸν Δημιουργό.
Πιστεύω πὺν ἔχω ἀκόμα πολλὰ πράγματα νὰ μά-
θω, καὶ τὸ ἐλπίζω. Ἀν περιορίζωμαι στὰ λίγα
καὶ δὲν πολυιδιάζομαι, ὑπολογίζω πὺν θᾶχω ἀκό-
μα ἀρκετὰ ἐνδιαιφέροντα γιὰ μερικὲς ἐβδομάδες.
Τὸ εὐχομαι φλογερά.

Τ' ἀστέρια θὰ σωθοῦν κάποτε
— ὅλο λυώνουν καὶ πέφτουν...

Ὅταν πετῶ ἓνα πούπουλο, ἀνεβαίνει καὶ τα-
ξιδεύει στὸν ἀέρα, ὡς πὺν χάνεται. Ὅταν πετῶ
ἓνα σδῶλο χόμα δὲ γίνεται τὸ ἴδιο, ἀλλὰ ξανα-
πέφτει. Δοκίμασα χίλιες φορὲς: πάντα τὸ ἴδιο
σημαίνει. Γιατί αὐτό; Φυσικά, ὁ σδῶλος τὸ χόμα
δὲν ξαναπέφτει, μὰ ὅλα γίνονται σὰ νὰ ξαναπε-
φτῇ... πρέπει νὰ εἶναι ὅπτις ἀπάτη... Θέλω νὰ
πῶ πὺν, ὅπως ὀρέχεται, ἓνα ἀπὸ τὰ δύο φαινόμενα
πρέπει νὰ ἐξηγητῇ μὲ ὁπτική ἀπάτη: Εἶναι ἀπάτη
τὸ πείσμο τοῦ χῶματος, ἡ μήτρας τὸ πέταγμα τοῦ
φτεροῦ; Μποροῦμε νὰ διαλέξουμε.

Οἱ παρατηρήσεις μὲ ὠδήγησαν στὴν πρόβλε-
ψιν πὺν τ' ἀστέρια δὲν θὰ διαρκέσουν πολὺ. Εἶ-
χα δεῖ μερικὰ νὰ λυώνουν καὶ νὰ πέφτουν ἀπ'
τὸν οὐρανὸν. Ἀν αὐτὸ συμβαίνει μὲ μερικά, μπορεῖ
νὰ συμβῇ μὲ ὅλα. Ἡ δυστυχία αὐτὴ θὰ ἐρθῇ...
Τὸ ξέρω. Κάθομαι κάθε βράδυ καὶ τὰ κοιτῶ ὅσο
μπορῶ νὰ μείνω ξυπνή. Θέλω νὰ χαράξω μέσα
μου τὴν εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ ἀστεροσκοπεῖο τοῦ κάμπον
τόσο βαθειά, ὡς πὺν μετὰ τὴν ἐξαφάνισή του, νὰ
μπορῶ νὰ ξανατοποθετῶ ὅπως θέλω στὸν μαῦρο
οὐρανὸν αὐτὸ τὰ ἀμέτρητα κ' ἐξίσια λαμπερά
λαουλόδια... πὺν θὰ διαλασάζονται μέσα ἀπ' τὸ
πέπλο τῶν σκοτεινῶν μου.

Τώρα πὺν πέσαμε στὴ γῆ, ὁ κῆπος
μοῦ φαίνεται πᾶν ὡς ἓνα ὄνειρο...

Ὅταν κοιτῶ πᾶν, ὁ κῆπος μοῦ φαίνεται σὰν
ὄνειρο. Ἦταν ὥραιος, ἐκπληκτικὸς ὥραιος, θαν-
μαστὰ ὥραιος... Τώρα τὸν ἔχασα καὶ ποτὲ πᾶ
δὲν θὰ τὸν ξαναδῶ.

Ἐχασα τὸν κῆπο, ὅμως ὀρέξα κ' εἶναι ὡς πὺν
εἶμαι εὐτυχισμένη. Μ' ἀγαπᾶ μ' ὅλη του τὴ δύ-
ναμη κ' ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ μ' ὅλη τὴ φλόγα τῆς
θερμῆς ἰδιοσυγκρασίας μου... Κι αὐτὸ ἀρκεῖται,
πατεύω, στὴ νεότητά μου καὶ στὸ φύλο μου.

Ὅταν ἀναρωτιέμαι γιατί τὸν ἀγαπῶ, δὲ θρί-
σκῶ ἐξηγήσῃ, μὰ δὲν ἔχει καμμία σημασία πὺν
δὲν τὸ ξέρω. Ὅπως πὺν αὐτὸ τὸ εἶδος ἀγάπης
δὲν ἀνῆκε στὴν κατηγορίαν τῶν πραγμάτων πὺν
μετροῦνται καὶ πὺν μορφοῦνται καὶ νὰ στοιχα-
στῇ... Δὲν ξέρω, καὶ νομίζω πὺν ἔτσι εἶναι. Ἀ-
γαπῶ ὅριστα ὅριστα πούκα γιὰ τὸ τραγοῦδι τους, ὅμως
δὲν ἀγαπῶ τὸν Ἀδάμ ἐξ αἰτίας τῶν τραγοῦδι-
ων, ὄχι δὲν εἶναι αὐτό. Ἀντίθετα ὅσο περισσότερο
τραγοῦδι τόσο λιγότερο μὲ δέλνει. Τὸν ζητῶ νὰ
τραγοῦδι γιὰτί θάθελα ν' ἀγαπῶ κάθε τι πὺν
τὸν ἐνδιαιφέρει. Εἶμαι δέδωκε πὺν δὲν κατορ-
θώσω: στὴν ἀρχὴ δὲ μποροῦσα νὰ ἀποφῶ καὶ τὸν
ἀκούω καὶ τώρα μπορῶ...

Δὲν τὸν ἀγαπῶ γιὰ τὴν χάρη του
ἢ γιὰ τοὺς καλούς του τρόπους

Δὲν τὸν ἀγαπῶ γιὰ τὴν ἐξυπνάδα του, ὄχι δὲν
εἶναι αὐτό. Δὲν μπορεῖ νὰ τὸν κατακρίνῃ κανεὶς
γιὰ τὴν ἀντιλήψιν του, γιατί δὲ φτιάχτηκε ἄνεμος
του, καὶ αὐτὸ φτάνει. Ἀσφαλῶς, κάποιος σοφὸς
λόγος ὑπάρχει πὺν ἔγινε ἔτσι. Μὲ τὸν καιρὸ θ'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Τὸ μεσημέρι σταμάτησα κάθε δουλειὰ καὶ ξεκου-
ράστηκα διασκεδάζοντας νὰ τρέχω ἐδῶ κ' ἐκεῖ
μὲ τίς μέλισσες καὶ τίς πεταλούδες. Ἀναγάλ-
ιασα μ' ὅλα αὐτὰ τὰ λαμπερά πλάσματα, πὺν
παίρνουν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ χαμόγελο τοῦ Θεοῦ
καὶ τὸ φυλᾶνε κλεισμένο στοὺς κἀλινέ τους... Μά-
ζεψα λουλούδια κ' ἔτριψα στεφάνια καὶ γιρλάν-
τες καὶ στολιστήκα μ' αὐτὰ γιὰ νὰ πάω νὰ παίξω
τὸ συννηθισμένο μου γέμια. Ἐφαγα μῆλα —φ-
υσικά— κ' ὅτε ῥωτῶ πῆγα καὶ κάθησα στὴ σιά...
Τὸν πᾶθησα καὶ τὸν περιμένα... Ὅμως δὲν ἦρθε.

Δὲν ἔχει σημασία. Ἀσφαλῶς δὲν θὰ τοῦκανα
ἐντύπωση. Δὲ νοιάζεται γιὰ τὰ λουλούδια καὶ τὰ
λῆει ἀνοησίες. Δὲν ἔχει νὰ τὰ ξεχωρίσῃ τὸ ἓνα
ἀπὸ τ' ἄλλο καὶ καμμεῖται γι' αὐτὸ. Δὲ νοιάζεται
γιὰ μένα, δὲ νοιάζεται γιὰ τὰ λουλούδια, δὲ νοιά-
ζεται γιὰ τὸ χῶμα τ' οὐρανοῦ, τὸ δειλινό. Νοι-
άζεται μῆπως καὶ γιὰ τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ χτί-
σῃ καλύβες μὲ κορμούς δέντρων γιὰ νὰ προσφυλά-
χῃ ἀπ' τὴν καλὴ, καθαρή βροχὴ, νὰ σπᾶσῃ τὰ
πετόνια μὲ τίς πέτρες, νὰ ξερογιάξῃ τὰ σταφύλια
καὶ νὰ ζουλιᾷ τοὺς καρπούς γιὰ νὰ δῇ ἂν ὀρ-
μήσαν;

Ἔβαλα ἓνα κομμάτι ξερὸ ξύλο κατὰ γῆς καὶ
προσπάθησα ν' ἀνοίξω σ' αὐτὸ μιὰ τρύπα μ' ἓνα
ἄλλο, μυτερό, γιὰ νὰ παγαματοποιῶ μιὰ ἰδέα
πὺν εἶχα... ἀλλὰ τρώμαξα φοβερά. Βγήκε μιὰ διά-
φανη καὶ ἀνάλαφρη γαλάζια γλώσσα καὶ ἀνέβηκε
πᾶν ἀπ' τὴν τρύπα. Τὰ παρήτησα ὅλα καὶ τόθα-
λα στὰ πόδια. Νόμισα πὺν ἦταν κάποιο πνεῦμα
καὶ πῆρα τόσο φόβο! Ὅτε ῥωτῶ ἀπὸ μιὰ στιγμὴ,
κοίταξα πίσω μου... Δὲ μὲ κυνηγοῦσε. Ἀκούμνησα
λαχανιασμένη σ' ἓνα ὄρεο, γιὰ ν' ἀνασάνω καὶ
νὰ πᾶν νὰ τρέμω... Γύρισα πίσω μὲ προσφύλαξιν,
ἔτοιμη νὰ ξαναφύγω ἂν μοῦ τύχαινε κάτι.

Ἦταν λίγη, λεπτὴ ρόδινη σκόνη
—τὴν ὠνόμασα, λοιπὸν, «φωτιά»

Ὅταν πλησίασα, προσφύλαχτηκα πίσω ἀπὸ μιὰ
τριανταφυλλία καὶ ξεμάκρυνα τὰ κλαδιά της γιὰ
νὰ ἐξετάσω καλύτερα τὴν κατάστασιν... Θάθελα
νὰ μ' ἔβλεπε τότε ὁ ἄντρας; Ἦταν τόσο χαριτωμέ-
νῃ ἡ πόσα μου!... Τὸ πνεῦμα εἶχε φύγει! Πῆγα
κοιτᾶ κ' εἶδα πὺν μέσα στὴν τρύπα ἦταν λίγη λε-
πτὴ ρόδινη σκόνη. Ἔβαλα τὸ δάχτυλό... φώναξα

ΑΣΤΕΡΙΑ ΠΟΥ *ΔΕΝ* ΕΧΟΥΝ *ΗΛΙΚΙΑ*

Μωέλλν Νταϊβις ή ό θρίαμβος της δεηήσεως

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΚΡΥΨΗ ΟΤΙ ΓΕΡΝΑΕΙ
ΑΛΛ' ΑΠ' ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΛΕΙ ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.
ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΠΟΤΕ ΝΑ «ΤΑ ΠΑΙΖΗ ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΑ»

Η Μπέττυ Νταϊβις ανήκει στους ελάχιστους εκείνους ηθοποιούς, που είναι μεγαλύτεροι από τα έργα που έπαιξαν. Οι φίλοι της δόνης εξακολουθούν να θεωρούν την παρουσία της σ' ένα ρόλο σαν πιστοποιητικό κάποιας ποιότητας της ταινίας. Έκανε πάντα την έκλογη των ρόλων της με τόσο προσοχή ώστε κατάρωσε να καθιερώσει την παρουσία της σαν φίσμα.

Καθώς περνούν τα χρόνια —ή Μπέττυ Νταϊβις είναι πια σαρανταενέα χρονών— διαλέγει πάντα το ρόλο που ταίριαζει στην ηλικία της. Δέχθηκε με μεγάλη προθυμία να παραχωρήσει σε άλληνη τη θέση της πρωταγωνίστριας, και να κρατήσει για τον εαυτό της ένα ρόλο καρατερίστας, τον οποίο όμως ανέβασε στην πρώτη γραμμή με την ποιότητα του παιξίματός της.

ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΓΕΡΝΑΗ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ...

Αυτό είναι ακριβώς το μυστικό που κατέχει η Μπέττυ Νταϊβις. Ξέρει να γερνάει χαριτωμένα. Μολονότι είναι αρκετά νεότερη από κάμποσες σύγχρονές της που εξακολουθούν να κατέχουν τον τίτλο της «γόησσας», αρνείται να υποβληθεί σε δίαιτα για να παρουσιάσει μια κομψή γραμμή, ή να κοιμηθεί χωρίς, με «χτισμένο» το πρόσωπο κάτω από τις αλοιφές, για να διατηρήσει τη φρεσκάδα του, δεν προσπαθεί καθόλου να συγκρατήσει τα γέλια της, όταν θέλει να γελάσει, επειδή φαίνονται οι ρυτίδες.

Μιά έγκλειση δασεομελετίδος στη γνάθο, κράτησε την Μπέττυ Νταϊβις μακριά από το στούντιο επί τρία χρόνια. Άλλά παρά την μακρά απουσία της, όταν ξαναγύρισε στο Χόλλυγουντ το 1954 για να παίξει την Βασίλισσα Έλισάβετ μαζί με τον Ρίτσαρντ Τόντ, ο μισθός της έ-

φθασε στον αστρονομικό αριθμό των 35.000 δολλ. την εβδομάδα. Από τότε γυρίζει μία ταινία το χρόνο, και οι αμοιβές της είναι ανάλογες.

Η ΘΕΛΗΣΗ ΝΙΚΑΕΙ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δηλ ή σταδιοδρομία της Μπέττυ Νταϊβις στην όθνη αποτελεί τό θρίαμβο της θελήσεως. Δεν είναι εύκολο στον καθένα να καταλάβει τί άγώνας κρύβεται κάτω από την τελική επικράτησή της. Όταν προσπαθούσε να εξασφαλίσει ένα ρολάκο σε μία ταινία, δ-λοι την απειθάρρυναν γιατί εύρισκαν ότι τό παιξισμό της δεν παρουσίαζε κανένα ενδιαφέρον. Την έδιωξαν και από ένα θέατρο γιατί «δεν έβλεπαν προκοπή σ' αυτό τό άχαρο πλάσμα», και τέλος, όταν κατάρθωσε να φθάσει μία μικρή δοκιμαστική ταινία της ως τον Σάμ Γκόντφριντ, ο μεγάλος παραγωγός σηκώθηκε έξω φρενών φωνάζοντας «γιατί με χασομεράτε για να βλέπω αηδίες».

Η Μπέττυ ήξερε πως δεν ήταν όμορφη, αλλά και οι δυσκολίες δεν την απειθάρρυναν, γιατί πίστευε στο ταλέντο και στην εύφύια της. Προσπαθούσε να βρή τό ρόλο που θα ταίριαζε στα προσόντά της και θα την άναδεικνυε.

«Είχα τύχη, αλλά και σκυλήσια έπιμονή» θυμάται με νοσταλγία εκείνες τις ήρωικές μέρες ή σημερινή μεγάλη στάρ.

Τέλος ή εύκαιρία που κυνηγούσε επί τόσα χρόνια της παρουσιάστηκε στην ταινία «Ο άνθρωπος που παρίστανε τον Θεό» τό 1932, με τον Τζωρτζ Άρλιν. Άπό δώ και μπρός ή άνοδος της ήταν γρήγορη και επιβλητική. Ός τό 1938 είχε κερδίσει δύο Όσκαρ και έννέα έπαινους, ρεκόρ πρωτοφανές για όποιαδήποτε άλλη όμότηχό της στο Χόλλυγουντ.

Άπό τη στιγμή που έπεβλήθη ή Μπέττυ Νταϊβις έφήρμωσε μία τακτική άπέναντι στους παραγωγούς που της εξασφάλιζε τους καλύτερους όρους για τη θεμελίωση της καριέρας της. Η κυριώτερη αίτησή της από τό στούντιο ήταν να της διαθέσουν τους καλύτερους τεχνικούς για κάθε ταινία της. Έπειτα διαλέγει με προσοχή τους ρόλους της και τους συμπρωταγωνιστάς της. Και επειδή ποτέ δεν έπαψε να θυμάται ότι δεν είναι καλλονή, δεν επέτρεψε στο Χόλλυγουντ να τη μεταβάλει σε σειράνη με ώραία φορέματα και σεξ άππηλ.

— Έγρήφα πάντοτε ό έαυτός μου, λέει. Είναι άνόητο να αφήνης να μεταβάλλουν την προσωπικότητά σου σε κάτι πολύ συνθιμισμένο.

Νά, πως έξηγει ή ίδια την έπιτυχία της ή όποια επί τόσα χρόνια της εξασφαλίζει τους τεράστιους μισθούς που άναφέρουμε.

«Ο κόσμος συνηθίζει ένα πρόσωπο και ένα όνομα. Με συνήθισαν και μένα. Όταν παρουσιάζωμε στην όθνη, έβρουν τί πρόκειται να δούν. Άλλωστε έφαρμόζω πάντα κάτι που μου είπε κάποτε ό Τσάρλς Λάτον.

—Ποτέ να μη φοβάσαι να τα παίξεις όλα για όλα». Και αυτή την τόλμη την χάνει κανείς όσο περνούν τα χρόνια. Προσπαθώ, ώστόσο, να την κρατήσω. Αυτό και την πίστη στον έαυτό μου».

Σήμερα ή Μπέττυ Νταϊβις, ή όποια έχει συμπληρώσει ήδη 68 ταινίες, ζή με τον τέταρτο σύζυγό της, τον Γκάρο Μέρριλ, και τό τρία παιδιά τους, σ' ένα εύρύχωρο τρίπατο σπίτι, στο Κέηπ Έλίζαμπεθ, στο Μάϊν.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

άναπτυχθή, πιστεύω, όχι όμως άπότομα. Κ' έξ άλλου, αυτό δε διάζει και τόσο... Καλός είναι έτσι που είναι.

Δεν τον άγαπώ για τη χάρη του ή για τους καλούς του τρόπους. Όχι, δεν του περισσεύει ούτε τό ένα, ούτε τό άλλο, μα είναι καλός όπως είναι, και άλλωστε κάνει προόδους.

Δεν τον άγαπώ επειδή εργάζεται, όχι δεν είναι αυτό. Πιστεύω πως σ' αυτό τον σπρώχνει μία έσωτερική δύναμη. Δεν ξέρω γιατί μου κρύβεται. Είναι ή μόνη μου έγνοια.

Για κάθε άλλο πράγμα είναι εύκαιρης και άνοιχτός μαζί μου, και είμαι βέβαιη πως δεν μου κρύβει τίποτ' άλλο. Με στενοχωρεί που έχει ένα μυστικό από μένα, μα τέλος πάντων θα προσπαθήσω να μην τό σκέφτωμαι. Δεν ρέπει να ταράξει αυτό την εύτυχία μου, που σ' όλα τ' άλλα είναι άπέραντη.

Δεν τον άγαπώ για τη μόρφωσή του, όχι δεν είναι αυτό. Μορφώθηκε μόνος του και ξέρει, πραγματικά, πολλά πράγματα που, δυστυχώς όμως, δεν είναι πάντα σωστά.

Δεν τον άγαπώ για τη φιλοφροσύνη του άπέναντί μου, όχι, ούτε αυτό είναι. Έχει κακομιλήσει για μένα, πρωτίτερα, μα δεν τον συνεζίζωμαι. Είναι ιδιότητα του φύλου του. Φυσικά, ενώ δε θάλεγα ποτέ μου κακό για κείνον, θα προτιμούσα να πέθαινα, όμως κι αυτό πρέπει να είναι ιδιότητα του δικού μου φύλου, και δεν είναι σωστό να περφηφανεύωμαι, γιατί δεν τό πήρα μόνη μου τό φύλο μου.

Μά τότε για ποίο λόγο τον άγαπώ;
Άπλά και μόνο γιατί είναι άντρας, φαντάζομαι...

‘Η άγνοια κ' ή άπειρία μου μπορεί και να με έκαναν να πλανηθώ

Στό βάθος είναι καλός και τον άγαπώ για την καλωσύνη του, μα πάλι θα τον άγαπούσα κι άν ήταν καλός. Θα τον άγαπούσα ακόμα κι άν με χτυπούσε και μ' έκανε να υποφέρω. Τό ξέρω. Θα πρέπει να είναι ιδιότητα του φύλου μου, ύποθέτω.

Είναι δυνατός και καλοφτιαγμένος. Τον άγαπώ γι' αυτό, τον θαυμάζω και είμαι περήφανη γι' αυτόν, μα θα τον άγαπούσα και χωρίς αυτά τα χαρίσματα. Άν ήταν άσχημος, θα τον άγαπούσα άν ήταν άρρωστικός, θα τον άγαπούσα, θα έργαζόμουν γι' αυτόν, θα ήμουν σκλάβο του και πράγμα του στο πλευρό του, ώσπου να πέθαινε.

Ναι, πιστεύω πως τον άγαπώ απλά και μόνο γιατί είναι δικός μου, και γιατί είναι άν τ ρ α σ. Δεν υπάρχει άλλη ατία, φαντάζομαι. Νά γιατί, όπως έλεγα και πριν, ή άγάπη αυτή είναι άπ' τα πράγματα που ούτε ζυγίζονται, ούτε μετριοιούνται... Κανείς δεν ξέρει, κανείς δεν μπορεί να έξηγήσει σε τί οφείλεται αυτό, κι ούτε χρειάζεται.

Έτσι, σκέφτομαι, όμως, στο κάτω-κάτω, δεν είμαι παρά ένα μικρό κοριτσάκι που πρώτο έξέτασε αυτά τα ζητήματα και μπορεί ή άγνοιά μου κ' ή άπειρία μου να μ' έκαναν να πλανηθώ...

**Σαράντα χρόνια έχουν περάσει.
‘Η προσευχή της Εύας —ή εύχή...**

Είναι ή προσευχή μου, είναι ή εύχή μου να μπορούσαμε να φεύγαμε μαζί άπ' αυτόν τον κόσμο. Η εύχή αυτή δεν θα σήση ποτέ από τη γή, αλλά θα βρίσκεται στην καρδιά κάθε έρωτευμένης γυναίκας ως τό τέλος των αιώνων... Και θα ήν ποίνε: Η εύχή της Εύας.

Όμως άν ένας άπ' τους δύο μας πρέπει να φύγει πρώτος, ζητώ φλογερά νάμαι έγώ, γιατί είναι δυνατός κ' είμαι άδύνατη, δεν τού είμαι άναγκαία, ενώ μου είναι άπαραίτητος... Η ζωή χωρίς αυτόν δεν θάταν ζωή... και πως θα την υπέφερα; Κι αυτή ή προσευχή είναι άβάντη και δε θα πάψη να ξαναγυρίξει στά χείλια των θυγατέρων μου, όσο θα υπάρχουν σ' αυτή τη γή. Είμαι ή πρώτη γυναίκα και θάμαι παρούσα και ζωντανή ακόμα και στην τελευταία γυναίκα.

ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Παντού όπου ήταν αυτή, ή τ α ν ό Παράδεισος!

ΑΔΑΜ

ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

(Μετ. Α. ΜΟΣ.)

ΚΑΛΛΟΝΕΣ

Τήν ώρα που οι ρεπόρτερς έπεσκέφθησαν — όχι και τόσο πρωί— τό «όμορφο ροδοπέταλο» στο πολυτελέστατο ξενοδοχείο της Συγκαιούρης όπου έχει καταλύσει ή γοητευτική Λιού-Τσι, βρίσκotan στο κρεβάτι ακόμη. Δεν την κρύβει την άμαρτία της, ή μεγαλύτερη άπόλαυσή της είναι τό πρωινό χουζούρι. Υποδέχθηκε λοιπόν τους έπισκέπτες της νεγκλιζε, φορώντας ένα «έπικίνδυνο» νυκτικό με πουά.

Η Λιού-Τσι άπάντησε στις έρωτήσεις των δημοσιογράφων με μεγάλη προθυμία. Είναι, τούς είπε, 29 έτών, γεννήθηκε στο Πεκίνο, από τό όποιο έφυγε πριν τό καταλάβουν οι κομμουνιστάι. Μέσω Σαγκάης και Τσούνγκ-Κίνγκ κατέληξε στο Χόνγκ-Κόνγκ, όπου και άρχισε τη σταδιοδρομία της. Είκοσι ταινίες έχει μέχρι σήμερα στο ενεργητικό της, και κάθε πρωί ή γυμναστική της συνίσταται σε είκοσι άσκήσεις, μία για κάθε ταινία της. Προθυμότατη ή Λιού-Τσι πετάχτηκε άπό τό κρεβάτι της και τούς έδειξε. Έπειτα χάθηκε μέσα στο λουτρό της και σε λίγο εμφανίστηκε χωρίς τό νυκτικό της, τυλιγμένη με μία κίτρινη πετσέτα.

Γιατί πέσατε σε συλλογή; τούς ρώτησε άδάς ή Λιού.

—Χμ! Μερικές έρωτήσεις ακόμη... δεν τέλειωσε ή συνέντευξη.

—Ο-κέυ, άποκρίθηκε άμερικανικάτα ή Μονρόε της Φορμόζας.

—Και ό έρωτας; την ρώτησαν κάπως άδικα-άκριτα.

—Α, οι άντρες, άναστέναξε ή Λιού. Μ' άρέσουν όλοι οι άντρες, αλλά κανείς ιδιαίτερος. Έπειτα, αφού ξαναγύρισε, φυσικά, στο κρεβάτι της, πήρε τό λιτό πρόγευμά της και σε λίγο σηκώθηκε πάλι. Χάθηκε για δεύτερη φορά μέσα στο λουτρό της και παρουσιάστηκε με μία πρωινή ρόμπα.

—Μου πάει; τούς ρώτησε κάνοντας μία χαριτωμένη στροφή. «Τρελλάινωμαι για τούς δρασ-λιάνικους χορούς», συμπλήρωσε δείχνοντάς τους τα δήματα. «Και για τα τραγούδια τους. Τραγουδάω κιόλας».

Πάλι ή πρόθυμη Λιού, τούς έδειξε. Συνταγή γνωστή: Οι έπίδοξες γόησσες του μεγάλου κοινού δεν πρέπει να ντρέπονται ή να φοβούνται τούς δημοσιογράφους. ■ ■ ■

Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΡΟΔΟΠΕΤΑΛΟ χαιρετά τη νέα ήμέρα και τούς έπισκέπτες που την ζυηήσαν.

Η ΛΙΟΥ-ΤΣΙ ΑΓΑΠΑ ΤΟ ΧΟΥΖΟΥΡΙ. Η ΠΡΩΙΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ... ΜΕΣΗΜΕΡΙ

(Φωτ. Camera Press)

**Η ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ... ΦΟΡΜΟΖΑ**

Εχει και ή Φορμόζα την Μαίριλυν Μονρόε της. Είναι ή διάσημη στάρ της κι-νεζικής όθνης Λιού-Τσι («όμορφο ροδοπέταλο» σημαίνει τ' όνομά της), που σήμερα βρίσκεται στη Σιγκαπούρη. Μέχρι στιγμής ή Λιού-Τσι έχει πάρει μέρος σε 20 ταινίες και όσοι τη γνώρισαν από κοντά δηλώνουν ότι δεν έχει τίποτε να ζηλέψη από την, παγκόσμια γνωστή, κυρία Άρθουρ Μύλλερ —γεγονός που ίσως διαπιστώσουν, άλλωστε, ώρισμένοι από τούς άναγνώστες του περιοδικού μας

Έδω κι' Εκεί

«ΚΑΛΥΨΩ» ονομάζεται ο χορός της ημέρας που λανσάρεται στο Παρίσι. Ο 'Ανρί Σαλβαντόρ, που μόλις έφθασε στη γαλλική πρωτεύουσα από τις 'Αντίλλες, κάνει την πρώτη επίδειξη του χορού που προορίζεται να παραγκωνίσει όπωςδήποτε το «Ρόκ-Εντ- Ρόλλ», άμεσα μετά την αποδίδασή του στον γαλλικό σιδηροδρομικό σταθμό του Σαιντ Λαζάρ. (Α.Δ.Ρ.)

● —ΔΕ μπορώ να υποφέρω πιά τον άντρα μου. Είναι αφάνταστα στριμμένος. Διαρκώς νευρώνω, στενοχωριέμαι! —Και γιατί δε χωρίζεις; —Περιμένω να φτάσω τα 55 κιλά και τότε δε θα τον έχω πιά ανάγκη.

● Ο ΖΑΝ Κοκτώ, είπε κάποτε μιλώντας για τον Πικασσό: «Ένα από τα μεγάλα του μυστικά είναι 'ότι τρέχει πιο γρήγορα απ' το ώραίο. Γι' αυτό τα έργα του φαίνονται τόσο άσχημα».

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Κοσμικά... Ο κόσμος είναι γεμάτος από νέες και ωραίες μάδες, που μοιάζουν συνομήλικες με τις μικρές και νόστιμες κόρες τους. Το ωραιότερο όμως ζευγάρι μαμάς-κόρης κατέπληξε, προ όλγων ημερών, το Λονδίνο. Γοητευτική, μελαχρινή ή δεσποινίς Σόνια Ρήξ παντρεύτηκε τον κ. 'Ερ. Κλάϊβ, σε μία ωραιότατη τελετή, όπου έλαμψε η όμορφη της ολόξανθης μαμάς της, της κ. Νάντια Ρήξ... Η Καί ελλα, δ ι ε θ ν η... Παντρεύεται η Ρίτα Χαίηγουορθ, για πέμπτη φορά, έναν άγνωστο, ψηλό, ξανθό κ. Τζέιμς Χίλλ... Η 'Αρραβωνιάστηκε ο άσος του δολαν Στήλνλιν Μόρς με μία νεαρώτατη, 20 ετών, μελαχρινή θανμάστριά του, την Δίδα Κάθριν Μόλσον... Η Προετοιμάζεται, λένε, όριστικά ο άρραβών του νεαρού δουλκός του Κέντ με την πριγκίπισσα Βεατρίκη της 'Ολλανδίας... Η Τί π ρ ο δ ο ς !... 'Απεκαλύφθη, από την διεθνή άστυνομία, ότι κυκλοφορούσε, ως σωληνάρια, μία κρέμα, η οποία έ- χρησίμευε στο να καλύπτει, με μία ελαφρή άθέατη επιφάνεια, τα χέρια τών... λωποδυτών. Χάρη στην κάλυψη αυτή δεν αφήνουν... δακτυλικά αποτυπώματα... Η Γ ν ώ σ ε ι ς μ α λ λ ο ν ε χ ρ η σ τ ε ς... που προσφέρει καθημερινώς ή στατιστική... Στόν κόσμο υπάρχουν 290 εκατομμύρια ραδιόφωνα, εκ τών όποιών τα μισά βρίσκονται στην Βόρειο 'Αμερική, 70 εκατομμύρια στην Εύρώπη, 26 εκατομμύρια στη Σοβιετική Ρωσία... Η 'Ε π ι τ έ λ ο υ ς... Οι άνδρες στην Πορτογαλία θα μπορέσουν έφέτος, για πρώτη χρονιά, να κάνουν μπάνιο με όρντ. 'Ως τώρα, άνδρες και γυναίκες, ήταν υποχρεωμένοι, απ' την άστυνομία, να φορούν κοστούμι δλόκληρο (για τις γυναίκες... ίσχυει ακόμη ή απαγόρευση)... Η Πανάρχαιες συμ- β ο υ λ έ ς... Μια 'Αμερικανίδα απέκλυσε ότι τίποτε δεν είναι πιο χρήσιμο για την όμορφη, παρά το μέλι. «Να τρώτε μέλι, να πίνετε μέλι και να βάζετε και μέλι στο πρόσωπό σας». Αυτό οι ντόπιες κυρίες το γνωρίζουν προ χιλιάδων ετών... Η Σ τ α γ ό ν ε ς σ ο φ ί α ς.. Κανένας άνδρας δεν έχει αρκετή μνήμη για να είναι τέλειος ψεύ- της... Κ α ι ε λ λ η μ ί α: Αυτά που μάς λείπουν είναι τα καλά παραδείγματα και όχι ή καλή κριτική. — 'Αβραάμ Λίνκολν.

444

● ΜΙΑ φιλόδοξη κυρία επισκέπτεται μία φτωχή γυναίκολλα που την έχει εγκαταλείψει ο άντρας της και ζη σε μεγάλη δυστυχία. Σε μία γωνία της τρώγλης βλέπει μερικά παιδιά να παίζουν, το μικρότερο κάπου δύο χρονών. —Μά, δε μου λές, άπορεί ή κυρία, ποιός είναι ο πατέρας όλων αυτών τών παιδιών; —Ποιός άλλος; 'Ο άντρας μου, φυσικά.

—Μά το μικρότερο δε φαίνεται πάνω από δύο χρονών κ' έσύ μου είπες πως πήνε πέντε χρόνια από τότε που σε παράτησε ο άντρας σου. —'Α, ναι, αυτή είναι ή αλήθεια, κυρία. Μόνο που ξαναγυρίζει κάπου- κάπου για... να μου ζητήσει συγγνώμη!

● ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ, ο επιδάτης ενός αεροπλάνου κάθεται στη θέση του και κοιτάζει απ' το παράθυρο. Σαφινικά, βλέπει έναν άλεξιπταίστη να κατεβαίνει προς τη γη φωνάζοντας:

—Δε θα πηδήσετε κ' εσείς; —'Όχι, λέει ο επιδάτης. Είμαι πολύ καλά εδώ που κάθουμαι. —'Όπως θέλετε, ούρλιάζει ο άλεξιπταίστης, νάχετε όμως υπ' όψη σας πως είμαι ο πιλότος του αεροπλάνου σας!

● —ΕΙΝΑΙ αλήθεια πως ή γυναίκα σου τσόκασε με τόν σωφέρ σου; —Να σου πώ, αλήθεια είναι, αλλά δε με μέλλει. Είχα αποφασίσει όπως-όποτε ν' απολύσω τόν σωφέρ μου.

■ ■ ΟΙ ΙΝΔΟΙ του Μεξικού χρησιμοποίησαν φίλτρα για τσιγάρα πριν από όκτώ χιλιάδες χρόνια. Διεπιστώθη ότι οι πρόδοι αυτοί καπνιστάι, αντί να στρίβουν το τσιγάρο τους μέσα σε χαρτί, έστρίβαν ένα ξηρό φύλλο, στη μία άκρη του οποίου έβαζαν καπνό και γέμιζαν την άλλη με μπαμπάκι.

■ ■ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ Πάττερσον, απ' τη Φιλαδέλφεια, υποχρεώθηκε να μάθει απ' έξω 1.500 στίχους από το έργο «Ρωμαίος και 'Ιουλιέττα» του Σαίξπηρ για να μπορέσει να παντρευτεί. 'Η μνηστή του είναι δασκάλα και έδωσε ως όρο για την τέλεση του γάμου την εκπλήρωση αυτής της επιθυμίας της.

■ ■ ΜΙΑ 'Αμερικανίδα που έγκατε- λείφθη απ' τόν μνηστήρα της έζητη- σε από το δικαστήριο αποζημίωση για τα 400.000 φίλια που τού είχε δώσει κατά το διάστημα της μνηστείας της. Το δικαστήριο δέχθηκε την αίτηση της και καθόρισε για το κάθε φίλι χρη- ματική αποζημίωση ενός σέντς!

■ ■ ΝΕΟ εξάρτημα ψαρκής στην 'Αμερική: Το «μουσικό» άγκιστρο που μεμείται το βουητό ενός δολοφονίου. Κακόμοιρα ψάρια!

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ αντίπαλος της Μπρι- ζιτ Μπαρντ και της Μαρτίν Κα- ρόλ, χαρακτηρίστηκε όμοφωνα ή νέα άποκάλυψη του γαλλικού κινη- ματογράφου Μυλέν Ντεμονζέ, που ή επιτυχία της στις «Μάγισσες του Σάλεμ» προκάλεσε αίσθηση τό- σο στους κριτικούς όσο και στο κοινό. Με μεγάλο ενδιαφέρον ανα- μένεται τώρα ή δεύτερη ταινία της «'Η ξερακιανή και ή όμορφη», του γνωστού έργου του 'Ανρί Βερνέιγ.

(Interpress)

ΤΙ ΛΕΝΕ:

‘Η μεγαλύτερη λύπη είναι ν' αφήσεις μία εύτυχία να σου δια- φύγη. Είναι πολύ πιο τρομερό από το να χάσης μία εύτυχία. Ροζέ Βερσέλ

‘Η εύφια είναι ασφαλώς ένα χάρισμα πολύτιμο. 'Αλλά υπάρ- χει κάτι που την αντικαθιστά άπολύτως: ή σιωπή. Ζαν Μαρσάκ

Τα ελαττώματα τών συζύγων πηγάζουν συνήθως απ' την ύ- περβολική άρετη τών γυναικών τους. ‘Υ6 Μιράντ

Οι μεγάλοι δεν είναι παρά παιδιά που ξέρουν να ψευδωνται καλύτερα. Ζακ ντε Μπουρμόν-Μπυσσά

‘Ο έρωτας είναι το φωτεινό άστρο που ανεβίζουν οι άνθρω- ποι στο δρόμο τους και ο γάμος ο σκοτεινός λάκκος στον οποίο πέφτουν. Μένκεν

Τα ελαττώματά μας μοιάζουν με τούς προβολείς τών αυτοκινή- των. Μόνο τών άλλων μάς ένο- χλούν. 'Ανώνυμο

‘Ο έξυπνος άνθρωπος θα δρι- σκότανε πολύ συχνά σε δύσκολη θέση, αν δεν υπήρχαν τόσοι πολ- λοί κουτοί. Λα Ροσφουκά

● —ΤΙ θα κάνουμε, γιατρέ μου, για να γλυτώσω απ' αυτές τις τρομερές άπνιες; —Μην ανησυχείτε, θα χτυπήσουμε την άρχική αίτια του κακού. —Συμφωνώ, γιατρέ μου, αλλά, προς Θεού, μην πειράξετε το νεογέ- νητό μας.

● Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τί έχεις να μου πής για τούς μεγάλους χημικούς του 17ου αιώνα; Ο μαθητής: Είναι όλοι νε- κροί.

● Σ' 'ΕΝΑ κοσμηματοπωλείο: —Πόσο κάνει αυτό το δαχτυ- λίδι; —Δεκαπέντε χιλιάδες. —Διάβολε! Κι αυτό το θα- χιόλι; —Διού φορές διάβολε...

● ΕΚΕΙΝΗ: 'Αγάπη μου, πως θα μπορούσες να ζήσης χωρίς μένα; 'Εκείνος: Πιό... οικονομικά.

■ ■ Η ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΙΝΑ Σάλζανο, 68 ετών, πήγαινε κάθε πρωί με το πολυ- τελέστατο αυτοκίνητο του γιού της έξω από μία έκκληνρία της Ναπολέ- ως και καθότανε εκεί όλη μέρα ζη- τσιανεύοντας. 'Η Γκιουζέππινα, ή οποία έχει ένα μεγάλο ποσό κατατεθειμένο στην Τράπεζα και μία σύνταξη αξιο- λογη, έβήγησε στο άστυνομικό τη- μέ: «Κέρδιζα τέσσερες χιλιάδες λι- ρέττες τη μέρα. Πώς μπορούσα να τις χάσω;»

■ ■ ΠΟΛΥ χαριτωμένους μαθητάς φαίνεται να έχη μία νεαρή δασκάλα σ' ένα προάστιο της Νέας 'Υόρκης. Μία μικρή μαθήτριά είχε λύσει ένα πρόβλημα στον πίνακα και είχε κάνει ένα λάθος. 'Η δασκάλα ρώτησε τόν 13ετή Μπίλλυ Χόουερ που ήταν το λάθος. 'Ατάραχος, ο Μπίλλυ έδωσε ένα αληθινό περίστροφο απ' την τσέ- πη, σημάδεψε και πυροδότησε.

—'Εκεί, αποκρίθηκε.

‘Η σφαίρα τρύπησε τόν μαυροπίνα- κα ακριβώς εκεί που ήτανε το λάθος.

■ ■ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ «άττραξιόν» για τούς σνόμπ της Ρώμης είναι το πολυ- τελέστατο νυκτερινό κέντρο «Θερμοπύ- λαι». 'Η άτμόσφαιρά του είναι άρ- χαϊκή. 'Ο «μπαίρ» υποδέχεται τούς θαμώνες ντυμένους ως Νέρων, ο μπαρ- μαν λέγεται Βουούτος. 'Όλο το προσα- πτικό είναι ντυμένο με ρωμαϊκές χλα- μύδες και το γκαρσόνι παρουσιάζει τόν λογαριασμό σε σηπέρτιους (άρ- χαία ρωμαϊκά νομίσματα). Μόνον οι θαμώνες μπορούν να είναι του 20ού αιώνα.

■ ■ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ βασιλεύς του αμιάντου, Τόμυ Μάνβιλ, κάτοικος της Νιού Ροσέλ (πολιτεία Ν. 'Υόρκης) άνήγγειλε τούς προσεχείς γάμους του με την δεκάτη σύζυγό του, την ήθο- ποίο Πάτ Γκάστον. 'Ο κ. Μάνβιλ παν- τρεύτηκε ήδη ένδεκα φορές, αλλά μό- νον με ένέα γυναίκες, γιατί χώρισε με τις δύο απ' αυτές για να τις ξα- ναπαντρευθή μετά λίγο καιρό.

■ ■ ΣΕ ΜΙΑ αυτοβιογραφία της που κυκλοφόρησε τώρα τελευταία στην 'Ι- τολία, ή Σοφία Λώρεν αποκαλύπτει ότι πέρασε τα παιδικά της χρόνια μέ- σα σε τσάη φτώχεια, που κάποια μέ- ρα ή μητέρα της, μη μπορώντας ν' άκούη τα παιδιά της να κλαίνε απ' την πείνα, αποφάσισε να ζητιανεύη στους δρόμους της Νεαπόλεως. Το 1957, τα κέρδη της Σοφίας Λώρεν έφτασαν τα όγδοντα εκατομμύρια δρα- χμές.

■ ■ ΕΝΑΣ έκδοτικός όικος του 'Α- τλάντικ Σίτυ υποσχέθηκε 300 δολλά- ρια άμοιβή στον άναγνώστη που θα κατάδωνε ν' ανακαλύψη το τυπογρα- φικό λάθος που είχε άσφεισε επίτηδες σ' ένα νέο μυθιστόρημα. Μέσα σε δύο έβδομάδες πωλήθηκαν 20.000 αντί- τυπα του βιβλίου. Το «λάθος» δεν το βρήκε ακόμη κανείς.

■ ■ ΦΑΙΝΕΤΑΙ πως ο γηραιός πλα- νήτης μας άδυνατίσει. Αυτό τουλάχισ- τον συνάγεται από μία πρόσφατη ά- νακρίωση της Στρατιωτικής Χετο- γραφικής 'Υπηρεσίας τών ΗΠΑ, ή ό- ποία ανέκλυσε ότι ή περιφέρεια της γής εις τόν 'Ισημερινόν είναι μικρό- τερη κατά ένα τέταρτο περίπου μιλί- ου απ' ό,τι έπιστεύετο ως τώρα.

ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΝΕΑ για τη Μαίρι- λυν Μονρόε. 'Ο ρόλος της Γκρου- σένκα στους «'Αδελφούς Καρμα- ζώφ», που τόσο λαχταρούσε, δεν της δόθηκε, γιατί οι άπαιτήσεις της κρίθηκαν ύπερογκες. Οι φήμες άκό- μη λένε ότι ή συνεργασία της με τόν σερ Λώρενς 'Ολίβιερ στον «Κοι- μισμένο πρίγκιπα», δεν εϋδοκίμησε.

● Η ΣΙΚΗΝΗ στο λεωφορείο: —Κυρία μου, λέει ο εισπράκτωρ, το παιδί πληρώνει εισιτήριο. —Μά δεν είναι ακόμη πέντε χρο- νών. —'Όχι δά, μην είναι και δύο! Δε χρειάζεται φιλοσοφία για να δη- κωθείς πως είναι πάνω από τεσσάρων. —Τί λές τώρα, χριστιανέ μου; Κ' εγώ σου λέω πως δεν πήνε τέσσερα χρόνια από τότε που παντρεύτηκα. —Κυρία μου, εγώ σου ζητήσα εισιτήριο για το παιδί, δε σου ζητήσα έξομολογήσεις!

● ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ συναντιούνται στο δρόμο. —Περιέργα παπούτσια φο- ρείς, λέει ο πρώτος. 'Ενα μαύ- ρο κ' ένα καφέ. —Και που νάβερεις, άπαντά ο άλλος, πως έχω ακόμη ένα ζευγάρι, ακριβώς το 'ίδιο, στο σπίτι.

● —ΓΙΑΤΡΕ μου, ρωτάει μία κυρία, δε φαίνεται το σημάδι από την έγχυση της σκληρ- κοειτίτιδος; —Τί να σας πώ, κυρία μου, αυτό εξαρτάται από σας.

Ρin Κίρμπυ

93

Ρin Κίρμπυ

94

Η Ζωή μας

...πιά, από δω και μπρός, είναι ταμένη στον "Ηλιο. Μας παίδεψε λίγο φέτος, μάς τυράννησε, μάς έδωσε τουλάχιστον έδω στην "Αθήνα έναν "Απρίλι τυλιγμένο με σύννεφα κ' ένα Πάσχα με ρίγη σχεδόν χειμωνιάτικα, μα τώρα είναι πλέον δικός μας και είμαστε δική του για μήνες δόκιλους.

Αυτό τουλάχιστον δεν τ' αλλάζουμε με τίποτε: Την πανδασία του φωτός που κυλάει πίσω από τις ράχες των θουνών την αυγή, για να γίνη σε λίγο ηδονική τυραννία του κορμιού και να σθήση ύστερα από ένα πυρωμένο δωδεκάωρο στην ανταύγεια μιας λίμνης, στην άρμυρα μιας θάλασσας, στη σκοτεινιά μιας ρεματιάς.

Ο,τι έδωσε ή ράτσα μας και ό,τι έχει να δώσει εκεί έχει την πηγή του και απ' εκεί ξεκινάει: "Απ' την θέρη που κρύβεται στους ιστούς του κορμιού μας του μεσογειακού και απ' το πυρώμα μιας καρδιάς που κάθε τόσο ξεσπάει τότε σ' ανατάσεις λαγνείας καρπερής και τότε σε μεσολογγίτικα ξεκινήματα έπιδοδομητικής απελπισίας.

Βέβαια λάτρεψαν τον ήλιο όλοι οι λαοί καθ' ένας με τον τρόπο του και με τη θρησκεία του. Σε δυο όριζοντες απλωνόταν η λατρεία του Μεγάλου Ρά, κι ο ήλιακός τροχός είναι το θεϊκό σύμβολο των πιστών του Βουδδα. Σπλάχνα ανθρώπινα προσέφεραν οι "Αττές στη δική τους ήλιακή θεότητα, τον Κουε-τζαλότ, και τα πολύχρωμα φτερά των "Ερυθροδέρμων δεν είναι άλλο, κι αυτά, παρά απεικόνιση των ήλιακών ακτίνων. Σε μάρμαρα και ύφαντά, σε μπακίρια και πέτρες, σε χρυσάφια και σε θελοδδα, κάθε πολιτισμός που πέρασε και κάθε γενιά που ακόμα ζή χαράζει την ευχαριστήρια προσευχή της στον Ζωοδότην "Απόλλωνα:

«Χαμηλογέρνει, πιδ όμορφος τώρα που έτρεξε το δρόμο του ο "Ηλιος πάνω απ' τους λόφους του Μωριά — όχι σκοτεινισμένα φωτεινός όπως στα θόρεια κλίματά μας — αλλά μια μόνη ασυννέφιαστη λάμψη φωτός ζωντανού», γράφει ο Λόρδος Βύρων στην «Κατάρτα της "Αθηνάς».

Πώς λοιπόν να μη χαιρέται κανείς τον ήλιο τουτο τον δικό του, που τότε σε φέρνει σ' εξάρσεις πυρφόρες σ' ένα γιάλο της Μυκόνου και τότε σ' ανατάσεις "Απολλώνιες σε μια πλαγιά των Δελφών, σε μιάν απλωσιά δίπλα στον Κλαδέο, σε μια ρεματιά κάπου γύρω στα Τέμπη, ή στην Παραμυθιά, ή στο Μαντοδι;

Η εποχή στην οποία μπήκαμε πιά είναι εποχή που καμμία γκρίνια δεν επιτρέπει και καμμία κριτική δεν σηκώνει: "Οποιοι δεν ξέρει να ζήση το καλοκαίρι στην "Ελλάδα, δεν ξέρει να ζήση την ίδια τη ζωή του, και σ' αυτό πιά δεν το όφταιει κανένας...

Σάν κοιτάς έξω απ' το παράθυρο, ένα

ηλιόλουστο, καλοκαιρινό πρωινό, την αγαπάς διπλά τουτή την πόλη. Και για τις χαρές που σου φύλαγε δόκιλορο εξάμνο και για την αγωνία στην οποία σε θάζει όσπου να φθάση ή στιγμή να χαρής αυτές τις ημέρες. Σάν γυναίκα που ξέρει τον ρόλο της (και τί μεγαλύτερη γυναίκα σαγήνη από τη σαγήνη μιας "Αθήνας καλοκαιρινής;) έχει εφεύρει αυτά τα παιχνίδια τα κλιματικά του "Απρίλη και του Μάη ακριβώς για να μη ξέρη κανένας πότε θα φθάση ή άγια στιγμή που θα θγοούν τα παλιά τελεσίδικα και θα ντυθούν οι "Αθηναίες με τα ιμάτια εκείνα και τους χιτώνες τους κλασικούς, ή με τους άλλους, τους πέπλους που αγάπησε όχι μόνον ο Φειδίας, αλλά και κείνος ο πάντοτε γκρινιάρης, ο "Αριστοφάνης.

"Ετσι, μπαίνουμε ξανά στον κύκλο τον θερινό, που κάποτε έγκαινιωσε αυτή ή στήλη μ' ένα τάξιμο και μιάν υπόσχεση: Να κλείνη τα μάτια στην άσχημία για να μη πηγαίνη ύστερα να γυρεύη έλεημοσύνη της όμορφιάς.

Και θρίσκει κανείς πολύ πιο εύκολα την όμορφη στον εύλογημένο τουτο τόπο όταν δεν πονάνε τα ακροδάκτυλα απ' την παγανά κι όταν τ' αστέρια καθρεφτίζονται στα νερά του Σαρωνικού με την απόλυτη θεαυότητα πιά πως δεν πρόκειται να ταράξη την ανταύγιά τους καμμία μεγάλη φουρτούνα.

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 13 — 19 Μαΐου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Μη καταπιάνεσθε με πράγματα που δεν έχουν και τόση σημασία στην ζωή σας. Καλύτερα να ενδιαφερθήτε κάπως περισσότερο με τα επαγγελματικά σας ζητήματα. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 5.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Το παρελθόν πρέπει να σθήν με την ίδια αδιαφορία που δείχνουν οι άλλοι για σας. Παύστε να είσθε αιώνιος το τρυφερό συναισθηματικό πλάσμα. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 7.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Οι πλεονέκειες είναι δύσκολες. Όταν αποφασίζετε κάτι πρέπει να έχετε το βάρος της γνώμης σας να το υποστηρίξετε. Μην υπαναχωρήτε ποτέ. Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 3.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: 'Επιτέλους βρήκατε τον σωστό δρόμο. Τα αισθηματικά σας ζητήματα θα πάρουν καινούργια τροπή από την καλή σας διαγωγή. Θ' αναγνωρισθούν οι θυσίες. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 6.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου: Μη προσπαθήτε να στηρίξετε τις επιτυχίες σας στους άλλους. Είσθε άνθρωπος με πραγματική αξία και δεν θα χάσετε ποτέ. Θα επιτύχετε σε όλους τους τομείς. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σεπτ.: Κερδίσατε μια μάχη. Τώρα μη παρασυρθήτε από τις έφημερες επιτυχίες της ζωής. 'Εργασθήτε σοβαρώτερα για να διατηρήσετε την καινούργια σας θέση. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 9.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Οι ημέρες που έρχονται θα σας μεταδώσουν πολλά ενδιαφέροντα πράγματα, που δεν ξέρατε μέχρι σήμερα. Μη εκπλαγείτε με ό,τι κι αν ακούσετε. Να έχετε βάρος. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμ.: Έχετε προσωπικές φιλίες που θα σας βοηθήσουν. Κανείς άνθρωπος δεν έπιγη ποτέ μπροστά χωρίς την βοήθεια των συνανθρώπων του. Οι έχθροι σας θα χάσουν. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 8.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.- 21 Δεμ.: Μη λοξοδρομήτε. Είναι προτιμότερο να δώσετε μια πραγματική μάχη παρά να χάνετε τον καιρό σας σε κλεφτοπόλεμο. Να σκεφθήτε περισσότερο την δουλειά σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 5.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Έχετε εκνευρισθή πολύ τον τελευταίο καιρό και με το δικίο σας. Καλύτερα να σχηματίσετε μια προσωπική γνώμη επί του θέματος που σας απασχολεί τόσο. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 7.

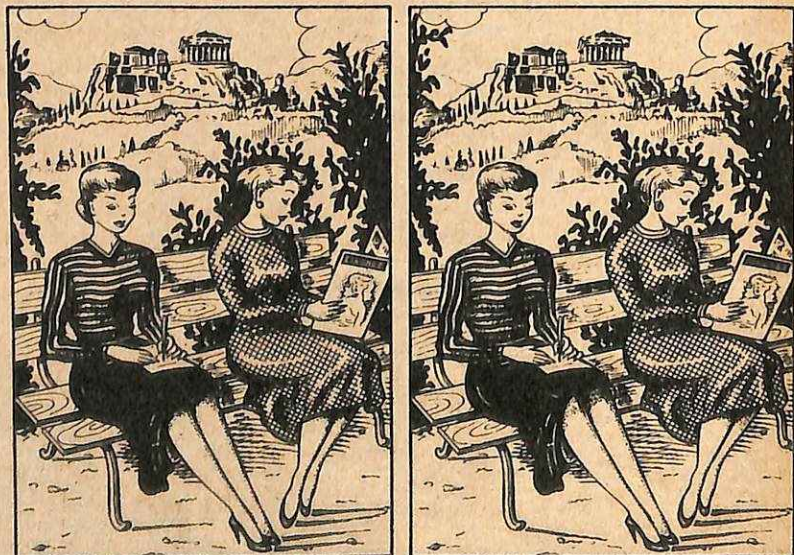

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβ.: Κάνετε καλή έκλογη. Τώρα πρέπει να μπορέσετε να φανήτε αντίθετος του ανθρώπου που σας έδειξε τόση εμπιστοσύνη και καλωσύνη σε δύσκολές στιγμές. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβ.- 20 Μαρτίου: Σοβαρά άτομα θα σας βοηθήσουν να κερδίσετε μια εύνοια, που θα σας διευκολύνη σε κάθε σας επαγγελματική προσπάθεια. Να συγκεντρώσετε το ενδιαφέρον σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 9.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

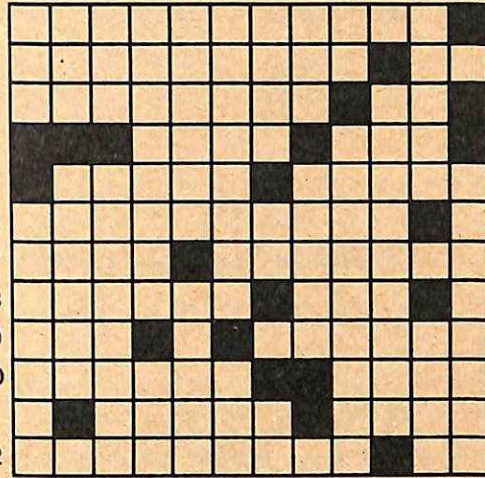
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Κλώδος της κλαστο-φαντουργίας.
- Σύντομος έπαισις — "Αρραβών... προφερόμενα μαζί.
- Τόν λένε και Αύγερινό — Δίφθογγος.
- «Ούχ... το άμαρυσσον (που λάμπει) χρυσός» λέγει μια άρχαία παροιμία — Πρόβες.
- Γνώστη και από την ύπνεσιν Μοντέζι ήθοποιός — Τρυφερά εις την άφην, μαλακά.
- Το μεγαλύτερον δημόσιον κτίριον των ΗΠΑ επί του Πότομακ.
- Τεμάχιον μουσικής δωματίου — Λίαν γοήμων θρησκευτικόν κύων, ενάρθρος (ράτσα).
- Εισάγεται εις τους ιστούς του σώματος Τριακόσια έβδομήντα ένα.
- Ένα μεγάλο θύμα άχριστίας... σαιζηπρικόν — Αγροτικοί συνεταιρισμοί της ΕΣΣΔ.
- Οιασδήποτε φύσεως φορολογείται — Γνωστός Γάλλος ζωγράφος ιστορικών πινάκων από το Ναυού (1850 - 1913).
- Βροχή... άρχαίη (γεν.) — Γνωστόν από υπογραφών μιάς συνθήκης προσόστιον της Λαζάνης.
- Έλληνηκή απόδοσις του όνόματος του Αιγυπτίου Φαραώ Ραμσή Β — Πρόβες.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Παρακολούθημα ξένου τίτλου ευγενείας—Κοινότατον στον τόπο μας φυλλοδόλον βασικόν δένδρον με σκληρόν και συμπαγές ξύλον (γεν. καθαρ.).
- Δήλιος κολυμβητής ήτο ο έραστής της — Μιά μεγάλη έλβετική πόλις (γεν.).
- Κούκλα ζωντανή... όταν έκλεγη — Βέβηλοι, άνόσιοι (απ.).
- Χρησιμοποιείται δι' άδοστρώματα — Άρχαίον ρήμα του όποιου

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

- είναι εν χρήσει μόνον το τρίτον πρόσωπον εν τη έννοία του είμαι άναγκαίως.
- Έχουν τον λόγον... όταν έκραγη Ένας πόλεμος (ένάρθρος) — Ποιητάσματος, άντιστρ. (δμ.).
- Η δημοτική όνομασία ενός ΒΑ άνέμου, ένάρθρος — Άντιστροφή έρθρου.
- Ο πάθος της Σοράγιας... (απ.) — Ένδεικτικόν του τρόπου — Άρχη και τέλος... μιάς προθέσεως.
- Η «δρόσος»... εις την λατινικήν — Άναπαυτικό, άστειοχώρητο.
- Τόσαν έτών άπέθανεν ο Τσαϊκόφσκυ (άντιστρ.) — Θαρραλέος, ριψοκίνδυνος.
- Σε όλα τα μέρη... επιρρηματικός.
- Η γενική ενός Ευαγγελιστού (άντιστρ.) — Ζακυνθινόν έπιφώνημα.
- Το κάνουν όλα τα καλά σαπούνα.

Ζιγκ Ζαγκ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχίστε λοιπόν από οποιοδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό γάντο, τετράγωνο, όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σθήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Βάζετε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέται να βρήτε άλλη.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Α	Ι	Σ	Τ	Σ	Α
Π	Ν	Π	Θ	Η	Μ
Ο	Ι	Ε	Ρ	Α	Ι
Μ	Κ	Α	Τ	Υ	Ο
Η	Γ	Ο	Ι	Π	Σ
Σ	Ι	Λ	Ο	Γ	Υ

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς. Και όττω καθ' λέξη, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέτετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Όταν έχετε ανάγκη ιδιαίτερας προφυλάξεως ειδικώς άποτελεσματικής...

Η "CAMELIA", δα σας εξασφάλιση: "Ανεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια.

Είναι πρακτική και οικονομική. Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να έργασθήτε, να διασκεδάσετε να έχετε το σίδημα της αυτοπεποιθήσεως.

Ζητήσατέ την μόνο με μία ΛΕΞΗ ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακείο ή Κατάστημα γυναικών ειδών και θα έχετε διακριτικό το γνήσιο μπλέ κουτί της "CAMELIA". ΑΠΟΚΛ. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε. ΓΡΑΦΕΙΑ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ Α. ΣΥΓΓΡΟΥ 73-ΤΗΛ. 91.169

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ "ΑΛΕΤΑ" Ε.Π.Ε., ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ. 611774

Η ΣΟΥΗΔΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΕΛΩΡΙΟ ΥΠΟΓΕΙΟ

Πέντε σύντομοι χτύποι, μισό λεπτό σιωπής, ένα παρατεταμένο σφύριγμα... "Αν ξανα- Σουηδός αγρότης, χαμένος στον κατά- φλι του Άρκτικού Κύκλου, άκουση μιιά μέ- ρα αυτό το σύνθημα στο ραδιόφωνο, θα ξέρε πως ή πιδ δραματική καταστροφή, αλλά κ' ή καλύτερα προϋπολογισμένη, ένε- σκηψε στη χώρα του: 'Η Σουηδία θα έχη μπη σε πόλεμο!

— άνοιξη τοτε το έξαιρετικά απόρρητο διδλάριο που τούχαν δώ- σει όταν ήταν 20 ετών, θα ξεκρεμάση την εξάρτυσή του, και με- τα πόδια, με το ποδήλατο, μ' έλκνδρο ή με ιστιοφόρο, θα πηή στη μεγάλη περιπέτεια. Την ίδια στιγμή, σ' όλόκληρη τη Σουηδία, απ' τις λίμνες ως τα δάση, απ' την πόλη ως το βουνό, στήν καρδιά της ύ- χτας ή στον ήλιο του καλοκαιριού, όλόκληρο το έθνος θα κάνει την ίδια κίνηση. 'Η Σουηδία, που ζή ειρηνικά έδω και 140 χρόνια, θα βρίσκε- ται σε πόλεμο. Μέσα σε πέντε λεπτά, κάτω από τόνους βράχων και μπετόν, ένας όλόκληρος λαός θα ταφή ζωντανός. 'Αλλ' αυτός ο τάφος θα είναι το πιό σύγχρονο και το πιό αποτελεσματικό καταφύγιο έναν- τιον των ατομικών όπλων...

Στο Σλοϋσεν, μιιά συνοικία της Στοκχόλμης, κοντά σ' ένα μεγάλο σταυροδρόμι, ένα άνοιγμα σχήματος μεσοφύγαρου είναι σκαμμένο μέ- σα στο βράχο. Είναι ή πόρτα ενός γκαράζ, που μπορεί να χωρέση πολ- λές χιλιάδες αυτοκίνητα. 'Αλλ' αυτό το γκαράζ δεν είναι μόνο μιιά επι- χείρηση που άνθι —είναι κ' ένα σύμβολο: 'Αντί να καταστρέφει το έθνος, ή Σουηδική 'Αεράμυνα, το πλουτίζει. Τεράστια έργα, που θα σώσουν το έθνος σε περίπτωση πολέμου, ικανοποιούν, στην έποχή της ειρήνης, μικρές απ' τις πιό έπείγουσες ανάγκες της οικονομίας της χώρας. Οι θαρρακισμένες πύλες του γκαράζ του Σλοϋσεν δεν κλείνουν ποτέ. 'Αλλά αν δοθή ποτέ το σύστημα ενός ατομικού συναγερμού, θα πέσουν και θα κλείσουν έρημικά την είσοδο. Το γκαράζ θα μεταμορ- φωθή σε μιάν άδυσσο με τεχνητά ρυθμιζόμενη θερμοκρασία, σε μιιά πρό- τυπη πολή με τα διαμερίσματά της, τόν ηλεκτρικό της σταθμό, τα ά- ποθέματα τροφίμων της, και θα σώση απ' την κόλαση 20.000 άτομα. 'Υπάρχουν δέκα, δεκαπέντε παρόμοια καταφύγια στην πρωτεύουσα και στην υπόλοιπη χώρα. 'Αποτελούν τόν μυστικό έγκέφαλο, τη μυστική καρδιά, τους μυστικούς πνεύμονες της Σουηδίας. 'Ο ατομικός συνα- γερμός θ' άδειάση τις πόλεις απ' τα 4/5 των κατοίκων της. 'Όταν ξε- σπάση ο πόλεμος, ο πληθυσμός της Στοκχόλμης θα γίνει, από 1.000. 000, 50.000. 'Ο πληθυσμός της Γκέτεμποργκ, στη δυτική άκτιή, θα μειωθή σε 30.000, και του Μάλμμε, στη νότιο άκτιή, σε 20.000. Αυτές οι 100.000 άτόμων μπορούν να εξασφαλίσουν τη ζωή της χώρας. Τη στιγμή αυτή, 1.200.000 Σουηδοί μπορούν να καταφύγουν κάτω απ' τη γή σε περίπτωση πολέμου και κάθε χρόνο ο άριθμος αυτός αυξάνε- ται κατά 125.000.

'Ακόμα κι αν ή Σουηδία καταστραφή από τη βόμβα υδρογόνου, οι άνθρωποι που θναι θαμμένοι σ' αυτές τις φουτουριστικές πόλεις θα ζουν όπως στο παρελθόν. 'Ενα όλόκληρο δίκτυο υπογείων διαδρόμων συνδέει τα διάφορα καταφύγια. Το μετρό θα εξασκοιουθή να κυκλο- φορή στην υπόγεια πρωτεύουσα, κι ο κόσμος θα πηγαίνει απ' τη μιιά συνοικία στην άλλη με τη μεγαλύτερη ευκολία. Οι άνθρωποι θα κάνουν τα ψώνια τους σά να μη συμβαίνει τίποτα, γιατί ή υπόγεια πολιτεία έχει όλα τα καταστήματα που χρειάζονται. 'Επί πλέον, υπάρχουν θέα- τρα, κινηματογράφοι και τεράστια νοσοκομεία, δεξαμενές ύδατος, κλπ. Σιγά-σιγά, όλόκληρη ή βιομηχανία της Σουηδίας γίνεται υπόγεια. Σε λίγα χρόνια, όλα τα κυριότερα εργοστάσια θα βρίσκονται κάτω απ' τη γή, κ' ή παραγωγή της χώρας δεν θα μειωθή καθόλου έπειτ' από την κήρυξη του πολέμου.

'Εδη, υπάρχουν υπόγεια εργοστάσια κατασκευής όπλων, αερο- πλάνων, μηχανών και όργάνων άκρίβειας. 'Η σουηδική κυβέρνηση μελετά τώρα την κατασκευή υπογείων αεροδρομίων.

Με δυο λόγια, ή Σουηδική 'Αεράμυνα τα έχει προβλέψει όλα —όλα εκτός από το άπρόβλεπτο, από έναν καινούργιο ίσως έχθρό, που οι σοφοί δεν τόν έχουν ακόμα φανταστή. Τη στιγμή αυτή, ο έχθρος που θα μπορούσε να διαπεράση τόνους βράχων και να χτυπήση τούς Σουη- δούς στα καταφύγια τους δεν υπάρχει. 'Αλλά υπάρχει μιιά μυστηριώ- δης άρρώστια, μιιά ακατανίκητη μελαγχολία που πιάνει τούς ανθρώ- πους που κλείνονται κάτω απ' τη γή, όταν περάση ένα ώριμο ένο- χονικό διάστημα. Είναι ένα αίσθημα κλεισούρας, πνιγμού, που εμφανί- ζεται έπειτα από την τρίτη έβδομάδα. Χαρακτηρίζεται πρώτα-πρώτα απ' την απώλεια του αισθήματος του χρόνου. Χωρίς μέρα και νύχτα, ο άνθρωπος αισθάνεται σαν χαμένος, δεν μπορεί να έχη τίς γήινες συνήθειές του. Χωρίς να ξέρη γιατί, νιώθει μιιά ακατανίκητη άγωνία.

'Αλλά οι Σουηδοί το πρόβλεψαν κι αυτό. Στις αίθουσες του κατα- φυγίου, τα ρολόγια δεν δείχνουν μόνο την ώρα, αλλά και αν είναι μέρα ή νύχτα. 'Ενας πίνακας αναγγέλλει τί καιρός είναι έξω —κρύο ή ζεστή, βροχή ή λιακάδα... Το ραδιόφωνο δίνει διαρκώς ειδήσεις, όχι μόνο πολι- τικές, αλλά και για τις πιό συνήθεις γήινες ασχολίες... Αυτή είναι ή έκδίκηση του ανθρώπου και της φύσεως έναντιον αυτού του φανταστικού κόσμου, όπου θριαμβεύει το τεχνητό!

Οι άνθρωποι τα παρασκηνίων

ΕΝΑ ΑΘΕΑΤΟ «ΤΡΑΣΤ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ» ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΙΣ ΤΥΧΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ • ΜΥΣΤΙΚΟ- ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

‘Ο ρόλος τών Σέρμαν ’Ανταμς, Τζώρτζ Χάμφρεϋ, Ούώλτερ Μπήντιλ Σμίθ, Πώλ Χόφ- φμαν, μαρκησίου Σώλσμπουρυ, λόρδου Κίλμουϊρ, Μπάργκες, Μάκ Λήν, Ποντεκόρβο...

Απ' τόν καιρό που υπάρχει ιστορία, και την ιστορία αυτή την κάνουν οι άνθρωποι, υπάρχουν πάντοτε στα παρασκήνια με- ρικές αθέατες προσωπικότητες, που κινούν τα νήματα της εθνικής ή της διεθνούς πολιτικής. 'Η επίδρασή τους είναι άλλοτε καλή και άλλοτε —όπως διαπιστώνει άργότερα ή ανθρωπότης— μοιραία. Το μεγαλύτερο έπιτελείο τέτοιων προσωπικοτήτων διαβέ- τει άσφαλώς ο πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ στην Ουάσιγκτων κ' οι ήγε- ται του Κρεμλίνου στη Μόσχα. Αυτοί λένε στον 'Αϊζενχάουερ, στον Κρούτσσεφ ή στον Μπουλγκάνιν τί πρέπει να πούν και τί δεν πρέ- πει να πούν, ποιές αποφάσεις πρέπει να πάρουν κάθε στιγμή και ποιές ν' αναβάλουν... Οι άνθρωποι αυτοί ρυθμίζουν κατά έναν τρό- πο την πορεία της πολιτικής, και συνεπώς της διεθνούς ιστορίας. 'Ετσι, άποτελούν κατά κάποιο τρόπο το «τράστ έγκεφάλων» της ύψηλης πολιτικής...

Τη νύχτα τών μεγάλων αποφάσεων, ενώ το Πόρτ Σάιντ καιγόταν κ' ή Βουδαπέστη ήταν πνιγμένη στο αίμα, το μικρό, αλλά δυνατό χέρι ενός ηλικιωμένου ανθρώπου πάτησε ένα κουμπί. Κι αυτό το κουμπί έθεσε σε κίνηση ένα μηχανισμό, που προφύλαξε τόν κόσμο απ' τόν τρίτο Παγκόσμιο πόλεμο.

'Ο άνθρωπος αυτός, που στις άποφασιστικές μέρες του Σουέζ και της Βουδαπέστης δεν έφυγε ούτε στιγμή απ' το πλευρό του 'Αϊζενχάουερ, είναι ο Σέρμαν 'Ανταμς. 'Ο 'Ανταμς είναι ένας πανέδυστος άνδρας, που έχει άπαρηγή κάθε ιδιωτική ζωή και βρίσκεται διαρκώς πλάι στον πρόεδρο. 'Ενα άπλο τηλεφώνημα ή κ' ένα χτύπημα του κουδουνιού άρκει για να τόν φέρη στο πλευρό του 'Αϊζενχάουερ.

'Ο 'Ανταμς ήταν εκείνος που συμβούλεψε τόν πρόεδρο τών 'Η- ναμένων Πολιτειών να μην επέμβη στην Ούγγαρία και στην Αί- γυπτο.

Κατά δεύτερο λόγο, ο 'Αϊζενχάουερ άκούει τις συμβουλές του Τζώρτζ Χάμφρεϋ, που έχει τόν τίτλο του γραμματέως και που είναι σε θέση να δώση άμέσως μιιά γνώμη για κάθε πρακτικό πολιτικό θέμα.

'Ο στρατηγός Ούώλτερ Μπήντιλ Σμίθ, άλλοτε άρ- χηγός του έπιτελείου του 'Αϊζενχάουερ στην Εύρώπη και πρесеυ- τής στη Μόσχα, αλλά και άρχηγός της 'Αμερικανικής 'Υπηρεσίας Πληροφοριών, άποτελεί σήμερα τόν ειδικό σύμβουλό του για τα 'Ανατολικά ζητήματα.

'Ο Πώλ Χόφφμαν, διευθυντής του περιφήμου Σχεδίου Μάρσαλ, υπό τόν πρόεδρο Τρούμαν, έτοιμάζεται τώρα για την κα- τάρτιση ενός δευτέρου Σχεδίου Μάρσαλ, που θα άφορά όλόκληρη την 'Ανατολή. Την ιδέα αυτή την συνέλαβε ο 'Ιβιος, και την υπέδα- λε στον 'Αϊζενχάουερ, που την ένεκρίνε.

'Ο Κρίστιαν Χέρτερ, ο τέως κυβερνήτης της Μασσα- χουσέτης, είναι δέδαιο πώς θ' αντικαταστήση στο πρεσεχές μέλλον τόν σημερινό ύπουργό τών 'Εξωτερικών κ. Ντάλλες. 'Ο Χέρτερ, αν και άγνωστος σήμερα ύφυπουργός τών 'Εξωτερικών, έχει θαρνού- σα γνώμη στη σημερινή έξωτερική πολιτική τών 'Ην. Πολιτειών.

'Υπολογίζονται συνολικά σε δέκα οι άνθρωποι που έπηρεάζουν έτσι τόν 'Αϊζενχάουερ. 'Ο τομέυς έπιροής τών 'Ην. Πολιτειών ει- ναι τσόν άχανής, ώστε μιιά παρασκηνιακή προσωπικότης δεν έ- παρκεί γι' αυτόν...

Σήμερα, οι άνθρωποι τών παρασκηνίων έχουν συνήθως τόν τί- τλο του ύφυπουργού ή του ύπουργού άνευ χαρτοφυλακίου, αντι- θέτως πρός το παρελθόν. Τότε, δεν είχαν κανένα άξίωμα, ή, το πα- λύ, κανέναν έντελώς τιμητικό τίτλο. Οι άνθρωποι αυτοί ήταν άπα- ραίτητοι σε χώρες όπου ο ήγεμόνας στηριζόταν κυρίως στη δύνα- μή του, κι όχι τόσο στο μυαλό του. Σήμερα, ή παρουσία τους είναι άναγκαία έπειδή ένας άνθρωπος, όσο έξυπνος κι αν είναι, δεν προ- φταίνει να τά κάνει όλα, ή δεν μπορεί να έχη όλες τις άπαιτούμε- νες γνώσεις.

'Ο κυριώτερος άνθρωπος τών παρασκηνίων στην άγγλική πολι- τική είναι αναμφισβήτητα ο πρόεδρος της Βουλής τών Λόρδων μαρ- κησίου του Σώλσμπουρυ. Είναι 63 ετών, και ο πέμπτος κατά σειράν μαρκησίου του Σώλσμπουρυ. 'Όλοι ξέρουν πώς είναι ο μυστικοσύμβουλος του Συντηρητικού Κόμματος και συγχρόνως της βασιλίσσης 'Ελισάβετ. 'Επί τετρακόσια χρόνια, όλοι οι πρό- γονοί του χρημάτισαν μυστικοσύμβουλοι. 'Η 'Ελισάβετ ή Α' είχε κι αυτή ένα αθέατο σύμβουλό της έναν μαρκησίο του Σώλσμπουρυ.

ΟΙ «ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ» ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΔΥ- ΝΑΜΗ ΚΑΙ ΣΥΧΝΑ ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ Κ' ΟΙ ΓΝΩΜΕΣ ΤΟΥΣ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Κάθε φορά που ή βασίλισσα της 'Αγγλίας χρειάζεται να λάβη μιιά άπόφαση, φωνάζει τόν πρωθυπουργό της. Μά προηγουμένως έχει καλέσει, χωρίς κανέναν άλλο μάρτυρα, τόν μαρκησίο του Σώλ- σμπουρυ, για να μάθη τη γνώμη του.

'Ο μαρκησίου του Σώλσμπουρυ:

1. 'Υποδεικνύει τόν διάδοχο του πρωθυπουργού, όταν αυτός παραιτήται και γενικά όταν γίνεται άλλαγή κυβερνήσεως χωρίς έκλογές. Λέγεται, λ.χ., ότι αυτός υπέδειξε τόν κ. Μακμίλλαν ως διάδοχο του κ. 'Ηντεν, έπειδή ο κ. Μακμίλλαν του έχει ύποσχεθή να άκυρώση τόν νόμο που άπαγορεύει στους λόρδους να γίνονται πρωθυπουργοί.

2. 'Επαιξε το ρόλο του από μηχανής θεού στην υπόθεση Μαργα- ρίτας - Τάουνσεντ, δίνοντας το κύρος του στην άπαγόρευση του γάμου αυτού απ' τη βασιλική οικογένεια.

3. Συνέστησε την άπόλυση του Μάικελ Πάρκερ, του γραμματέως του βασιλικού συζύγου Φιλίππου, που είχε χωρίσει τη γυναίκα του.

'Όταν ο μαρκησίου του Σώλσμπουρυ έπισκέπτεται τη βασι- λισσα της 'Αγγλίας, όλοι ξέρουν πώς πρόκειται να συμβή κάποιο άποφασιστικό γεγονός για την 'Αγγλία.

'Ο παππούς του σημερινού μαρκησίου του Σώλσμπουρυ υπήρξε πρωθυπουργός. 'Ο πατέρας του ήταν πρόεδρος της Βουλής τών Λόρδων, όπως κι ο 'Ιβιος. 'Ο έξάδελφός του ήταν ο λόρδος Μπάλ- φουρ. Συνολικά, 19 συγγενείς του είναι μέλη της Βουλής τών Κοι- νοτήτων ή τών Λόρδων. 'Ο σέρ Ουίνστον Τσώρτσιλ, ο σέρ 'Αντο- νυ 'Ηντεν κι ο σημερινός πρωθυπουργός κ. Μακμίλλαν είναι έξά- δελφοί του. 'Εννέα συγγενείς του ήταν ύπουργοί στην κυβέρνηση 'Ηντεν! Δεν υπάρχει νήμα της άγγλικής πολιτικής, δεν υπάρχει «κουμπί» της που να μην περνά απ' τα χέρια του σατανικού αυ- τού μαρκησιού...

(Γι' αυτό και ή πρόσφατη παραίτησή του —βόμβα, έξαιτίας της άπελευθερώσεως του Μακαρίου— δεν είναι εύκολο να κριθή ποιους σκοπούς έξυπηρετεί...)

'Ο λ ό ρ δ ο ς Χ α ί λ σ α μ είναι ο δεύτερος κατά σει- ράν «παρασκηνιακός» της 'Αγγλίας. Θεωρείται ως ισάξιος σε μυα-λό με τόν Τσώρτσιλ, και πολλοί του έχουν δώσει το παρατσούκλι «Τζών Μπούλ», γιατί είναι άντιπροσωπευτικός τύπος του πνεύμα-τος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας.

'Ο τρίτος μυστικοσύμβουλος είναι ο λ ό ρ δ ο ς Κ ί λ μ ο υ ί ρ, ένας άνθρωπος που παίζει σπουδαίο ρόλο ως λόρδος καγκελλάριος στη σημερινή κυβέρνηση.

Με το έπιτελείο αυτών τών τριών ανδρών — του Σώλσμπουρυ, του Χάιλσαμ και του Κίλμουϊρ— ή βασίλισσα 'Ελισάβετ προσπα-θεί ν' αντιμετώπιση προβλήματα, που θα ήταν άδύνατο να ξετάση χωρίς τη βοήθειά τους.

Τα όνόματα τών μυστικοσυμβούλων του Κρεμλίνου δεν έχουν έρθει ποτέ στη δημοσιότητα. Συνήθως άποκαλύπτονται άφού αυτοί που τά έχουν γίνουν ύπουργοί ή —καμιά φορά— και πρωθυπου-ργοί. 'Ο Μαλένκωφ, λ.χ., ήταν επί χρόνια μυστικοσύμβουλος του Στάλιν, αλλά καιείς δεν φανταζόταν πώς θα γινόταν ο πρώτος διά-δοχός του.

Μερικοί από τούς μυστικοσυμβούλους του Πολιτμπιρό είναι μυ-στηριώδεις ξένοι, που ο έξω κόσμος νομίζει πώς έχουν από καιρό πεθάνει, ή τουλάχιστον πώς έχουν παύσει να βρουν. Οι δυο 'Αγγλοι διπλωμάτες Μ π ά ρ γ κ ε ς και Μ ά κ Λ ή ν, λ.χ., που δραπέτευσαν στη Ρωσία κ' έχουν τώρα σχεδόν ξεχαστή, άποτελούν πολύτιμους συμβούλους της έξωτερικής πολιτικής του Κρεμλίνου. 'Ο Π ο ν τ ε σ ο υ β ο ς, ο 'Ιταλός άταμικός έπιστήμων, κρατάει κι αυτός θέση συμβούλου στα ζητήματα τών πυρηνικών όπλων, και αὐτω καθέξής.

Στη Δυτική Εύρώπη επίσης —στο Παρίσι, στη Ρώμη, στη Μαδρίτη— υπάρχουν άνθρωποι που κινούν απ' τα παρασκήνια την πολιτική. Στη Βόννη, λ.χ., δεξί χέρι του καγκελλαρίου 'Αντενάουερ είναι ο τραπεζίτης 'Αμπς καί, κατ' άλλους, ο έπίσης τραπεζίτης Ρόμπερτ Πφέντνμεγκες.

'Εννοείται ότι, στην κοινή γνώμη, ή δραστηριότης τών παρα- σκηνιακών προσωπικοτήτων παρουσιάζεται ως παροχή φιλικών ύ-πηρεσιών. Στην πραγματικότητα, όμως, οι άνθρωποι αυτοί κινούν τα νήματα της πολιτικής και διευθύνουν ουσιαστικά τις τύχες τών λαών, χωρίς, σε περίπτωση έπιτυχίας ή άποτυχίας, να μετέχουν στο θρίαμβο ή στις εϋθύνες...

ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΘΑΥΜΑΣΜΟ!
το Οικιακό Ψυγείο
KELVINATOR του 1957

*ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟΝ
*Το MAXIMUM ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ
ΣΕ 12 ΜΗΝΙΑΙΑΣ Δόσεις

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:

ΑΘΗΝΑΙ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ - ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ
ΤΗΛ. 54.646 και 52.639

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ:

Αθηνών: Υιοι Δ. ΑΝΤΩΝΟΓΛΟΥ, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 11, ΤΗΛ. 614-494
"Electric Corner", ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 98, » 21-143
ΣΠ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ, ΣΥΓΓΕΙΟΥ 19, » 22-485
Πειραιώς: Κ. ΚΑΡΑΚΑΖΗΣ & ΣΙΑ, ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 37, Τ. 44-358
Θεσσαλονίκης: Β. ΒΕΤΣΟΓΛΟΥ & Β. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 97, 40-05
Πατρών: Γ. ΤΣΟΛΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε., ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85, ΤΗΛ. 31-45
Λαμίας: ΑΠ. Ν. ΚΟΥΛΑΜΑΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ 4, ΤΗΛΕΦ. 8-95

‘Από το επόμενο τεύχος

ΟΙ
ΕΙΚΟΝΕΣ

άρχίζουν την δημοσίευση
ένος καταπληκτικού μυθιστορήματος

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ
της Μ. G. EBERHART

είναι ή δραματική εξίστόρηση ενός ανεξικνιάστου
έγκληματος και μιας μεγάλης αγάπης

‘Από το επόμενο τεύχος στις

ΕΙΚΟΝΕΣ

Η ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ ή οποία φεύγει αυτήν την εβδομάδα για την Αυστραλία. Ή δημοφιλέστερη Έλληνίδα βεντέτα του θεατρικού τραγουδιού προσκελήθη από την επιτροπή του διεθνούς φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού που γίνεται εφέτος στην Αυστραλία και θα κάνει μια σειρά εμφανίσεων από Σίδνεϊ, στην Μελβούρνη και άλλες μεγάλες πόλεις. Ή Σοφία Βέμπο υπολογίζει ότι θα επιστρέψει στην Αθήνα στις 3 Ιουνίου προκειμένου το πρώτο διαήμερο του ελλαντικού μινός να εγκαινιάσουν οι παραστάσεις του θερινού θεάτρου της. Στο θέατρο αυτό της δόδο Καραίου θα παίξει εφέτος μινός θίασος με επικεφαλής την Βέμπο και τον Χρήστο Εύθυμιο και με συμμετοχή Κρεβάτη, Γαβριηλίδη, Παπαγιαννοπούλου, Μ. Λαλοπούλου, Σ. Γιούλη και Α. Αύση.

Παραθυρήνια...

ΟΙ ΑΔΕΛΦΕΣ Καλουτά έπέρασαν το Πάσχα στο Πάρις του Βελγικού Κογκό. Άλλοτε στα 1934 είχαν κάνει Πάσχα στο Σαλόνι του Κογκό. Εφέτος είναι άδεια στο Κογκό δύο παντοφλίες που περνούσαν τις κρατώνες πολύ περισσότερο απ' ό,τι υπέλογιζαν. Μέχρι σημείου που τσως να μην προσβάσουν να καλύψουν όλη την διαδρομή που ταξιδεύουν να κάνουν στην Μαύρη Ήπειρο. "Ισως μάλιστα μόνον στο Κογκό μένουν ακόμη δύο μήνες.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ δεν συμβαίνουν άσπιδες τα ίδια πράγματα με άλλων καλλιτεχνών που περιόδευσαν την Αφρική. Συγκεκριμένα για μια καλλιτέχνη που τραγουδούσε—και είναι τρεις που υπολογίζονται—τάρα αυτές τις περιοχές—αναφέρεται ότι όταν υπάρχον καν να ελαφρώσουν εύρηκε ένα βιότοπον μέσον για να το καλύπτει. Στο τέλος του προγράμματός της βόλεψε για κριτικά κριτικά σκοπούς μερικά φίλη της στην δημοκρατία. Και ο άτυπος φιλικός σκοπός συνήθως ικανοποιείται και με το παραπάνω...

Ο ΕΞ ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΝΣ σκηνοθέτης της νέας ελληνικής ταινίας των κ.κ. Ασπασίου και Μάνου φέρνει μια νύχτα, λέγεται ότι έχει ιδιαίτερη ελκυστικότητα και επιτυχία ως τρέκ. Ή μεγαλύτερη έως σήμερα σχετική επιτυχία του κ. Ένζο Ρομπινί — έτσι λέγεται— είναι ότι ενώ είναι μένον δημοσιογράφος και δεν είχε ως τότε καμιά απολύτως σχέση με τον κινηματογράφο, έπενθε να γίνει πιστευτό ότι είναι και σκηνοθέτης μέχρι σημείου να του αναθεθεί να γυρίσει ταινία. Άλλα το καιρό είναι ότι δεν φάνει... αμόνον μια νύχτα στο στούντιο για να γίνει το τρέκ πραγματικότητας...

Η ΤΖΑΚΥ ΚΑΛΑΣ, ήτοι η Τζάνη Καλογεροπούλου, αδελφή της Μαρίας Κάλας, φεύγει για την Αμερική. Ανοικτεί αυτήν την εβδομάδα μαζί με την μητέρα της. Πηγαίνει για 6 μήνες για να δοκιμάσει την τύχη της στον Νέο Κόσμο, ύστερα από την άρνησή της συνουσία που έδωσε. Ή συνουσία αυτή είχε μια πέννα μοναδική. Ένώ συνήθως οι πρωτοδραματίες καλλιτέχνιδες έχουν ζημία στην πρώτη τους επικοινωνία με το κοινό, η Τζάνη Κάλας είχε καθαρό κέρδος 14.000 δραχμές. Μόνον κριτικές δεν γράφτηκαν.

Η ζωή το Θέατρο

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Θά μάς άπασχολήσουν σήμερα δύο αξιόλογες και άξιες να υπογραμμιστούν ξεχωριστά καλλιτεχνικές εκδηλώσεις που θα γίνουν εκτός των Αθηνών και που παρουσιάζουν και οι δύο ιδιαίτερον ενδιαφέρον. Ή μία κάπως πιο ειδικό και συγκριτικό περιωρισμένο, ή άλλη όμως ευρύτερο και γενικό. Και οι δύο εκτός από το καλλιτεχνικό τους χρώμα έχουν ενδιαφέρον και από τουριστικής πλευράς. Πρόκειται για τις μεγάλες υπαίθριες παραστάσεις που οργανώνει και εφέτος στο Μεσολόγγι ή Έλληνική Περιηγητική Λέσχη και για τον εφετεινό κύκλο αρχαίου δράματος και άττικής κωμωδίας, που θα εμφανίση το Έθνικό Θέατρο εις την Επίδαυρον.

Θά άρχισουμε από το Φεστιβάλ της Επίδαυρου, διότι, φυσικά, ή εκδήλωση είναι σημαντικώτερη. Από τις σοβαρώτερες μάλιστα της καλλιτεχνικής μας ζωής. Με τον καιρό, οι παραστάσεις που δίδονται στο ώραιότερο υπαίθριο θέατρο του κόσμου, το θέατρο που έχει την καλύτερη ακουστική που μπορεί να υπάρξει, έγιναν πια θεσμός. Ένας θεσμός που καθρετίζει μια από τις μεγαλύτερες επιτευξεις του σύγχρονου ελληνικού θεάτρου. Εφέτος, λοιπόν, εις το Φεστιβάλ της Επίδαυρου προσλαμβάνουν αληθινά επιθλητικές δημιουργικές διαστάσεις. Διότι θα παιχθούν από το Έθνικό Θέατρο έξη εν όλω έργα: Δύο καινούργια και τέσσερις επαναλήψεις. Τα νέα έργα που ετοιμάζονται είναι ή «Ίφιγένεια εν Αύλιδι»—σκηνοθέτης Κωστής Μιχαηλίδης— με την Συνοδινού, την Βεργή και τον Κωτσόπουλο και ή «Λυσιστράτη» του Άριστοφάνη—σκηνοθεσία Άλξή Σολομού— με την Άρωνη, την Νέξερ, την Χαλκούση, την Καρένη, την Μουστάκα, τον Καλογιάννη και τον Ζερβό. Ήδη και στα δύο αυτά έργα γίνεται έντατική προεργασία. Στην «Ίφιγένεια», που έχει συνθέτη τον Άργύρη Κουνάδη, τον χορό διδάσκει ο ίδιος ο σκηνοθέτης με βοηθό την Μέλπω Γεωργαλά. Στην «Λυσιστράτη», έξ άλλου, καθώς και στις «Εκκλησιαζουσες» που θα επαναληφθούν, χορογράφος είναι ή Τατιάνα Βαρούτη. Άς σημειωθεί ότι ή «Λυσιστράτη» έχει τόσοον γυναικείον, όσον και ανδρικό χορόν. Κορυφαίος σόν γυναικείο είναι ή Άλέκα Παϊτζή, ή Νέλη Μαρσέλου, ή Πόπη Παπαδάκη και ή Κική Ρέπα. Στόν ανδρικό ο Μπόυχλης και ο Καλογιάννης. Συνθέτης ο Μάνος Χατζηδάκης που ετοιμάζει—ο πολυγραφώτατος αυτός διαλεκτός συνθέτης γράφει πάντοτε την μουσική του την τελευταία στιγμή...—μια μουσική με έντονο λαϊκό χρώμα. Λένε σχετικώς ότι οι καινούργιες του αυτές μελωδίες θα αποτελέσουν και πάλι ένα βασικό στοιχείο της παραστάσεως που ή πρεμιέρα της έχει προδιορισθή για τις 23 Ιουνίου. Την προηγούμενη, δηλαδή στις 22, το συγκρότημα του Έθνικού Θεάτρου θα επαναλάβη τις «Εκκλησιαζουσες».

Οι άλλες ήμερομηνίες του Φεστιβάλ της Επίδαυρου—σύνολον παραστάσεων όκτω—έχουν ως έξης: Στις 15 Ιουνίου Έναρξες του Φεστιβάλ με την «Ίφιγένεια». Την άλλη μέρα, 16 Ιουνίου, «Εκάθη» με την Κατίνα Παζινού. Το έπόμενο Σαββατοκύριακο, καθώς είπαμε, θα παιχθούν οι δύο κωμωδίες του Άριστοφάνη. Το τρίτο Σαββατοκύριακο, εις μέν τις 29 Ιουνίου θα εμφανισθή ή «Αντιγόνη», εις δέ τις 30 θα παιχθή ή «Μήδεια». Πάλι, φυσικά, ή Νέλη Παζινού. Τέλος στις 6 Ιουλίου το κλιμάκιον του Έθνικού Θεάτρου θα ξαναπαίξη την «Λυσιστράτη» και το Φεστιβάλ θά κλείση στις 7 Ιουλίου με την «Ίφιγένεια». Καθώς δλεπτε από τα αναλυτικά αυτά στοιχεία, εφέτος στην Επίδαυρο τα δύο έργα που θα παιχθούν για πρώτη φορά, θα δοθούν δυο φορές. Και οι επαναλήψεις μια φορά. Αντιλαμβάνεται κανείς, άφοι μός χωρίς περίπου ένα μόνον μήνα από την Έναρξιν του Φεστιβάλ, τί οργανισμός προεργασίας γίνεται στο θέατρο της δόδο Άγίου Κωνσταντίνου, μια και προετοιμάζονται έξη σύγχρονες αρχαία έργα. Ή γωνική τελευταία άσθeneia του Άλξή Μινωτή που είναι ο σκηνοθέτης «Εκάθης», «Μήδειας» και «Αντιγόνης», ήταν θέβαια ένα μεγάλο εμπόδιο. Παράλληλα, για τις επαναλήψεις των τραγωδιών, ήταν δυσχερία και το ότι εφέτος δεν άνηκε εις την δύναμιν του θεάτρου ή χορογράφος Μαρία Καζάκη που έχει διδάξει το χορό και των τριών αυτών αρχαίων δραμάτων. Και ήταν δυσχερία γιατί, καθώς καταλαβαίνετε, τα έργα θ' ανέθουν όπως πρωτοπαίχθηκαν με την ίδια χορογραφία, που είναι φυσικό να την κατέχη καλύτερα εκείνη που την έδημιούργησε. Ή κ. Καζάκη όμως, για προσωπικούς λόγους, δεν θέλησε να επιστάση στην επαναπαρουσίαν της εργασίας της. Άρνήθηκε μάλιστα να δώση και το θύλο της χορογραφίας. Όμως σ' έναν οργανισμό σάν το Έθνικό Θέατρο, όλα αυτά είναι πράγματα που τελικά δεν επηρεάζουν την ποιότητα της εργασίας του και όλα τα πράγματα έχουν μπι πια στο ρυθμό της

ομαλότητος, έτσι που να προεξοφλήται ότι και εφέτος το Φεστιβάλ της Επίδαυρου θα σημειώση την επιτυχία που έχει γνωρίσει και τα προηγούμενα χρόνια. Άείζει ακόμη να υπογραμμισθή ότι είναι ή πρώτη φορά που ο κύκλος των εκδηλώσεών του—εκδηλώσεων που εξυπηρετεί τόσοον θετικά ή οργανωτική φροντίδα του ελληνικού οργανισμού τουρισμού και της Έλληνικής Περιηγητικής Λέσχης—θα περιλαμβάνη παρουσίαν τεσσάρων αρχαίων τραγωδιών και δύο σύγχρονων άττικών κωμωδιών.

Οι παραστάσεις στο Μεσολόγγι

Ενα μήνα πριν από την Επίδαυρο, ή Έλληνική Περιηγητική Λέσχη θα αξιοποιήση και πάλι το θαυμάσιο φυσικό κάδρο της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου. Καθώς θα θυμάστε, πέροι, με καλλιτεχνικό έμψυχότη τον σκηνοθέτη Πέλο Κατσέλη, δόθηκαν στην Ιστορική πόλιν δύο παραστάσεις ενός έργου του κ. Τσεκούρα. Οι παραστάσεις αυτές έσημείωσαν πολλή επιτυχία και έκαμε εντύπωση ή συμμετοχή ψαράδων και ανθρώπων του λαού, μαζί με τις δεκάδες των ήθοποιων που χρησιμοποιήθηκαν για το ζωντανέμα του ελληνικού εκείνου έργου. Ή Περιηγητική Λέσχη, λοιπόν, θέλοντας να αξιοποιήση τουριστικά την περιοχή—σκέπτεται να κάνει το ίδιο κάποτε και για την λίμνη των Ίωνων—δίνει και φέτος δύο παρεμφερείς παραστάσεις. Πάλι με ελληνικό έργο. Πάλι με τον Κατσέλη σκηνοθέτη και με τον Σπύρο Βασιλείου, τον ειδικευμένο πια για τα μεγάλα υπαίθρια θεάματα σκηνογράφο. Συγγραφέας του εφετεινού ελληνικού έργου θα είναι αυτήν την φορά ο Νότης Περυγιάλης. Το έργο που έγραψε λέγεται «Τραγοῦδι στο Μεσολόγγι» και οι 2 παραστάσεις του έχουν προδιορισθή για τις 25 και 26 Μαΐου. Και αυτήν την φορά, εκτός από πενήντα ήθοποιους που θα λάθουν μέρος στην παρουσίαν του έργου του Νότη Περυγιάλη, θα συμμετάσχουν όμιλοι ψαράδων και γεωργών που θα υποδυθούν διαφόρους ναυτικούς και αγωνιστάς του 1821, οι όποιοι έχουν μέρος στο έργο... Το «Τραγοῦδι στο Μεσολόγγι» εκτυλίσσεται στην σύγχρονη εποχή. «Όμως, μ' έναν συνδυασμό «θεάτρου επί θεάτρου» γίνεται μια άναδρομή στο ήρωικό παρελθόν. Οι σύγχρονοι, δηλαδή, ήρωες υποτίθεται ότι παρακολουθούν μια θεατρική παράστασιν με θέμα παρμένο από τους ναυτικούς αγώνες της πολιορκίας του Μεσολογγίου. Σ' αυτήν την «παράστασιν» θα λάθουν μέρος πολλά καίκια και άνάμεσα στα άλλα και το Ιστιόφορον εκπαιδευτικό σκάφος του λιμενικού σώματος «Υδρας». Για την χρησιμοποίησιν του αυτή έλήφθη ειδική μέριμνα και τα πανιά του πλοίου θα αντικατασταθούν. Θά μπουδ την θέσιν τους Ιστιά, στο είδος και στο σχήμα των πανιών που συνηθίζοντο κατά την εποχή της ελληνικής επανάστασεως. Έγιναν προς τον σκοπόν αυτόν ειδικές μελέτες από τον Κατσέλη και τον Βασιλείου επάνω στο καράβι. Ο Κατσέλης πήγε αυτές τις ήμέρες ξανά στο Μεσολόγγι και συνητήθη με τον δήμαρχο και άλλους τοπικούς παράγοντες και καθορίσθηκαν οι λεπτομέρειες της συμμετοχής του πλοίου στις παραστάσεις που θα δοθούν ύστερα από 15 ήμέρες.

Εκτός όμως από την προετοιμασία δια την σκηνική παρουσίαν του έργου του Περυγιάλη, άρχισαν και συνεχίζονται έντατικά οι εργασίες διαμορφώσεως του χώρου του μεγάλου υπαίθριου θεάτρου στο όποιον θα παιχθή το «Τραγοῦδι στο Μεσολόγγι». Πέροι οι καθήμενοι θεαταί είχαν φθάσει τους 3.800 και πολλοί ήταν που παρακολούθησαν όρθιοι το ώραίο θέαμα, ένα θέαμα ιδιαίτερα γραφικό, με την συμμετοχή των κατικών και των ανθρώπων της λιμνοθάλασσας. Εφέτος ή προσπάθεια που καταβάλλεται από την Περιηγητική είναι ν' αύξηθούν κατά χιλίες οι θέσεις των καθημένων θεατών, έτσι που να περιλάβη περί τους 4.800. Έλπίζεται ότι ο οργανισμός γύρω από αυτήν την νέα καλλιτεχνική και τουριστική εκδήλωση θα άποδώση και εφέτος ικανοποιητικούς καρπούς.

Σημειώνω, τελειώνοντας, ότι και για την Επίδαυρον ή Έλληνική Περιηγητική Λέσχη και ο Τουρισμός έχουν άρξισει μια δραστηρία προπαρασκευή, έτσι που να έξασφαλισθή σέ εκείνους που θα πάνε στο Φεστιβάλ κάθε άνεσις. Είναι περιττόν να πώ ότι ιδιαίτερα μέτρα έχουν ληφθή δια το ζήτημα της τάξεως. Ή γωνική περσινή άνωμαλία στην τελευταία παράστασιν της «Αντιγόνης», είναι κάτι που άποκλείεται όπωσδήποτε να ξαναγίνη. Ή πείρα από το θλιβερό εκείνο γεγονός επέτρεψε να συναχθούν όρισμένα συμπεράσματα και να ληφθούν προκαταβολικά και προληπτικώς τέτια πρακτικά και άσφαλή μέτρα, που άποκλείεται ο κύκλος των εφετεινών καλλιτεχνικών εκδηλώσεων της Επίδαυρου να σκιασθή κατά όποιοδήποτε τρόπο.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Τι θέλετε να μάθετε

Ο ΜΙΜΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ κ. Γεώργιε Τερζάκη (Ίωάννινα) δεν προόριζε κατ' άρχας τον εαυτόν του για το θέατρο. Πήγαυε για... γεωπόνος, όπως γεωπόνος είναι το πρώτο επάγγελμα του δημοφιλούς σήμερα πρωταγωνιστού της πράζας Γιώργου Παπά. Ο Φωτόπουλος λοιπόν έδωσε στα 1931 εξετάσεις στην Γεωπονική σχολή και άτυχώς στην Γεωπονική σχολή και άτυχώς άπερίρθη. Τότε ή δραματική σχολή του Έθνικού από άτακτο γυλισμό έγινε ή επίσημη δραματική του κράτους. Ο Φωτόπουλος προσήλθε και έδωσε εξετάσεις έ να παράλληλα ένεγράφη στο Πανεπιστήμιο στην φιλολογία. Δεν είχε δει πολύ θέατρο έως εκείνη την εποχή. Πήγαυε καμιά φορά στην επίδαυρον και έδλεπε την Άννα και Μαρία Καλουτά και άπεθαύμαζε τον Βασίλη Άργυρούπουλο που τον προσείκυε ιδιαίτερα. Παρακολουθώντας λοιπόν τα μαθήματα της δραματικής έζησαν μέσα του το ύπολπαθον τάλεντο και ή άγάπη προς την σκηνή. Έγκατέλειπε τότε το Πανεπιστήμιο και την φιλολογία και έπεσε με τα μούτρα στο θέατρο.

*

Η ΠΕΝΑ ΝΤΟΡ δεν λέγεται φυσικά Ρένα Ντόρ στην πραγματικότητα, κ. Σάυρο Ξανθοπαλίδη (Κηφισιά). Το άληθινό της όνομα είναι Ειρήνη Γαϊτάνου. Όταν όμως πρωτοδόηκε στο θέατρο—έκρινε ως μπαλαρίνα εις τα 1933 στην «Άλκμυρα»—και φάνηκε ότι είχε φάλα να πάη μπροστά, ένας όμιλος καλλιτεχνών και δημοσιογράφων της άνεήτησε καλλιτεχνικό μενύουμο και ή Ειρήνη—Ρένα—άπέκτησε το Ντόρ σάν πιδ εύρωμο και έντυπωσιακό. Τα πραγματικά δόθηκαν πολύ γρήγορα άληθινά και το μενύουμο της μπαλαρίνας έγινε όνομα πρωταγωνιστίας. Απ' όλα τα νούμερα που έχει παίξει στην άθηνακή επίδωξη άκείνο που είχε την μεγαλύτερη επιτυχία ήταν ένα σόλο το όποιον εκρέσασε εις την επιδωξη «Μπλε και άσπρο» στο «Ακροπόλ» εις τα 1945. Έλέγετο ή «άναποδία». Δεν είναι όμως Άθηναία όπως νομίζετε. Κατάγεται από την Κεφαλλονία, άλλα έχει γεννηθή στην Πάτρα.

*

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΠΡΕΧΤ «Ο κύκλος με την κιμωλία», κ. Φίλη Λαύρα (Πειραιάς) δεν είχε ξαναπαίξη στην Ελλάδα. Ο Άρόλος Κούν τον πρωτοανέδασε. Μάλιστα ο πλήρης τίτλος του έργου είναι «Ο καισαριανός κύκλος κιμωλία» και έγινε για το συντομώτερο «Ο κύκλος με την κιμωλία». Είναι άλγιστα ότι πολυάριθμοι είχε παιχθή και ένα άλλο έργο με τον ίδιο τίτλο. Το άνεόσως πραγματι ο Σάυρος Μελές και, εάν δεν κάνω λάθος, άκείνος ο «Κύκλος με την κιμωλία» ήταν του Γερμανού ποιητού Κλάμπουντ. Όπως καταλαβαίνετε όμως δεν άπάρχει καμιά σχέση άνάμεσα στα δύο έργα. Ή μόνη συγγένεια είναι ότι τόσο η Έλευθερα Σκηνή σόν καιρό της, όσο και το θέατρο Τέχνης σήμερα, είχαν την ευκαιρία με αυτούς τους «Κύκλους» να μάς παρουσιάσουν από μια πολύ ώραία παράσταση.

*

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ, δεσποινίς Μαρία Αινάρδου, (Λάρισα) δεν είναι Θεσσαλός. Κατά

γεται από την Θεσσαλονίκη. Μάλιστα στην άρχή, ή πρώτη του επικοινωνία με το θέατρο ήταν μάλλον συγγραφική. Στα 1938 με 39 είχε σκαρώσει μερικά ελαφρά έργα και την ίδια εποχή μαζί με τον Άρία και άλλους νέους έδημιούργησαν έναν έρασιτεχνικό θεατρικό όμιλο. Ή άγάπη του όμως στην σκηνή τον έκανε γρήγορα άπό έρασιτέχνη, επαγγελματία ήθοποιό. Ξεκίνησε, σημειώσεται, από την πράζα. Ειδικώτερα άρχισε στα χρόνια της κατοχής περιοδεύοντας την ελληνική επαρχία μ' έναν θιασάκο πρόζας της Νίτσας Γαϊτανάκη. Πρώτος του δάσκαλος στο μουσικό θέατρο υπήρξε ο Παρασκευάς Οικονόμου, πάλι στην επαρχία. Ή πρώτη του άθηνακή εμφάνιση έγινε το καλοκαίρι του 1949 στο θέατρο «Ρεαντά» της Λεωφόρου Άλεξάνδρας, σέ θιασάκο που είχαν ή Καίτη Ντιριντάουσα μαζί με την Κούλα Νικολαΐδου.

*

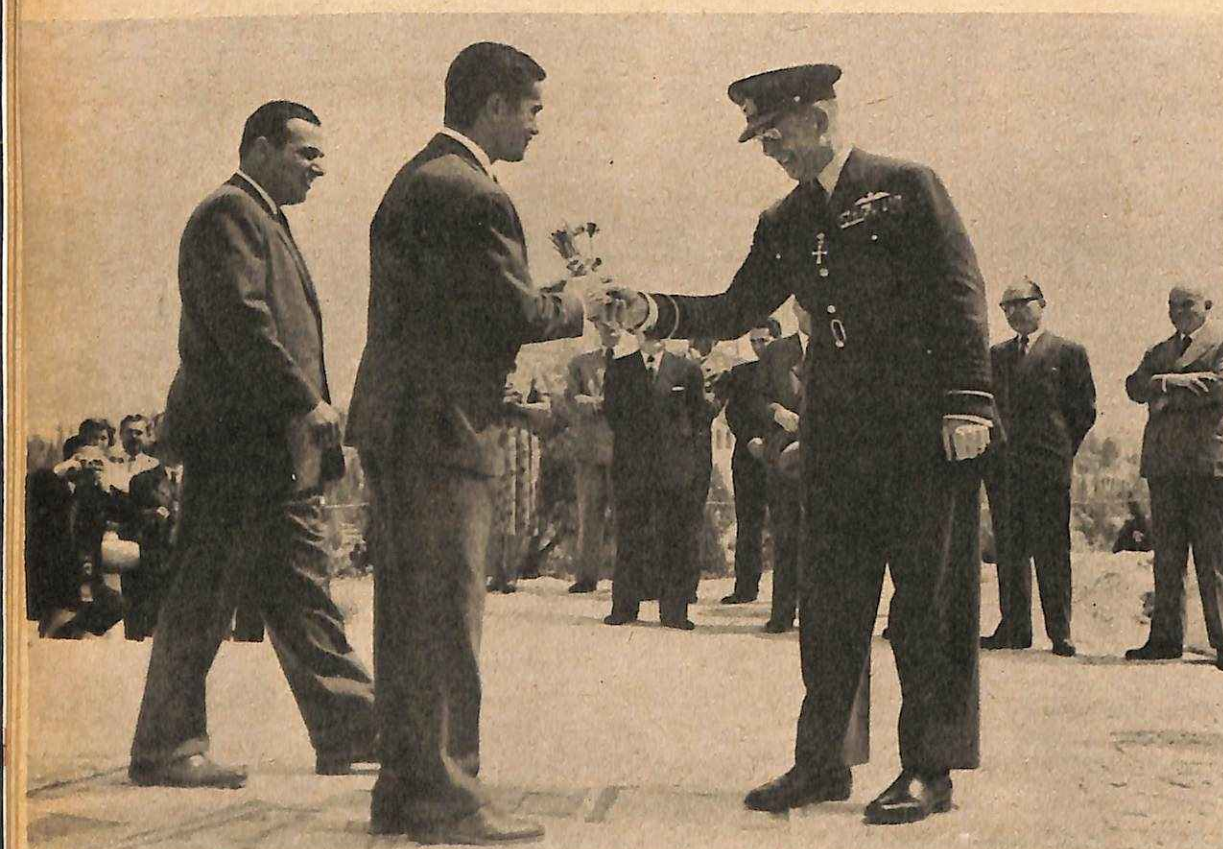
Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ είναι, δεσποινίς Άννα Λαζάρου (Άθήνα), 26 χρόνια στο θέατρο. Θά έπρεπε μάλλον να πούμε «παίξει» γιατί από παιδάκι έζησε και μεγάλωσε στην άτιμόσφαιρά του, άφοι πάτερτας του είναι ο παλαιάρχος πρωταγωνιστής Μήτσος Μυράτ και μητέρα του ή Χρυσούλα Μυράτ, άδελφή της Μαρίας Κοτοπούλη. Έκανε ειδικές θεατρικές σπουδές στη Γερμανία. Στην σχολή Ράινχαρτ. Γυρίζοντας έδω πρωτόπαψε στα 1931 στο «Κεντρικό» τον ρόλο του Ράλεϋ στο θρυλικό «Τέλος του ταξιδίου» του Σέιφερ. Μαζί ο πατέρας του, ο Γληνός, ο Ροζάν και ο Μαυρίας. Όμως, το ντεμπούτο του δεν είχε τύχη. Ο θίασος τότε καυάγησε. Έφυγε άμέσως τούρνε στην επαρχία. Ναύαγιο και άκεί. Έπληξε κατόπιν στην Αίγυπτο. Και έπληξε πάλιν ή δουλειά είχε μεγάλη άποτυχία. Πρώτη του επιτυχία από πλευράς μεγάλης δημοτικότητας στάθηκε ή μουσική κωμωδία «Το ταξίδι του γάμου» που ανέδηκε στο «ΡΕΞ». Κατόπιν ήλθαν, ή μια μετά την άλλη, οι έδωρετες παραπομομήσεις του στην δραματική σκηνή. Κατά σύμπτωση και το σκηνοθετικό του ντεμπούτο το άρχισε με μουσικό έργο. Άνέδασε πριν 7 χρόνια στην Λυρική Σκηνή την «Κωνσταντα Μαρτίνα». Ο γάμος του με την Βούλα Ζουμπουλάκη είναι ο δεύτερος. Έχει ένα γυίο από τον πρώτον.

*

Η ΜΙΡΑΝΤΑ, κ. Γεώργιε Τερζάκη (Θεσσαλονίκη), είναι άδελφή του Δημήτρη Μυράτ, άπτα άλλη όμως μητέρα. Ή Μιράντα είναι κόρη της κ. Κυβέλης από τον γάμο της με τον Μυράτ, ενώ ο Δημήτρης Μυράτ—καθώς θά διαβάσατε και παραπάνω—γυίο του Μήτσου και της Χρυσούλας Μυράτ. Ή κ. Ρίτα Μυράτ όμως δεν είναι άδελφή τους. Είναι το γένος Τερζάκη και είχε παντρευθή τον Άλέκο Μυράτ, γυίο της κ. Κυβέλης και του Μήτσου Μυράτ. Ή Κυβέλη Μυράτ, πάλιν, είναι κόρη της κ. Ρίτας Μυράτ και του Άλέκου Μυράτ και συνεπώς άγνονη της μεγάλης πρωταγωνιστίας. Έγγονή της κ. Κυβέλης είναι ή Κυβέλη Θεοχαρή, που είναι κόρη της Μιράντας. Θεατρική οικογένεια, που θά τα μέλη της και όλα τα παρακαλώ της δίνουν δημιουργικό παρόν στη σκηνή.

ΤΟ Ε' ΔΙΕΘΝΕΣ ΡΑΛΛΥ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

Μιά θαυμασία εύκαιρία τουριστικής προπαγάνδας για τη χώρα μας

ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΕΠΑΘΛΩΝ στους νικητές του Ε' Διεθνούς Ράλλυ «Ακρόπολις», έκανε ο Βασιλεύς, στη διάρκεια μιάς ωραίας τελετής. Ανωτέρω οι κ.κ. Φιλίνης και Πετρόπουλος, κατά την απονομή

ΤΑ ΖΕΥΓΗ των Γάλλων αυτοκινητιστών Έσταζέ και Μπλανσού, με τα έπαθλα της νίκης των, στο Ε' Διεθνές Ράλλυ «Ακρόπολις». Οι Γάλλοι, στην γενική κατάταξη, κατέλαβαν την πρώτη και δεύτερη θέση.

Στις 28 'Απριλίου ελθε το πέμπτο διεθνές Ράλλυ «Ακρόπολις», που άρχισε την Τετάρτη του Πάσχα. Το «Ράλλυ» αυτό, που καθιερώθηκε πιά διεθνώς σαν ένας μεγάλος αγών αυτοκινήτου, έχει ιδιαίτερη σημασία για την τουριστική προπαγάνδα της χώρας μας.

Το έφετεινό «Ράλλυ» είχε δύο αφετηρίες: Την Τεργεστή και την 'Αθήνα, με κατεύθυνση την Θεσσαλονίκη και τέρμα τον ιερό βράχο της 'Ακροπόλεως.

Στο «Ράλλυ» μέταχαν πολλοί ξένοι οδηγοί, το παρηκολούθησαν δε και ξένοι δημοσιογράφοι που εξεφράσθησαν μ' ένθουσιασμό για την οργάνωσή του.

Τα αποτελέσματα —στη γενική κατάταξη και βαθμολογία— είναι τα εξής: 1ος Έσταζέ (Γαλλία), αριθ. 7. «Φερράρι», 2ος Μπλανσού (Γαλλία) αριθ. 81, «Σάαμπ», 3ος Φιλίνης (Ελλάς), αριθ. 75, «Ντεκαβέ», 4ος Κάρλσον (Σουηδία) αριθ. 77, «Ντεκαβέ», 5ος Παπαδόπουλος (Ελλάς), αριθ. 14, «Εμ - Τζι», 6ος Ντι Πρίολο (Ιταλία), αριθ. 37, «Αλφα Ρομέο», 7ος Τσεφτσέλι (Ιταλία), «Αλφα Ρομέο», 8ος Μίχος (Ελλάς), αριθ. 19, «Αλφα Ρομέο», 9ος Γκιρβ (Γαλλία), αριθ. 48, «Πεζώ» και 10ος Νικολόπουλος, αριθ. 66 «Αλφα Ρομέο».

Κατά κατηγορίες, η κατάταξη είναι η ακόλουθη:

Κατηγορία Β2: Πρώτος Έσταζέ (Γαλλία—«Φερράρι») και δεύτερος Μάλεριτς (Γιουγκοσλαβία — «Μερσεντές»).

Κατηγορία Β3: Πρώτος Παπαδόπουλος, δεύτερος Κανάρου και τρίτος Νομικός (δλοι Έλληνες και δλων τα αυτοκίνητα «Εμ - Τζι»).

Κατηγορία Β4: Πρώτος Μίχος (Ελλάς — «Αλφα Ρομέο») και δεύτερος Μορέλ (Γαλλία — «Ντίζελ»).

Κατηγορία Α1: Πρώτος και δεύτερος οι Έλληνες Πεσμαζόγλου και Σαλιβερός με «Σεδρόλετ».

Κατηγορία Α2: Πρώτος Λοντάρ (Ισπανία — «Μερσεντές»), δεύτερος Κανελόπουλος (Ελλάς — «Μπεμπέ»), τρίτος Μουρτζόπουλος (Ελλάς — «Τσάγκουαρ»), τέταρτος Ρήξ (Γερμανία — «Μερσεντές») και πέμπτος Άμπντελνούρ (Λιβανός — «Σίκα»).

Κατηγορία Α3: Πρώτος και δεύτερος οι Ιταλοί Ντι Πρίολο και Τσεφτσέλι Γκουίντι με «Αλφα Ρομέο», τρίτος Σέιμπарт (Γερμανία — «Σιτροέν») και τέταρτος Κουτσμπέλης (Ελλάς — «Σιτροέν»).

Κατηγορία Α4: Πρώτος Γκιρβ (Γαλλία — «Πεζώ»), δεύτερος Λυκούρης (Ελλάς — «Οπελ»), τρίτος Άσημακόπουλος (Ελλάς — «Μπόγκβαρντ»), τέταρτος Μπένες (Γερμανία — «Μπόγκβαρντ»), πέμπτος Πρασάς (Ελλάς — «Βόλβο») και έκτος Τέντεν (Γερμ. — «Μπόγκβαρντ»).

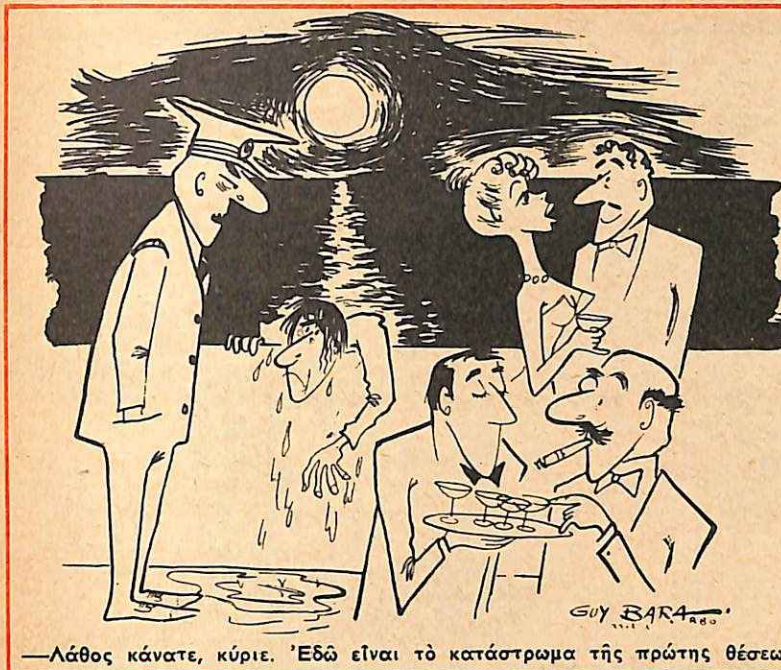
Κατηγορία Α5: Πρώτος, δεύτερος, τρίτος πέμπτος και έκτος οι Έλληνες Νικολόπουλος, Μοσχούς, Σπηλιωτάκης, Παράσχης και Ραλλίδης με «Αλφα Ρομέο» και τέταρτος ο Λεβύ (Γερμανία — «Φιάτ»).

Κατηγορία Α6: Πρώτος Φιλίνης (Ελλάς), δεύτερος Κάρλσον (Σουηδία), τρίτος Βούκαθις (Γιουγκοσλαβία), τέταρτος Άναστασόπουλος (Ελλάς), πέμπτος Μπαντούνας (Ελλάς) και έκτος Άπεργης (Ελλάς) δλοι με «Ντεκαβέ».

Καί κατηγορία Α7: Πρώτος Μπλανσού (Γαλλία — «Σάαμπ»), δεύτερος Χόφφεν (Γερμανία — «Σάαμπ»), τρίτος «Κέτ» (Ελλάς — Ρενώ»), τέταρτος Καριτανά (Ελλάς — «Σιτροέν») και πέμπτος Ραπακούλιας (Ελλάς — «Ρενώ»).

Στους νικητές, η Α.Μ. ο Βασιλεύς Παύλος απένειμε το μεσημέρι της παραμονής της Πρωτομαγιάς τα έπαθλα στο λόφο του Μνημείου του Φιλοπάππου.

Όπως φαίνεται από την γενική βαθμολογία, η Ελλάδα, δια του κ. Φιλίνη, κατέλαβε την τρίτη θέση, ενώ στις διάφορες κατηγορίες απέσπασε πολλές πρώτες νίκες.

—Λάθος κάνατε, κύριε. Έδώ είναι το κατάντρωμα της πρώτης θέσεως.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 81

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΙΑ. 2. ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ — ΚΡ (κάπρω). 3. ΕΩΣΦΟΡΟΣ — ΑΥ. 4. ΑΠΑΝ — ΑΠΟ. 5. ΒΑΛΛΙ (Αλίντα) — ΑΠΑΛΛΑ. 6. ΠΕΝΤΑΓΩΝΟΝ. 7. ΤΡΙΟ — Ο «ΣΕΤΤΕΡ». 8. ΕΝΕΣΙΣ — ΤΟΛΑ (371). 9. ΛΗΡ — ΚΟΛΧΟΖ. 10. ΕΣΟΔΟΝ — ΜΟΡΟ. 11. ΥΕΤΟΥ — ΟΥΣΥ. 12. ΣΕΣΩΤΡΙΣ — ΕΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΝΤΕ — ΠΤΕΛΕΑΣ. 2. ΗΡΩ — ΒΕΡΝΗΣ. 3. ΜΙΣ — ΑΝΙΕΡΟΥΣ. 4. ΑΣΦΑΛΤΟΣ — ΔΕΩ. 5. ΤΑ «ΟΠΛΑ» — ΣΤΟΡΙ. 6. Ο «ΓΡΑΙΓΟΣ» — ΤΟΝ. 7. ΥΙΟΝ — ΩΣ — ΥΡ (Υπερ). 8. ΡΟΣ — ΑΝΕΤΟ. 9. ΝΓ' (53) — ΑΠΟΤΟΛΜΟΣ. 10. ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ. 11. ΛΟΥΚΑ — ΟΡΣΕ. 12. ΑΦΡΙΖΟΥΝ.

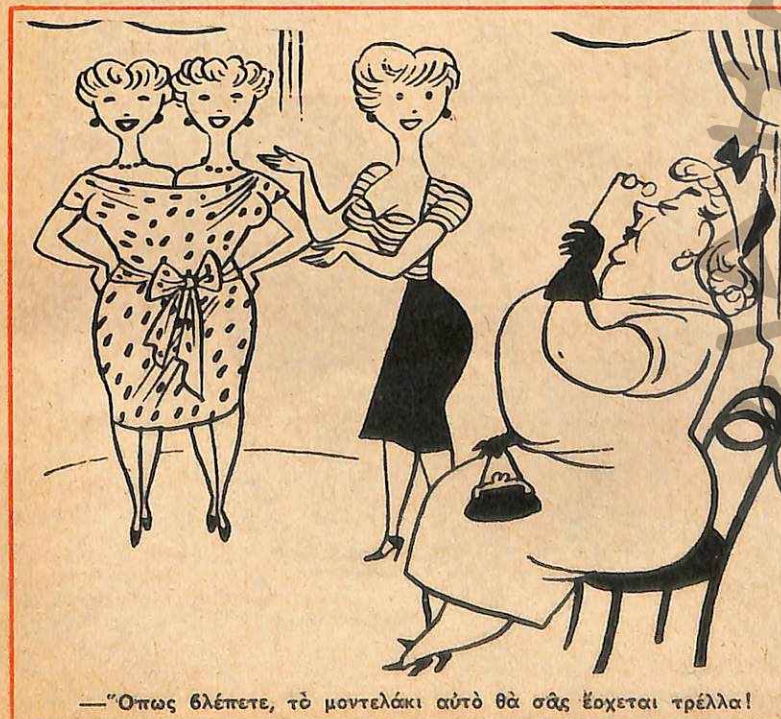
ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 81

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΙΣ — ΚΑΡΑΤΙ — ΜΟΙ — ΓΗ — ΑΣ — ΣΥ, σύνολον 48 βαθμών.

Μερικές άλλες λέξεις δι' άλλους επιτυχείς συνδυασμούς: ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΙ — ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ — ΑΣΜΑΡΑ — ΑΜΑΡΤΙΑΙ — ΑΠΟΙΚΟΙ — ΜΑΥΡΑΚΗ — ΑΠΟΝΕΡΑ — ΝΟΜΗΣ — ΑΝΙΕΡΑ — ΥΠΟΛΟΓΑ — ΣΑΜΙΟΥΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 81

1. Στη δεξιά παλάμη άριστερης κοπέλας φαίνεται όλόκληρος ο αντίχειρ. 2. Μαύρη φούστα άριστερης κοπέλας στα γόνατα πιο κοντή. 3. Άριστερος βραχίων δεξιάς κοπέλας άνασκηκωμένος. 4. Σκουλαρίκι δεξιάς κοπέλας διαφέρει. 5. Οριζόντιο σανίδι καναπέ πιο μακρύ στο δεξιό μέρος. 6. Στο άριστερό ποδαρικό του καναπέ η σκιά του στο έδαφος πέφτει διαφορετικά. 7. Στο βάθος, επί της 'Ακροπόλεως, η άκραιο δεξιά κολώνα του Παρθενώνος λείπει. 8. Στην άριστερή πλευρά ο θράχος της 'Ακροπόλεως έχει διαφορετική κλίση. 9. Άνω άριστερά της εικόνας διαφέρει το φύλλωμα της πρασινάδας.

—Όπως βλέπετε, το μοντελάκι αυτό θα σάς έοχεται τρέλλα!

11. Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ (Γ')

Κανονικά, η γραμμή της μοίρας πρέπει να τελειώνει στη ρίζα του μεσαίου. Όταν φτάνη όμως ως εκεί, αποτελεί ένδειξη μιάς μακρόχρονης ζωής, καί προήνυμα ήσυχίας, ευτυχίας, καλής υγείας στα γεράτια.

Όταν όμως είναι κακοφτιαγμένη προς το τέρμα της και κόβεται από οριζόντιες γραμμές, αυτό σημαίνει εμπόδια, περιπέτειες κάθε λογής, πολλές φορές και φυλακή. Άν, κοντά στο τέλος της πάντα, υπάρχει ένας σταυρός πάνω στο 'Όρος του Κρόνου, αυτό δείχνει κίνδυνο δολοφονίας, ή άλλο δίσαιο έπεισόδιο κατά το τέλος της ζωής. Άλλοτε, ένας ώραιος σταυρός σημαίνει ότι έκείνος που τον είχε θ' άποκεφαλίζονταν, θα πέθαινε στη λαμητόμο.

Όταν η γραμμή τελειώνει με πολλές λεπτές κάθετες γραμμούλες, σημαίνει ότι το άτομο θα έχη ως το τέλος της ζωής του πολλαπλές άσχοιες. Άν οι γραμμούλες αυτές έχουν κατεύθυνση προς τον παράμε-

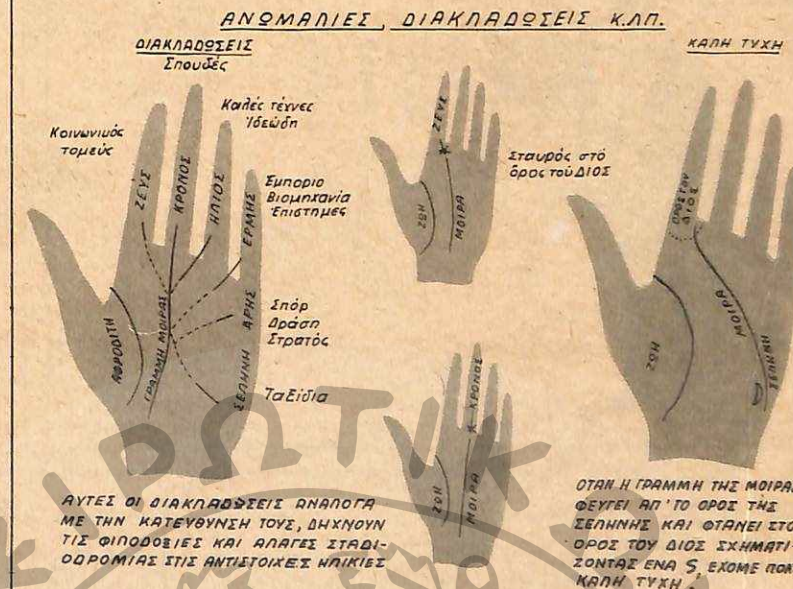
κή πρόοδο. Όταν προς τον μικρό δαχτύλο, επιτυχία στη διομηχανία, το έμποριο, τις έπιστήμες. Όταν προς το 'Όρος του Άρεως, επιτυχία στα έπλα, στο στρατό, στον άθλητισμό. Όταν φεύγη άπ' τη βάση της γραμμής της μοίρας και κατευθύνεται προς το 'Όρος της Σελήνης, έχουμε επιτυχία στα ταξίδια και στο έξωτερικό.

Τα σπασίματα, διακοπές, σταυροί, νησιά, άλυσίδες, τελίτσες, είναι, όπως πάντα, δυσμενή σημεία.

Ένας σταυρός στη βάση της γραμμής σημαίνει κίνδυνο θανάτου στην παιδική ήλικία, άρρώστιες, δύσκολες άρχές. Ένας σταυρός γύρω στα 10 χρόνια, οικογενειακές στενοχώριες. Γύρω στα 20 χρόνια, έρωτικές στενοχώριες.

Τα άστρα σημαίνουν άπώλεια περιουσίας.

Ένα νησί στη γραμμή της μοίρας σημαίνει έξορία, διπλή ζωή, χωρισμό των συζύγων, μοιχεία.

σο, σημαίνουν καλλιτεχνικούς ή ιδεαλιστικούς προσανατολισμούς. Όταν μιά άπ' αυτές τις γραμμές, καλά χαραγμένη, ανεβαίνει ως τη βάση του μεσαίου δαχτύλου, σημαίνει άπασχοληση με σοβαρές μελέτες κ' έρευνες, με τον άποκρυφισμό, με τη φιλοσοφία. Όταν μιά γραμμή κατευθύνεται προς τον αντίχειρα, σημαίνει ενδιαφέρον για τις επιχειρήσεις, την πολιτική, το χρηματιστήριο, τις μετοχές, τα κεφάλαια και τις κτηματικές υποθέσεις.

Οι διακλάσεις που υπάρχουν στη γραμμή της μοίρας είναι έννοιας υπό τον όρο ότι θ' ανεβαίνουν προς τ' άπάνω. Τις λένε επίσης «γραμμές άνώδους» ή «προσωπικής αξίας». Σχετίζονται με τις φιλοδοξίες και τους σκοπούς που έχει τάξει κανείς στη ζωή του. Πρέπει να έσκριβώνεται άν είναι μεγάλες ή μικρές. Όταν είναι μικρές κι άχι πολύ εμφανείς, οι φιλοδοξίες είναι άπλοϊ πόθοι που δέν πραγματοποιούνται. Άν είναι μεγάλες, σημαίνουν άλλανές καταστάσεις, κοριέρας, μοίρας.

Όταν μιά διακλάωση κατευθύνεται προς τον δαίκτη, έχουμε κοινωνική άνοδο, σταθερή οικονομική θέση, πραγματοποίηση φιλοδοξιών. Όταν κατευθύνεται προς τον μεσαίο, επιτυχία, παρ' όλα τα εμπόδια της μοίρας, στί σοβαρές μελέτες.

Όταν η διακλάωση κατευθύνεται προς τον παράμεσο, έχουμε άνοδο στην κοσμική θέση, μεγάλη κοινωνική

Κόκκινες τελίτσες: Δυστυχήματα. Μαύρες τελίτσες: Άρρώστιες.

Άν η γραμμή της μοίρας κατευθύνεται προς το 'Όρος του Διός (δαίκτης), είναι ένδειξη μεγάλης τύχης, που ένισχύεται άν υπάρχει ένας σταυρός σ' αυτό το 'Όρος. Άν χαράξη ένα βαθύ αλάκι στη ρίζα του δαίκτη και προχωρή σ' αυτό το δαχτύλο, κ' επί πλέον υπάρχει και σταυρός, ή επιτυχία θα είναι εξαιρετική.

Άν η γραμμή άρχισή στο 'Όρος της Σελήνης και, διασχίζοντας την παλάμη σε σχήμα «ε», τελειώνη στο 'Όρος του Διός, δοιοκόμαστε μπροστά σε εξαιρετική τύχη, που συνεπάγεται υλική κοινωνική επιτυχία (άπροσδοκία κληρονομία, κέρδος σε λαχείο, τύχη από διάφορα ενοίκια περιστατικά).

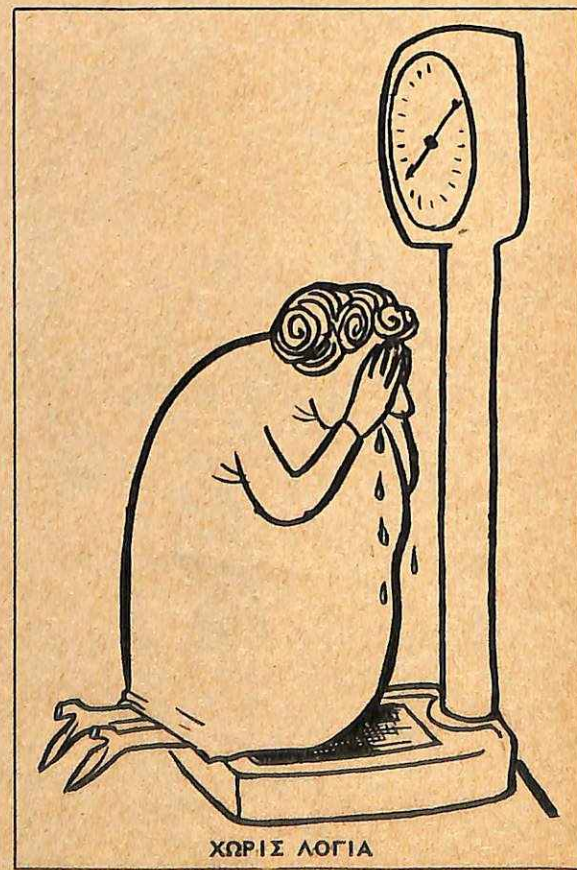
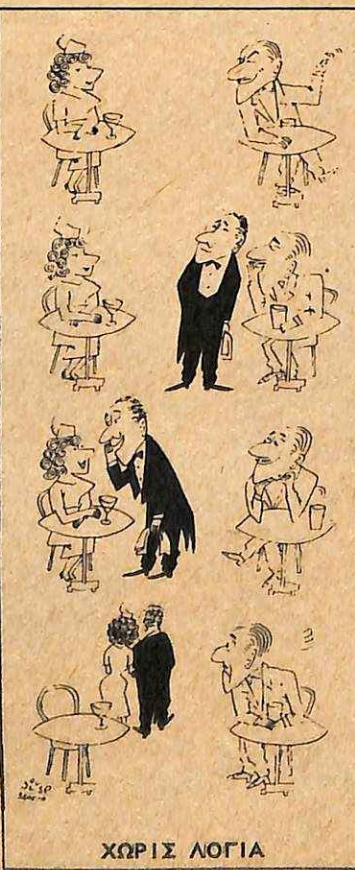
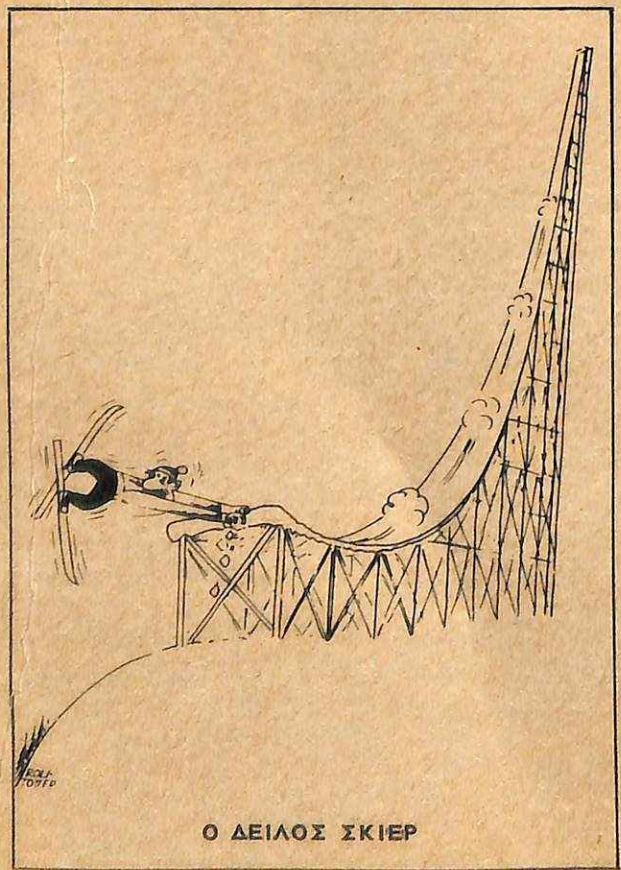
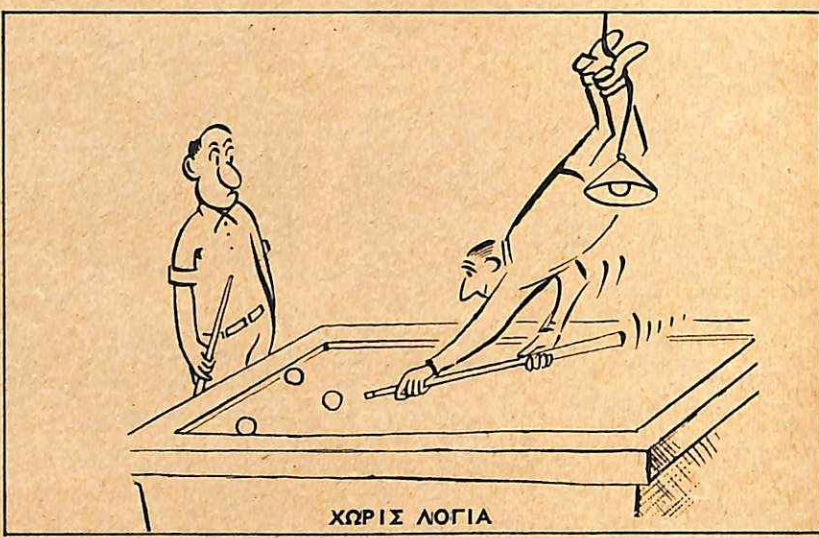
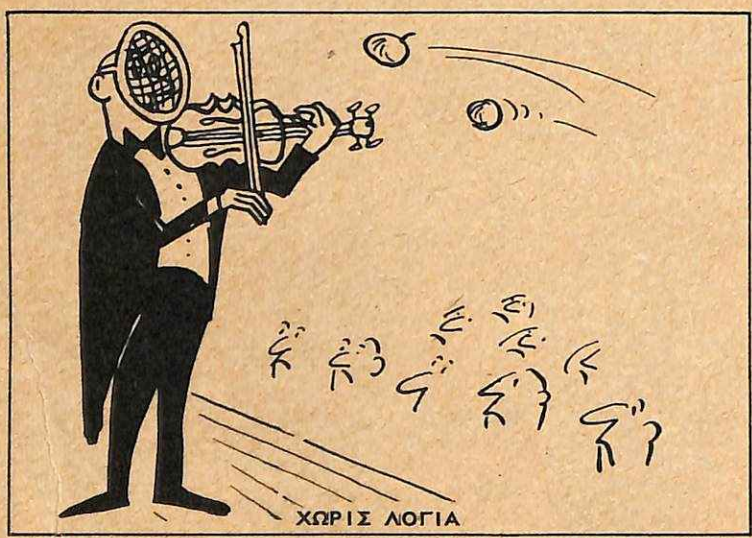
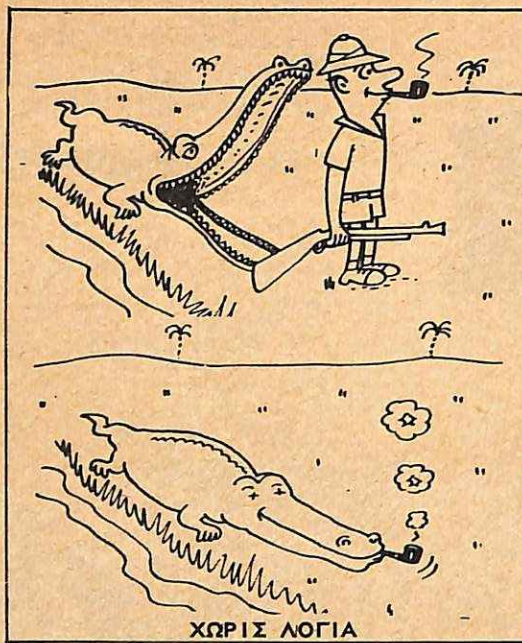
Άν η γραμμή της μοίρας ύπάρχει μόνο στο άριστερό, έχουμε ισχυρή θέληση, έλευθερία της βούλησως, δυνατότητα ένσυνείδητη — κυριαρχίας πάνω στη μοίρα.

Άν είναι πιο καλά χαραγμένη στο δεξιό χέρι, σημαίνει διάθεση του ατόμου να ύφίσταται τις έσωτερικές κ' έξωτερικές συνθήκες παρά τη θέλησή του.

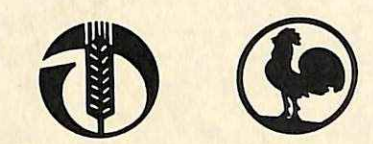
Άνυπαρκτή και στα δύο χέρια: 'Η μοίρα του ανθρώπου δοιοκείται στη θέλησή του.

ΛΟΥΙΣ ΣΑΒΣΑΝΙΟΛ
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η ήλικια γραμμή, ή γραμμή της ζωής.

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Για τα σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΑΡΟΣΑΛ (Θερινός πολτός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ.λ.π.) νυμφών και εντόμων.
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΑΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση της ψώρας και των καμψών, νυμφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών δωροφόρων δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη ύδατοαιωρούμενη): Για ραντίσματα. Καταπολέμει όλα τα έντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΔΟΣΙΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Έναντι της χλωρώσεως της αμπέλου και της Τετρανύχου της μηλιάς.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμηση της βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμηση της βούλας, του Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονισού και της αχλαδιάς, του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας (λόβα) και του περονόσπορου.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του Ψιδίου, της αμπέλου, των δένδρων.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των Ψιδίων, της αμπέλου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολέμει τα έντομα που προσβάλλουν τα δωροφόρα δένδρα, τα λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Για την καταπολέμηση των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μπουτανικών, αγγουριών κ. λ. π.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμηση μελίγκρων, ψύλλων και μικρών καμψών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Για την καταπολέμηση των νηματωδών σκουληκιών.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τα διάφορα άκαρια κ.λ.π.
ΟΞΑΛ-Δ. Δ. Τ.: Χρησιμοποιείται έναντι των εντόμων του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της αχλαδιάς και του περονόσπορου της αμπέλου.
ΟΞΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της αχλαδιάς και του περονόσπορου της αμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Άνθρα-κνώσεως κ.λ.π. της αμπέλου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του πρσαγγούρα και άλλων σκουληκιών του εδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπολεμούνται με θειάφι π.χ. το Ψίδιο.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ

Οι Χρυσές
Βταχόνες

... που δίνουν

**ΔΥΝΑΜΙΝ &
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ!**

